

บทที่ 1 พิสิกส์และการวัด (Physics and Measurement)

พิสิกส์ คืออะไร ?

Visual dictionary อธิบายว่า

“พิสิกส์ มาจากคำในภาษากรีก “Physikos” หมายความถึงปรัชญาธรรมชาติซึ่ง

ในอดีตนักพิสิกสมักจะถูกเรียกว่า นักปรัชญาธรรมชาติ

ในสายตาของนักพิสิกส์ โลกประกอบไปด้วยสสารและพลังงาน นักพิสิกส์ใช้เวลา

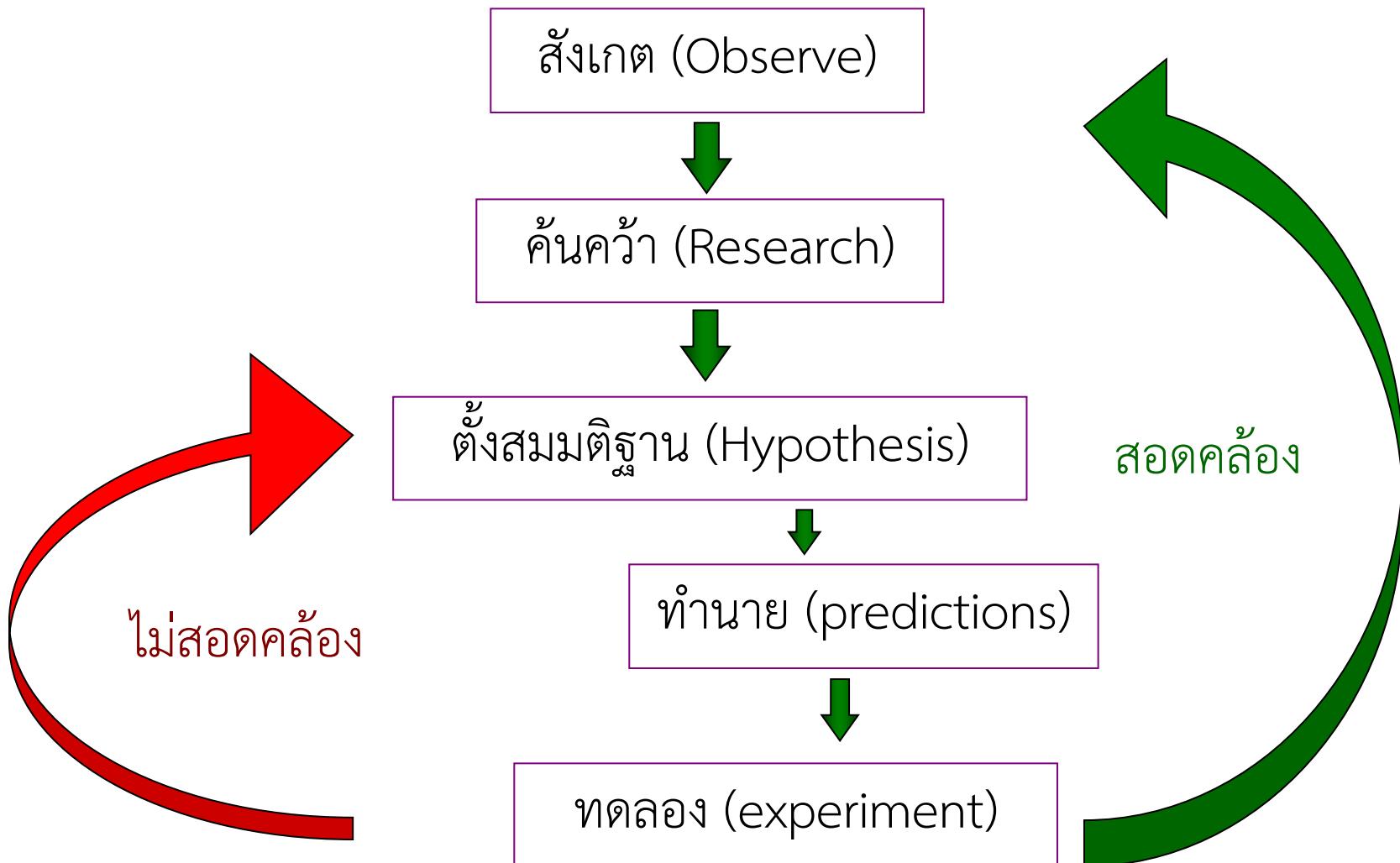
ส่วนใหญ่ไปในการสร้างสูตรและทดสอบทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งในการนี้ต้องอาศัย

กระบวนการเชิงทดลองเป็นจำนวนมาก การศึกษาพิสิกส์รวมถึงการศึกษาในเรื่องของ

แรง การเคลื่อนที่ แสง เสียง ไฟฟ้าแม่เหล็ก และโครงสร้างของสสาร”

- วิทยาศาสตร์พื้นฐานที่ศึกษา และอธิบายระบบและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้วย “ปริมาณ (quantities)” และ “การวัด (measurements)”
- กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (scientific method)

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ทำไมต้องเรียนพิสิกส์ ?

- 😊 เป็นรากฐานของวิทยาการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง
- 😊 เป็นประโยชน์ต่อทุกสาขาอาชีพ
- 😊 ฝึกฝนการ “เข้าถึง” และ “มองหาคำตอบ” ของปัญหา
- 😊 ช่วยให้เข้าใจถึงความจริง และสิ่งที่เป็นไปได้
- 😊 ช่วยให้ได้เกรดที่ดีขึ้น (หากตั้งใจ และขวนข่าย)

หลักหลายสาขาของฟิสิกส์

1. กลศาสตร์ (Mechanics)
2. แม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetism)
3. กลศาสตร์ควอนตัม (Quantum Mechanics)
4. กลศาสตร์สถิติ (Statistical Mechanics)
5. อุณหพลศาสตร์ (Thermodynamics)
6. สัมพัธภาพ (Relativity)
7. นิวเคลียร์ (Nuclear)

8. ฟิสิกส์ประยุกต์ (Applied Physics)

9. ดาราศาสตร์ (Astronomy)

10. ฟิสิกส์สถานะของแข็ง (Solid State Physics)

11. ฟิสิกส์ดาราศาสตร์ (Astrophysics)

๗๙

ฟิสิกส์ของนิวตัน (Newtonian physics)

เราจะเริ่มจากสิ่งที่เรียกว่า ฟิสิกส์ของนิวตัน (Newtonian physics)

☀ Isaac Newton พ.ศ.2213 (~ค.ศ.1670) เป็นพื้นฐานทางฟิสิกส์กว่า 346 ปี

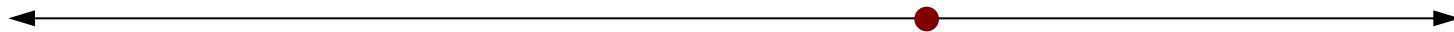
☀ ใช้อธิบายปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างแม่นยำ

☀ คณิตศาสตร์ไม่ซับซ้อน

☀ ใช้ไม่ได้เมื่อระบบมีอัตราเร็วมาก ๆ → สัมพัทธภาพ (Relativity)

☀ ใช้ไม่ได้เมื่อระบบมีขนาดเล็กมาก ๆ → กลศาสตร์ควอนตัม (Quantum Mechanics)

ใน Newtonian Physics เรามักพิจารณา “จุดเล็ก ๆ” และมักเริ่มจากการพิจารณา
การเคลื่อนที่ของอนุภาคในแนวเส้นตรง → ง่าย

ในพิสิกส์ของนิวตัน แนวคิดที่ได้จากการพิจารณา

♠ ตำแหน่ง (อนุภาคอยู่ที่ไหน)

♠ การกระจัด (การเปลี่ยนตำแหน่ง)

♠ ความเร็ว (อัตราในการเปลี่ยนตำแหน่ง)

♠ ความเร่ง (อัตราในการเปลี่ยนความเร็ว)

การเคลื่อนที่โดยทั่วไปไม่จำกัดอยู่ในแนวเส้นตรง → เวกเตอร์ (Vector)

1.3 การวิเคราะห์เชิงมิติ (dimensional analysis)

มิติ (dimension) เป็นสมบัติเชิงกายภาพของปริมาณที่วัด เช่น ระยะทางที่ถูกวัด

ความยาวในหน่วย เมตร หรือฟุต ถือว่าเป็นระยะทาง อาจกล่าวได้ว่า มิติที่เป็น
ปริมาณเชิงกายภาพของระยะทางคือความยาว

มิติของปริมาณพื้นฐาน

ความยาว ใช้สัญลักษณ์ L

มวล ใช้สัญลักษณ์ M

เวลา ใช้สัญลักษณ์ T

ความแตกต่างระหว่างมิติกับหน่วย (unit) คือ

เวลา ในมิติ (dimension) คือ $[T]$ อาจวัดในหน่วย วินาที (s) หรือชั่วโมง (hr) แต่
มิติไม่เปลี่ยน

ความยาว ในมิติ (dimension) คือ $[L]$ อาจวัดในหน่วย เมตร (m) หรือฟุต (ft)
แต่มิติไม่เปลี่ยน

มวล ในมิติ (dimension) คือ $[M]$ อาจวัดในหน่วย กิโลกรัม (kg) หรือกรัม (g)
แต่มิติไม่เปลี่ยน

ประโยชน์ของการวิเคราะห์เชิงมิติ คือ

1. มิติของปริมาณที่จะนำมาบวกหรือลบกัน ต้องเหมือนกัน
2. มิติของสองฝ่ายสมการ ต้องเหมือนกัน

เช่น สมการ $x = ut + \frac{1}{2}at^2$

$$[L] = \frac{[L]}{[T]}[T] + \frac{[L]}{[T]^2}[T]^2$$

$$[L] = [L] + [L]$$

* ตัวเลข ไม่มีมิติ (dimensionless)

Note 1: ถ้าสมการหนึ่งถูกพบร่วมี dimension ไม่ถูกต้องแล้ว แสดงว่าสมการนี้ไม่ถูกต้องด้วย

Note 2: ถ้าสมการหนึ่งถูกพบร่วมี dimension ถูกต้องแล้ว ไม่จำเป็นที่สมการนี้จะเป็นสมการที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง 1.1

มิติของแรง

$$[F] = ma = \frac{[M][L]}{[T]^2}$$

มิติของโมเมนตัม

$$[p] = mv = \frac{[M][L]}{[T]}$$

มิติของค่า G

$$F = \frac{GMm}{r^2}$$

$$[G] = \frac{Fr^2}{Mm} = \frac{[M][L][L]^2}{[T]^2[M]^2} = \frac{[L]^3}{[T]^2[M]}$$

ตัวอย่าง 1.2 กำหนดข้อมูลว่า เมื่อออนุภาคเคลื่อนที่เป็นวงกลมรัศมี r ด้วยอัตราเร็วคงที่ v จะมีความเร่ง a โดยขนาดความเร่งแปรผันกับ r^n และ v^m จงหาค่าของ n และ m แล้วเขียนรูปแบบของสมการอย่างง่ายสำหรับคำนวณหาความเร่ง

ตัวอย่าง 1.3 กำหนดให้ x มีมิติของระยะทาง, u มีมิติของความเร็ว, m มีมิติของมวล และ g มีมิติของความเร่ง

พิจารณาสมการต่อไปนี้ สมการใดที่มีมิติถูกต้อง

$$1. \quad x = \frac{(4/3)ut}{1 - (2gt^2/x)}$$

$$2. \quad x = \frac{vt}{1 - mgt^2}$$

1.4 การเปลี่ยนหน่วย (conversion of units)

SI units เช่น ความยาว – เมตร (m)

เวลา – วินาที (s)

ตัวอย่าง อัตราเร็ว 100 km/hr = ? m/s

$$\left(\frac{100 \text{ km}}{1 \text{ hr}} \right) \left(\frac{1,000 \text{ m}}{1 \text{ km}} \right) \left(\frac{1 \text{ hr}}{60 \text{ min}} \right) \left(\frac{1 \text{ min}}{60 \text{ s}} \right) = 27.8 \text{ m/s}$$

ตัวอย่าง $15 \text{ cm} = ? \text{ in} \Rightarrow (15 \text{ cm}) \left(\frac{1 \text{ in}}{2.54 \text{ cm}} \right) = 5.9 \text{ in}$

$$125 \text{ g} = ? \text{ kg} \Rightarrow (125 \text{ g}) \left(\frac{1 \text{ k}}{1,000} \right) = 0.125 \text{ kg}$$

1.5 ค่าประมาณและอันดับของขนาด (estimates and order of magnitude calculations)

การหาอันดับของขนาด :

เขียนปริมาณที่ต้องการในรูป $a \times 10^n$ โดย $1.0 \leq a < 10$

ถ้า $a < \sqrt{10}$ อันดับของขนาด คือ n

ถ้า $a > \sqrt{10}$ อันดับของขนาด คือ $n + 1$

ตัวอย่าง

$0.0086 = 8.6 \times 10^{-3}$ จะเห็นว่า $8.6 > 3.16$ แล้วอันดับของขนาด

คือ $-3+1 = -2$

$215 = 2.15 \times 10^2$ จะเห็นว่า $2.15 < 3.16$ แล้วอันดับของขนาด

คือ 2

ตัวอย่าง จะประมาณอย่างคร่าว ๆ ว่า โดยเฉลี่ยแล้วคนหายใจประมาณกี่ครั้งในช่วงชีวิตหนึ่ง กำหนดให้คนหายใจประมาณ 10 ครั้งต่อนาที และอายุเฉลี่ยของคนอยู่ที่ 70 ปี

บทที่ 2 การเคลื่อนที่ใน 1 มิติ (motion in 1D)

2.1 ตำแหน่ง (position) ความเร็ว (velocity) และอัตราเร็ว (speed)

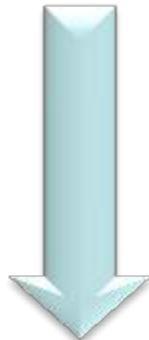
2.1.1 ตำแหน่ง (position) คือบริเวณที่ตั้งของวัตถุหรือสิ่งของ บอกได้ในระบบพิกัดต่าง ๆ

ในการนีของระบบพิกัดจาก การบอกตำแหน่งใน 1 มิติ บอกได้ด้วยสัญลักษณ์ $x(t)$

$y(t)$ หรือ $z(t)$

2.1.2 ระยะทาง (distance) คือระยะห่างที่วัตถุเคลื่อนที่โดยไม่คำนึงถึงทิศทางการ

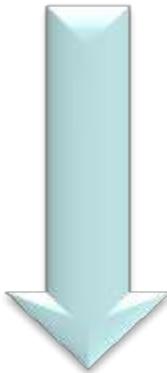
เคลื่อนที่ มีหน่วยเป็น เมตร (m)

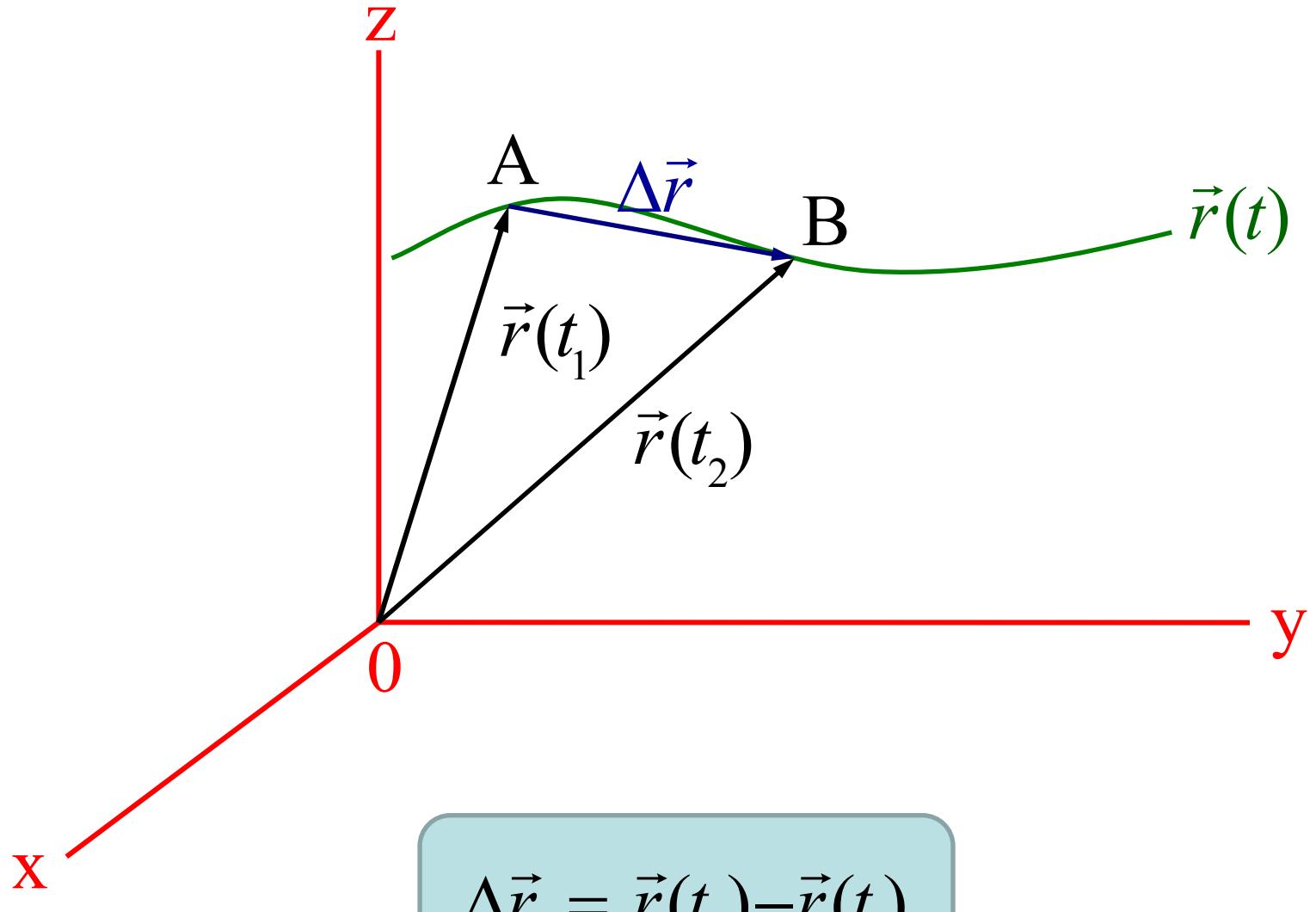
ระยะทางเป็นปริมาณสเกลาร์ (scalar quantities)

2.1.3 การกระจัด (displacement) คือขนาดและทิศทางของวัตถุจากจุดเริ่มต้น

ถึงจุดสุดท้าย มีหน่วยเป็น เมตร (m)

การกระจัดเป็นปริมาณเวกเตอร์ (vector quantities)

ใน 1 มิติ เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์

$$\Delta x = x(t_f) - x(t_i) = x_f - x_i$$

บางครั้งเรานิยมจะสัญลักษณ์เวกเตอร์ไว้และเขียนเพียง

$$\Delta x = x(t_f) - x(t_i) = x_f - x_i$$

ตัวอย่างที่ 2.1 เดินไปทางขวา 10 m ซ้าย 4 m

$$\text{ระยะทาง} = 10 \text{ m} + 4 \text{ m} = 14 \text{ m}$$

$$\text{การ距離} \Delta x = x_f - x_i = 6 - 0 = 6 \text{ m}$$

2.1.4 ความเร็ว (velocity)

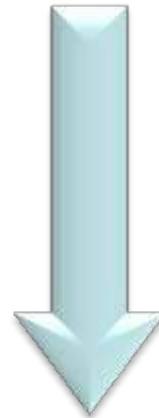
ความเร็ว (velocity) → เป็นปริมาณเวกเตอร์ (vector)

อัตราเร็ว (speed) → ขนาดของความเร็วเป็นปริมาณสเกลาร์ (scalar)

อัตราเร็วเฉลี่ย (average speed) → เป็นปริมาณสเกลาร์ (scalar)

$$\text{อัตราเร็วเฉลี่ย} = \frac{\text{ระยะทางทั้งหมด}}{\text{เวลา}}$$

ความเร็ว (velocity) เป็นอัตราส่วนระหว่างการกระจัดต่อเวลา มีหน่วยเป็น เมตรต่อวินาที (m/s)

ความเร็วเป็นปริมาณเวกเตอร์

2.1.5 ความเร็วหรือความเร็วเฉลี่ย (average velocity)

$$v_{avg} = \frac{\Delta x}{\Delta t}$$

ขนาดของความเร็วเฉลี่ย หรืออัตราเร็ว

$$v = v_{avg} = \left| \frac{\Delta x}{\Delta t} \right| = \frac{|\Delta x|}{\Delta t}$$

2.2 ความเร็วบัดดลหรือความเร็ว ณ ขณะหนึ่ง (instantaneous velocity)

$$\vec{v} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\vec{r}(t + \Delta t) - \vec{r}(t)}{\Delta t}$$

$$= \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{r}}{\Delta t}$$

∴

$$\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt}$$

ใน 1 มิติ เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์

$$\frac{dx}{dt}$$
 หรือ

$$\frac{dy}{dt}$$
 หรือ

$$\frac{dz}{dt}$$

บางครั้งเรานิยมจะสัญลักษณ์เวกเตอร์ไว้และเขียนเพียง

$$v = v_x = \frac{dx}{dt}$$

$$v = v_y = \frac{dy}{dt}$$

หรือ

หรือ

$$v = v_z = \frac{dz}{dt}$$

ในกรณี 2 หรือ 3 มิติ ให้ $\vec{r} = x\hat{i} + y\hat{j} + z\hat{k}$

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = \frac{dx}{dt}\hat{i} + \frac{dy}{dt}\hat{j} + \frac{dz}{dt}\hat{k}$$

$$\therefore \vec{v} = v_x\hat{i} + v_y\hat{j} + v_z\hat{k}$$

โดยที่ขนาดของความเร็วหาจากองค์ประกอบของความเร็วตามแนวแกนต่าง ๆ

$$v = |\vec{v}| = (v_x^2 + v_y^2 + v_z^2)^{1/2}$$

2.2 ความเร่ง (acceleration)

ความเร่ง (acceleration) เป็นอัตราส่วนระหว่างความเร็วต่อเวลา มีหน่วยเป็น

เมตรต่อวินาที² (m/s^2)

ความเร่งเป็นปริมาณเวกเตอร์ (vector quantities)

2.2.1 ความเร่งเฉลี่ย (average acceleration)

$$a_{avg} = \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta v}{\Delta t}$$

อัตราเร่งเฉลี่ยหรือขนาดของ \vec{a}_{av}

$$a_{avg} = |\vec{a}_{avg}| = \frac{\Delta v}{\Delta t}$$

2.2.2 ความเร่งบัดดลหรือความเร่ง ณ ขณะหนึ่ง (Instantaneous acceleration)

$$\vec{a} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\vec{v}(t + \Delta t) - \vec{v}(t)}{\Delta t}$$

$$= \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$$

$$\vec{a} = \frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\frac{d\vec{r}}{dt} \right) = \frac{d^2\vec{r}}{dt^2}$$

ขนาดของ \vec{a}

$$a = |\vec{a}| = \left| \frac{d\vec{v}}{dt} \right|$$

ในการณ์ 1 มิติ เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์

$$\int_x \frac{dt}{dt^2}$$

หรือ

$$\int_y \frac{dt}{dt^2}$$

หรือ

$$\int_z \frac{dt}{dt^2}$$

บางครั้งเรานิยมละสัญลักษณ์เวกเตอร์ไว้และเขียนเพียง

$$a_x = \frac{dv_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2} \text{ หรือ } a_y = \frac{dv_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2} \text{ หรือ } a_z = \frac{dv_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$$

ในกราฟ 2 หรือ 3 มิติ ให้

$$\vec{a} = a_x \hat{i} + a_y \hat{j} + a_z \hat{k}$$

เมื่อ

$$a_x = \frac{dv_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2}$$

$$a_y = \frac{dv_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2}$$

$$a_z = \frac{dv_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$$

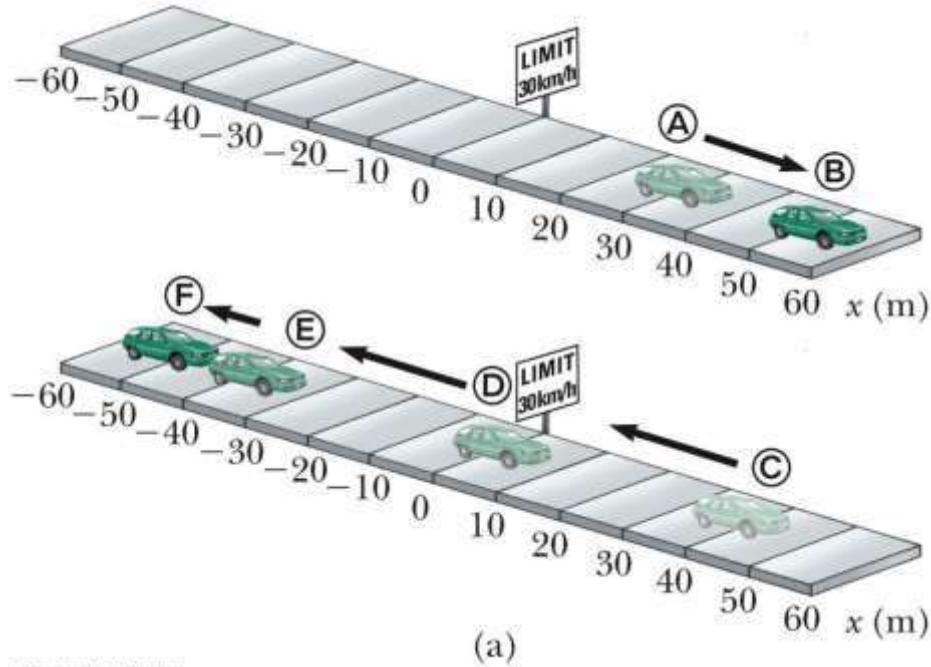
อัตราเร่งบัดดลหรืออัตราเร่ง ณ ขณะหนึ่ง

$$a = |\vec{a}| = \left(a_x^2 + a_y^2 + a_z^2 \right)^{1/2}$$

เครื่องหมาย + หรือ - บอกถึงทิศทาง

ขนาดจะเป็นบวกเสมอ

ตัวอย่างที่ 2.2

© 2007 Thomson Higher Education.

TABLE 2.1

**Position of the Car
at Various Times**

Position	t (s)	x (m)
(A)	0	30
(B)	10	52
(C)	20	38
(D)	30	0
(E)	40	-37
(F)	50	-53

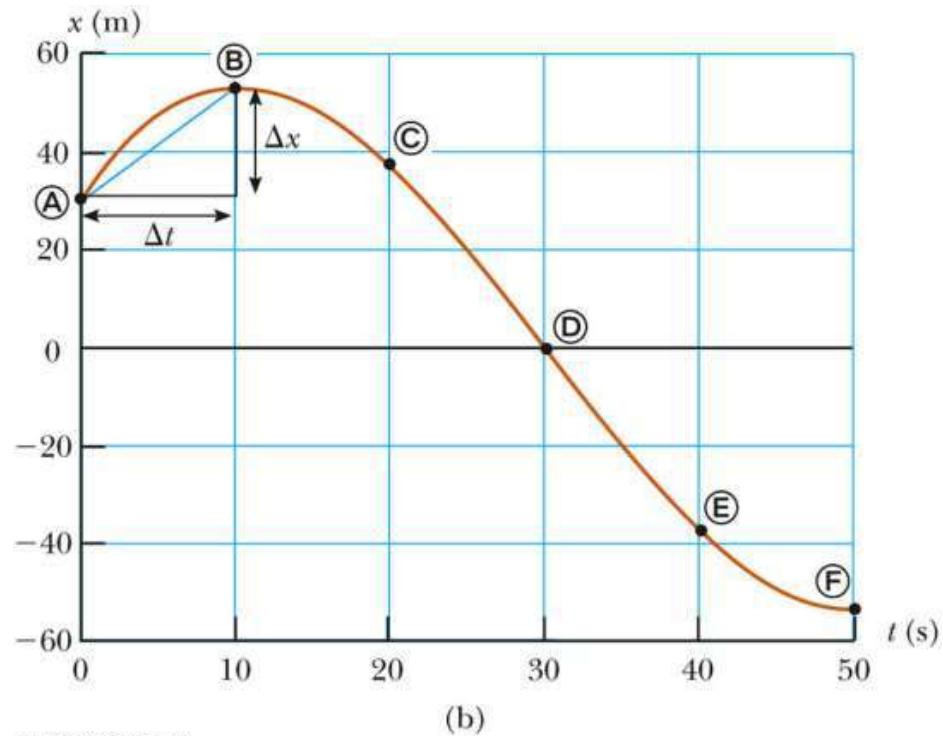
© 2007 Thomson Higher Education.

TABLE 2.1

Position of the Car at Various Times

Position	t (s)	x (m)
(A)	0	30
(B)	10	52
(C)	20	38
(D)	30	0
(E)	40	-37
(F)	50	-53

© 2007 Thomson Higher Education

จาก A → B การกระจัด

$$\Delta x = ?$$

ความเร็วเฉลี่ย

$$v_{x,avg} = ?$$

จาก C → D การกระจัด

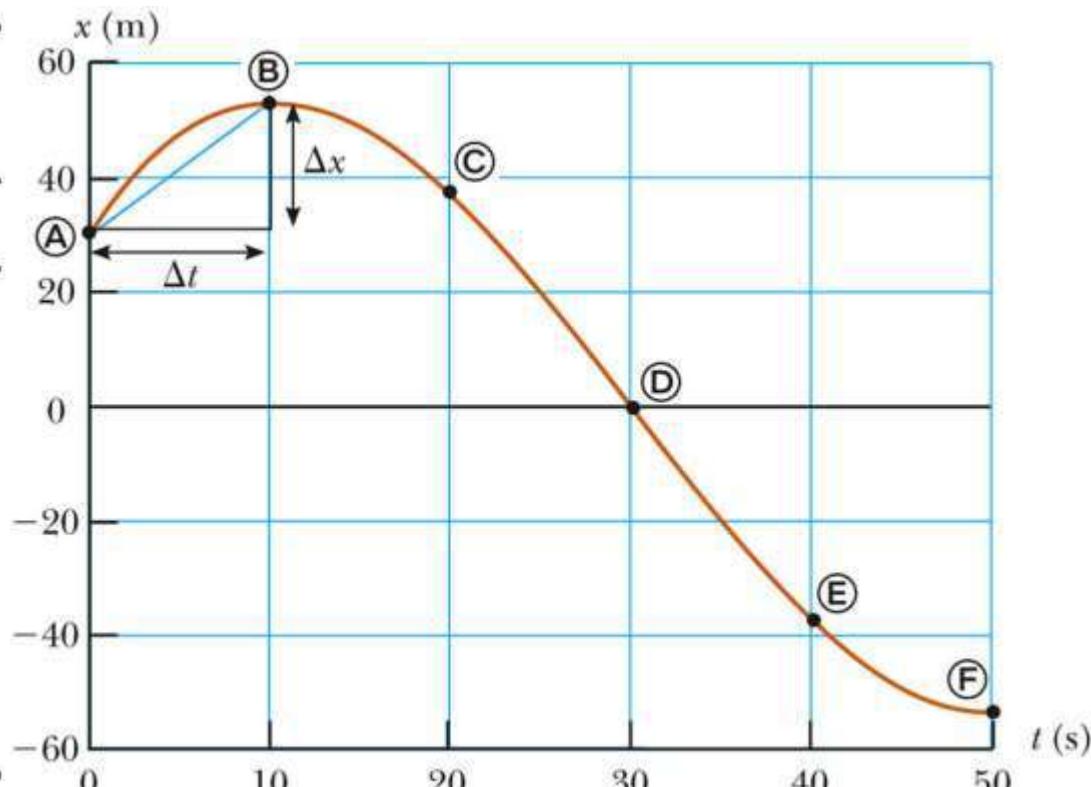
$$\Delta x = ?$$

จากข้อมูลในตาราง จงหาการกระแสจัด ความเร็วเฉลี่ย และอัตราเร็วเฉลี่ยของรถในช่วง
จาก A ไปยัง F

TABLE 2.1

**Position of the Car
at Various Times**

Position	t (s)	x (m)
(A)	0	30
(B)	10	52
(C)	20	38
(D)	30	0
(E)	40	-37
(F)	50	-53

© 2007 Thomson Higher Education

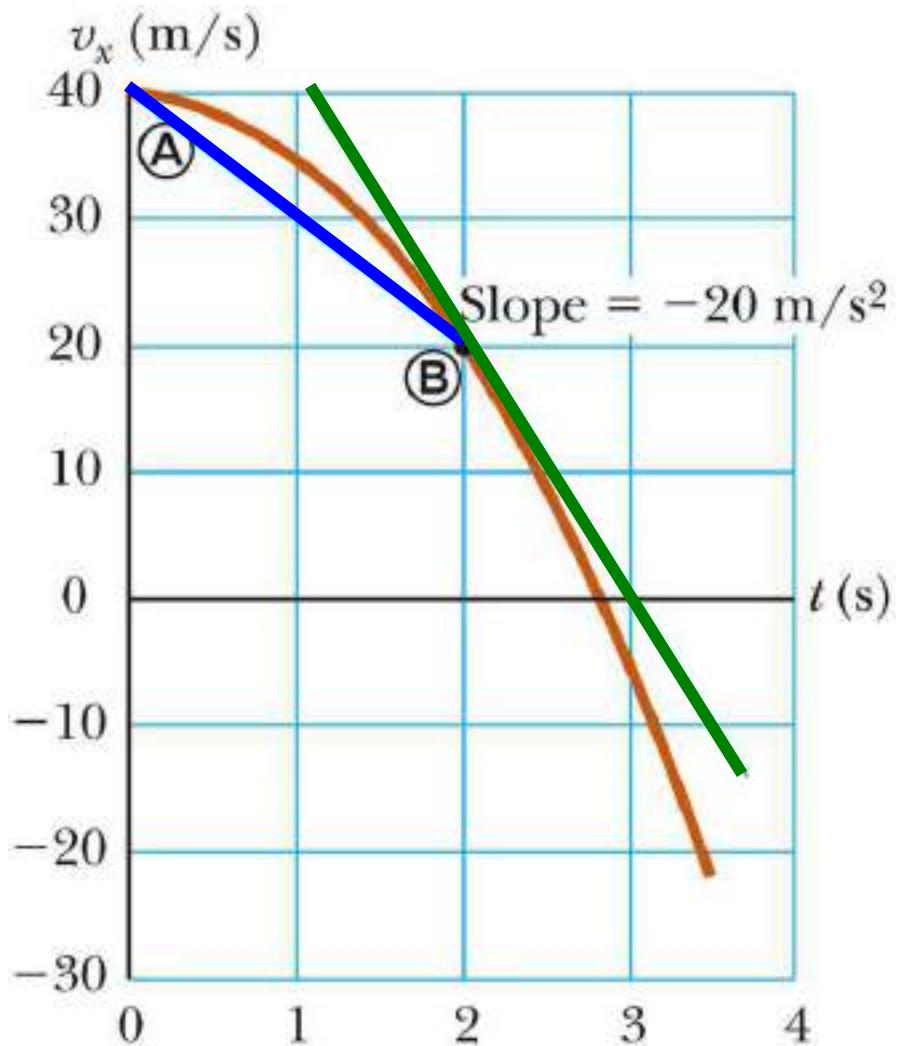
ตัวอย่างที่ 2.6 อนุภาคเคลื่อนที่ตามแกน x ด้วยความเร็ว v_x ซึ่งขึ้นกับเวลา t s

ตามสมการ $v_x(t) = 40 - 5t^2$ m/s จะหาความเร่งในช่วงเวลาจาก $t = 0$

ถึง $t = 2.0$ s และความเร่งที่เวลา $t = 2.0$ s [-10 m/s², -20 m/s²]

วิเคราะห์กราฟ

$$v_x(t) = 40 - 5t^2$$

$a_{x,avg}$ ความชันเส้นสี่เหลี่ยม

$a_x(t = 2 \text{ s})$ ความชันเส้นสีเขียว

กรณีความเร็วไม่คงที่

พิจารณา

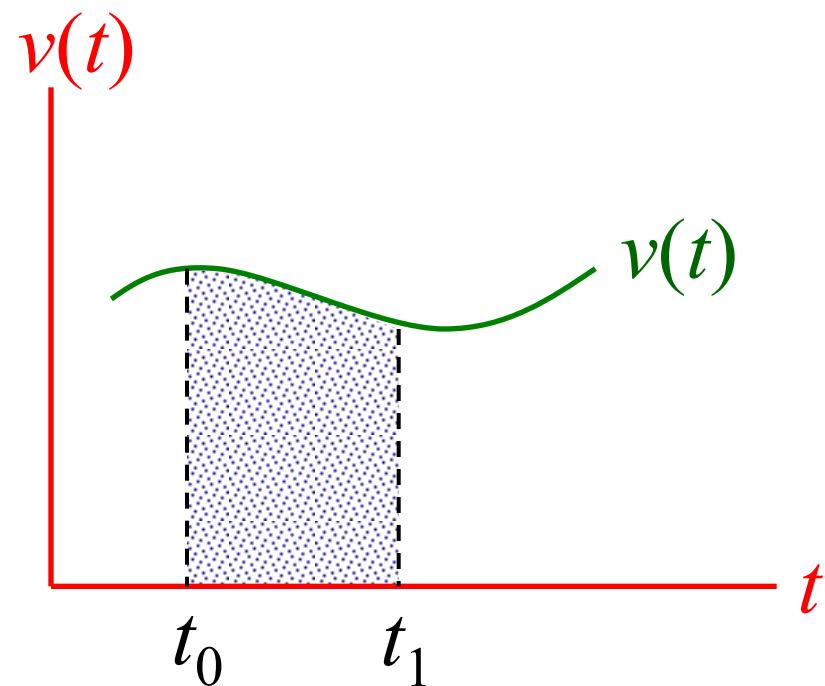
$$v_x(t) = \frac{dx}{dt} \quad \rightarrow$$

$$\int_{x_0}^{x_1} dx = \int_{t_0}^{t_1} v(t) dt$$

นั่นคือ $x_1 - x_0 = \int_{t_0}^{t_1} v(t) dt$

$x_1 - x_0$ คือพื้นที่ใต้กราฟ

ระหว่าง t_0 และ t_1

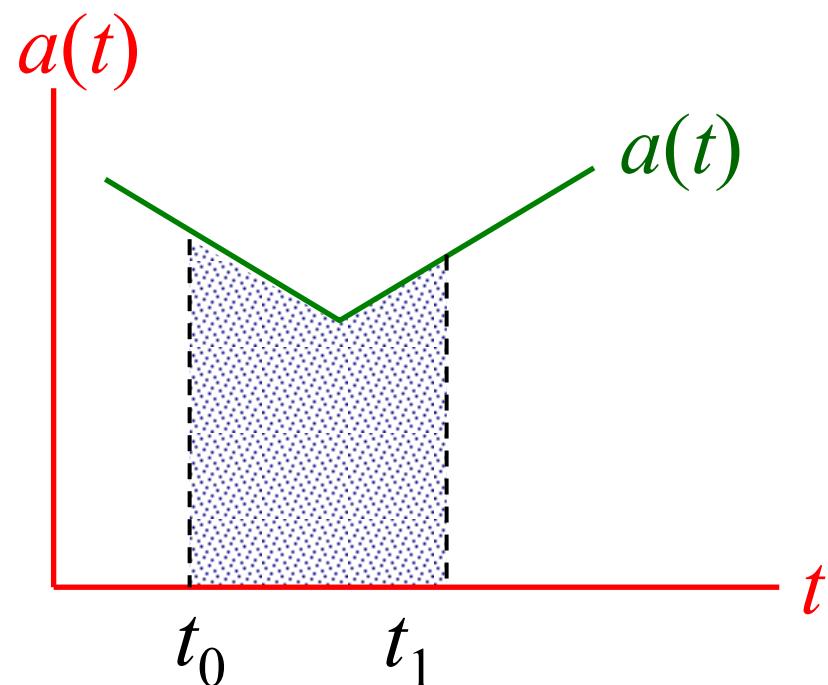
กรณีความเร่งไม่คงที่

พิจารณา $a(t) = \frac{dv(t)}{dt}$ $\rightarrow \int_{v_0}^{v_1} dv = \int_{t_0}^{t_1} a(t) dt$

นั่นคือ $v_1 - v_0 = \int_{t_0}^{t_1} a(t) dt$

$v_1 - v_0$ คือพื้นที่ใต้กราฟ

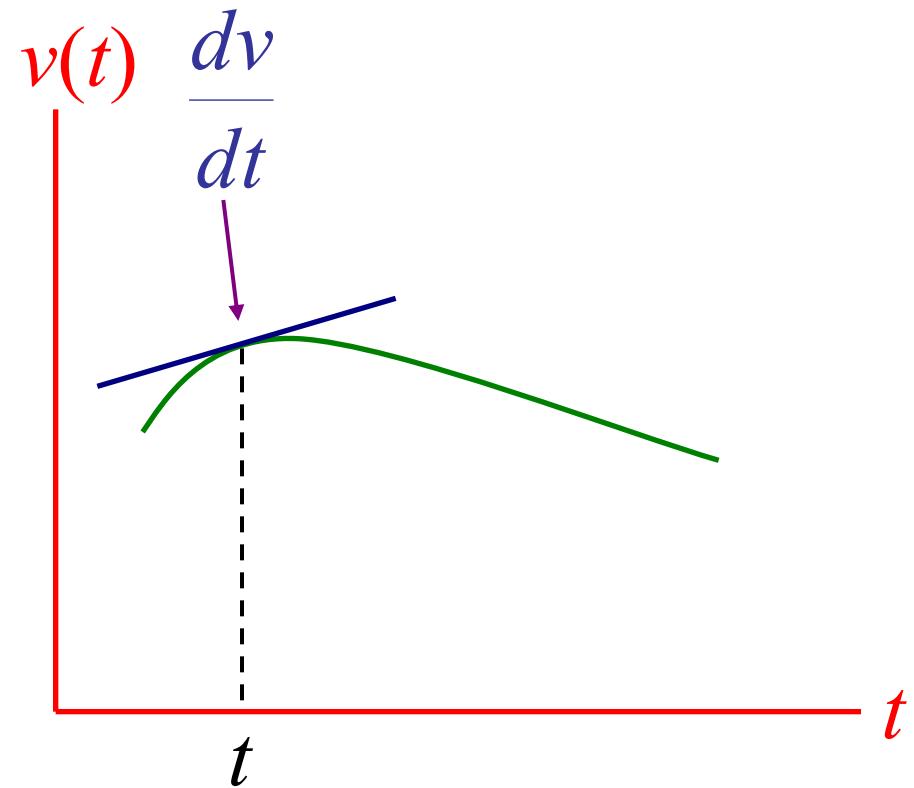
ระหว่าง t_0 และ t_1

ถ้า Δt น้อยมาก ๆ แล้ว

$a(t)$ คือความชันของ

$v(t)$ ที่เวลา t ได ๆ

กรณีที่เรารู้ตำแหน่งแต่ไม่รู้เวลา

$$a(x) = \frac{dv}{dt} = \frac{dv}{dt} \left(\frac{dx}{dx} \right) = \frac{dx}{dt} \left(\frac{dv}{dx} \right) = v \frac{dv}{dx}$$

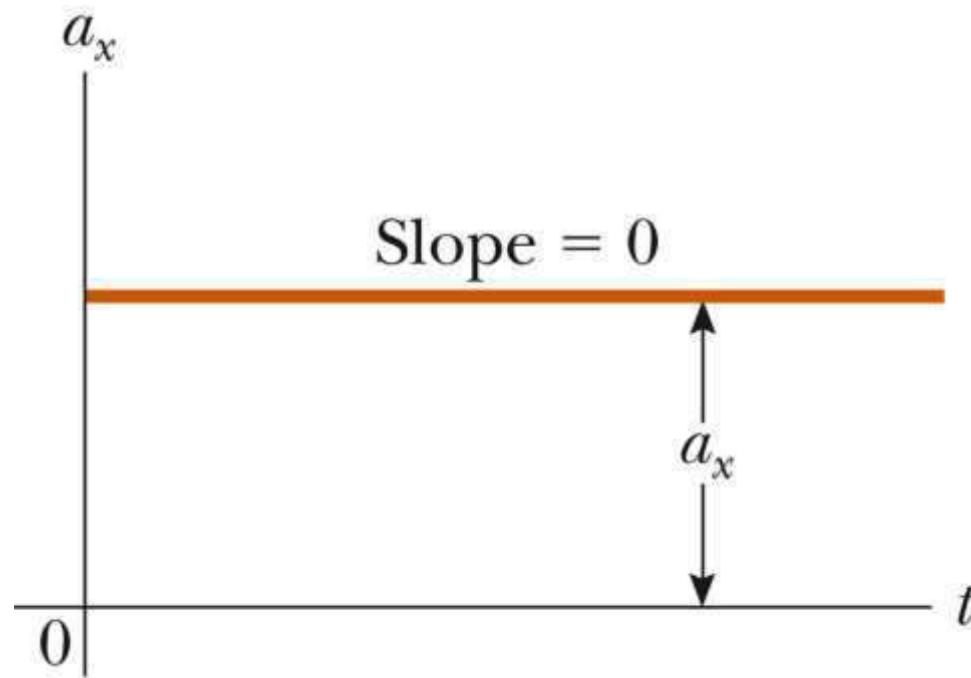
$$\int_{v_0}^{v_1} v dv = \int_{x_0}^{x_1} a(x) dx$$

นั่นคือ

$$\frac{1}{2} \left(v_1^2 - v_0^2 \right) = \int_{x_0}^{x_1} a(x) dx$$

2.6 วัตถุเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่

ความเร่งเป็นค่าคงที่ ไม่ขึ้นกับเวลา $a_x \neq a_x(t)$

$$a_x = \frac{dv_x}{dt} = \text{constant}$$

หรือ $dv_x = a_x dt$

$$\int_{v_{xi}}^{v_{xf}} dv_x = \int_{t_i}^{t_f} a_x(t) dt$$

$\therefore v_{xf} - v_{xi} = a_x(t_f - t_i)$

$$a_x = a_{x,avg} = \frac{v_{xf} - v_{xi}}{t_f - t_i}$$

Uniformly acceleration motion (special case: $a = \text{constant}$)

สมมติให้ $v_{xi} = u$ ที่เวลา $t_i = 0$

$v_{xf} = v$ ที่เวลา $t_{if} = t$ ได ๆ

ดังนั้น

$$a_x = a = \frac{v-u}{t-0}$$

$$v - u = a_x(t - 0)$$

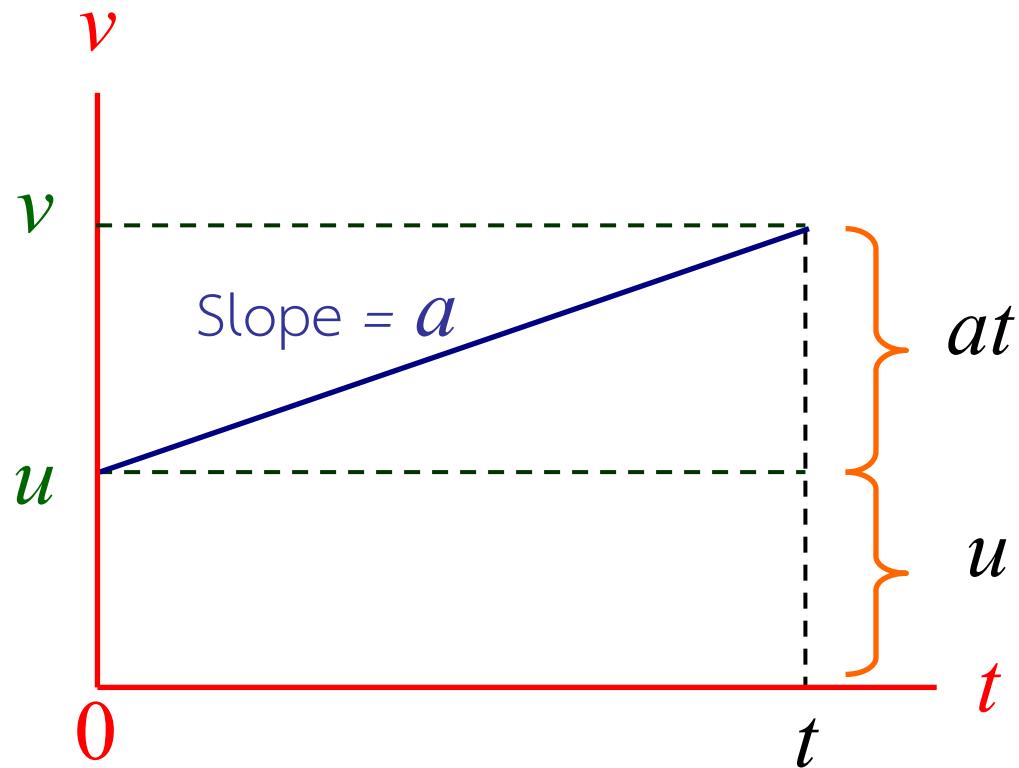
$$\therefore v = v(t) = u + at \quad \dots(1)$$

กราฟระหว่าง v กับ t เป็นกราฟเส้นตรง ?

จากสมการที่ (1)

$$v = v(t) = u + at$$

กราฟระหว่าง v กับ t จะได้ว่า

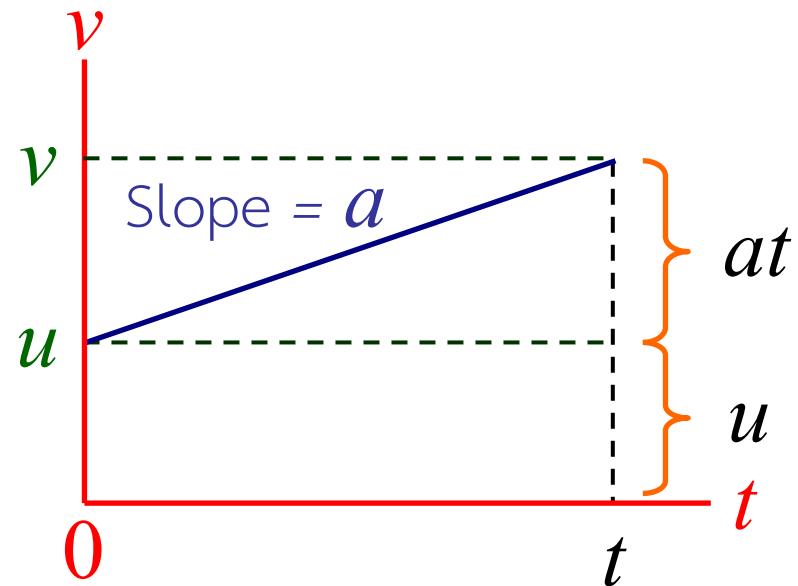

จากราฟ $v_{x,avg} = \frac{u + v}{2}$

จากนิยาม

$$v_{x,avg} = \frac{x_f - x_i}{t_f - t_i} = \frac{x_f - x_i}{t}$$

\therefore

$$x_f = x(t) = x_i + \frac{1}{2}(u+v)t \quad \dots(2)$$

กราฟระหว่าง x กับ t เป็นกราฟเส้นตรง ?

แทนสมการ (1), $v = u + at$ ในสมการ (2)

$$x_f = x(t) = x_i + \frac{1}{2}(u+v)t$$

$$x(t) = x_i + \frac{1}{2}[u+(u+at)]t$$

$$x(t) = x_i + ut + \frac{1}{2}at^2 \quad \dots(3)$$

โดยการจัดรูปจะได้

$$v^2 = u^2 + 2a(x_f - x_i)$$

กรณีการเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่

พิสูจน์ $x = vt - \frac{1}{2}at^2$

จาก $v = u + at$ และ $x = ut + \frac{1}{2}at^2$

$$\therefore u = v - at$$

และ $x = (v - at)t + \frac{1}{2}at^2 = vt - at^2 + \frac{1}{2}at^2$

$$x = vt - \frac{1}{2}at^2$$

...(6)

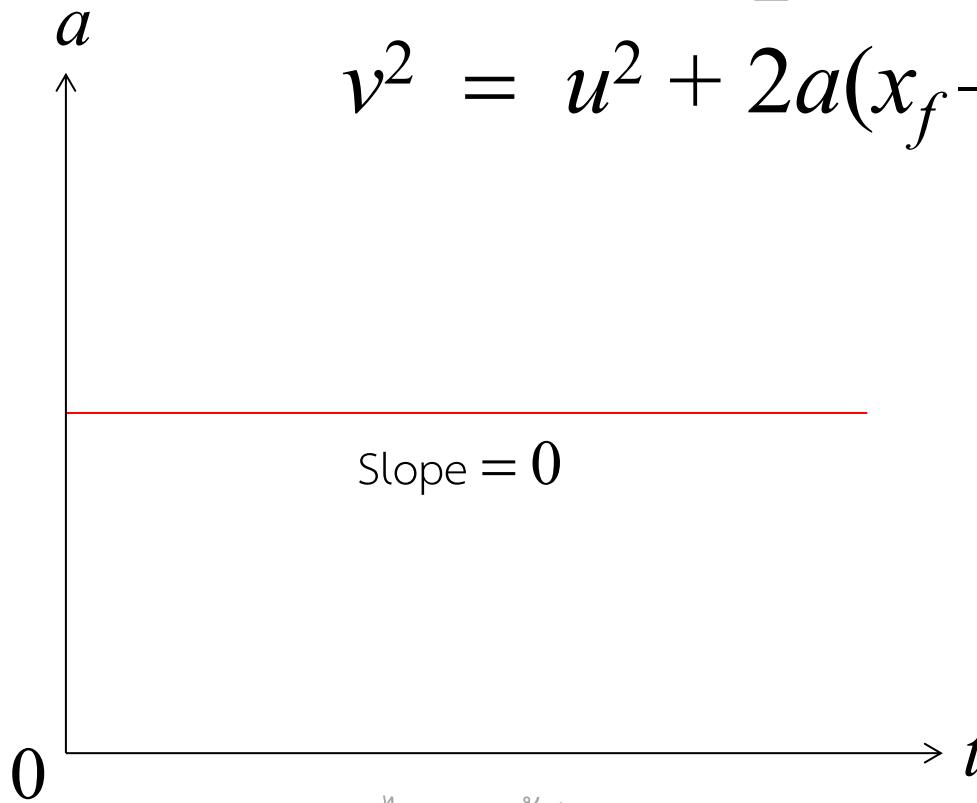
สรุปกราฟ กรณีการเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร่งกับเวลา กรณีการเคลื่อนที่

ของวัตถุด้วยอัตราเร่งคงที่

$$x(t) = x_i + \frac{1}{2}(u+v)t$$

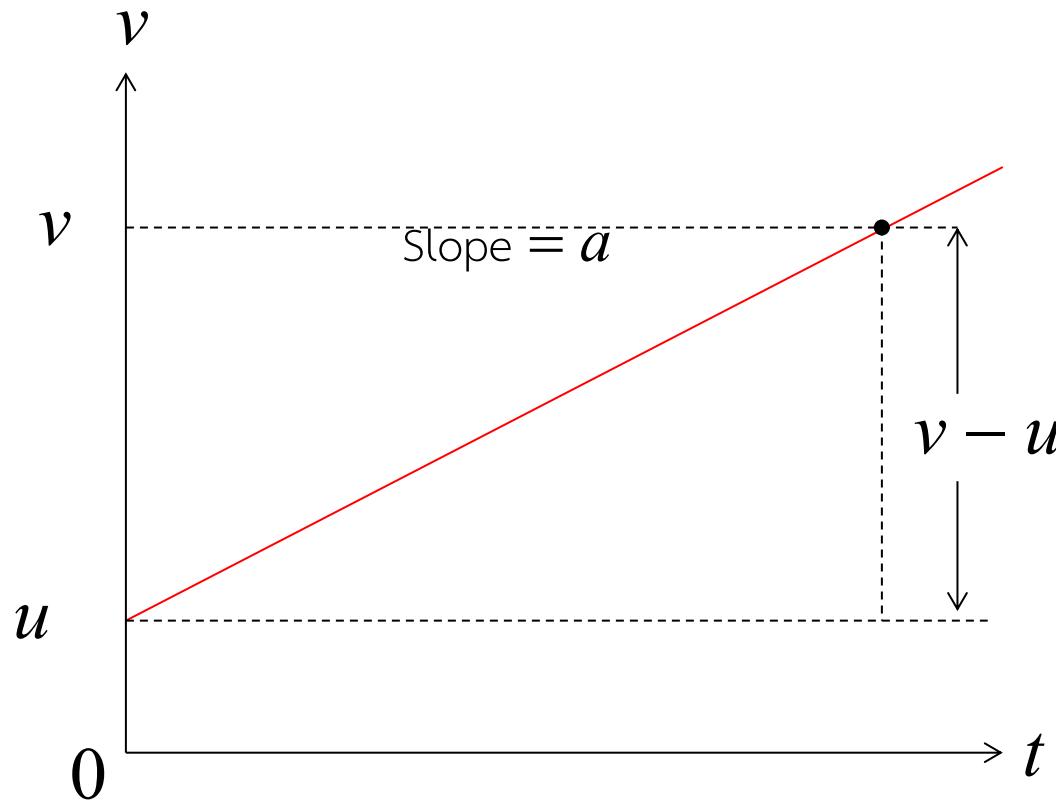
$$v^2 = u^2 + 2a(x_f - x_i)$$

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วกับเวลา กรณีการเคลื่อนที่ของวัตถุ

ด้วยอัตราเร่งคงที่

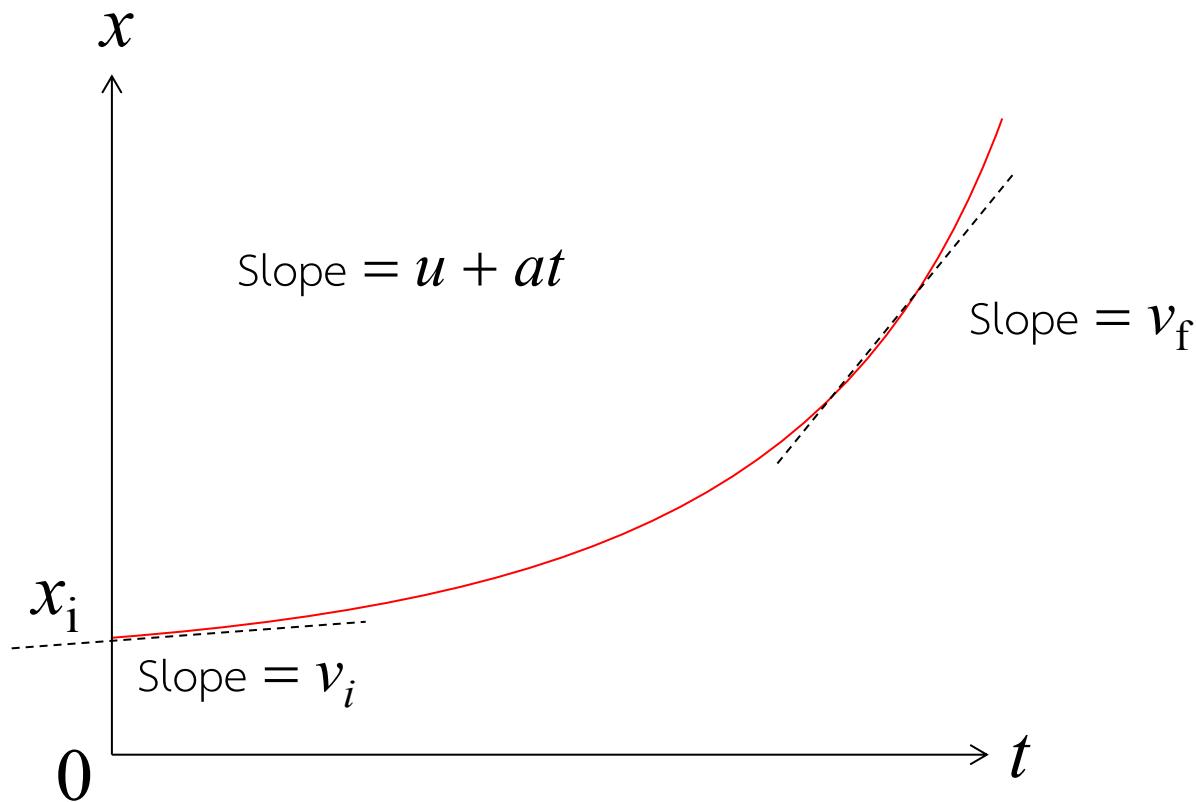
$$v(t) = u + at$$

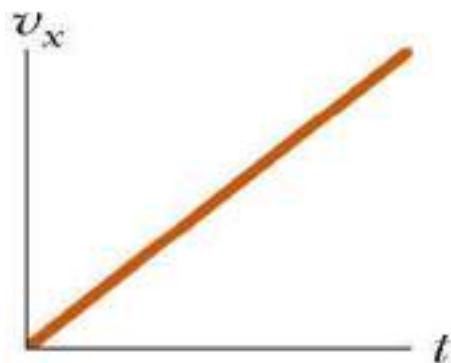
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งกับเวลา กรณีการเคลื่อนที่ของวัตถุ

ด้วยอัตราเร่งคงที่

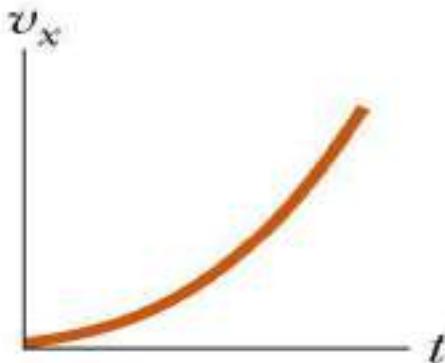
$$x(t) = x_i + ut + \frac{1}{2}at^2$$

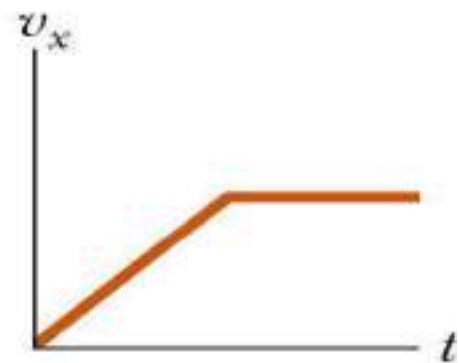
ตัวอย่างที่ 2.6 จงจับคู่กราฟ $a_x - t$ ແລະ $v_x - t$ ให้สอดคล้องกับกราฟ $v_x - t$

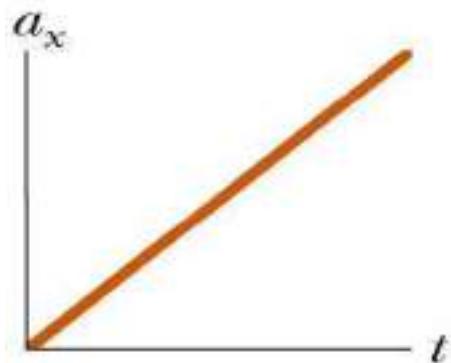
(a)

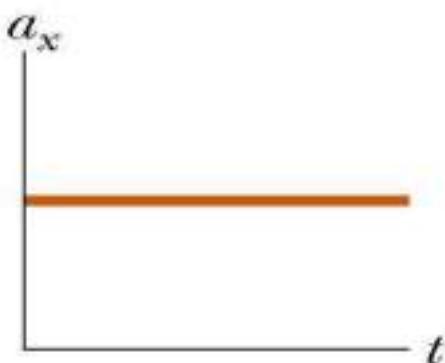
(b)

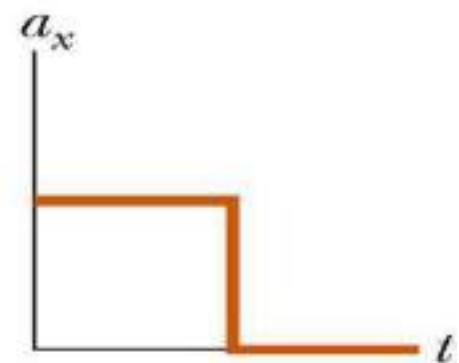
(c)

(d)

(e)

(f)

© 2007 Thomson Higher Education

ตัวอย่างที่ 2 รถยนต์คันหนึ่งเล่นอุกจากจุด ๆ หนึ่งด้วยอัตราเร็วตันค่าหนึ่ง และมีอัตราเร่ง 2 m/s^2 เมื่อเวลาผ่านไป 10 s รถยนต์คันนี้มีอัตราเร็ว 40 m/s รถยนต์คันดังกล่าวจะอยู่ห่างจากจุดที่รถเล่นอุกมาครึ่งแรกเป็นระยะทางเท่าใด

[300 m]

ตัวอย่างที่ 3 วัตถุหนึ่งเดิมอยู่นิ่ง แล้วทำให้เกิดอัตราเร่ง $3t \text{ m/s}^2$ เมื่อ t คือเวลา มีหน่วยเป็นวินาที จงหาอัตราเร่ง อัตราเร็ว และการกระจัด ภายหลังเมื่อเคลื่อนที่ได้นาน 5 s

$$[15 \text{ m/s}^2, 37.5 \text{ m/s}, 62.5 \text{ m}]$$

ตัวอย่างที่ 2.4 อัตราเร่งของวัตถุซึ่งเคลื่อนที่ตามแกน x คือ $a(x) = 4x - 2$ m/s^2 เมื่อ x มีหน่วยเป็นเมตร กำหนดให้ $u = 10 \text{ m/s}$ เมื่อ $x_0 = 0$ จงหา อัตราเร็ว ณ ตำแหน่งใด ๆ

$$[v(x) = 2\sqrt{x^2 - x + 25} \text{ m/s}]$$

ตัวอย่างที่ 2.5 รถยนต์คันหนึ่งแล่นด้วยอัตราเร่งคงที่ผ่านจุด A และ B เมื่อผ่าน B

รถยนต์คันนี้มีอัตราเร็ว 45 m/s ถ้าจุด A และ B อยู่ห่างกัน 180 m จะหา

1) อัตราเร็วขณะผ่านจุด A [15 m/s]

2) อัตราเร่งของรถยนต์ [5 m/s²]

3) ระยะทางจากจุดเริ่มต้นไปยังจุด A [22.5 m]

เมื่อรถยนต์คันนี้วิ่งจาก A ไป B เป็นเวลา 6 วินาที

ตัวอย่างที่ 6 พิจารณาวัตถุที่เคลื่อนที่ตามแกน \hat{y} โดยกำหนดให้ $a(t) = 5 \sin \omega t$, $\omega = 0.7$ เรเดียนต่อวินาที และที่เวลา $t = 0$ วินาที วัตถุอยู่ที่ตำแหน่ง $y_0 = 2$ เมตร ซึ่งมีอัตราเร็ว $v_0 = -5$ เมตรต่อวินาที

1) $v(t)$

$$[\frac{5}{7}(3-10\cos 0.7t) \text{ m/s}]$$

2) $y(t)$

$$[2 + \frac{5}{7}(3t - \frac{100}{7}\cos 0.7t) \text{ m}]$$

3) ทำการระบุจุดของวัตถุ Δy ระหว่าง $t = 0$ วินาที ถึง $t = 4$ วินาที

$$[5.15 \text{ m}]$$

ตัวอย่างที่ 6 พิจารณาวัตถุที่เคลื่อนที่ตามแกน \hat{y} โดยกำหนดให้ $a(t) = 5 \sin \omega t$, $\omega = 0.7$ เรเดียน/วินาที และที่เวลา $t = 0$ วินาที วัตถุอยู่ที่ตำแหน่ง $y_0 = 2$ เมตร ซึ่งมีอัตราเร็ว $v_0 = -5$ เมตร/วินาที

4) หาระยะทางทั้งหมด S ในช่วงเวลา $t = 0$ วินาที ถึง $t = 4$ วินาที

[16.879 m]

ตัวอย่างที่ 7 พิจารณาวัตถุที่ผูกติดปลายสปริง และมีค่า $a(x) = -4x$ เมตร/
วินาที² โดยเมื่อเริ่มต้น ขณะที่วัตถุเคลื่อนที่ผ่านจุดสมดุลไปทางบวก วัตถุมีอัตราเร็ว
 $v_0 = 2$ เมตร/วินาที จงหา

1) $v(x)$ [$2\sqrt{1-x^2}$ m/s]

2) ที่เวลา $t = 1$ วินาที วัตถุมารอยู่ที่จุดสมดุล จงหา $x(t)$, $v(t)$ และ $a(t)$

$$[x(t) = \sin(2t-2) \text{ m}, v(t) = 2\cos(2t-2) \text{ m/s}, a(t) = -$$

$$4\sin(2t-2) \text{ m/s}^2]$$

ตัวอย่างที่ 12 นักกระโดดไกลคนหนึ่ง ถีบตัวจากพื้นด้วยความเร็ว 11 เมตร/วินาที ทำมุม 20° กับพื้น จงหา

1) เข้ากระโดดได้ไกลเท่าไร [7.94 m]

2) เข้ากระโดดได้สูงสุดเท่าไร [0.722 m]

2.4 วัตถุตกอย่างเสรี (Freely Falling Objects)

วัตถุตกอย่างเสรี ภายใต้แรงโน้มถ่วง (สถานการณ์อุดมคติ ไม่มีแรงต้านอากาศ)

ความเร่งมีทิศชี้ลง ขนาดเท่ากับ g

ค่า g ขึ้นกับระดับความสูง ความสูงเพิ่ม g เพิ่ม หรือ ลด ?

ตัวอย่าง 2.10 ที่เวลา $t = 0$ วินาที โายนก้อนหินขึ้นตรง ๆ จากขอบดาดฟ้าของตีกสูง 50.0 เมตร ด้วยอัตราเร็ว 20.0 เมตร/วินาที จงหา

1. เวลาที่ก้อนหินขึ้นถึงจุดสูงสุด
2. ระยะสูงสุดจากจุดโายน
3. ความเร็วของก้อนหินเมื่อตกกลับมาถึงจุดโายน
4. ตำแหน่งและความเร็วของก้อนหินที่เวลา $t = 5.00$ วินาที

บทที่ 3 เวกเตอร์ (Vectors)

ในการศึกษาวิชาพิสิกส์ เรามักจะพบปริมาณทางพิสิกส์ เช่น การกระจัดความเร็ว อัตราเร็ว ความเร่ง มวล น้ำหนัก อุณหภูมิ พลังงาน และปริมาณอื่น ๆ อีกมาก

ปริมาณบางอย่างบอกเพียงแค่ขนาดให้รู้ว่าสามารถได้ความหมายสมบูรณ์ แต่ปริมาณบางอย่างบอกเพียงแต่ขนาดอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องบอกทิศทางด้วยจึงจะได้ความหมายสมบูรณ์

ปริมาณสเกลาร์ (scalar quantities)

ปริมาณสเกลาร์ (scalar quantities) คือปริมาณที่มีแต่ขนาดอย่างเดียวไม่มีทิศทาง เช่น ความยาว อัตราเร็ว ปริมาตร มวล อุณหภูมิ พลังงาน ความร้อนจำเพาะ ความหนาแน่น เป็นต้น

ปริมาณเวกเตอร์ (vector quantities)

ปริมาณเวกเตอร์ (vector quantities) คือปริมาณที่มีขนาดและทิศทาง เช่น แรง ความเร็ว ความเร่ง น้ำหนัก สนามไฟฟ้า สนามแม่เหล็ก เป็นต้น

เวกเตอร์ แทนได้ด้วยเส้นตรงที่มีทิศทางโดยใช้ความยาวของเส้นตรงแทนขนาด
และใช้หัวลูกศร เพื่อบอกทิศทาง

→ เวกเตอร์ขนาด 1 หน่วย

→ เวกเตอร์ขนาด 5 หน่วย

สัญลักษณ์ของเวกเตอร์

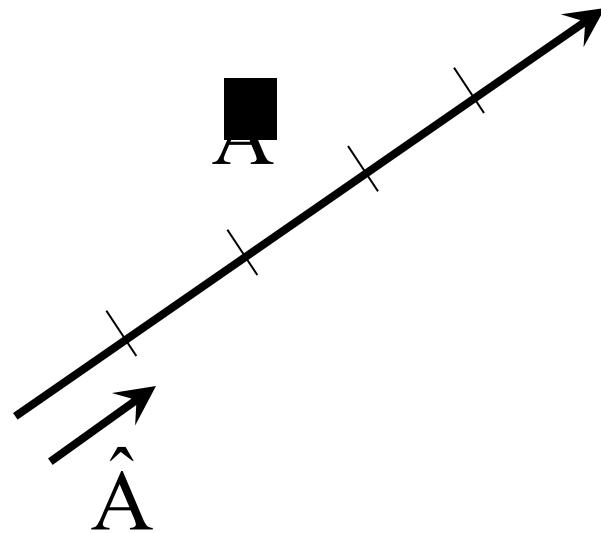
สัญลักษณ์ของเวกเตอร์มีหลายแบบ เช่น \vec{A} , \overline{A} , A , \blacksquare หรือ \tilde{A}

\rightarrow เวกเตอร์ขนาด 1 หน่วย
 \hat{A}

 เวกเตอร์ขนาด 5 หน่วย
 \vec{A}

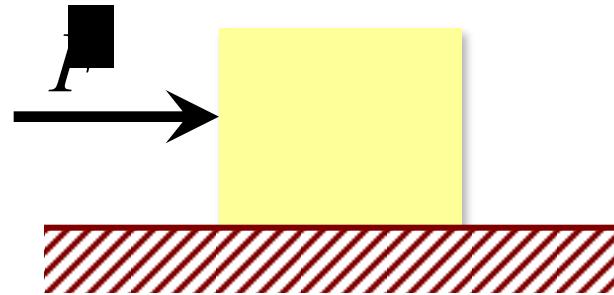
เวกเตอร์หนึ่งทิศ (unit vector)

เป็นเวกเตอร์ที่มีขนาดหนึ่งทิศ และซึ่งเดียวกับเวกเตอร์ใด ๆ

$$\hat{\mathbf{A}} = \frac{\mathbf{A}}{\|\mathbf{A}\|}$$

$$\mathbf{A} = \lambda \hat{\mathbf{A}}$$

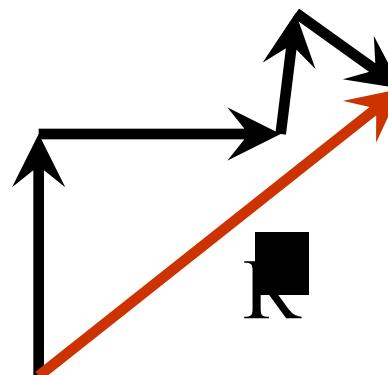
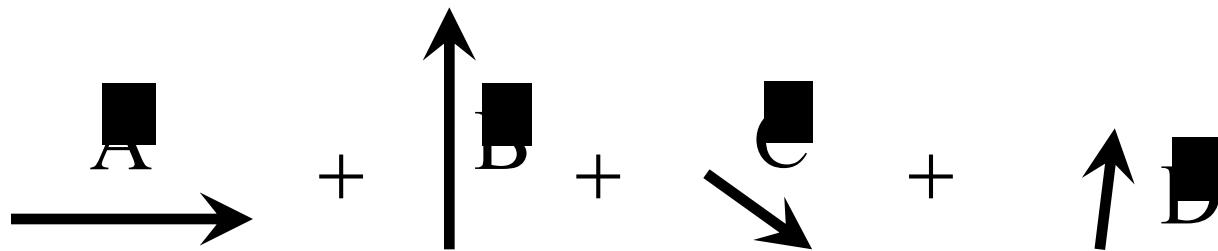
ขนาดของ $F = T, \quad T'$

$$F = 100 \text{ N}$$

$F = 100 \text{ N}$

สมบัติของเวกเตอร์ (properties of vectors)

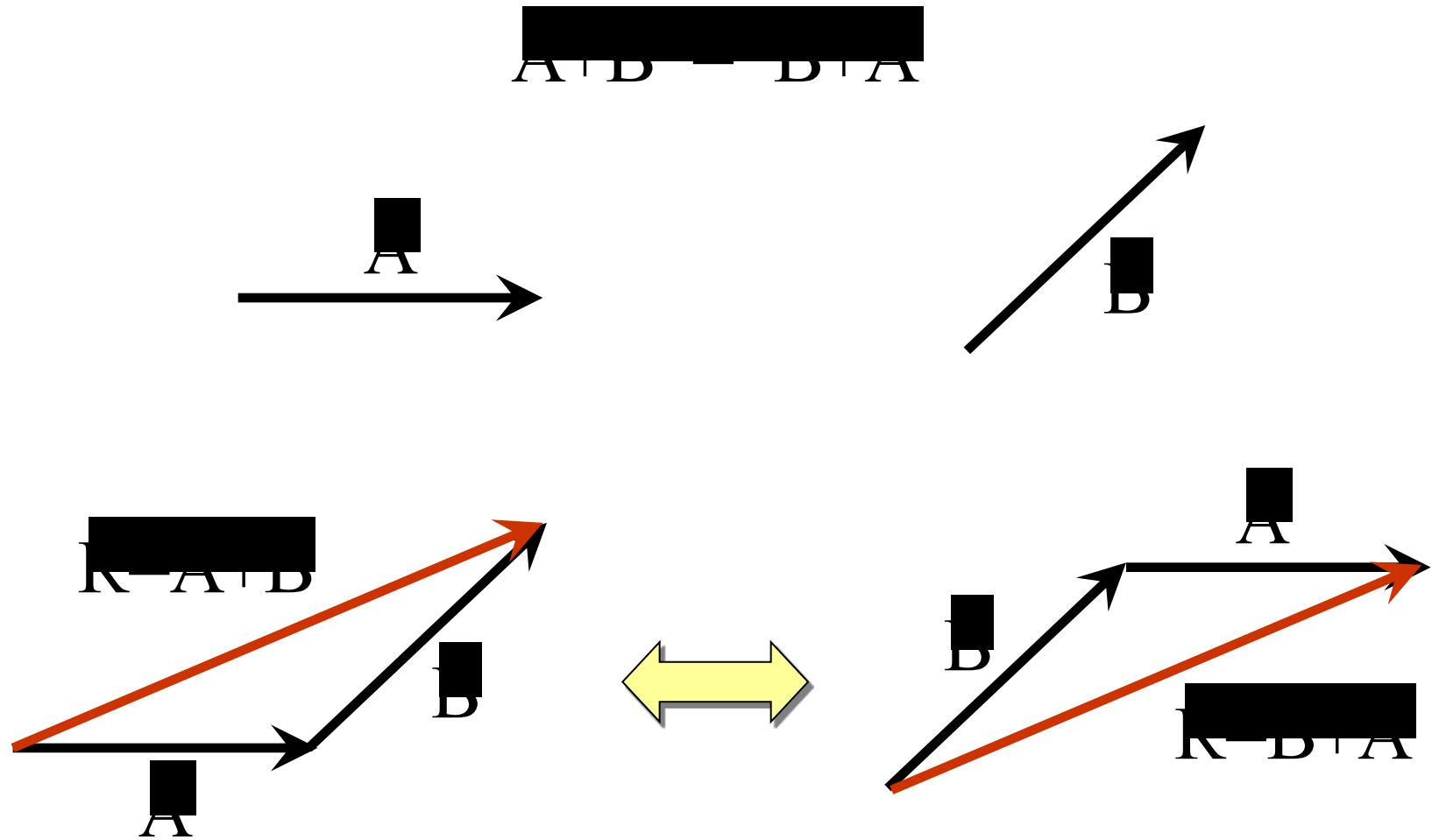
1. การบวกเวกเตอร์ (adding vectors)

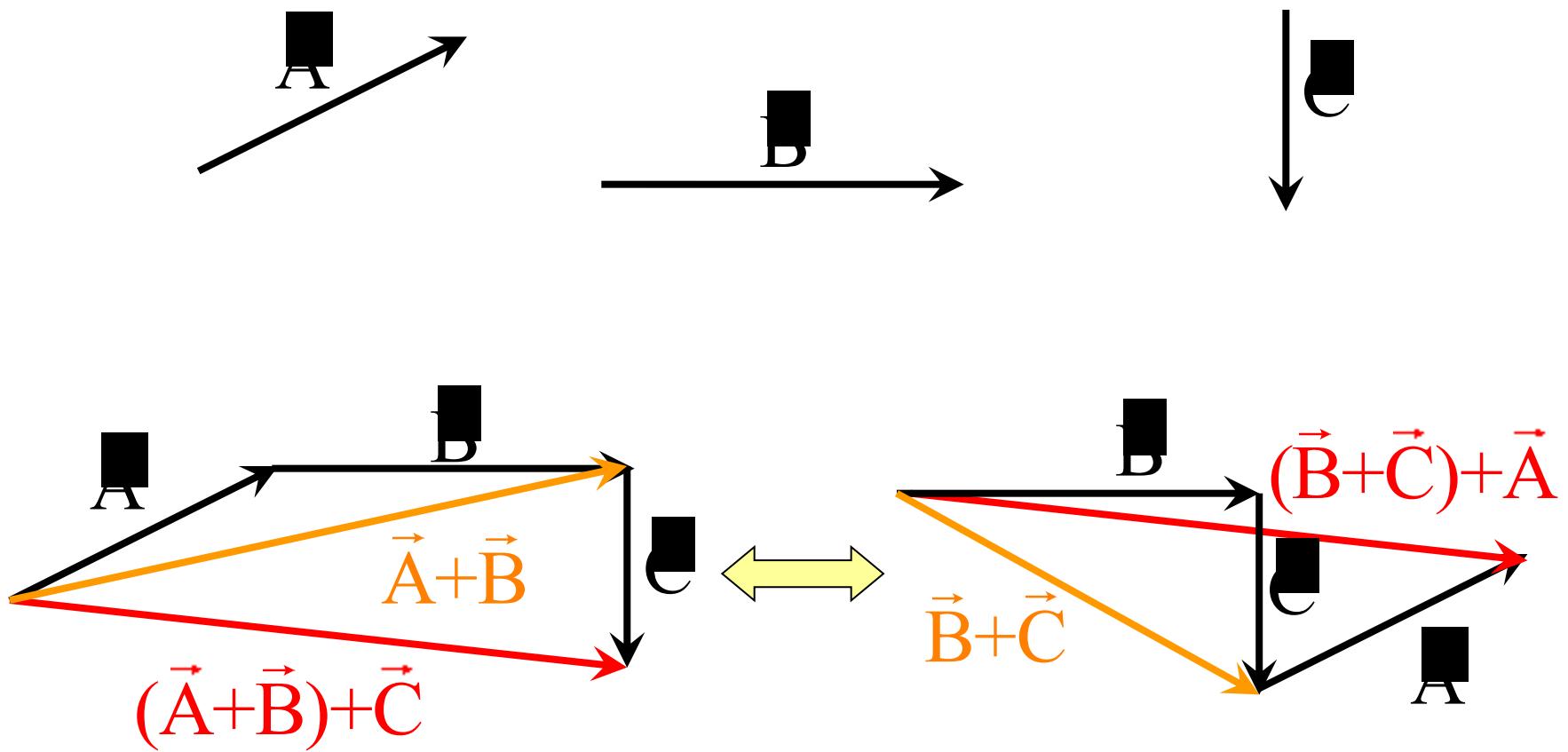
$\mathbf{R} = \mathbf{A} + \mathbf{B} + \mathbf{C} + \mathbf{D} = \mathbf{B} + \mathbf{A} + \mathbf{D} + \mathbf{C}$

กฎการบวกเวกเตอร์

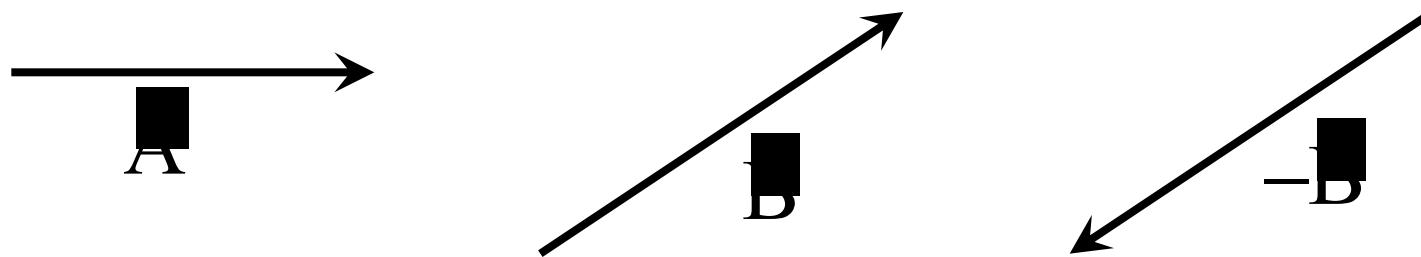
1. กฎการ слับที่

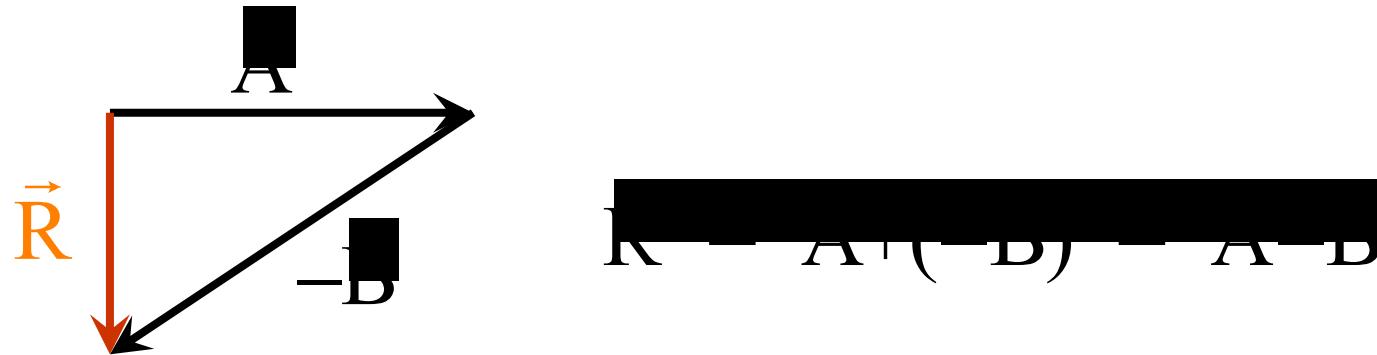
2. กฏการเปลี่ยนกลุ่ม

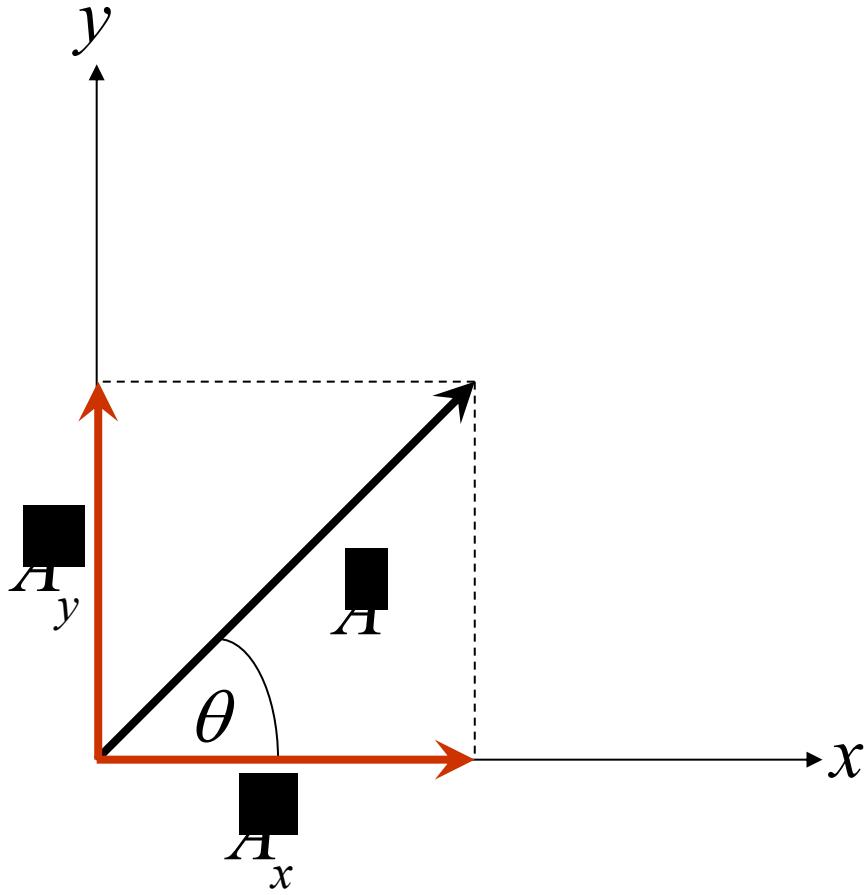
2. การลบเวกเตอร์

$$A - D = A + (-D)$$

องค์ประกอบของเวกเตอร์ (components of a vector)

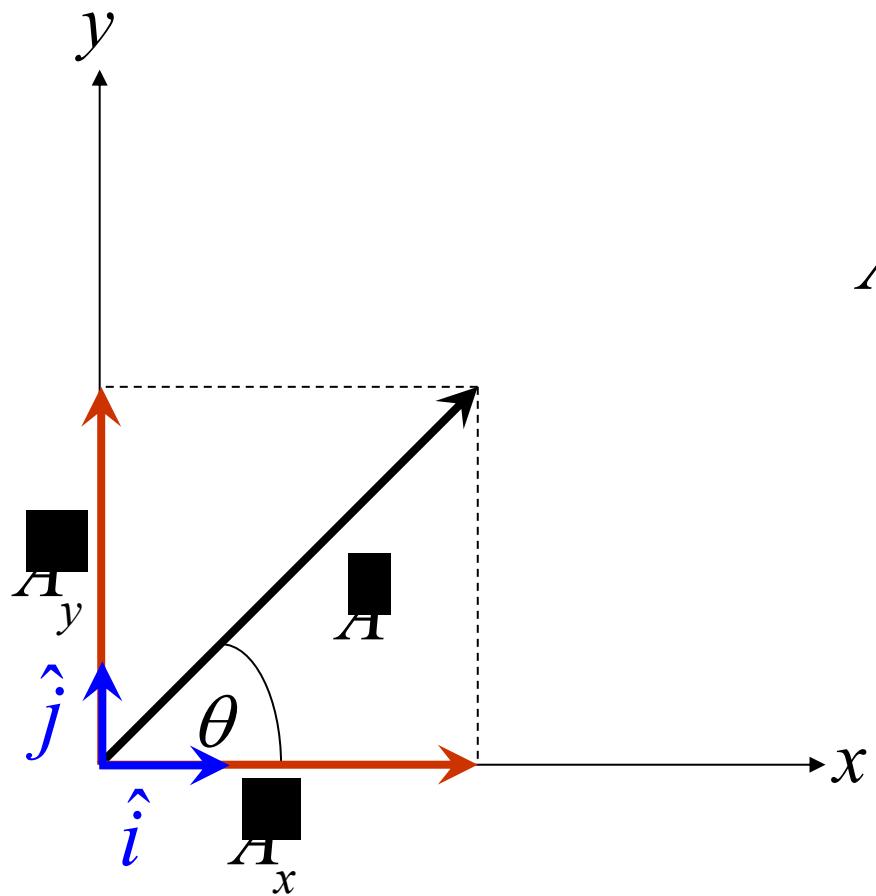
$$A = A_x + A_y$$

$$A_x = A \cos \theta$$

$$A_y = A \sin \theta$$

$$\begin{aligned} A_x^2 + A_y^2 &= A^2 \cos^2 \theta + A^2 \sin^2 \theta \\ &= A^2 (\cos^2 \theta + \sin^2 \theta) \end{aligned}$$

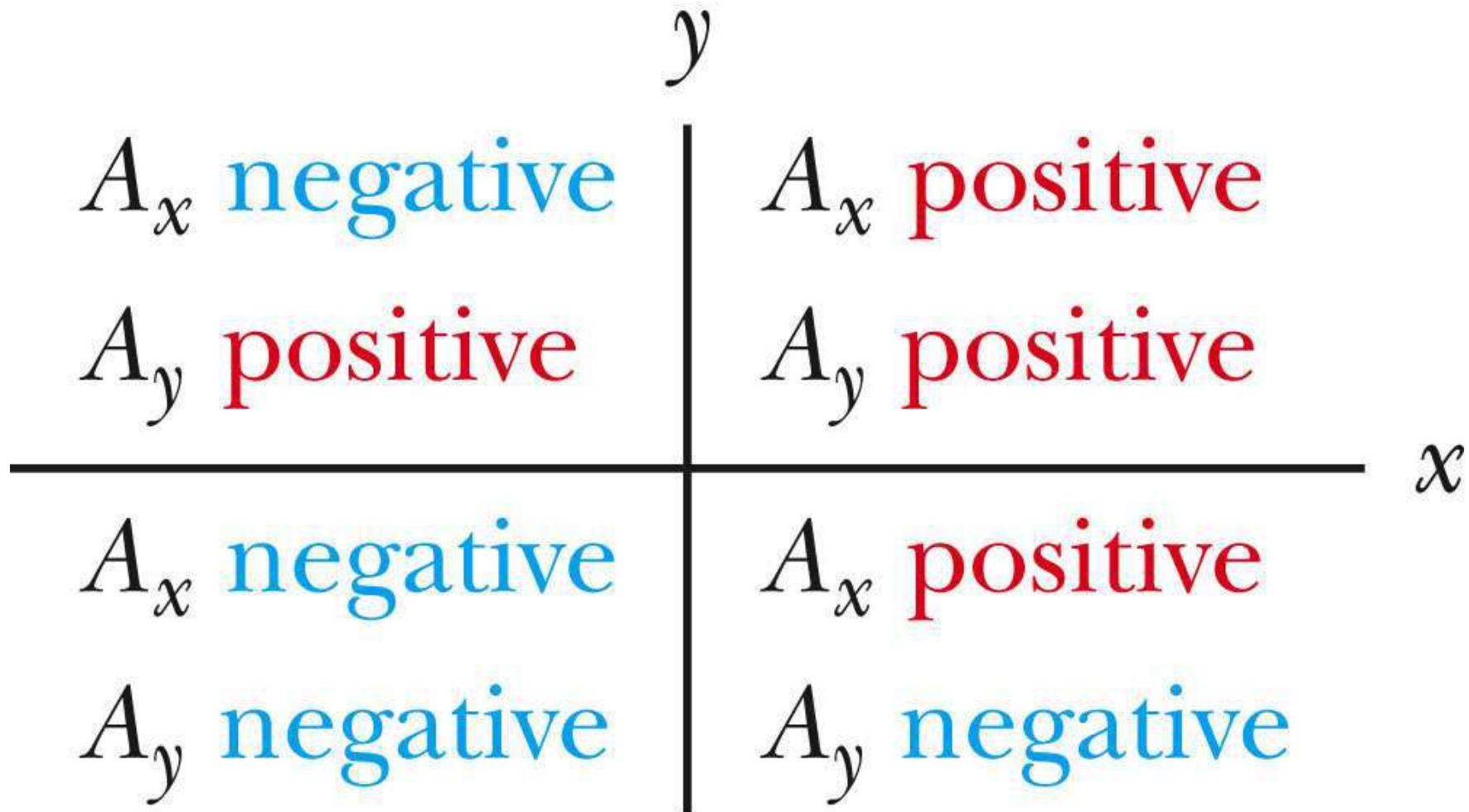
$$A^2 = A_x^2 + A_y^2$$

$$A = A_x \hat{i} + A_y \hat{j}$$

$$A^2 = A_x^2 + A_y^2$$

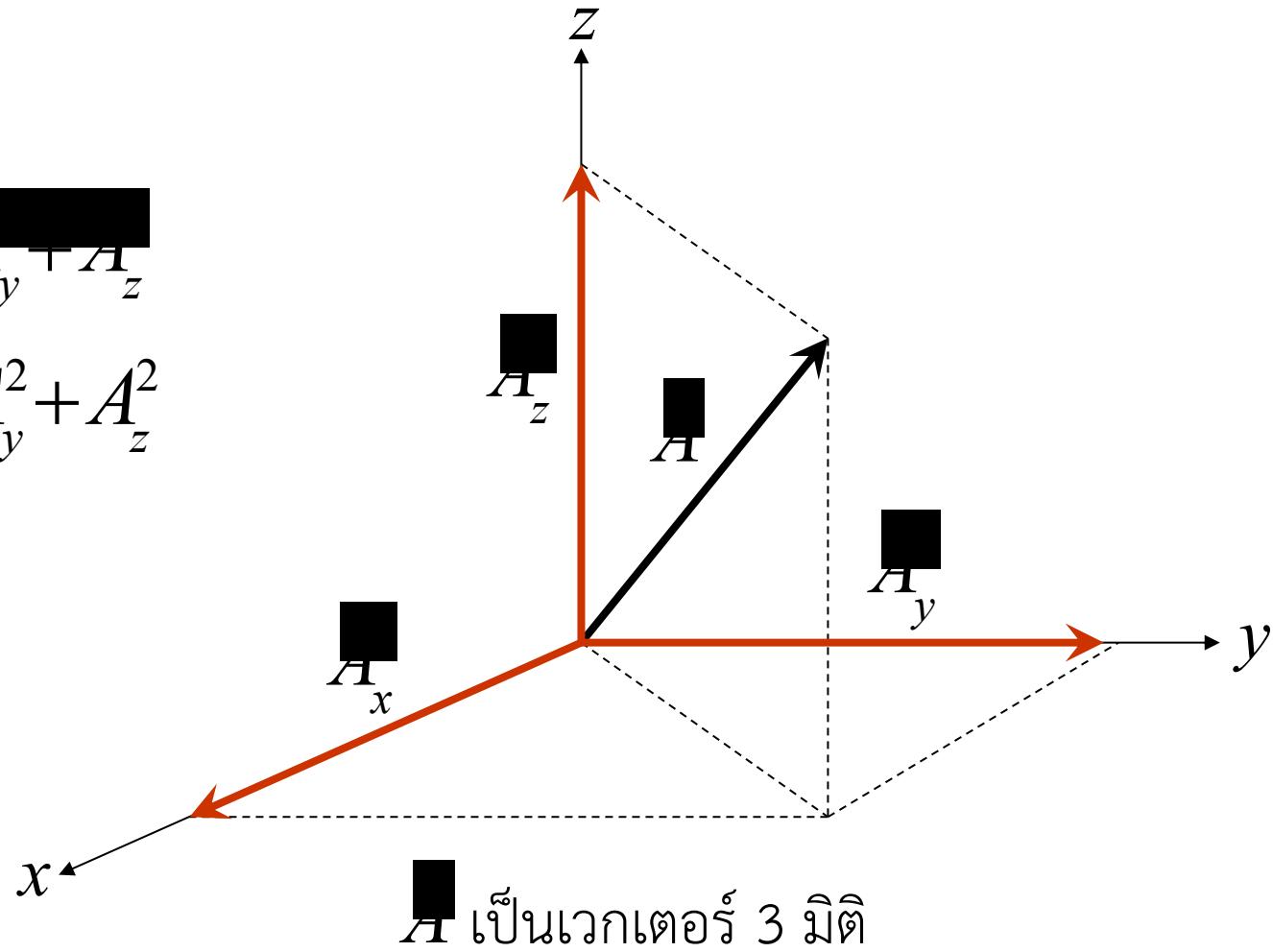
 เป็นเวกเตอร์สองมิติ

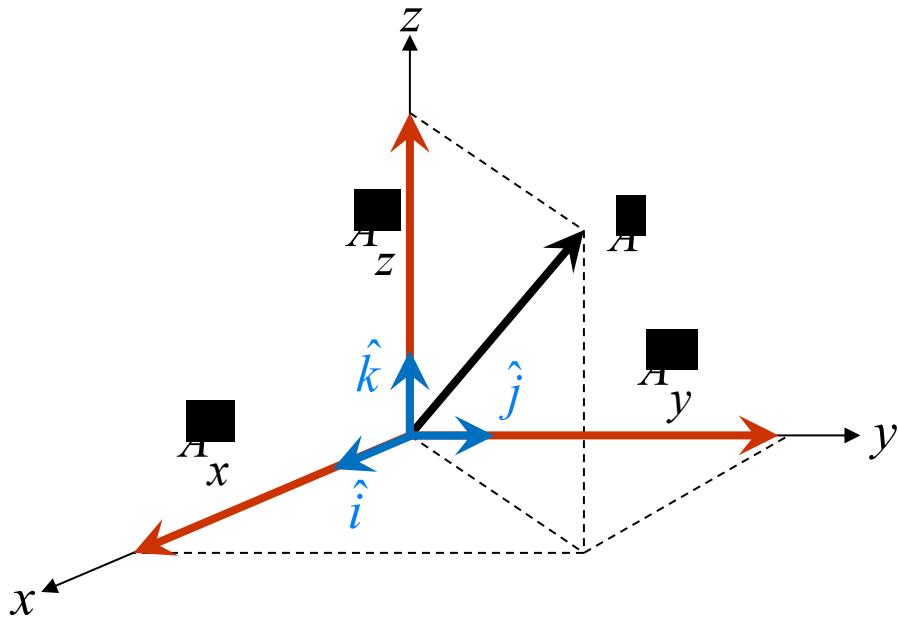

องค์ประกอบของเวกเตอร์ใน 3 มิติ

$$A = A_x + A_y + A_z$$

$$A^2 = A_x^2 + A_y^2 + A_z^2$$

$$A = A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}$$

$$A = (A\cos\alpha) \hat{i} + (A\cos\beta) \hat{j} + (A\cos\gamma) \hat{k}$$

การบวกลับเวกเตอร์ใน 3 มิติ

กำหนดให้

$$A = A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}$$

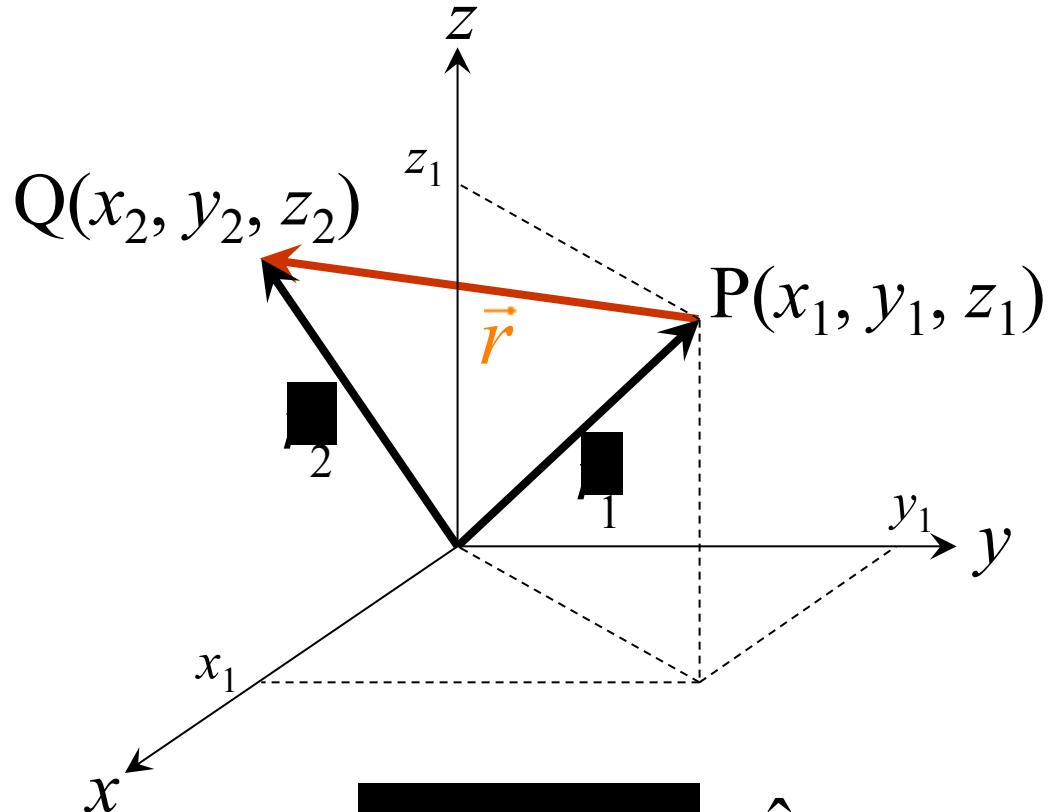
$$B = B_x \hat{i} + B_y \hat{j} + B_z \hat{k}$$

$$A+B = (A_x + B_x) \hat{i} + (A_y + B_y) \hat{j} + (A_z + B_z) \hat{k}$$

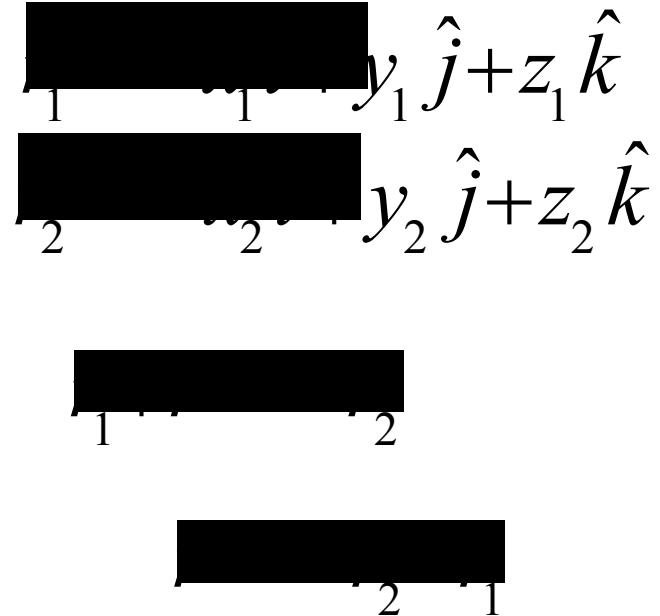
$$A-B = (A_x - B_x) \hat{i} + (A_y - B_y) \hat{j} + (A_z - B_z) \hat{k}$$

เวกเตอร์ตำแหน่ง (Position vector)

เป็นเวกเตอร์ที่บอกตำแหน่งของจุดต่าง ๆ เทียบกับจุดกำเนิด

$$(\textcolor{black}{x_2 - x_1})\hat{i} + (y_2 - y_1)\hat{j} + (z_2 - z_1)\hat{k}$$

เมื่อ \blacksquare เป็นเวกเตอร์ตำแหน่งของจุด Q เทียบกับจุด P

ตัวอย่าง กำหนดจุด $P(4, -3, 5)$ เมตร และ $Q(1, 2, 4)$ เมตร จงหา

ก) เวกเตอร์ตัวแทนของจุด P และ Q

ข) เวกเตอร์ตัวแทนของจุด Q เทียบกับ P

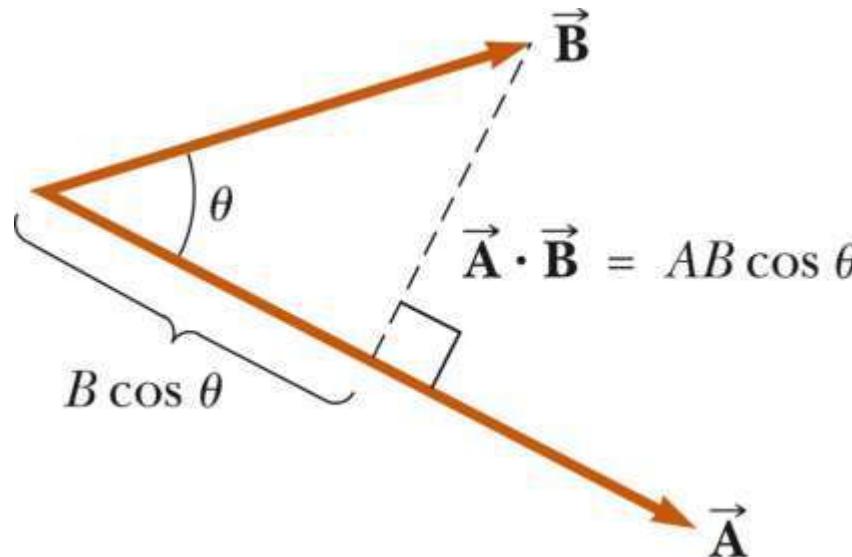
ตัวอย่าง 3.5 นักเดินป่าคนหนึ่งออกเดินทางจากรถไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะทาง 25.0 กม. และจึงหยุดการเดินที่ค้างคืน วันที่ 2 เข้าเดินจากเต็นท์เป็นระยะ 40.0 กม. ในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำมุ่ม 60 องศาเฉียงไปจากทิศตะวันออก (60 degree north of east) จึงไปพบหอคอย จงหา

1. องค์ประกอบของการระบุจัดของนักเดินป่าในแต่ละวัน
2. องค์ประกอบของการระบุจัดรวมใน 2 วัน
3. เขียนเวกเตอร์แสดงการระบุจัดรวม

การคูณเวกเตอร์

1. ผลคูณสเกลาร์ (Scalar Product or Dot Product)

ได้ผลลัพธ์เป็นสเกลาร์ ในการคูณกันใช้เครื่องหมาย \cdot (dot)

© 2007 Thomson Higher Education

นิยาม

$$\vec{A} \cdot \vec{B} = AB \cos \theta = BA \cos \theta$$

ผลคูณสเกลาร์มีสมบัติดังนี้

1. $\underline{A \cdot A} = AA \cos 0^\circ = A^2$

2. $\underline{A \cdot D} = D \cdot A$ กฎการสลับที่

3. $\underline{A \cdot (B+C) = A \cdot B + A \cdot C}$ กฎการแจกแจง

4. $\underline{(A+B) \cdot (C+D) = A \cdot (C+D) + B \cdot (C+D)}$

$$= \underline{AC + AD + BC + BD}$$

5. $\underline{a(A \cdot B) = (aA) \cdot B = A \cdot (aB)}$ กฎการเปลี่ยนกลุ่ม

คำถาม

1. $A \cdot D = 0$ ได้หรือไม่

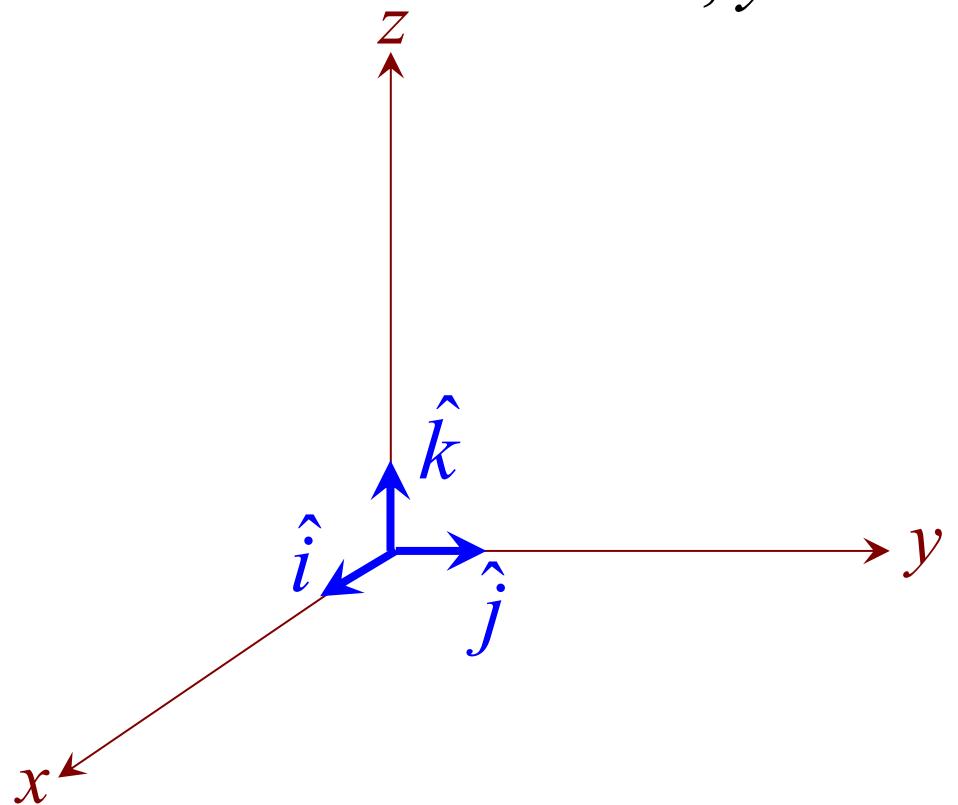
2. $A \cdot D < 0$ ได้หรือไม่

3. $\hat{i} \cdot \hat{i} = ?$

4. $\hat{i} \cdot \hat{j} = ?$

ถ้า $\hat{i}, \hat{j}, \hat{k}$ และ เป็นเวกเตอร์หนึ่ง

หน่วยในแนวแกน x, y และ z

$$\hat{i} \cdot \hat{i} = |\hat{i}| |\hat{i}| \cos 0^\circ = 1$$

$$\hat{i} \cdot \hat{j} = |\hat{i}| |\hat{j}| \cos 90^\circ = 0$$

$$\hat{i} \cdot \hat{i} = \hat{j} \cdot \hat{j} = \hat{k} \cdot \hat{k} = 1$$

$$\hat{i} \cdot \hat{j} = \hat{j} \cdot \hat{k} = \hat{k} \cdot \hat{i} = 0$$

ถ้ากำหนดให้

$$\underline{A} = A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}$$

$$\underline{B} = B_x \hat{i} + B_y \hat{j} + B_z \hat{k}$$

$$\underline{A} \cdot \underline{B} = (A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}) \cdot (B_x \hat{i} + B_y \hat{j} + B_z \hat{k})$$

$$= A_x B_x (\hat{i} \cdot \hat{i}) + A_x B_y (\hat{i} \cdot \hat{j}) + A_x B_z (\hat{i} \cdot \hat{k})$$

$$+ A_y B_x (\hat{j} \cdot \hat{i}) + A_y B_y (\hat{j} \cdot \hat{j}) + A_y B_z (\hat{j} \cdot \hat{k})$$

$$+ A_z B_x (\hat{k} \cdot \hat{i}) + A_z B_y (\hat{k} \cdot \hat{j}) + A_z B_z (\hat{k} \cdot \hat{k})$$

$$\underline{A} \cdot \underline{B} = A_x B_x + A_y B_y + A_z B_z$$

ตัวอย่าง กำหนดให้เวกเตอร์

$$A = \tau \iota - \zeta \hat{j} + 4\hat{k}$$

$$B = \iota + \zeta \hat{j} + 3\hat{k}$$

จงหา

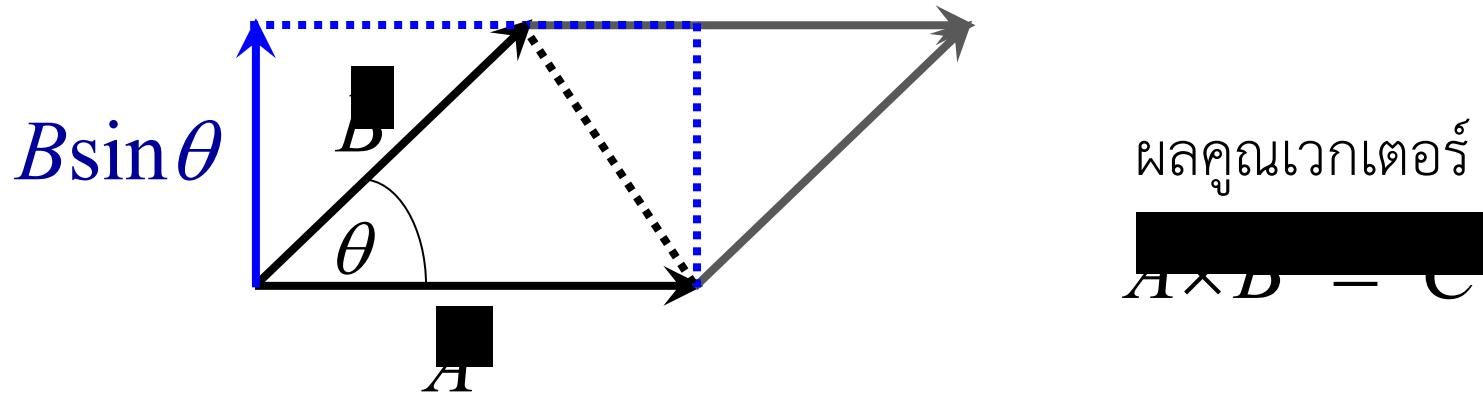
ก) $A \cdot B$

ข) เวกเตอร์ A บน B และ เวกเตอร์ B บน A

ค) มุนระห่วง A และ B

2. ผลคูณเวกเตอร์ (Vector Product or Cross Product)

ได้ผลลัพธ์เป็นเวกเตอร์ ในการคูณกันใช้เครื่องหมาย \times (cross)

ขนาดของ C คือ

$$C = |A \times B| = AB \sin \theta$$

ซึ่งก็พื้นที่สี่เหลี่ยม (เส้นสี่น้ำเงิน) ที่มี A และ $B \sin \theta$ เป็นด้านประกอบ

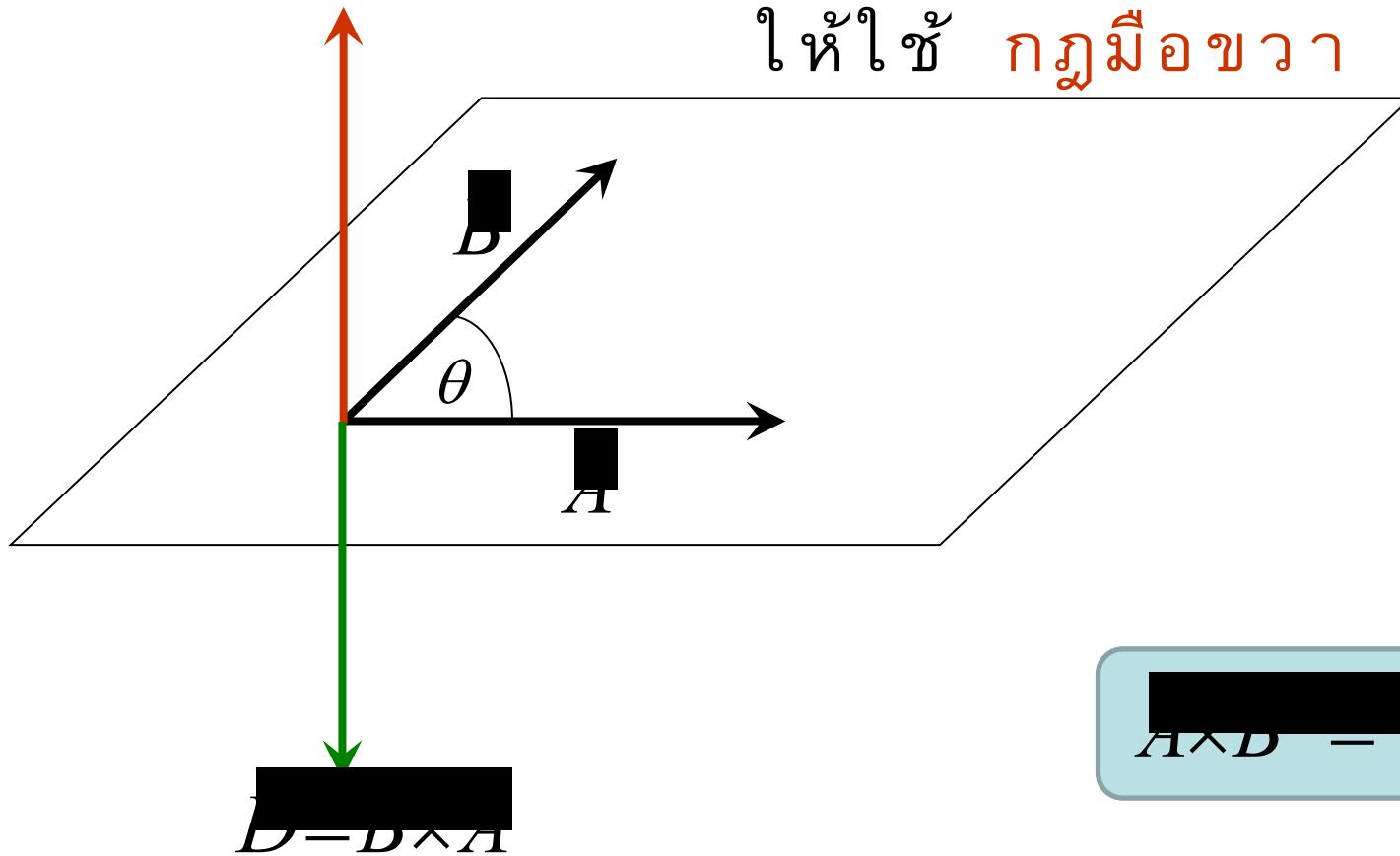
ดังนั้น $|ABD|$ คือพื้นที่สี่เหลี่ยมด้านข้างที่มี A และ B เป็นด้านประกอบ

และ $\frac{1}{2}|ABD|$ คือพื้นที่สามเหลี่ยมที่มี A และ B เป็นด้านประกอบ

$$C = A \times D$$

$$\text{ทิศของ } C = A \times D$$

ให้ใช้ กฏมือขวา

$$A \times D = -D \times A$$

ผลคูณเวกเตอร์มีสมบัติดังนี้

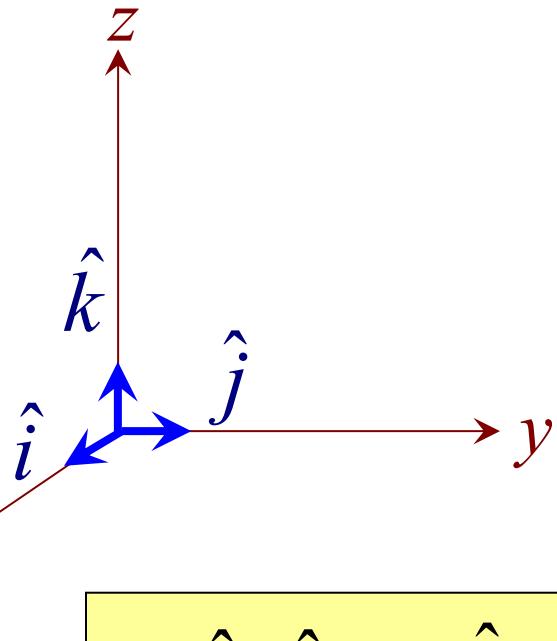
1. $|A \times D| = AD \sin 0^\circ = 0$

2. $A \times D = -D \times A$

3. $A \times (B + C) = A \times B + A \times C$ กฎการแจกแจง

4. $a(A \times B) = (aA) \times B = A \times (aB)$ กฎการเปลี่ยนกลุ่ม

สำหรับ \hat{i} , \hat{j} และ \hat{k} ผลคูณเวกเตอร์สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\hat{i} \times \hat{i} = \hat{j} \times \hat{j} = \hat{k} \times \hat{k} = 0$$

$$|\hat{i} \times \hat{j}| = (1)(1)\sin 90^\circ = 1$$

$$\hat{i} \times \hat{j} = \hat{k}$$

$$\hat{j} \times \hat{i} = -\hat{k}$$

$$\hat{j} \times \hat{k} = \hat{i}$$

$$\hat{k} \times \hat{j} = -\hat{i}$$

$$\hat{k} \times \hat{i} = \hat{j}$$

$$\hat{i} \times \hat{k} = -\hat{j}$$

$$\mathbf{A} = A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}$$

$$\mathbf{B} = B_x \hat{i} + B_y \hat{j} + B_z \hat{k}$$

$$\mathbf{A} \times \mathbf{B} = (A_x \hat{i} + A_y \hat{j} + A_z \hat{k}) \times (B_x \hat{i} + B_y \hat{j} + B_z \hat{k})$$

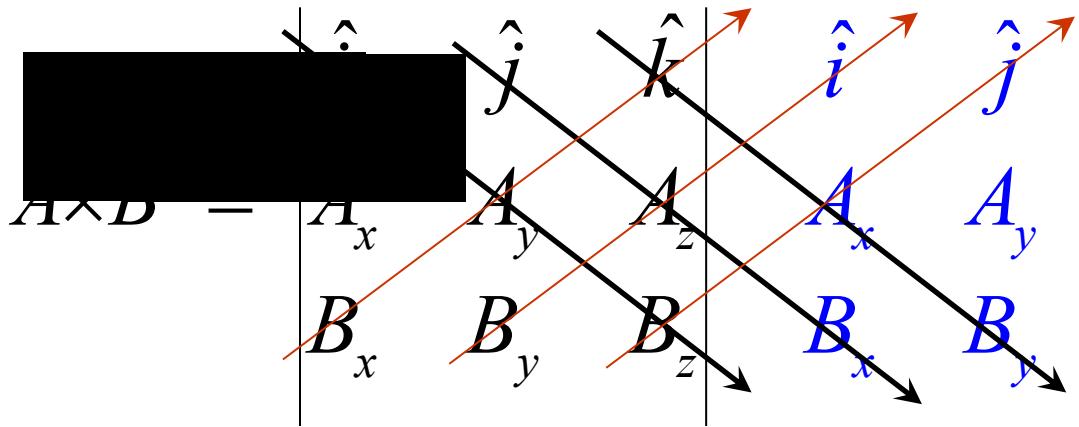
$$= A_x B_x (\hat{i} \times \hat{i}) + A_x B_y (\hat{i} \times \hat{j}) + A_x B_z (\hat{i} \times \hat{k})$$

$$+ A_y B_x (\hat{j} \times \hat{i}) + A_y B_y (\hat{j} \times \hat{j}) + A_y B_z (\hat{j} \times \hat{k})$$

$$+ A_z B_x (\hat{k} \times \hat{i}) + A_z B_y (\hat{k} \times \hat{j}) + A_z B_z (\hat{k} \times \hat{k})$$

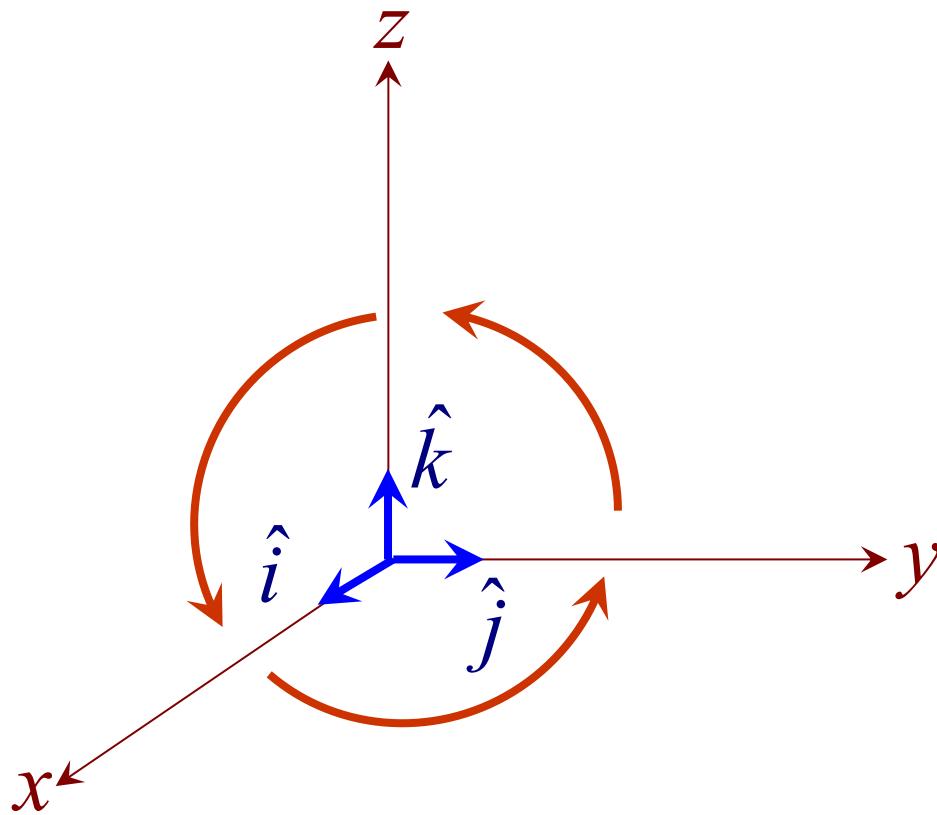
$$\mathbf{A} \times \mathbf{B} = A_x B_y \hat{k} - A_x B_z \hat{j} - A_y B_x \hat{k} + A_y B_z \hat{i} + A_z B_x \hat{j} - A_z B_y \hat{i}$$

$$\boxed{\mathbf{A} \times \mathbf{B} = (A_y B_z - A_z B_y) \hat{i} + (A_z B_x - A_x B_z) \hat{j} + (A_x B_y - A_y B_x) \hat{k}}$$

$$A \times B = (A_y B_z - A_z B_y) \hat{i} + (A_z B_x - A_x B_z) \hat{j} + (A_x B_y - A_y B_x) \hat{k}$$

ໃຊ້ກົງເວີຍນຂວາ

$$A \times B = (A_y B_z - A_z B_y) \hat{i} + (A_z B_x - A_x B_z) \hat{j} + (A_x B_y - A_y B_x) \hat{k}$$

ตัวอย่าง กำหนดเวกเตอร์ $\overrightarrow{A} = \tau - \omega_j + 3\hat{k}$ m

$$\overrightarrow{B} = 5\tau + j - \hat{k} \quad \text{m}$$

จงหา

ก. $A \wedge D$

ข. เวกเตอร์หนึ่งหน่วยที่ตั้งฉากกับระนาบที่มี A และ B

ค. พื้นที่สี่เหลี่ยมด้านข้างที่มี A และ B เป็นด้านประกอบ

ง. พื้นที่สามเหลี่ยมที่มี A และ B เป็นด้านประกอบ

อนุพันธ์ของผลบวกและผลคูณของเวกเตอร์

$$1. \frac{d}{dt}(A+B) = \frac{d}{dt}A + \frac{d}{dt}B$$

$$2. \frac{d}{dt}(A \cdot B) = \frac{d}{dt}A \cdot B + A \cdot \frac{d}{dt}B$$

$$3. \frac{d}{dt}(A \wedge B) = \frac{d}{dt}A \wedge B + A \wedge \frac{d}{dt}B$$

$$4. \frac{d}{dt}(aA) = \frac{d}{dt}aA + a\frac{d}{dt}A$$

เมื่อ a เป็นสเกลาร์ฟังชันก์ที่แปรตาม t

4. การเคลื่อนที่ใน 2 มิติ (Motion in 2D)

เช่นการเคลื่อนที่บนระนาบ การเคลื่อนที่วิถีโค้ง (projectile) การเคลื่อนที่เป็น

วงกลม เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 4.1 อนุภาคเคลื่อนที่ในระบบ xy โดยที่เวลาเริ่มต้น $t = 0$ วินาที

อนุภาคอยู่ที่จุดกำเนิด มีองค์ประกอบความเร็วตามแกน x เป็น 20 เมตร/วินาที

องค์ประกอบความเร็วตามแกน y เป็น -15 เมตร/วินาที ความเร่งมีองค์ประกอบ

เดียวกัน $a_x = 4.0$ เมตร/วินาที² จงหา

1. ความเร็วของอนุภาคที่เวลา t ได ๆ

$$[\vec{v}_f = [(20 + 4.0t)\hat{i} - 15\hat{j}] \text{ m/s}]$$

2. ความเร็วและอัตราเร็วของอนุภาคที่ $t = 5.0$ วินาที

$$[\vec{v}_f(t=5) = (40\hat{i} - 15\hat{j}) \text{ m/s}, 43 \text{ m/s}]$$

4.3 การเคลื่อนที่วิสโค้ง (projectile motion)

การเคลื่อนที่ใน 2 D โดย $a_x = 0$ และ $a_y = -g$

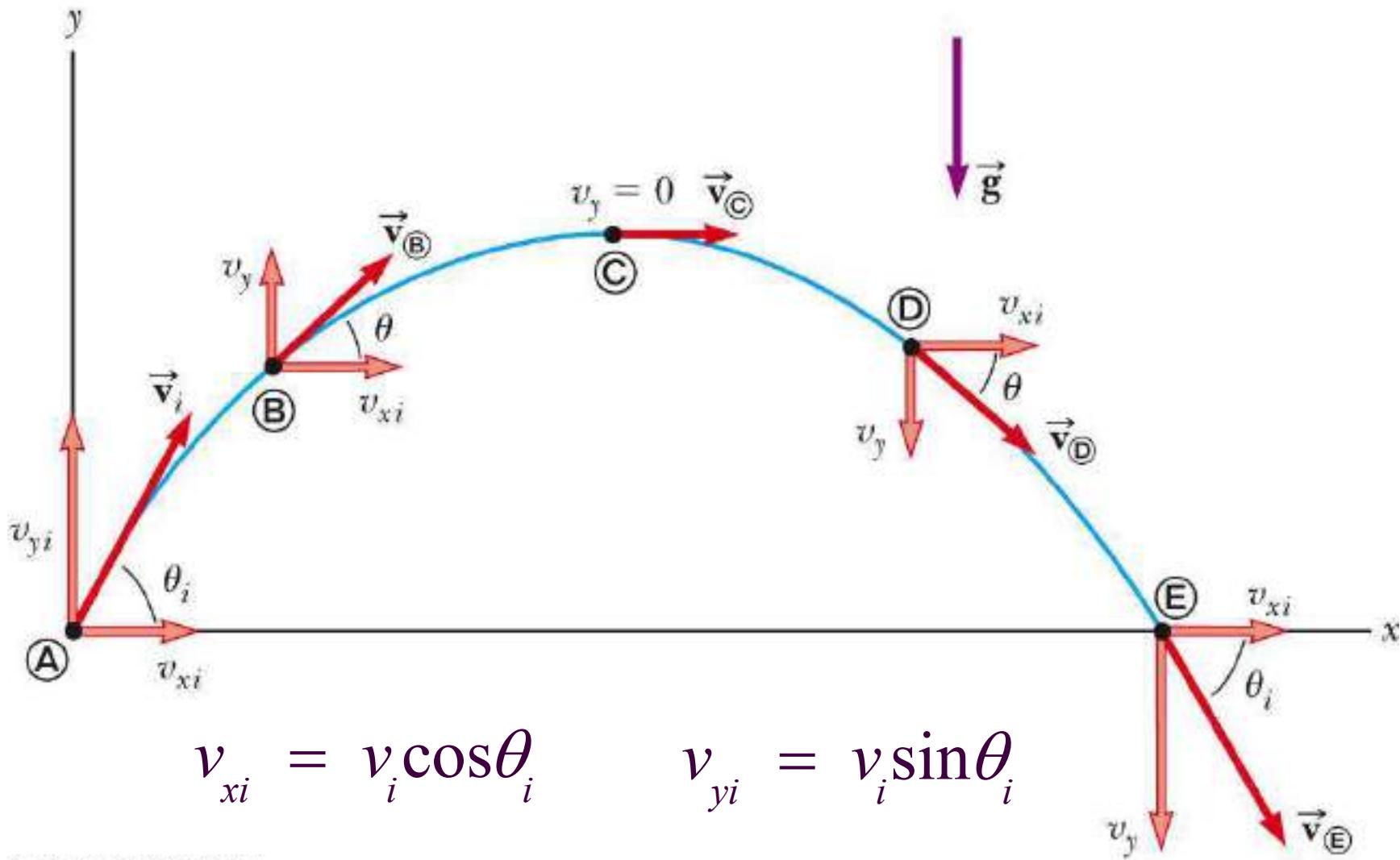
(สมมติ g คงที่ และไม่มีแรงต้านจากอากาศ)

→ การเคลื่อนที่ภายใต้ความเร่งคงที่ $\vec{a} = -g \hat{j}$

เส้นทางการเคลื่อนที่เป็นพลาโบลา

ระยะตามแนวราบ (horizontal range) = R

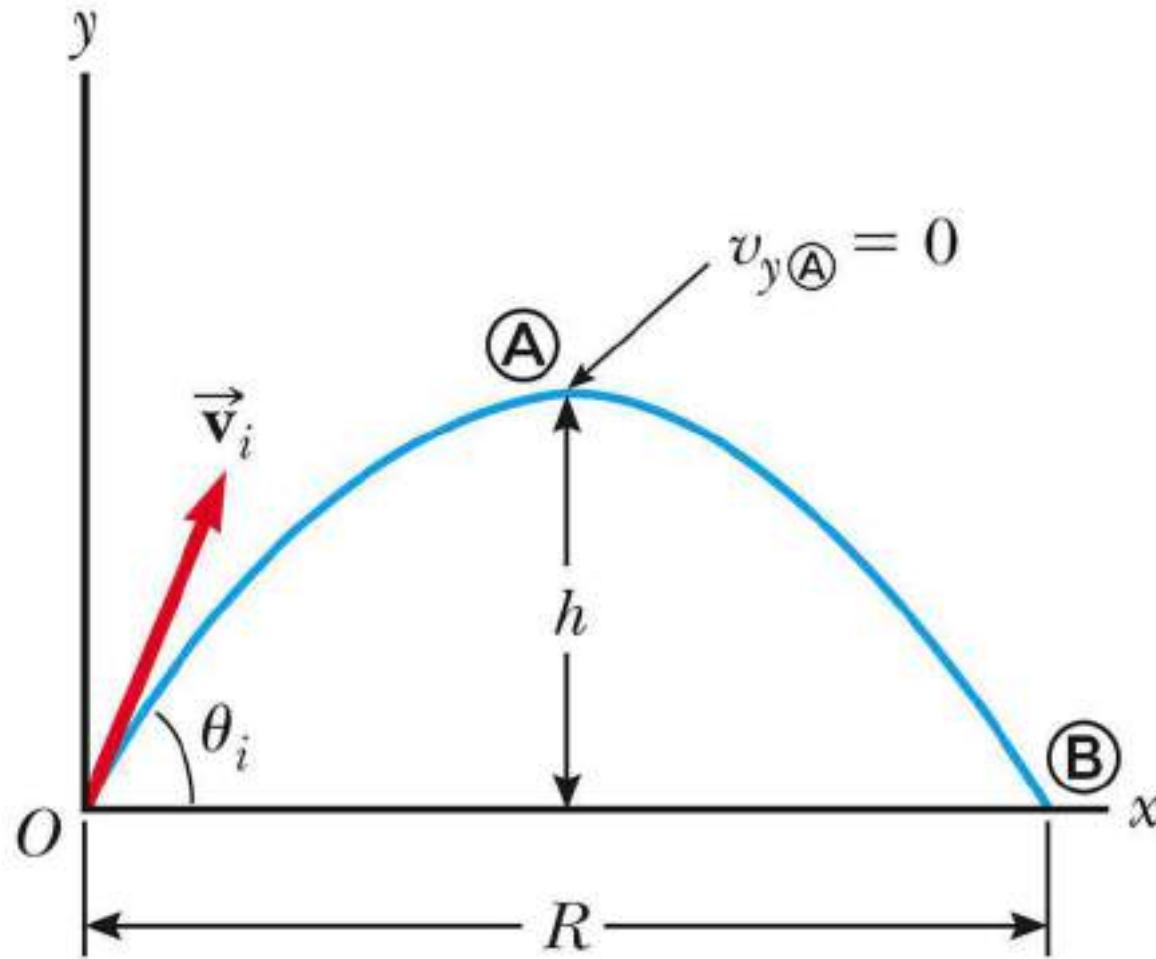
ระยะสูงสุด (maximum height) = h

© 2007 Thomson Higher Education

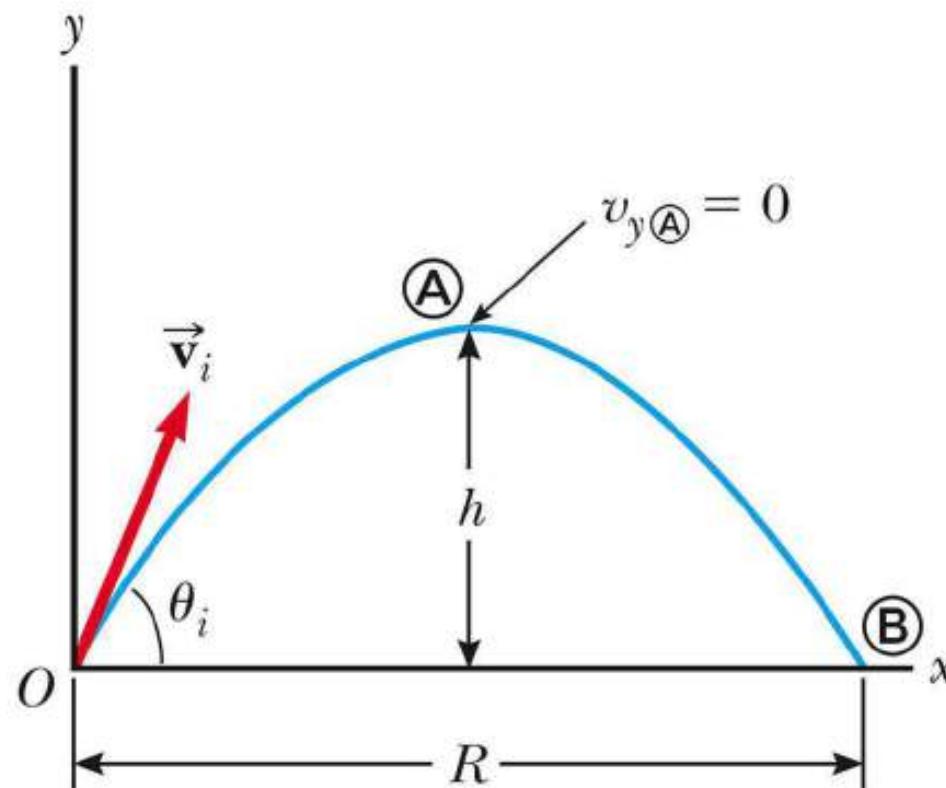
ระยะทางตามแนวราบ (horizontal range) = R

ระยะสูงสุด (maximum height) = h

ตัวอย่างที่ 4.2 โยนก้อนหินขึ้นไปด้วยมุ่มเท่าใด จึงจะได้ระยะตามแนวราบเท่ากับ

ระยะสูงสุด

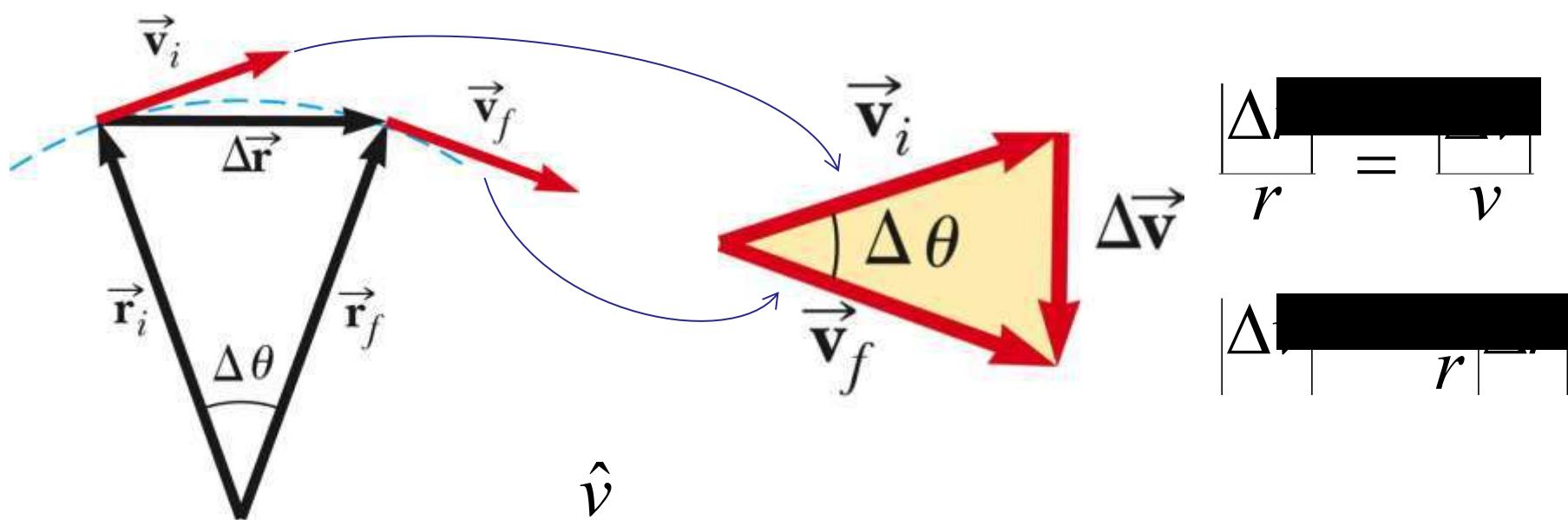
ต้องการ θ_i ที่ทำให้ $R = h$

4.4 การเคลื่อนที่เป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วคงที่

?

$\frac{d\theta}{dt} \neq 0$ → เนื่องจาก θ ไม่คงที่
→ $\hat{\nu}$ เปลี่ยนตามเวลา t

avg Δt → $|avg|$ $|\Delta t|$

ความเร็วอยู่ในแนวเส้นสัมผัส

$$avg \quad \frac{|\Delta r|}{|\Delta t|} = \frac{v}{r} \frac{|\Delta r|}{|\Delta t|} \quad \text{ถ้า } \Delta t \rightarrow 0 \text{ และ } \frac{|\Delta r|}{|\Delta t|} \rightarrow \frac{dr}{dt}$$

ทิศของความเร่ง : ทิศของ $\frac{d\vec{v}}{dt}$: ทิศสู่ศูนย์กลาง

ความเร่งสู่ศูนย์กลาง (centripetal acceleration)

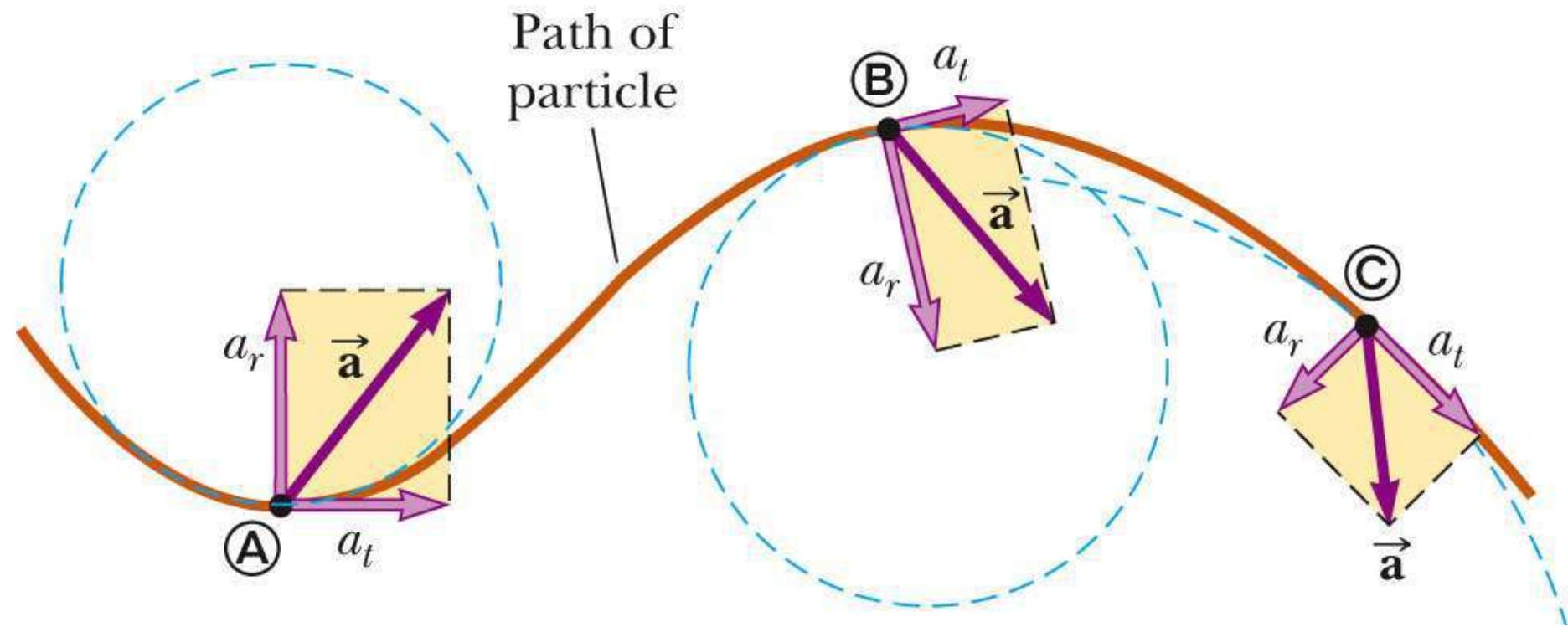
$$a_c = \frac{v^2}{r}$$

คาบ (period): เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนที่ 1 รอบ

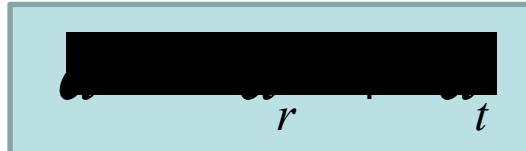
$$T = \frac{2\pi r}{v}$$

4.5 ความเร่งในแนวเส้นสัมผัสและความเร่งในแนวรัศมี (tangential and radial acceleration)

วัตถุเคลื่อนที่ตามทางโค้ง

$$\frac{d\hat{v}}{dt} = \nu \frac{d\hat{v}}{dt} + \left(\frac{dv}{dt} \right) \hat{v}$$

เมื่อ

$$\frac{d\hat{v}}{dt}$$

คือ ความเร่งในแนวรัศมี (radial acceleration)

$$\frac{d\hat{v}_t}{dt}$$

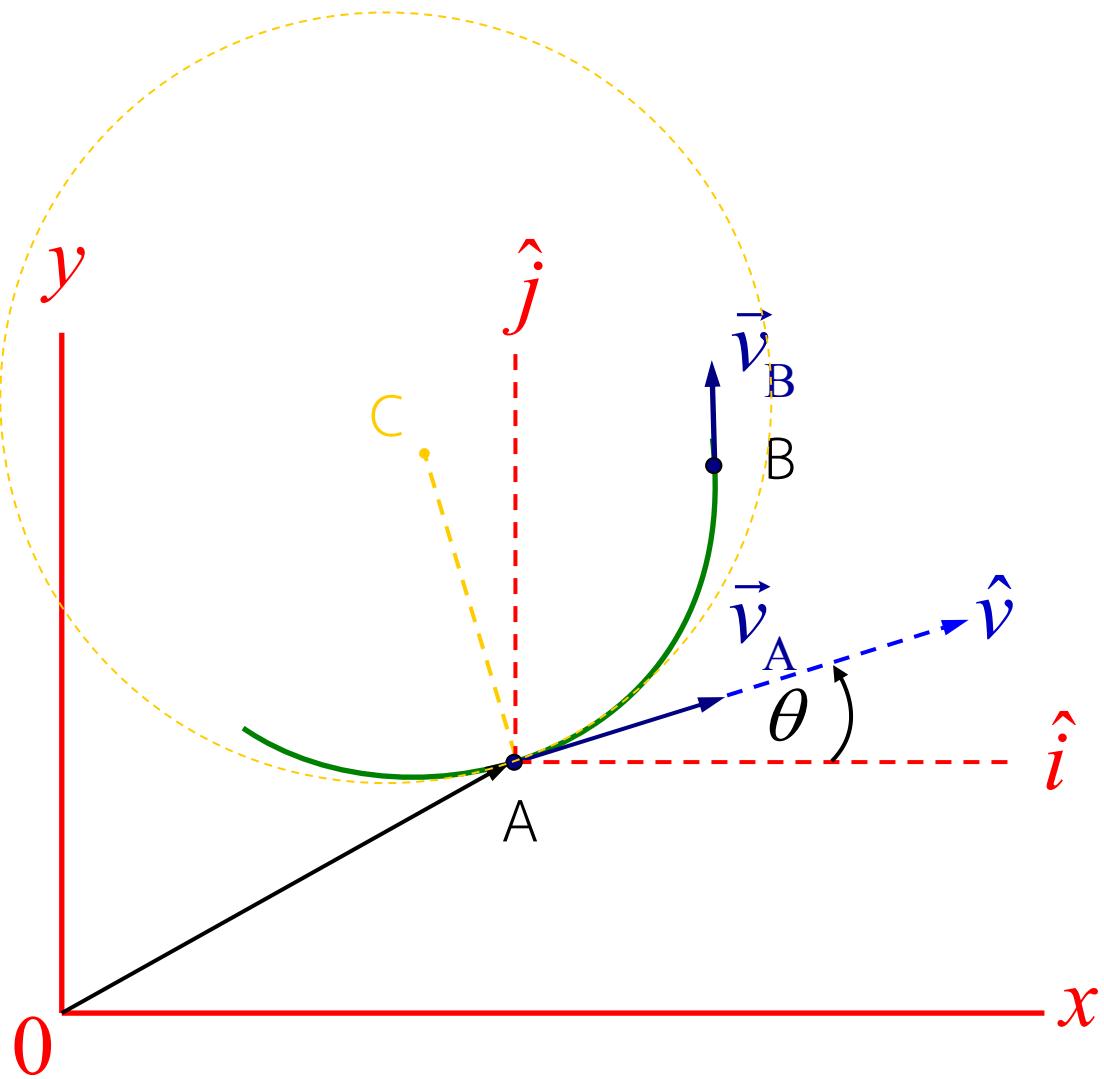
คือ ความเร่งในแนวเส้นสัมผัส (tangential acceleration)

เมื่อ \hat{r} ชี้ออกจากการจุดศูนย์กลาง

$$(\omega_r + a_t^2)^{\frac{1}{2}}$$

จะพบว่า \vec{v}_A ทำมุม θ ที่จุด A กับแกน x

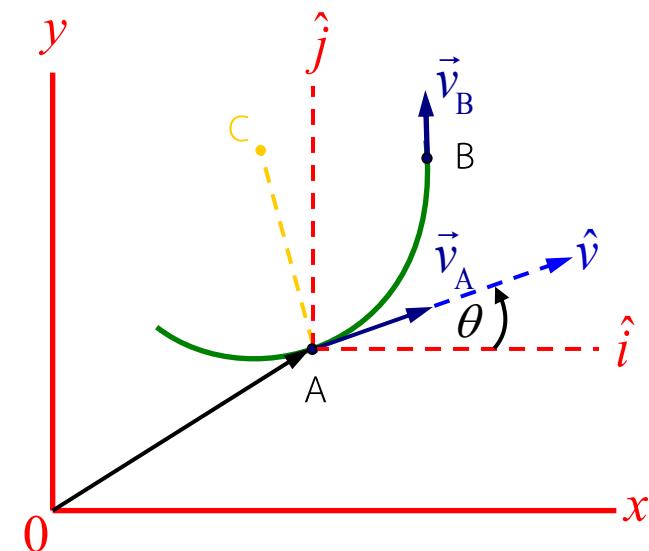
จากรูป ให้

$$\vec{v}_A = \vec{v} = v \hat{v}$$

และ

$$\vec{a} = \frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d(v\hat{v})}{dt}$$

$$= \hat{v} \frac{dv}{dt} + v \frac{d\hat{v}}{dt} \quad \dots (*)$$

และจากรูป เราได้ว่า $\hat{v} = \cos\theta \hat{i} + \sin\theta \hat{j} \quad \dots (**)$

$$\frac{d\hat{v}}{dt} = \left(-\sin\theta \hat{i} + \cos\theta \hat{j} \right) \frac{d\theta}{dt} \quad \dots (***)$$

พิจารณา $\hat{v} \cdot \frac{d\hat{v}}{dt}$ จะได้ว่า

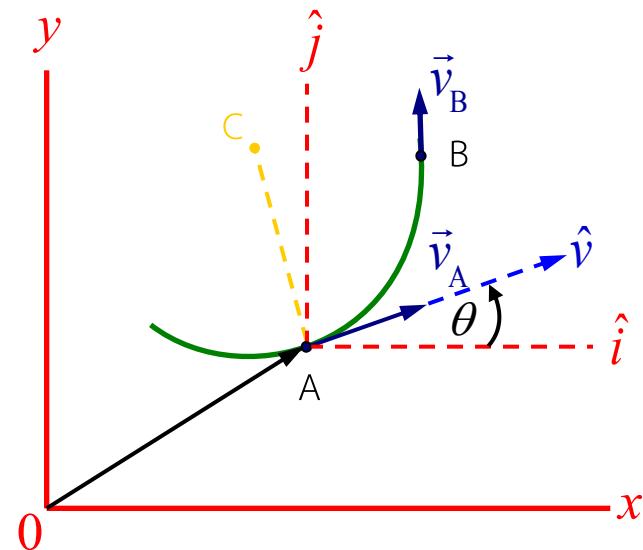
$$\hat{v} \cdot \frac{d\hat{v}}{dt} = (\cos\theta \hat{i} + \sin\theta \hat{j}) \cdot (-\sin\theta \hat{i} + \cos\theta \hat{j}) \frac{d\theta}{dt}$$

$$= (-\cos\theta \sin\theta + \sin\theta \cos\theta) \frac{d\theta}{dt}$$

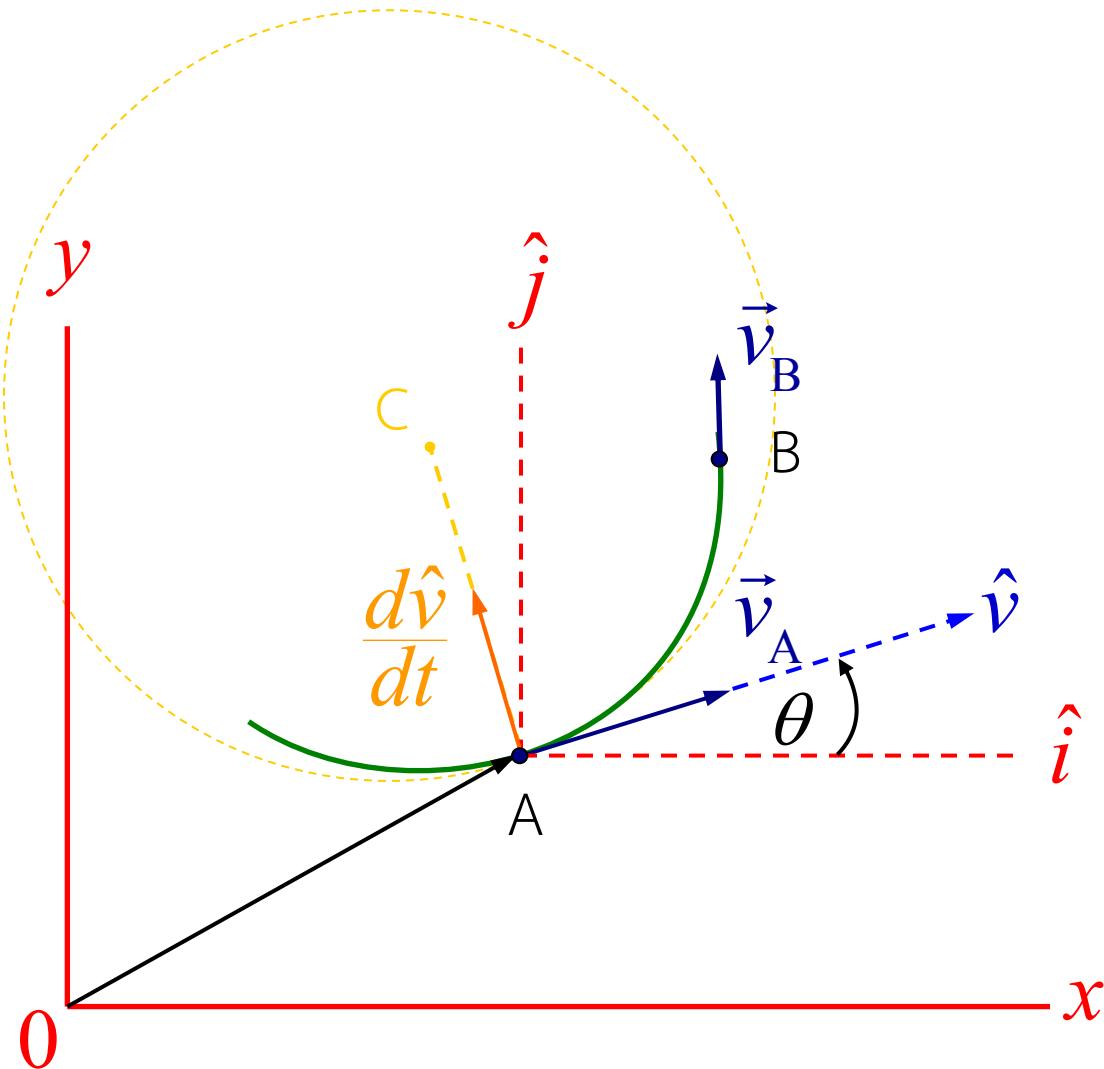
$$= 0$$

ดังนั้นจะได้ว่า $\hat{v} \perp \frac{d\hat{v}}{dt}$ และ

$\frac{d\hat{v}}{dt}$ จะมีทิศพุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลาง C

$\frac{d\hat{v}}{dt}$ จะมีทิศพุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลาง C

ดังนั้นถ้ากำหนดให้ $\hat{v}_c = -\sin\theta \hat{i} + \cos\theta \hat{j}$

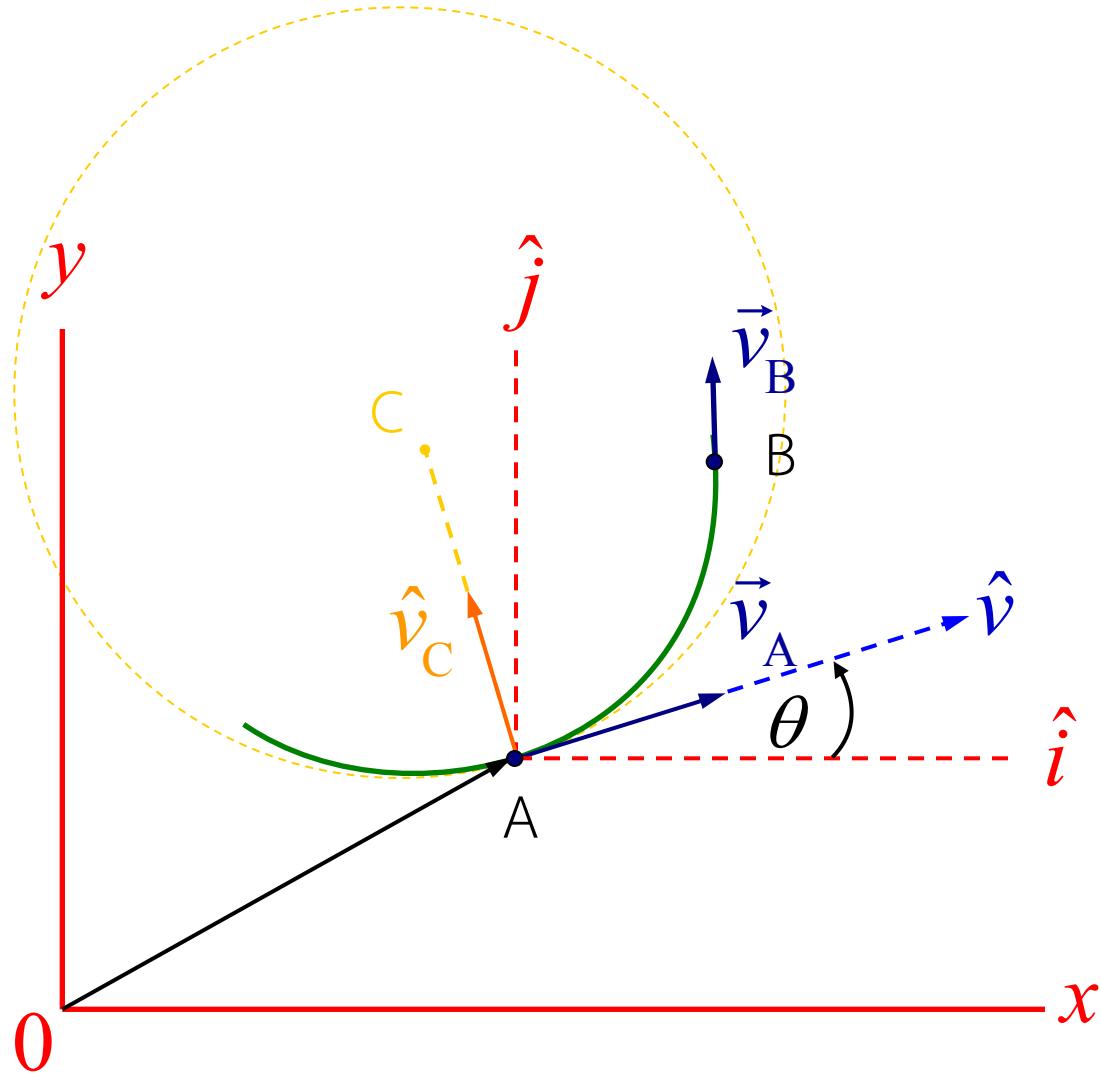
สมการ (****) จะได้ว่า

$$\frac{d\hat{v}}{dt} = \hat{v}_c \frac{d\theta}{dt}$$

และแทนค่าในสมการ (*) จะได้

$$\vec{a} = \underbrace{\hat{v} \frac{dv}{dt}}_{\vec{a}_T} + \underbrace{\hat{v}_c v \frac{d\theta}{dt}}_{\vec{a}_C}$$

\hat{v}_C จะมีทิศพุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลาง C

ความเร่งสู่ศูนย์กลาง (centripetal acceleration)

$$\vec{a}_C = v \frac{d\hat{v}}{dt} = v \frac{d\theta}{dt} \hat{v}_C$$

และจาก $d\theta = \frac{ds}{R}$ $\Rightarrow \frac{d\theta}{dt} = \frac{1}{R} \frac{ds}{dt} = \frac{v}{R}$

∴

$$\vec{a}_C = \frac{v^2}{R} \hat{v}_C = \omega^2 R \hat{v}_C$$

\vec{a}_C เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทิศของความเร็ว

ความเร่งตามแนวเส้นสัมผัส (tangential acceleration)

$$\vec{a}_T = \frac{dv}{dt} \hat{v}$$

และจาก

$$\omega = \frac{v}{R} \quad \Rightarrow \quad \frac{dv}{dt} = R \frac{d\omega}{dt} = R\alpha$$

∴

$$\vec{a}_T = R \frac{d\omega}{dt} \hat{v} = \alpha R \hat{v}$$

\vec{a}_T เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราเร็ว

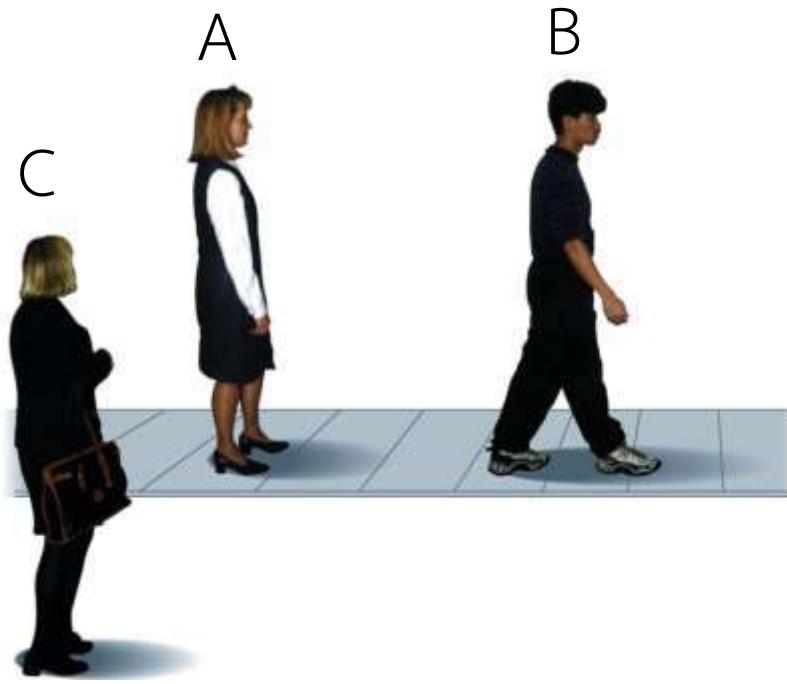
ขนาดของความเร่ง

$$a = \left(a_{\text{C}}^2 + a_{\text{T}}^2 \right)^{1/2} = \left(\omega^4 R^2 + \alpha^2 R^2 \right)^{1/2}$$

$$= \left(\frac{\nu^4}{R^2} + \alpha^2 R^2 \right)^{1/2}$$

ตัวอย่างที่ 4.25 รถไฟขบวนหนึ่งกำลังเลี้ยวโค้งไปตามทางที่มีรัศมีความโค้ง 150 เมตร โดยระหว่างอยู่ในโค้งคนขับชะลอรถจาก 90.0 กิโลเมตร/ชั่วโมง เหลือ 50.0 กิโลเมตร/ชั่วโมง ภายในเวลา 15.0 วินาที จงหาความเร่งของรถไฟขณะที่มีอัตราเร็ว 50.0 กิโลเมตร/ชั่วโมง (ให้ถือว่าอัตราเร็วของรถไฟลดลงอย่างสม่ำเสมอ)

4.6 การเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (relative motion)

จากรูป ผู้หญิง A อุบัติทางเลื่อนอัตโนมัติสังเกต ผู้ชาย B กำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ และผู้หญิง C ยืนนิ่งอยู่บนพื้นนอกทางเลื่อนแล้วสังเกตผู้ชาย B ผู้หญิงทั้งสองจะสังเกตเห็นผู้ชาย B เคลื่อนที่อย่างไร

จากรูปขว่า ถ้าให้

ผู้สั่งเกต A อยู่ในกรอบอ้างอิง S_A

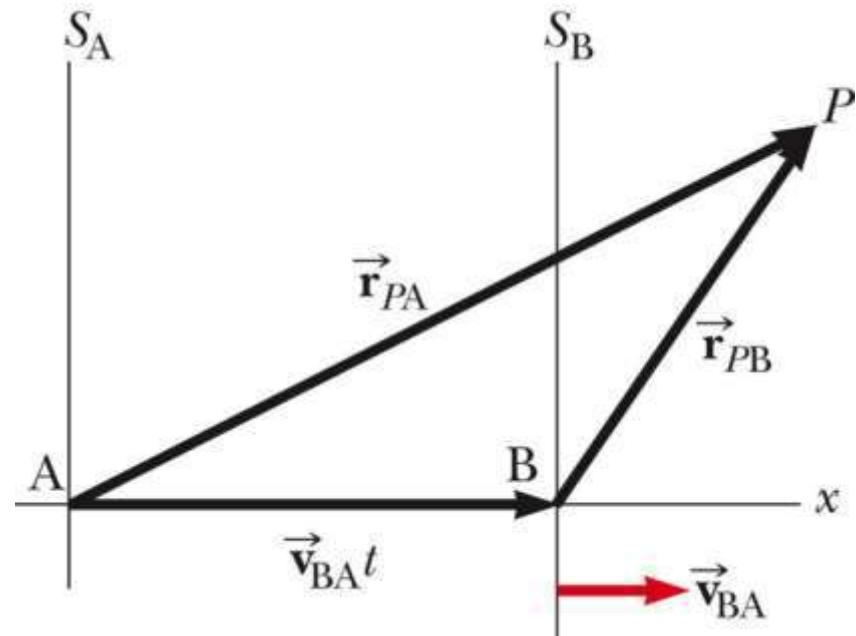
ผู้สั่งเกต B อยู่ในกรอบอ้างอิง S_B

S_B เคลื่อนที่ด้วย \vec{v}_{BA} คงที่ เทียบ S_A

ผู้สั่งเกตทั้งสองกำลังสั่งเกตวัตถุที่จุด P

\vec{v}_{PA} คือเวกเตอร์ที่แสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุ P เทียบกับผู้สั่งเกต A

\vec{v}_{PB} คือเวกเตอร์ที่แสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุ P เทียบกับผู้สั่งเกต B

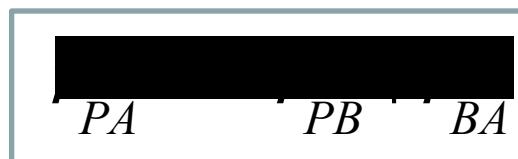

จากรูป ผู้สั่งเกต A อยู่ในกรอบอ้างอิง S_A

ผู้สั่งเกต B อยู่ในกรอบอ้างอิง S_B

S_B เคลื่อนที่ด้วย \vec{v}_{BA} คงที่ เทียบ S_A

ผู้สั่งเกตทั้งสองกำลังสั่งเกตวัตถุที่จุด P

หรือ

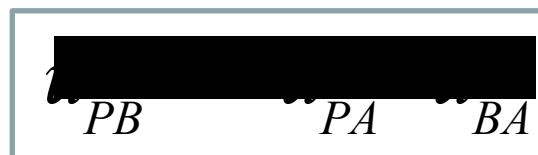
เมื่อ

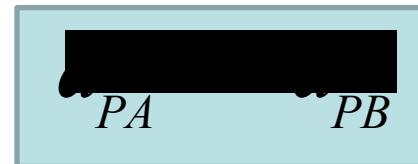
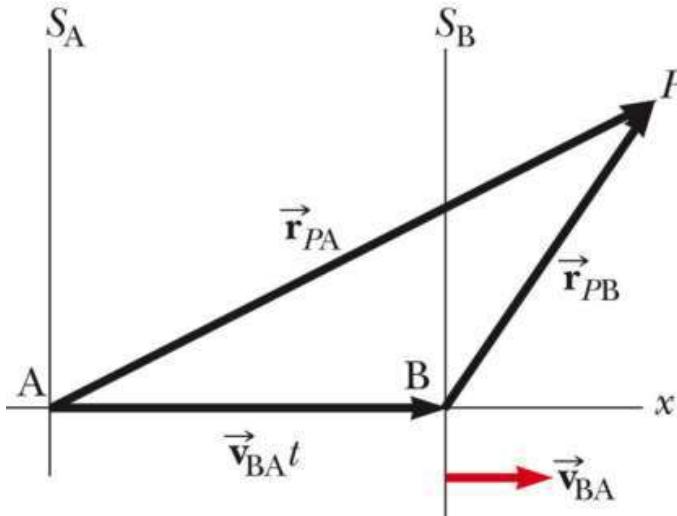
แล้ว

หรือ

สมการทั้งสองนี้เรียกว่า Galilean transformation equations

ความเร่งของอนุภาคที่ถูกวัดโดยผู้สังเกตในการรอบอ้างอิงของโลกเท่ากับที่ถูกวัด

โดยผู้สังเกตอื่น ๆ ที่กำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่สัมพัทธ์กับการรอบอ้างอิงของโลก

ตัวอย่างที่ 4.8 เรื่อข้ามฟากเคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็ว 10.0 km/h เทียบกับน้ำในแม่น้ำ โดยน้ำในแม่น้ำกำลังไหลไปทางตะวันออกด้วยอัตราเร็วคงที่ 5.00 km/h เทียบกับโลก

- ถ้าเรื่อเคลื่อนที่โดยหันหัวเรือไปทางเหนือ (รูป a) จะหาความเร็วเรือเทียบโลก
- ถ้าต้องการให้เรื่อเคลื่อนไปทางเหนือ (รูป b) จะต้องหันหัวเรือทางใด

บทที่ 5 กฎการเคลื่อนที่ (the laws of motion)

เป็นการศึกษาถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่อธิบายการเคลื่อนที่นั้น ๆ อันเนื่องมาจากแรง

ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เคลื่อนที่

ผู้ที่บุกเบิกคิดค้นถึงเหตุผล เพื่อหากฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเคลื่อนที่ คือ กาลิเลโอ

และในเวลาต่อมา尼วตันได้ค้นคว้าเพิ่มเติมและได้เขียนเป็นกฎไว้ 3 ข้อเรียกว่า กฎ

การเคลื่อนที่ของนิวตัน (*Newton's laws of motion*)

แรง (force)

แรงเป็นอำนาจจากายนอกที่มีการระทำต่อวัตถุ เช่นกดหรือผลักวัตถุ แล้วมีผลทำให้ หรือ เกิดการพยายามที่จะทำให้สภาพการเคลื่อนที่ของวัตถุเปลี่ยนไป หรือทำให้รูปร่างของวัตถุเปลี่ยนไป

แรง (force) → เป็นปริมาณเวกเตอร์ (vector)

→ มีหน่วยเป็น กิโลกรัม-เมตรต่อวินาที²

หรือเรียกว่า นิวตัน (N)

5.2 กฎข้อที่ 1 ของนิวตันและกรอบอ้างอิงเฉื่อย

กฎข้อที่ 1 “วัตถุทุกชนิด จะคงสภาพหยุดนิ่ง หรือเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ ตราบ
ได้ที่ไม่มีแรงภายนอกมากระทำ” → **กฎแห่งความเฉื่อย (Law of inertia)**

กรอบอ้างอิงที่มี █ คงที่เทียบกับดาวที่อยู่ไกลออกไป

กรอบอ้างอิงที่มี █ คงที่เทียบกับกรอบเฉื่อย

คำถาม 5.1 โลกเป็นกรอบเชื่อยหรือไม่?

ปีน ถึงแม้โลกจะเป็นรูปตัวilmiş แต่เมื่อทุกคนที่มอง
แล้วก็อ่านว่าบวก จึงสามารถตัดห้องได้

คําถาม 5.2 โดยธรรมชาติ วัตถุพยาຍາມเข้าสู่สภาพหยุดนิ่ง ?

วิทยุ พงษ์ภาณุ ใจ: เข้าสู่ $t = 0$ วินาที

5.3 มวล (mass)

มวล คือ สภาพต้านทานการเคลื่อนที่ของวัตถุ เป็นเนื้อของวัตถุ มวลของวัตถุได

ๆ มีค่าคงที่

5.4 กฎข้อที่ 2 ของนิวตัน

“ความเร่งของวัตถุ (\vec{a}) เป็นปฏิภาคโดยตรงกับแรงล้ำพิร์ ($\sum \vec{F}$) ที่กระทำ

ต่อวัตถุโดยมีทิศทางเดียวกัน และเป็นปฏิภาคผกผันกับมวลของวัตถุ (m)”

$$\vec{a} \propto \frac{\sum \vec{F}}{m}$$

$$\sum \vec{F} \propto m\vec{a}$$

หรือ

$$\sum \vec{F} = k m \vec{a} = (1) m \vec{a} \quad \text{S.I. unit}$$

$$\sum \vec{F} = m \vec{a}$$

หน่วยของแรง คือ นิวตัน (N) มิติของแรง $[M][L][T]^{-2}$

ตัวอย่าง 5.1 มวล 500 kg เคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็ว 100 km/hr จงหาค่าของแรงคงที่ ที่ทำให้มวลหยุดนิ่งในเวลา 5 s [2,780 N]

$$m = 500 \text{ kg}$$

$$v = 100 \text{ km/hr} = 27.8 \text{ m/s}$$

$$F = m \vec{a} = m \frac{(\vec{v} - \vec{w})}{t}$$

$$= 500 \frac{(0 - 27.8)}{5}$$

$$= -2780 \hat{i} \text{ N}$$

ตัวอย่าง 5.2 ออกแรง 25 N ลากวัตถุหนัก 350 N จงหาความเร่งของวัตถุ และถ้าวัตถุเริ่มเคลื่อนที่จากหยุดนิ่ง จงหาระยะทางที่เคลื่อนที่ได้ใน 3 s แรก กำหนดให้ $g = 9.8$ เมตรต่อวินาที² [0.70 m/s², 3.15 m]

$$m = \frac{350}{9.8} = 35.71$$

$$F = ma$$

$$a = \frac{F}{m} = \frac{25}{35.71} = 0.70$$

$$s = ut + \frac{1}{2}at^2$$

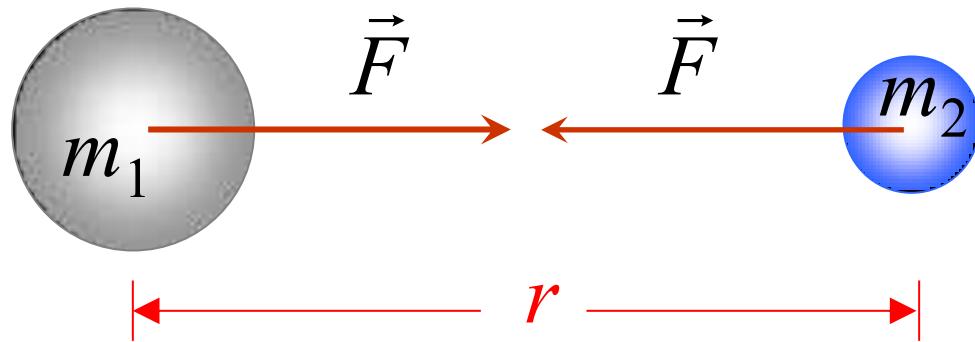
$$= 0 + \frac{1}{2} \cdot 0.7 \cdot 9$$

อ.ไพบูลย์ ตู้ประกาย

5.5 แรงโน้มถ่วงและน้ำหนัก (gravitational force and weight)

นิวตันเสนอทฤษฎีแรงดึงดูดระหว่างมวล เรียกว่า “กฎความโน้มถ่วงสากล”

จุดมวล m_1 และ m_2 ห่างกันเป็นระยะ r จะมีแรงดึงดูดซึ่งกันและกัน

แรงนี้จะแปรผันกับผลคูณของ m_1 และ m_2 และแปรผันไปกับ r^2

$$\vec{F} \propto \frac{m_1 m_2}{r^2} \hat{r}$$

\therefore

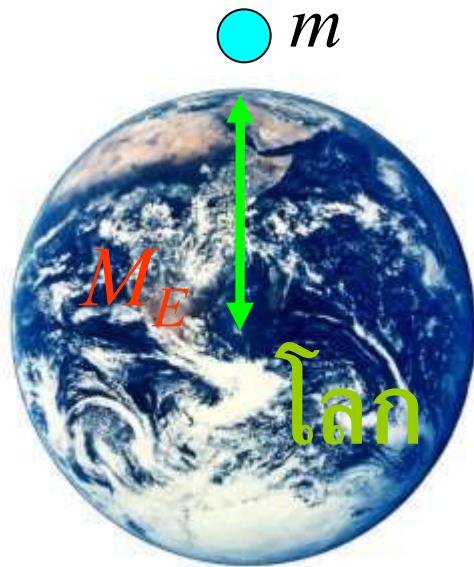
$$\vec{F} = \frac{G m_1 m_2}{r^2} \hat{r}$$

G คือค่านิจโน้มถ่วงสากล หรือ ค่าคงที่โน้มถ่วง (gravitational constant) =

$$6.67 \times 10^{-11} \text{ Nm}^2/\text{kg}^2$$

ในชั้น

การหาค่าความเร่ง g ณ ผิวโลก

$$F = \frac{GM_E m}{R_E^2}$$

$$W = \frac{GM_E m}{R_E^2}$$

$$mg = \frac{GM_E m}{R_E^2}$$

ความเร่งจากแรงดึงดูดของโลก

$$g = \frac{GM_E}{R_E^2} = \frac{6.67 \times 10^{-11} \times 6.0 \times 10^{24}}{(6.4 \times 10^6)^2} \approx 9.8 \text{ m/s}^2$$

การหาค่าความเร่ง g ณ ผิวดาวอื่น

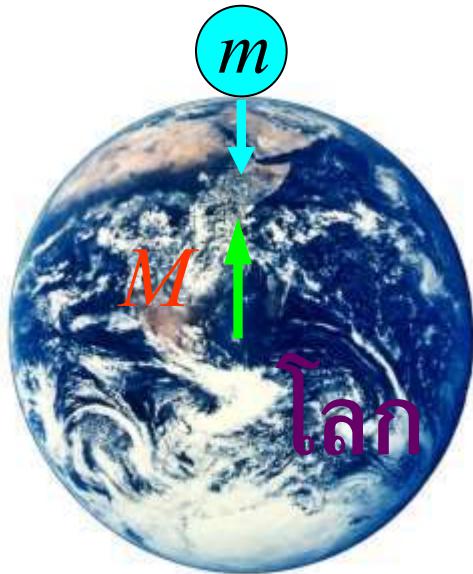
$$g_s = \frac{GM}{R^2}$$

\therefore น้ำหนักของวัตถุที่ซึ่งบนดาวอื่นคือ

$$W = mg_s$$

น้ำหนัก (weight) คือแรงดึงดูดหรือแรงโน้มถ่วงของโลก (ดาวเคราะห์) ที่กระทำ

ต่ำวัตถุ มีค่าไม่คงที่ มีหน่วยเป็นนิวตัน (N)

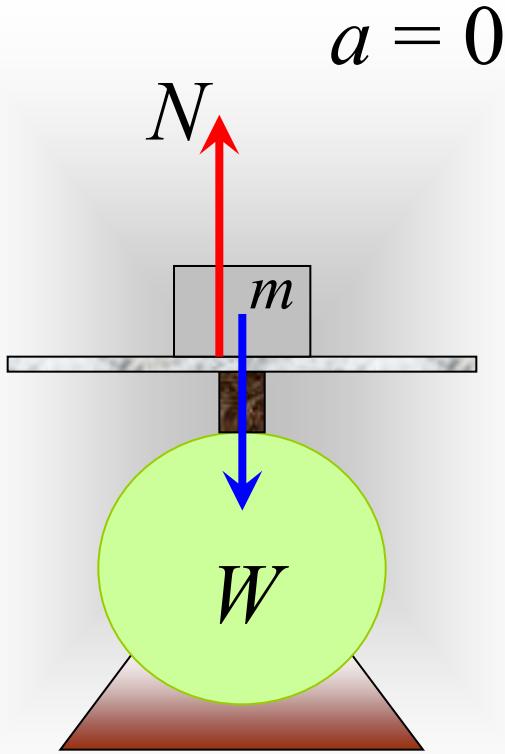

$$\vec{W} = m\vec{g}$$

M = มวลของโลก, m = มวลของวัตถุ, R_E = รัศมีของโลก

การซึ้งน้ำหนักขณะวัตถุมีความเร่ง

1. ในกรอบอ้างอิงเฉื่อย (อยู่กับที่หรือเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงตัว)

W เป็นน้ำหนักจริงของวัตถุ $W = mg$

N เป็นแรงปฎิกิริยาของเครื่องซึ่งซึ่งที่กระทำต่อวัตถุ

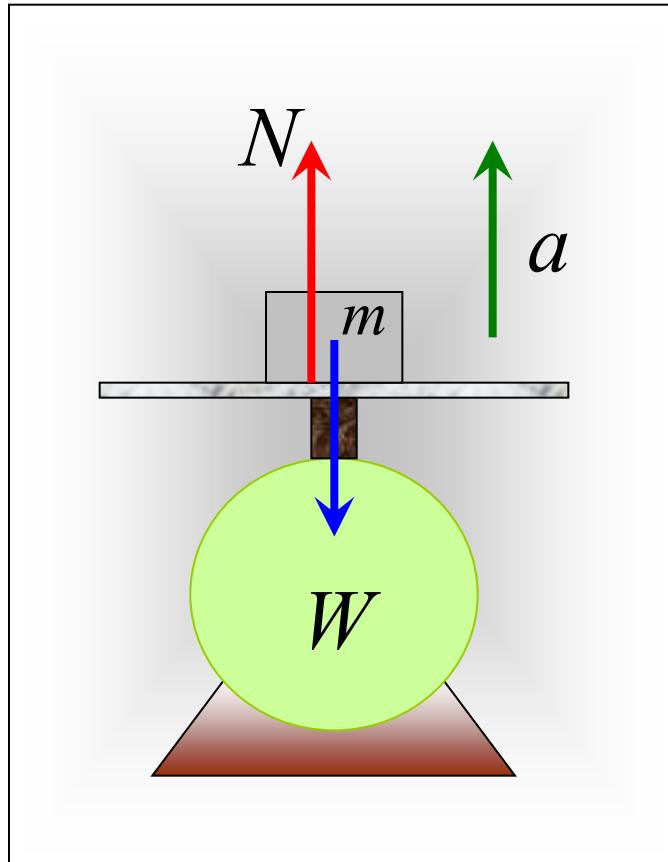
หรือ น้ำหนักวัตถุที่อ่านได้จากเครื่องซึ่ง

หรือ น้ำหนักปราภู

ถ้า v มีค่าคงที่ $N = W = mg$

2. ในกรอบอ้างอิงที่มีความเร่ง เช่นลิฟต์ที่เคลื่อนที่ด้วยความเร่ง

2.1) ลิฟต์เคลื่อนที่ขึ้นด้วยความเร่ง a

จาก

$$\sum F = ma$$

$$N - mg = ma$$

$$N = mg + ma$$

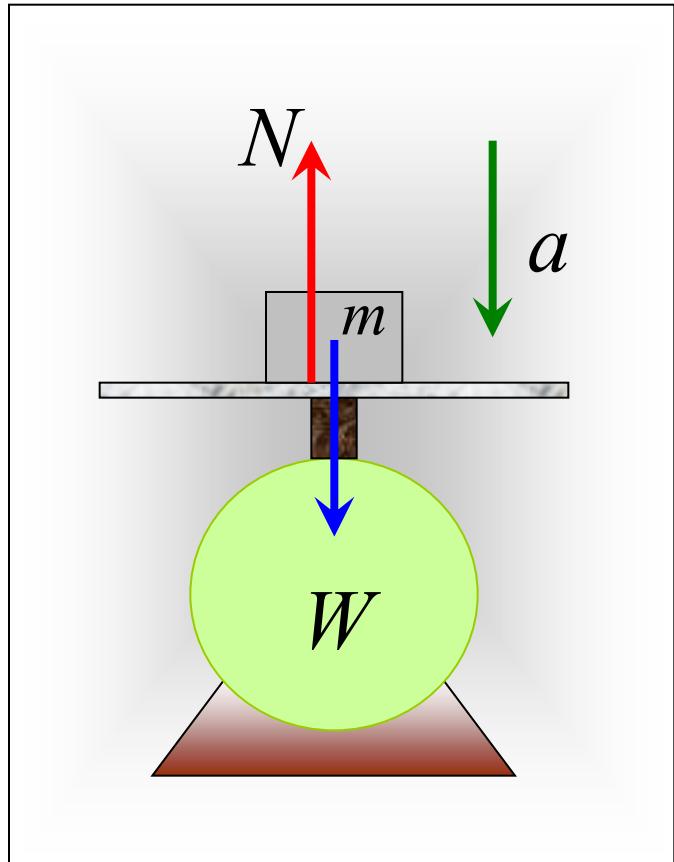
$$N > mg$$

น้ำหนักปรากฏมากกว่าน้ำหนักจริง

2.2) ลิฟต์เคลื่อนที่ลงด้วยความเร่ง a

จาก $\sum F = ma$

$$mg - N = ma$$

$$N = mg - ma$$

$$N < mg$$

น้ำหนักปรากฏน้อยกว่าน้ำหนักจริง

เมื่อ $a = g$ น้ำหนักปรากฏเป็นศูนย์

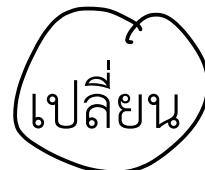
Conceptual Ex 5.2 เวลาเรายืนในลิฟท์ที่กำลังเคลื่อนที่ขึ้นด้วยความเร่ง เราจะรู้สึกว่าตัวหนักขึ้น และถ้าเอาเครื่องซั่งน้ำหนักไปวางบนพื้nlิฟท์แล้วเรายืนบนเครื่องซั่งก็จะพบว่าเครื่องซั่งอ่านน้ำหนักได้มากกว่าปกติ

ที่จริงแล้ว น้ำหนัก เรามากขึ้นหรือไม่

น้ำหนักของเรามากขึ้น

ลดลง

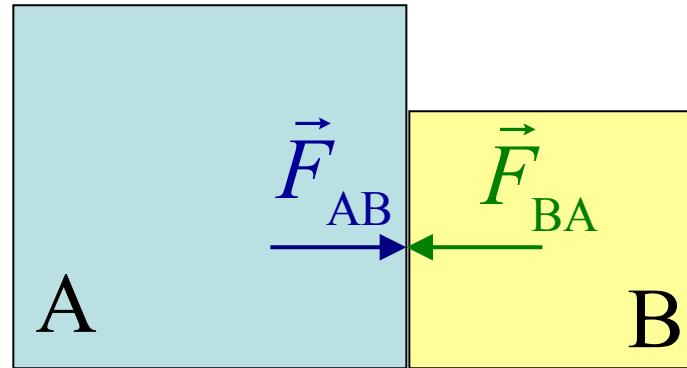
แรงที่พื้นหรือเครื่องซั่งกระทำต่อคน

ไม่เปลี่ยน

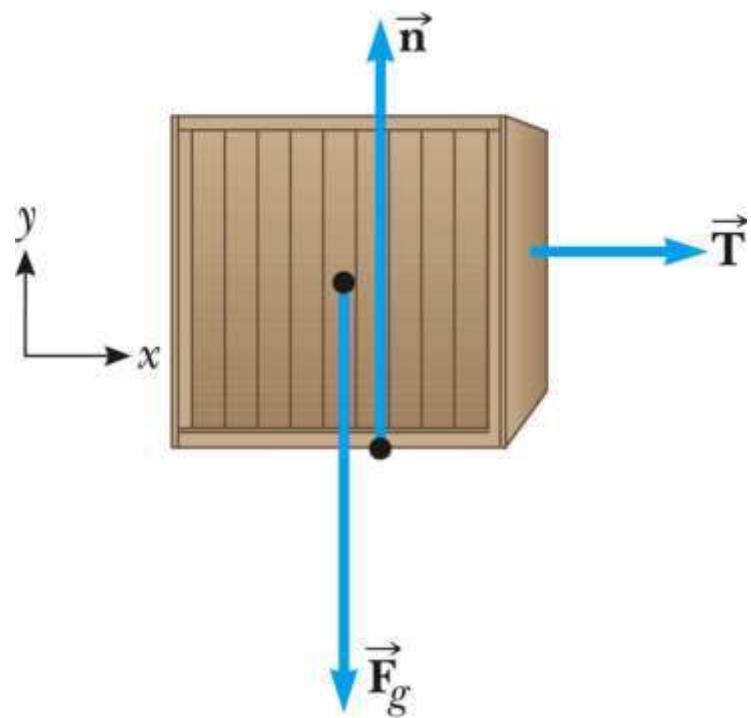
ไม่เปลี่ยน

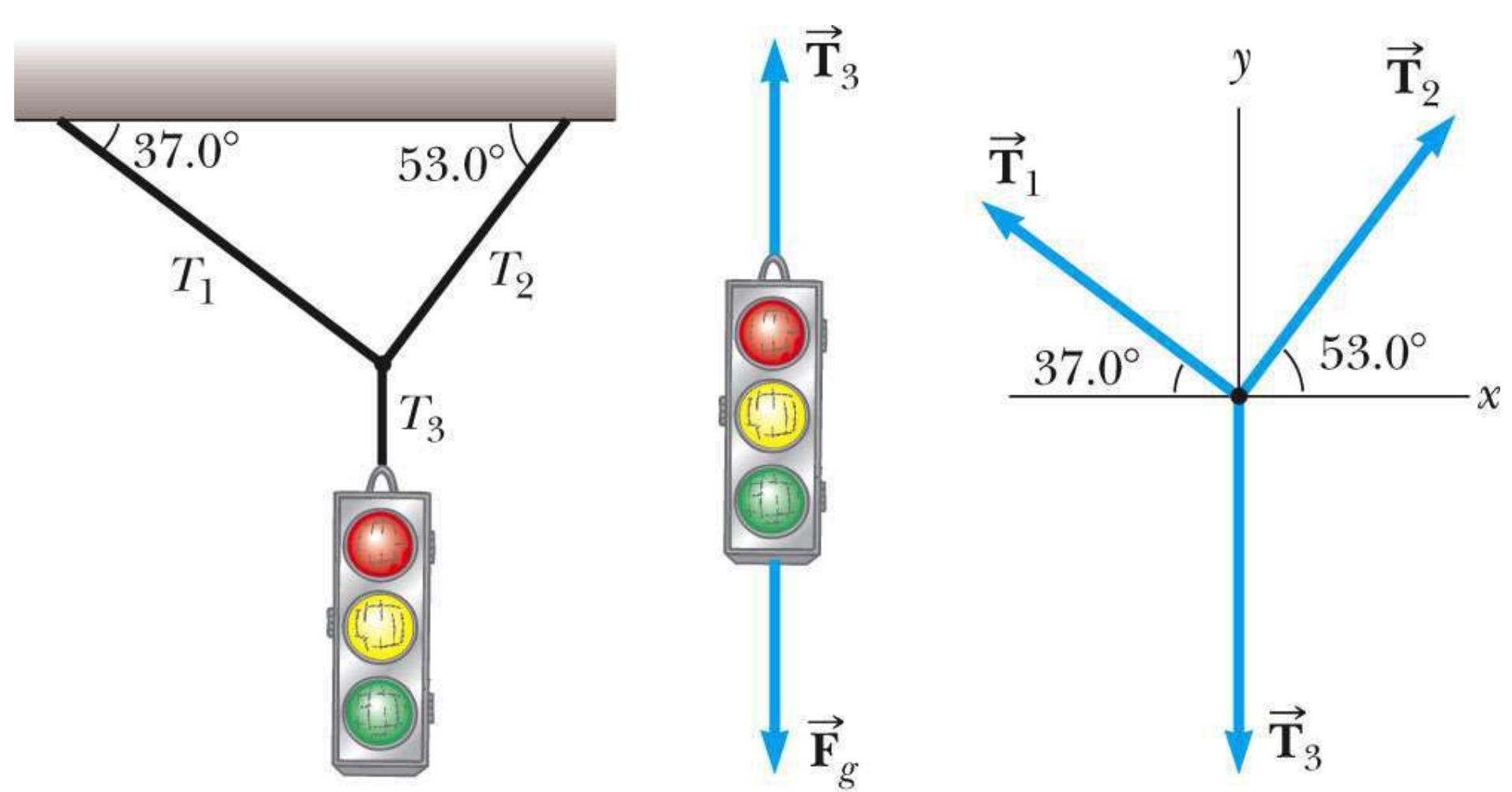
5.6 กฎข้อที่ 3 ของนิวตัน “ทุกแรงกิริยาอยู่มีแรงปฏิกิริยาซึ่งมีขนาดเท่ากัน แต่ มีทิศตรงข้ามกันเสมอ” หรือ “แรงกระทำซึ่งกันและกันของวัตถุอยู่มีขนาดเท่ากัน แต่ ทิศตรงข้าม”

$$\vec{F}_{AB} = -\vec{F}_{BA}$$

Action force \leftrightarrow reaction force

Conceptual Ex 5.3 ผู้ให้ญี่ปุ่นและเด็กยืนอยู่ด้วยกันบนพื้นน้ำแข็ง الرابลีน
ทั้งสองประภาพมีอิทธิพลกันแล้วอุณหภูมิลดลง

1. ใครได้รับแรงขนาดมากกว่า

เหตุการณ์

2. ใครจะมีความเร่งมากกว่า ๑๖๐

3. ใครจะเคลื่อนที่ด้วยความเร็วมากกว่า ๑๗๐

4. ใครจะเคลื่อนที่ไปไกลกว่า (พิจารณาระหว่างที่มีอยังประภาพกัน)

๑๙๐

การทำโจทย์

1. วาดแผนภาพแสดงระบบ พิริยมแกนอ้างอิง

2. คิดทีละแกน แยกวัตถุเป็น 2 กลุ่ม

2.1 วัตถุในสมดุล $\sum F = 0$

2.2 วัตถุเคลื่อนที่ภายใต้แรง $\sum F = ma$

3. เขียน free-body diagram สำหรับวัตถุแต่ละชิ้น ใช้สมการจาก 2. แก้สมการหา
ปริมาณที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 5.8

จากпедานลิฟท์

ชายคนหนึ่งต้องการซั่ง plummet m โดยใช้เครื่องซั่งสปริงที่ห้อย

1. จงแสดงว่าถ้าลิฟท์เคลื่อนที่ขึ้นหรือลงด้วยความเร่ง เครื่องซั่งจะอ่านค่าไม่ตรง

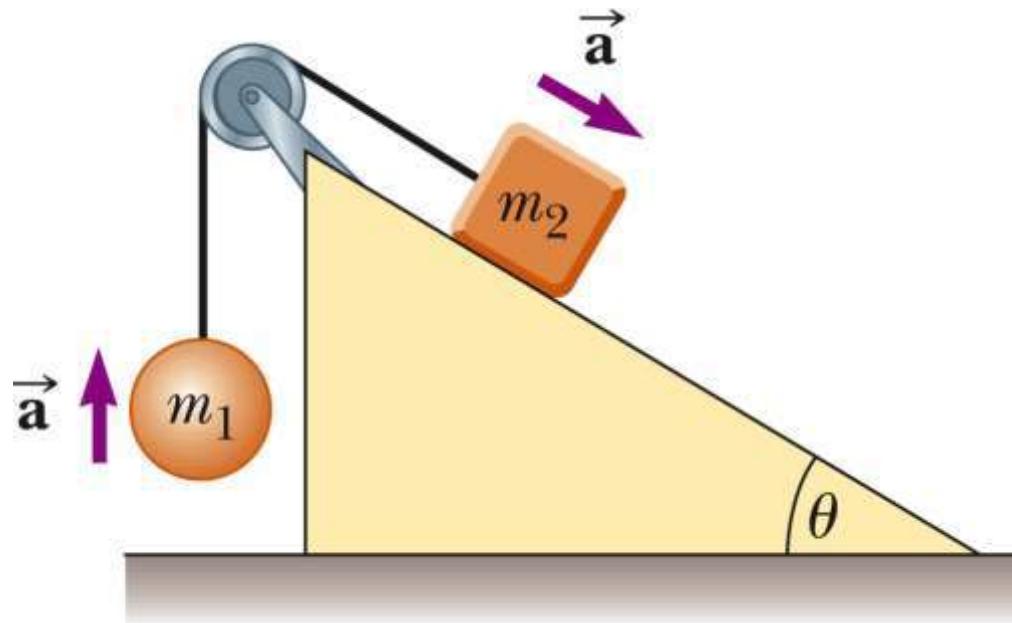
กับน้ำหนักปลา

2. สำหรับปลาหนัก 40.0 N เครื่องซั่งจะอ่านน้ำหนักเท่าใดถ้าลิฟท์มีความเร่ง a_y

$$= 2.00 \text{ m/s}^2$$

3. คำนวนข้อ 2. 乍้สำหรับกรณีลิฟท์เคลื่อนที่ด้วย $a_y = -2.00 \text{ m/s}^2$

ตัวอย่างที่ 5.10 มวล m_2 วางอยู่บนพื้นเอียงลีนที่ทำมุม θ กับแนวราบ เอ้า เชือกเบาะมาผูกมวลนี้ คล้องผ่านรอกเบาะไม่มีความเสียดทาน แล้วไปผูกมวล m_1 จง หาความเร่งของมวลทั้งสอง และแรงตึงในเชือก

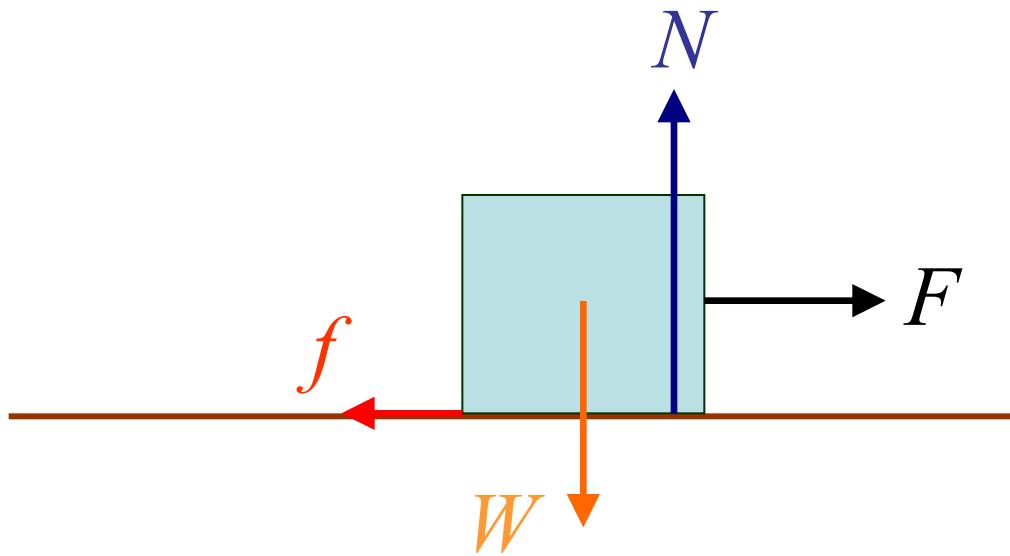
5.8 แรงของความเสียดทาน (force of friction)

- แรงเสียดทาน (friction force)

เมื่อวัตถุหนึ่งเคลื่อนที่โดยที่ผิวของวัตถุเสียดสีไปกับอีกวัตถุหนึ่ง จะมีแรงกระทำ

ระหว่างวัตถุทั้งสอง โดยแรงนี้จะอยู่ในทิศซึ่งต้านการเคลื่อนที่ และมีแนวอยู่ใน

ระนาบของผิวทั้งสองซึ่งเสียดสีกัน

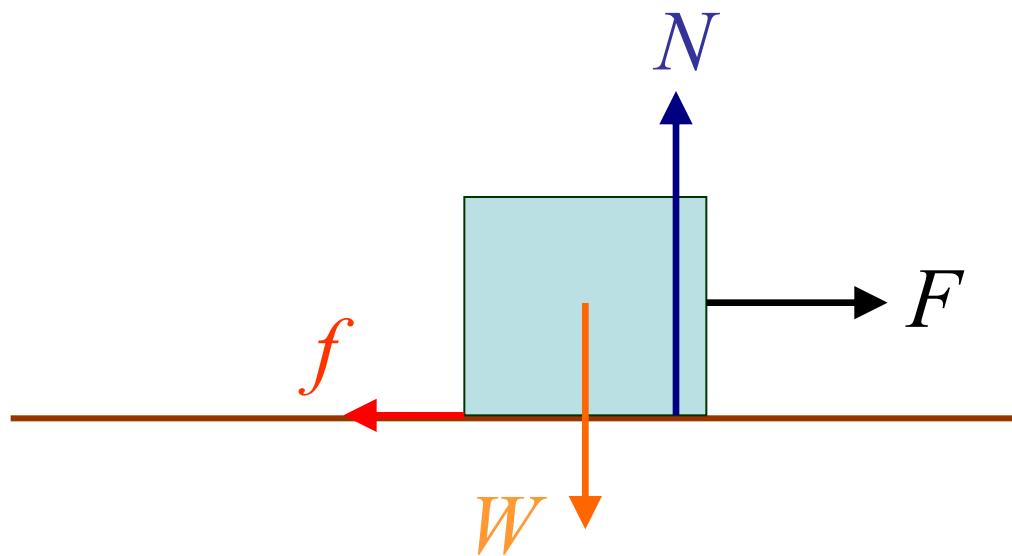

ถ้า F เป็นแรงที่กระทำต่อวัตถุ เพื่อให้วัตถุเคลื่อนที่ไปทางขวา

W เป็นน้ำหนักของวัตถุ

f เป็นแรงเสียดทาน

N เป็นแรงปฏิกิริยาของพื้นที่กระทำต่อวัตถุในทิศตั้งฉากกับพื้น

จากรูป

$$F = f$$

$$f = \mu N$$

เมื่อ μ คือสัมประสิทธิ์การเสียดทาน

แรงเสียดทานมี 2 ชนิด

1. แรงเสียดทานสถิต (f_s)

แรงเสียดทานสถิต เกิดขึ้นขณะที่วัตถุยังไม่เคลื่อนที่หรือเริ่มเคลื่อนที่

ถ้าวัตถุเริ่มเคลื่อนที่

$$f_s = \mu_s N$$

μ_s คือ สัมประสิทธิ์ของความเสียดทานสถิต

2. แรงเสียดทานจนน์ (f_k)

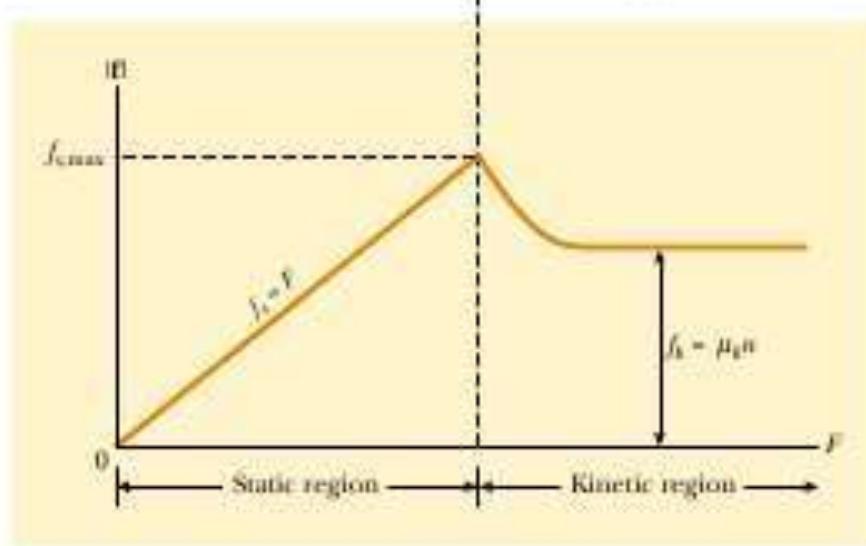
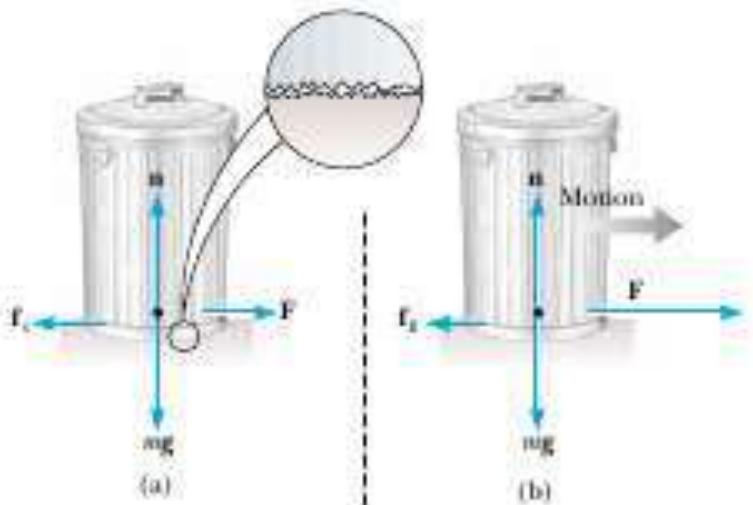
แรงเสียดทานจนน์ เกิดขึ้นขณะที่วัตถุกำลังเคลื่อนที่

$$f_k = \mu_k N$$

μ_k คือ สัมประสิทธิ์ของความเสียดทานจนน์

สำหรับผิวสัมผัสคู่หนึ่ง

$$\mu_s > \mu_k$$

ที่มา: Physics for Scientists and Engineers, 6th Edn., R.A. Serway, J.W. Jewett, Thomson, 2004

Quick Quiz 5.6 ถ้าเอาหนังสือเล่มใหญ่ๆ มากราบไปกับผนังห้องที่อยู่ในแนวดิ่ง

แรงเสียดทานที่ผนังกระทำต่อหนังสือจะอยู่ในทิศใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

(ก) ซีลิง

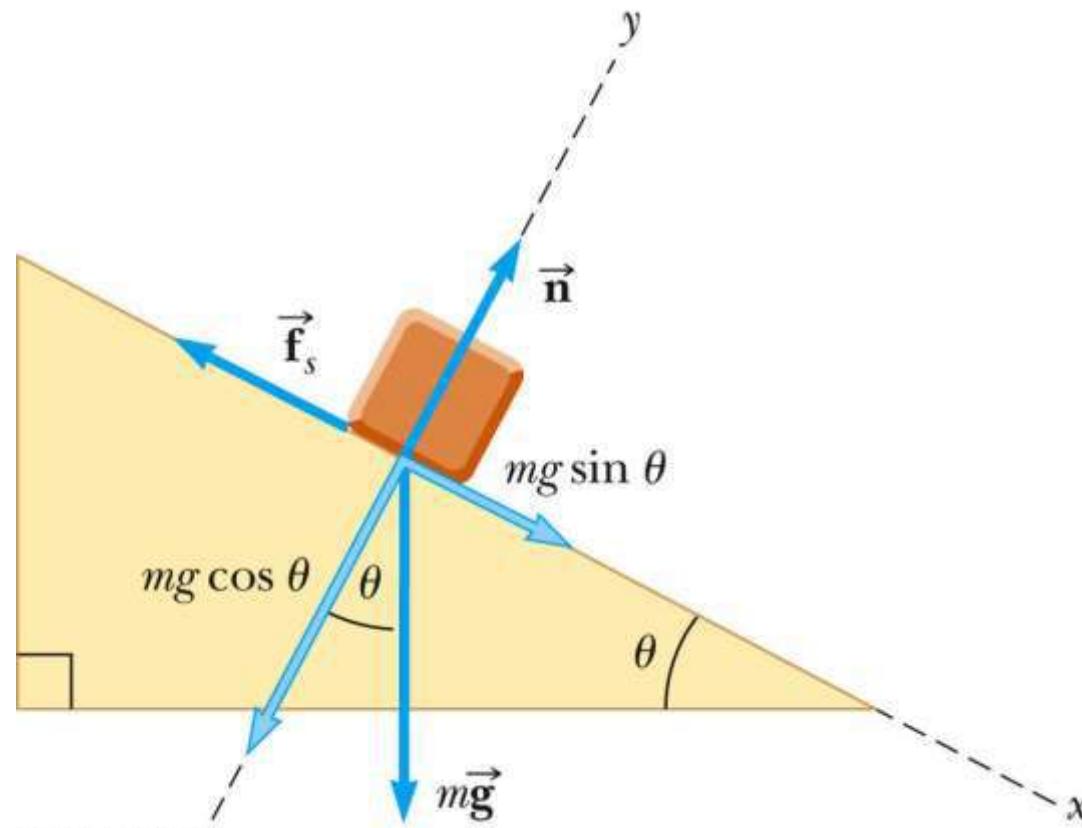
(ข) ซีบีน

(ค) พุ่งออกจากผนัง

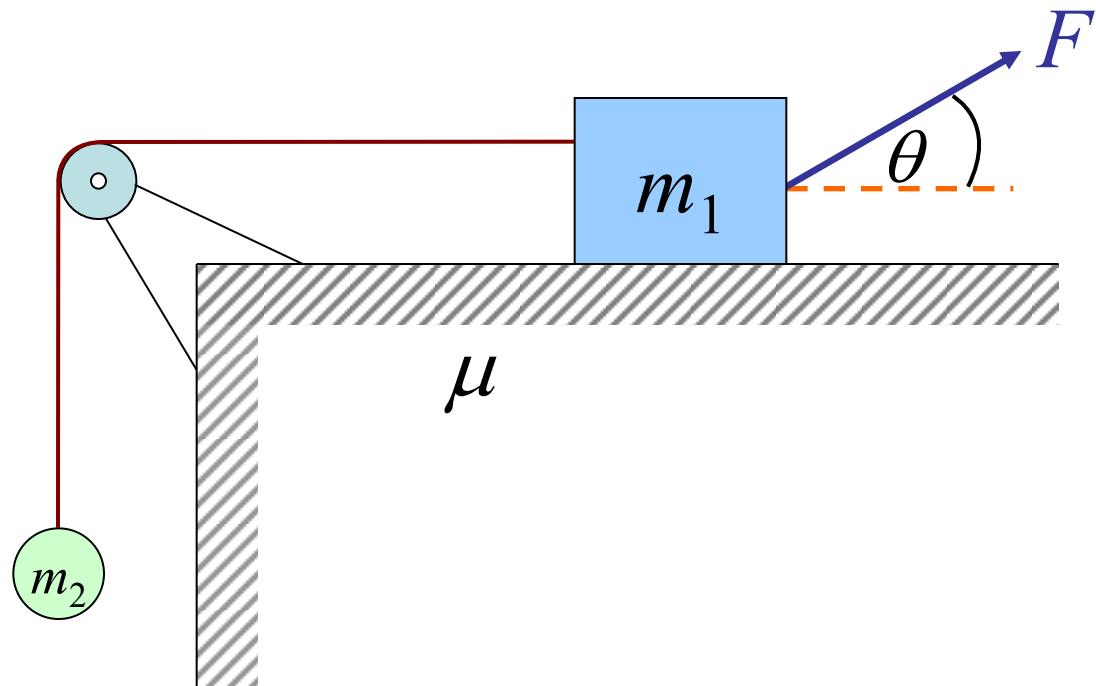
(ง) พุ่งเข้าผนัง

ตัวอย่างที่ 5.11 นำกล่องไปวางบนแผ่นไม้ ค่อยๆ ยกแผ่นไม้ขึ้นให้ทำมุม θ กับแนวราบ พบรากล่องเริ่มไถลงขณะที่แผ่นไม้ทำมุม θ_c จงหาค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานสถิตย์ระหว่างแผ่นไม้กับกล่อง

$$[\mu_s = \tan \theta_c]$$

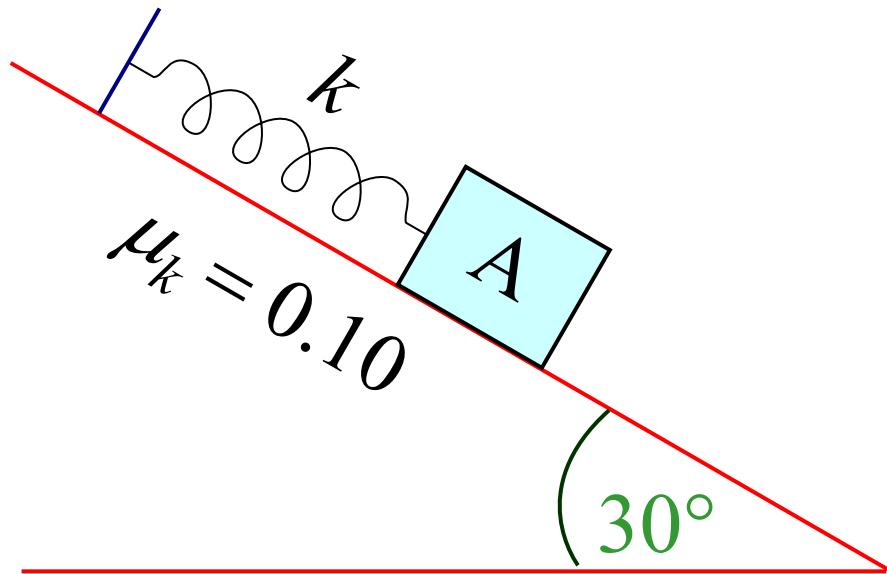
ตัวอย่าง 5.12 พิจารณาระบบดังรูป

เมื่อแรง F เป็นแรงที่เกิดจากการลากของผู้ทำการทดลอง จงหาค่าความเร่งของมวล

ในระบบ $a = \frac{F(\cos\theta + \mu\sin\theta) - g(m_2 + \mu m_1)}{m_1 + m_2}$

ตัวอย่าง 5.13 จัดเครื่องมือทดลองดังรูป

กำหนดให้ ก้อน A หนัก 1,000 นิวตัน

ค่าคงที่สปริง $k = 102$ นิวตันต่อเมตร จงหา

1) การกระจัดที่มากที่สุดที่ก่อน A (จาก $x = 0$) เคลื่อนที่ลงไปได้ตามระนาบ

เอียง

[8 m]

2) ความเร็วของ A ที่ $x = 5 \text{ m}$

$\sqrt{15} \text{ m/s}$

3) เวลาที่ A ใช้ในการเคลื่อนที่จาก $x = 0$ ไปยัง $x = 6 \text{ m}$

[2.09 s]

4) ความเร่งของ A ขณะเริ่มเคลื่อนที่ขึ้น

-2.25 m/s^2

บทที่ 6 การเคลื่อนที่แบบวงกลมและการประยุกต์อื่น ๆ ของกฎของนิวตัน

6.1 กฎข้อที่ 2 ของนิวตันสำหรับอนุภาคในการเคลื่อนที่แบบวงกลมคงที่

วัตถุเคลื่อนที่เป็นวงกลมด้วยอัตราเร็วคงที่ v รัศมี r จะมีความเร่งสู่ศูนย์กลาง

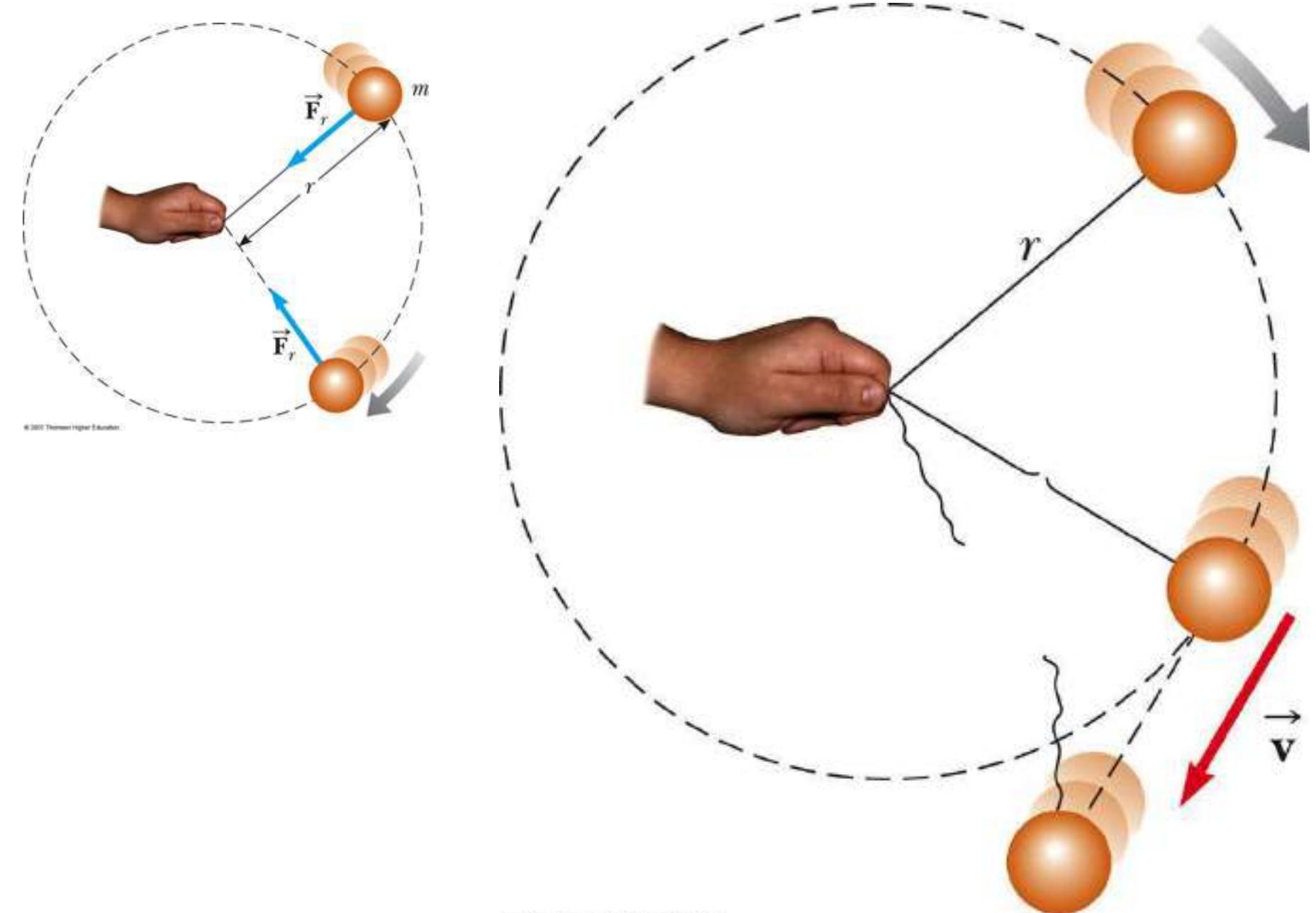
a_c เมื่อ

$$a_c = \frac{v^2}{r}$$

จากกฎข้อที่ 2 ของนิวตัน จะได้ว่า

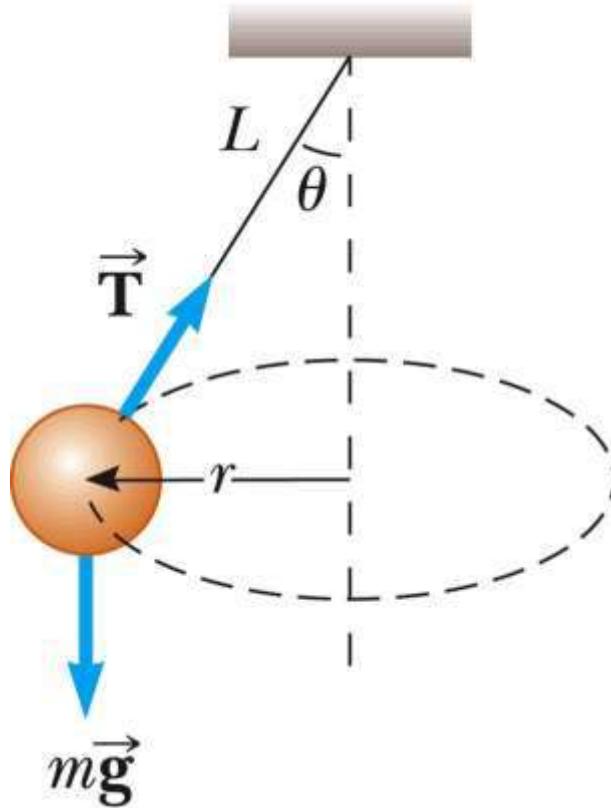
$$\sum F = ma_c \rightarrow F_c = \frac{mv^2}{r} = F_r$$

เรียก F_r หรือ F_c ว่า **แรงสู่ศูนย์กลาง (centripetal force)**

© 2007 Thomson Higher Education

ตัวอย่างที่ 6.1 ลูกболขนาดเล็กมวล m ผูกกับเชือกเบ야ง L แก้วงให้เชือกทำมุม θ กับแนวตั้ง และลูกบอลเคลื่อนที่เป็นวงกลมในแนวราบด้วยอัตราเร็วคงที่ v รัศมี r ดังรูป จงหาค่าของ v ในรูปของตัวแปรที่โจทย์กำหนด

6.2 การเคลื่อนที่ในการมีอยู่ของแรงต้าน (resistive force)

เมื่อวัตถุเคลื่อนที่ในตัวกลางที่เป็นของเหลวหรือแก๊ส จะมีแรงที่กระทำตรง

ข้ามการเคลื่อนที่ เรียกว่า แรงต้าน (resistive force,)

ผู้กระทำ : ตัวกลาง

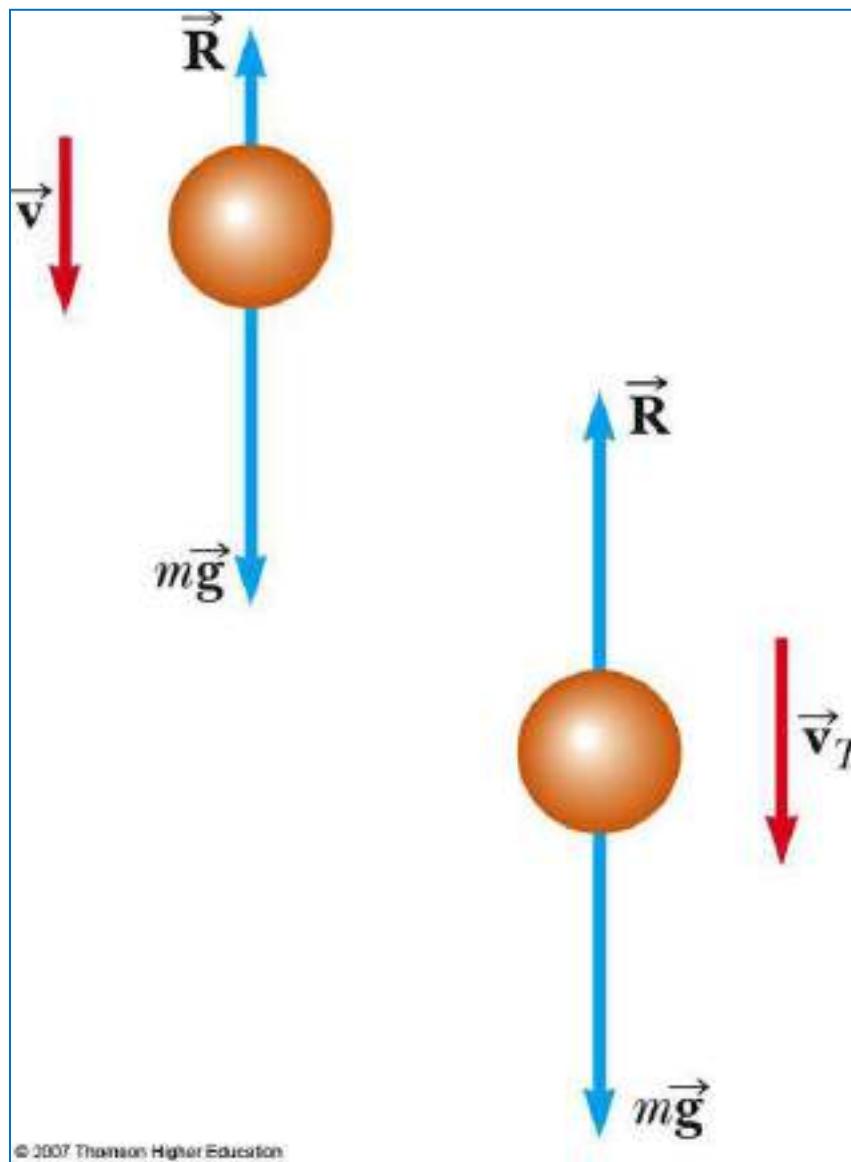
ผู้ถูกกระทำ : วัตถุ

ทิศของแรงต้าน : ตรงข้ามกับทิศการเคลื่อนที่ของวัตถุ

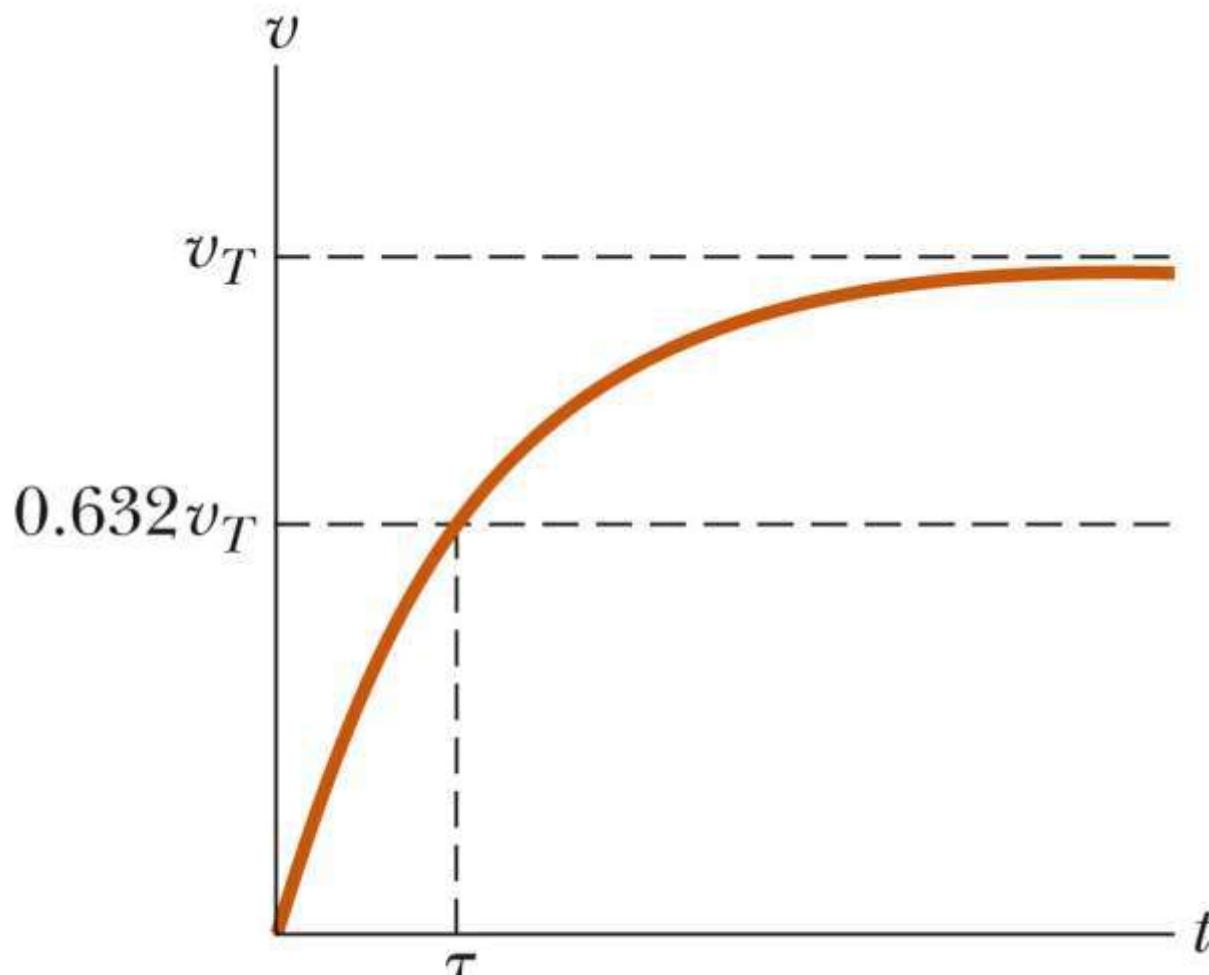
ขนาดของแรงต้าน R : ขึ้นกับสมบัติของตัวกลาง รูปร่างของวัตถุ อัตราเร็วของวัตถุ

แรงต้านจากอากาศ : air drag / drag force

แรงต้านจากของเหลว : แรงหนึด (viscous force)

© 2007 Thomson Higher Education

(c)

© 2007 Thomson Higher Education

กรณี $R \propto v$:

$$R = -bv$$

เมื่อ b = ค่าคงที่

พิจารณาการเคลื่อนที่ของมวล m ภายใต้แรง mg และ R

จาก

$$\sum F = ma$$

$$mg - R = ma \quad \text{เมื่อ } a \neq \text{ค่าคงที่}$$

$$mg - bv = m \frac{dv}{dt} \quad \rightarrow v(t) = ?$$

$$\frac{dv}{dt} = g - \frac{b}{m}v$$

$$\int \frac{dv}{g - \frac{b}{m}v} = \int dt$$

$$\text{พิจารณา } \int \frac{dv}{g - \frac{b}{m}v} = \int dt$$

$$\text{ให้ } u = g - \frac{b}{m}v \quad \rightarrow \quad du = -\frac{b}{m}dv$$

$$dv = -\frac{m}{b}du$$

$$\begin{aligned} \int \frac{dv}{g - \frac{b}{m}v} &= -\frac{m}{b} \int \frac{1}{u} du = -\frac{m}{b} \ln u + \text{const.} \\ &= -\frac{m}{b} \ln \left(g - \frac{b}{m}v \right) + \text{const.} \end{aligned}$$

จาก $\int \frac{dv}{g - \frac{b}{m}v} = \int dt$ และเงื่อนไขเริ่มต้น $t = 0, v = 0$

จะได้

$$v(t) = \frac{mg}{b} \left(1 - e^{-\frac{bt}{m}} \right)$$

จาก

$$v(t) = \frac{mg}{b} \left(1 - e^{-\frac{bt}{m}} \right)$$

เมื่อ t มีค่ามาก ($t \rightarrow \infty$)

$$v = v_T = \frac{mg}{b}$$

เมื่อ v_T คือ terminal speed

∴

$$v(t) = v_T \left(1 - e^{-\frac{bt}{m}} \right)$$

และ $\tau = \frac{m}{b}$ คือค่าคงที่เวลา (time constant)

$$\text{กรณี } R \propto v^2 : \quad R = \frac{1}{2} D \rho A v^2$$

เมื่อ D = ค่าสัมประสิทธิ์แรงต้าน (drag coefficient) ขึ้นกับรูปร่างวัตถุ

ρ = ความหนาแน่นตัวกลาง

A = พื้นที่หน้าตัดของวัตถุ

จะได้

$$v_T = \sqrt{\frac{2mg}{D\rho A}}$$

บทที่ 7 พลังงานของระบบ (energy of a system)

ระบบ (system)

ถ้าเราเลือกพิจารณาอนุภาคเดียวหรือกลุ่มอนุภาค วัตถุก้อนเดียวหรือหลาย ๆ

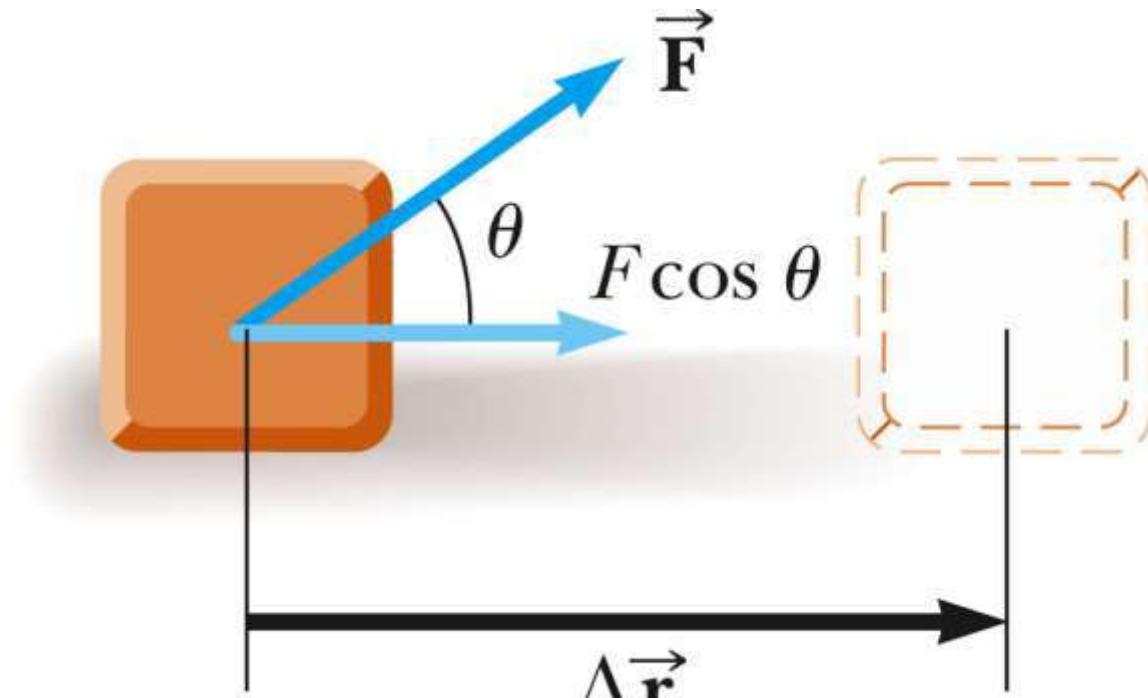
ก้อนก็ตาม เราเรียกสิ่งที่เรากำลังพิจารณาร่วม ๆ กันว่า **ระบบ (system)** แรงระหว่าง

อนุภาคหรือวัตถุภายในระบบ เรียกว่า **แรงภายใน (internal force)** แรงระหว่าง

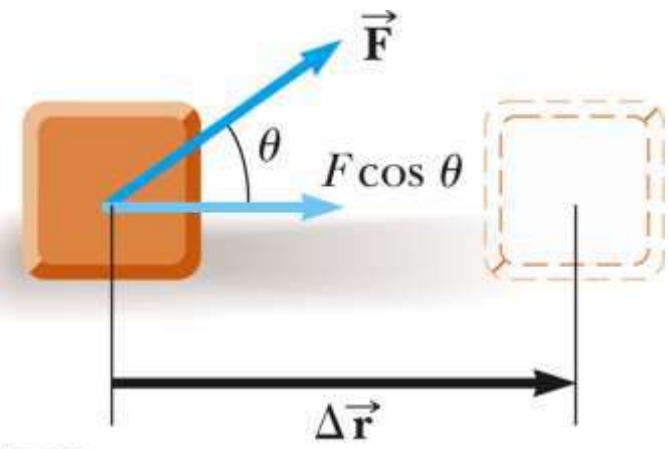
อนุภาคหรือวัตถุภายในระบบกับสิ่งต่าง ๆ นอกระบบ เรียกว่า **แรงภายนอก**

(external force)

งาน

© 2007 Thomson Higher Education

งานที่แรง F ทำต่อกล่อง

$$W \equiv (F \cos \theta)(\Delta r)$$

Dimension ของงาน ? หน่วยของงาน ?

งานเป็นปริมาณสเกลาร์ (scalar) ที่คำนวณจากปริมาณเวกเตอร์ 2 ตัว

$$W = F \cdot \Delta r$$

นิยามของงาน

“งานเท่ากับขนาดของการกระจัดคูณกับองค์ประกอบของแรงในแนวของการกระจัด”

หน่วยของงานในระบบ S.I. UNIT ได้แก่ นิวตัน·เมตร ($N\cdot m$) หรือ กิโลกรัม·เมตร² ตอวินาที² หรือเรียกว่า จูล (J)

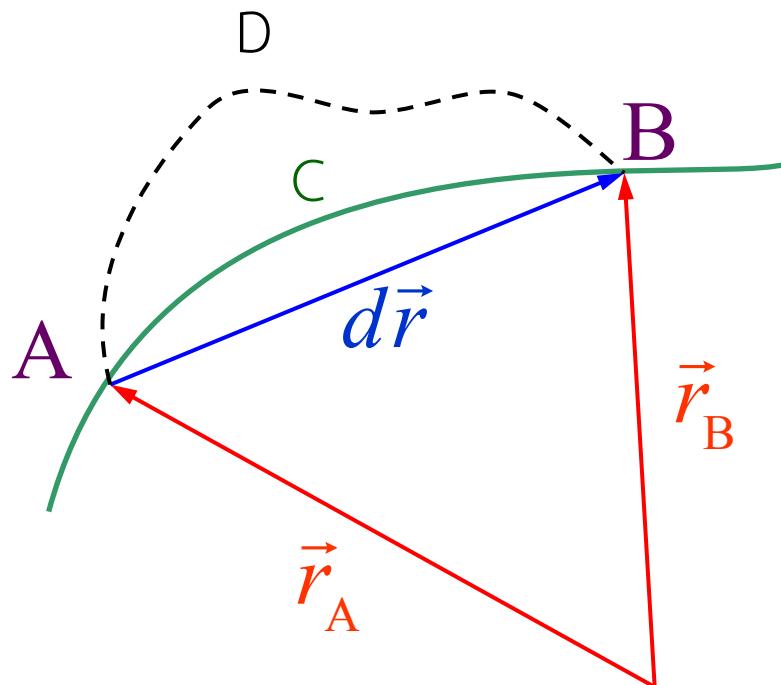
ถ้า $\Delta\vec{r}$ มีค่าน้อย ๆ แล้ว $\Delta\vec{r} \rightarrow d\vec{r}$ ดังนั้น

$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

งานทั้งหมดที่แรง \vec{F} กระทำต่อวัตถุจนวัตถุเคลื่อนที่จากจุด A ถึงจุด B หาได้จาก

$$W = \int dW = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

7.1 งานเนื่องจากแรงคงที่

$$d\boxed{\quad}$$

B A

พิจารณาวัตถุที่ถูกกระทำด้วยแรง

\vec{F} คงที่ทำให้เคลื่อนที่จากจุด A ไปยัง

จุด B ตามเส้นทาง C และ D

งานในการเคลื่อนที่วัตถุจาก A ไป B ด้วยแรง \vec{F} คงที่

$$W = \int \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

$$= \vec{F} \cdot \int_A^B d\vec{r}$$

$$= \vec{F} \cdot (\vec{r}_B - \vec{r}_A)$$

∴

$$W = \vec{F} \cdot \Delta \vec{r}$$

งานเนื่องจากแรงคงที่จะขึ้นกับตำแหน่งเริ่มต้น และตำแหน่งสุดท้ายเท่านั้น ไม่

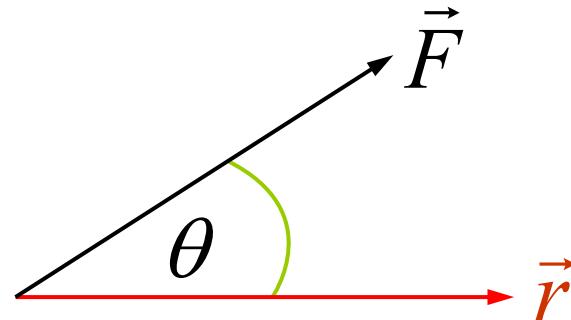
ขึ้นกับลักษณะเส้นทางเลย ถ้าวัตถุมีการกระจัดเท่ากัน ก็จะเกิดงานเท่ากัน

และเนื่องจาก

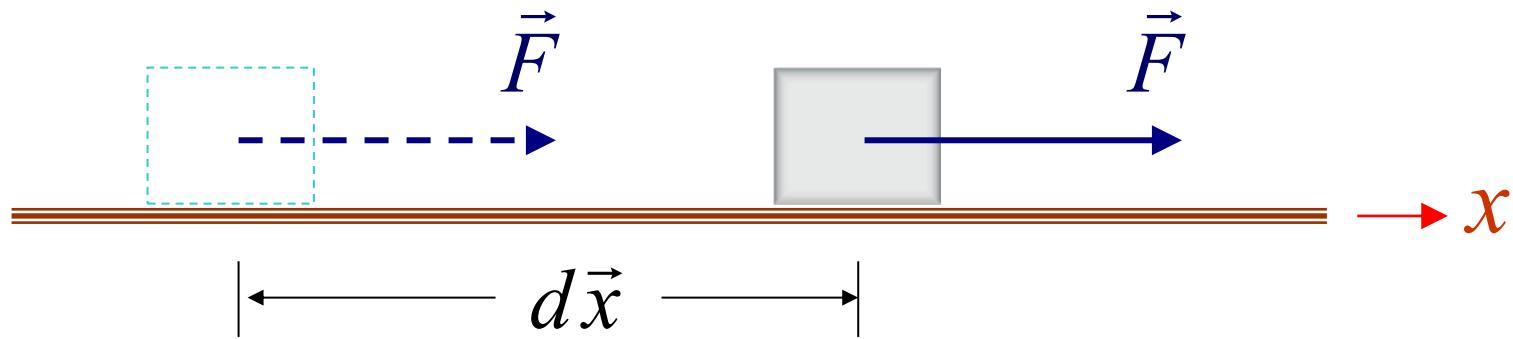
$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r} = F dr \cos\theta$$

เมื่อ θ คือมุมระหว่างทิศของแรง \vec{F} กับการกระจัด $d\vec{r}$

$F \cos\theta$ คือองค์ประกอบของแรงในแนวเส้นสัมผัสกับวิถีเคลื่อนที่

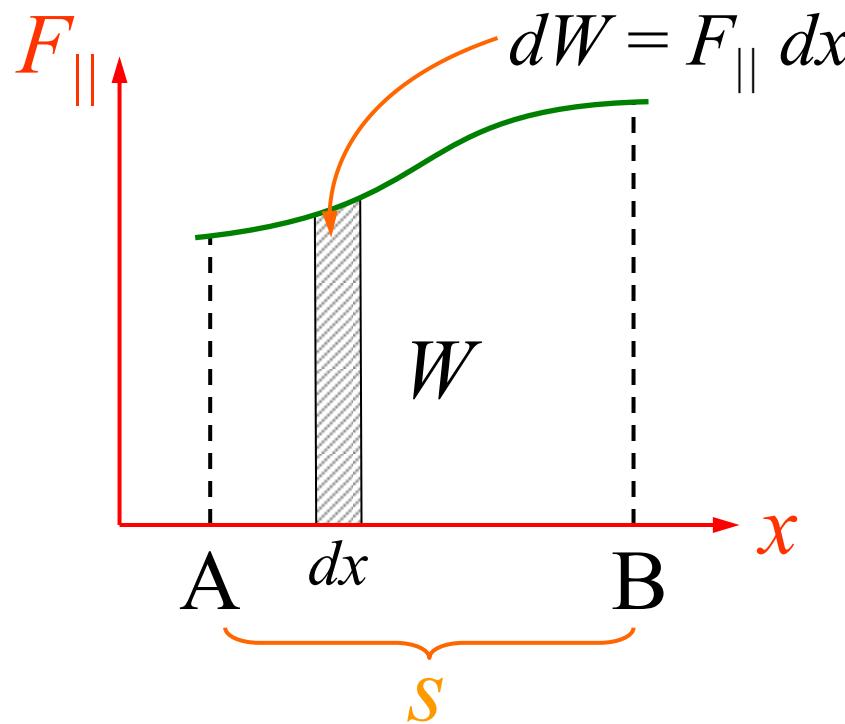

ถ้าสมมติให้วัตถุเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงตามแนวแกน x

งานย่ออย dW ของแรง \vec{F} ที่กระทำต่อวัตถุในช่วงการกระจัด $d\vec{x}$ มีค่าเท่ากับ

พื้นที่ใต้กราฟระหว่างแรงกับการกระจัด

ดังนั้น

$$W = \int dW = \int_A^B F \cos \theta dx$$

ถ้าแรงมีขนาดและทิศทางที่จะได้

$$\begin{aligned} W &= F \cos \theta \int_A^B dx = F(\cos \theta) s \\ &= Fs \cos \theta \end{aligned}$$

ถ้ามีหลายแรงกระทำต่อวัตถุ

$$W_{net} = \int dW_{net} = \int_{x_i}^{x_f} (\sum F_x) dx$$

ถ้าเป็นการเคลื่อนที่ในใน 3 มิติจะได้

$$W_{net} = \int dW_{net} = \int_i^f (\sum F_r) dr$$

โดย

$$x_i \hat{i} + y_i \hat{j} + z_i \hat{k}$$

$$x_f \hat{i} + y_f \hat{j} + z_f \hat{k}$$

$$dx \hat{i} + dy \hat{j} + dz \hat{k}$$

ถ้าเป็นการเคลื่อนที่ในใน 3 มิติจะได้

$$W_{net} = \int (\sum F_x) dx + \int (\sum F_y) dy + \int (\sum F_z) dz$$
$$x_i \qquad \qquad \qquad y_i \qquad \qquad \qquad z_i$$

ตัวอย่าง 7.12 แรง $F = -3y\hat{j}$ N กระทำต่อวัตถุ ทำให้วัตถุเลื่อนที่

จากตำแหน่ง $(0,0)$ ไปยังตำแหน่ง $(5,0)$ จงหางานของแรงนี้

[50 J]

$$\{W : \int_0^5 4x dx + \int_3^0 3y dy\}$$

ตัวอย่าง 7.13 วัตถุหนึ่งเคลื่อนที่ใน 1 มิติ ภายใต้แรง F_x ที่เกิดขึ้นกับตำแหน่ง ดัง

แสดงในกราฟ จงหางานของแรงในช่วง

1. จาก $x = 0$ ไป $x = 8 \text{ m}$

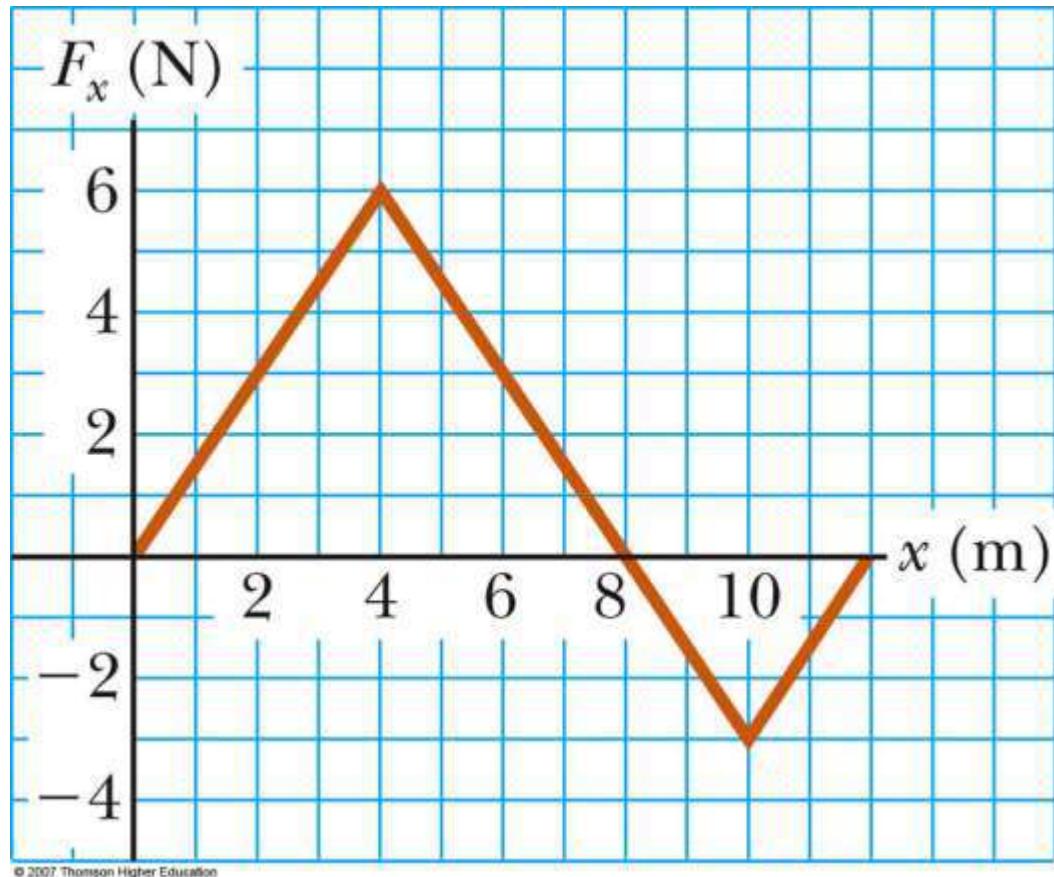
$$W: \frac{1}{2} \cdot 8 \cdot 6 = 24$$

2. จาก $x = 8$ ไป $x = 10 \text{ m}$

$$W: \frac{1}{2} \cdot 4 \cdot (-9) = -6$$

3. จาก $x = 0$ ไป $x = 10 \text{ m}$

$$\Sigma W: 18$$

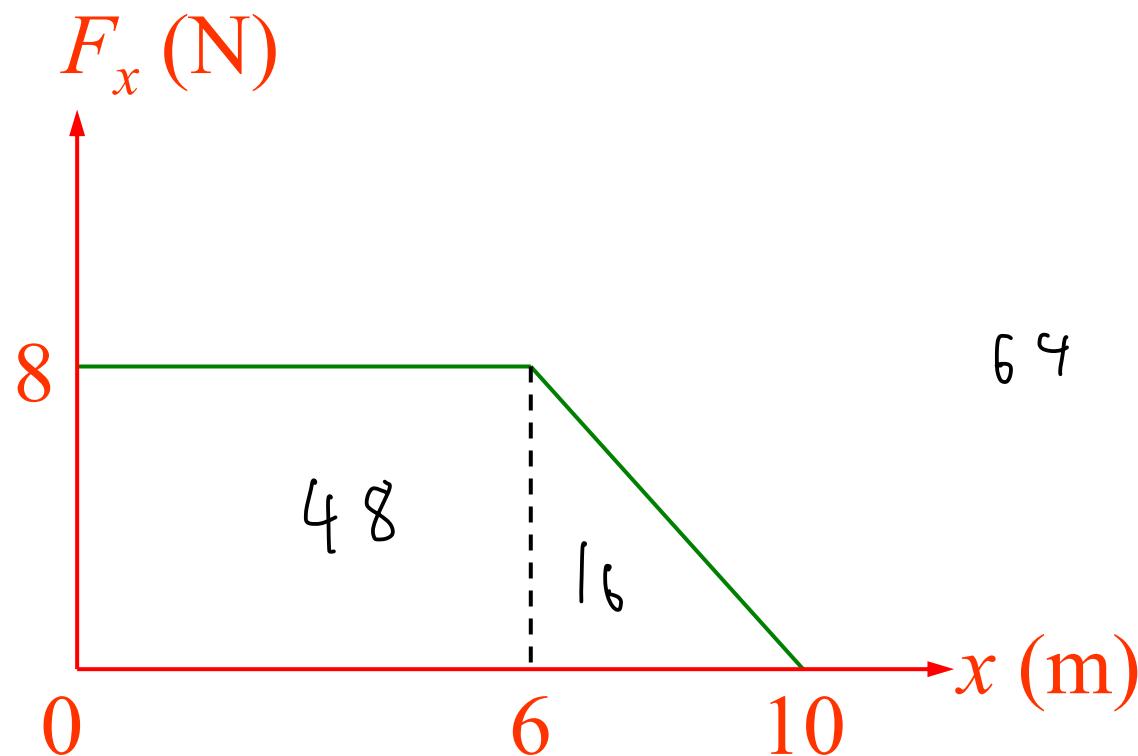

ตัวอย่าง 7.1 จงหางานในการเคลื่อนวัตถุไปตาม $\vec{r} = 4\hat{i} + 2\hat{j} - 3\hat{k}$ m ด้วย

แรง $\vec{F} = 3\hat{i} - 2\hat{j} - \hat{k}$ N [11 J]

$$\begin{aligned} W: & \vec{F} \cdot \vec{r} \\ &= (3\hat{i} - 2\hat{j} - \hat{k}) (4\hat{i} + 2\hat{j} - 3\hat{k}) \\ &= (2 - 4 + 3) \\ &= 11 \end{aligned}$$

ตัวอย่าง 7.2 จงหางานของแรงที่แปรตามระยะ x ดังรูป เมื่อวัตถุเลื่อนจาก $x = 0$ m ถึง $x = 10$ m [64 J]

ตัวอย่าง 7.3 ออกแรงผลักกล่องขึ้นพื้นเอียงไปบนสุดดังรูป จงหางานในการผลักกล่องนี้ (ให้ถือว่าพื้นลื่นมาก)

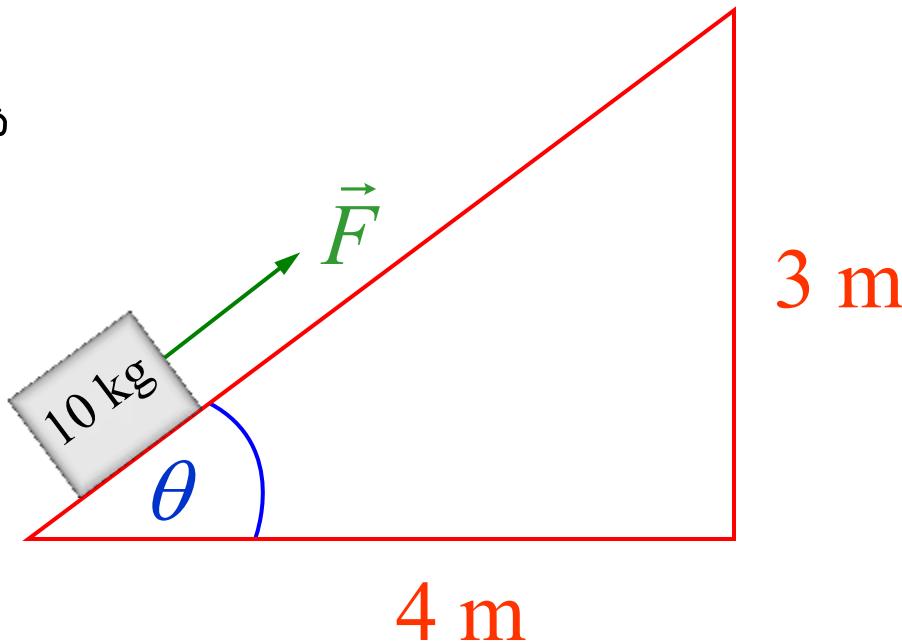
[294 J]

1) ลงที่

$$F - mg \sin \theta = 0$$

2) พิจารณาในแนวทั่ว

$$W = F \cdot s = mgh$$

7.2 งานเนื่องจากแรงไม่คงที่

1. แรงที่มีขนาดไม่คงที่ ขึ้นกับตำแหน่ง แต่มีทิศคงที่

- แรงคืนตัวของสปริง (restoring force) สปริงกระทำต่อมวล

$$F_s = -kx$$

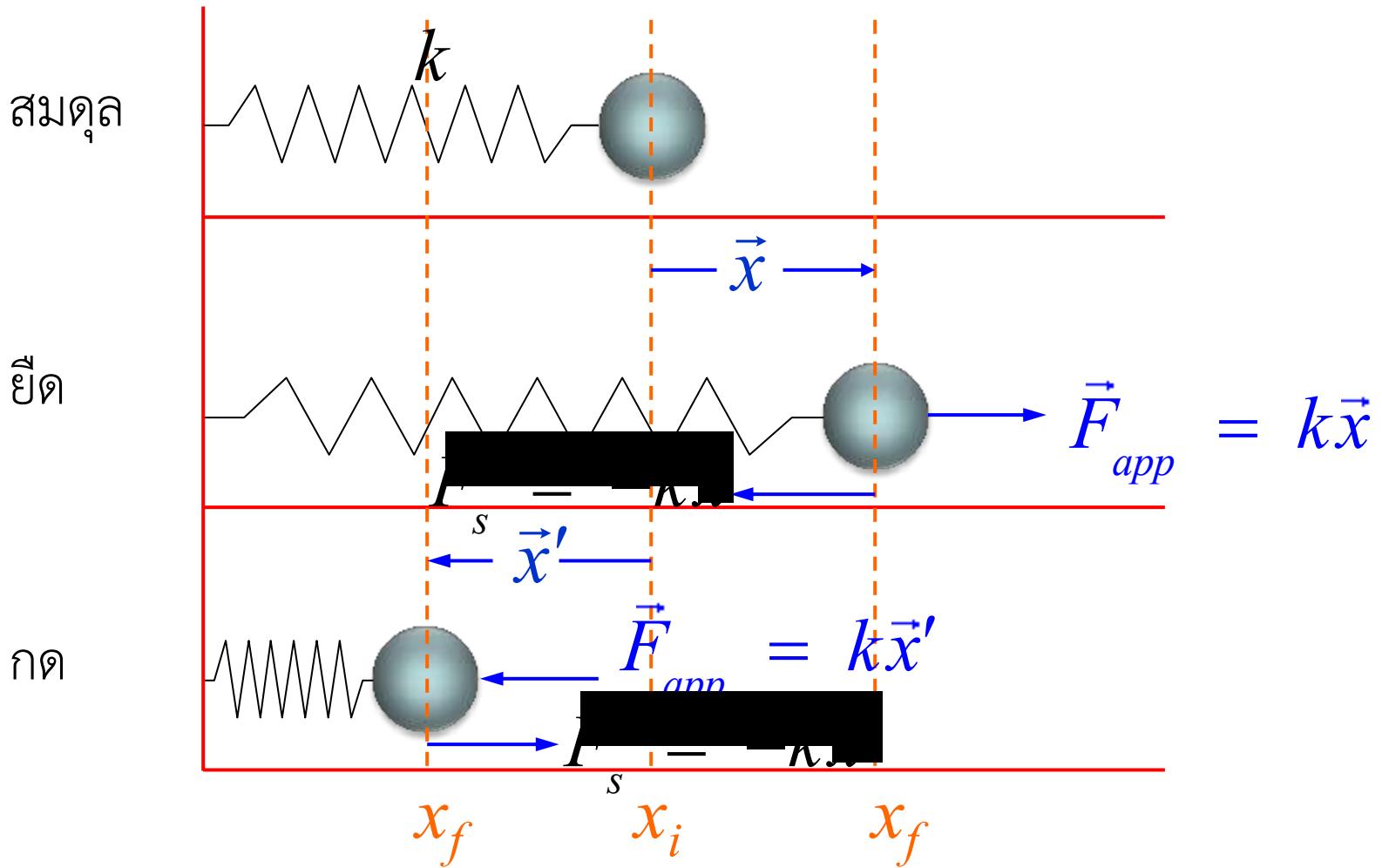
Hooke's law

เมื่อ \vec{x} คือการกระจัดจากตำแหน่งสมดุลของสปริง

k คือค่าคงที่ของแรงของสปริง

เครื่องหมาย ลบ แรงมีทิศตรงข้ามกับการกระจัดของมวลเทียบตำแหน่งสมดุล

แรงคืนตัวของสปริงนี้เกิดจากแรงภายในอก F_{app}

งานที่ F_{app} กระทำน้อยที่สุดที่ทำให้มวลเคลื่อนที่ คือ

$$W_{app} = \int_{x_i}^{x_f} F_{app} dx = \int_{x_i}^{x_f} kx dx \\ = \frac{1}{2}kx_f^2 - \frac{1}{2}kx_i^2$$

ปริมาณ $\frac{1}{2}kx^2$ คือพลังงานศักย์ยืดหยุ่นของสปริง (elastic potential energy)

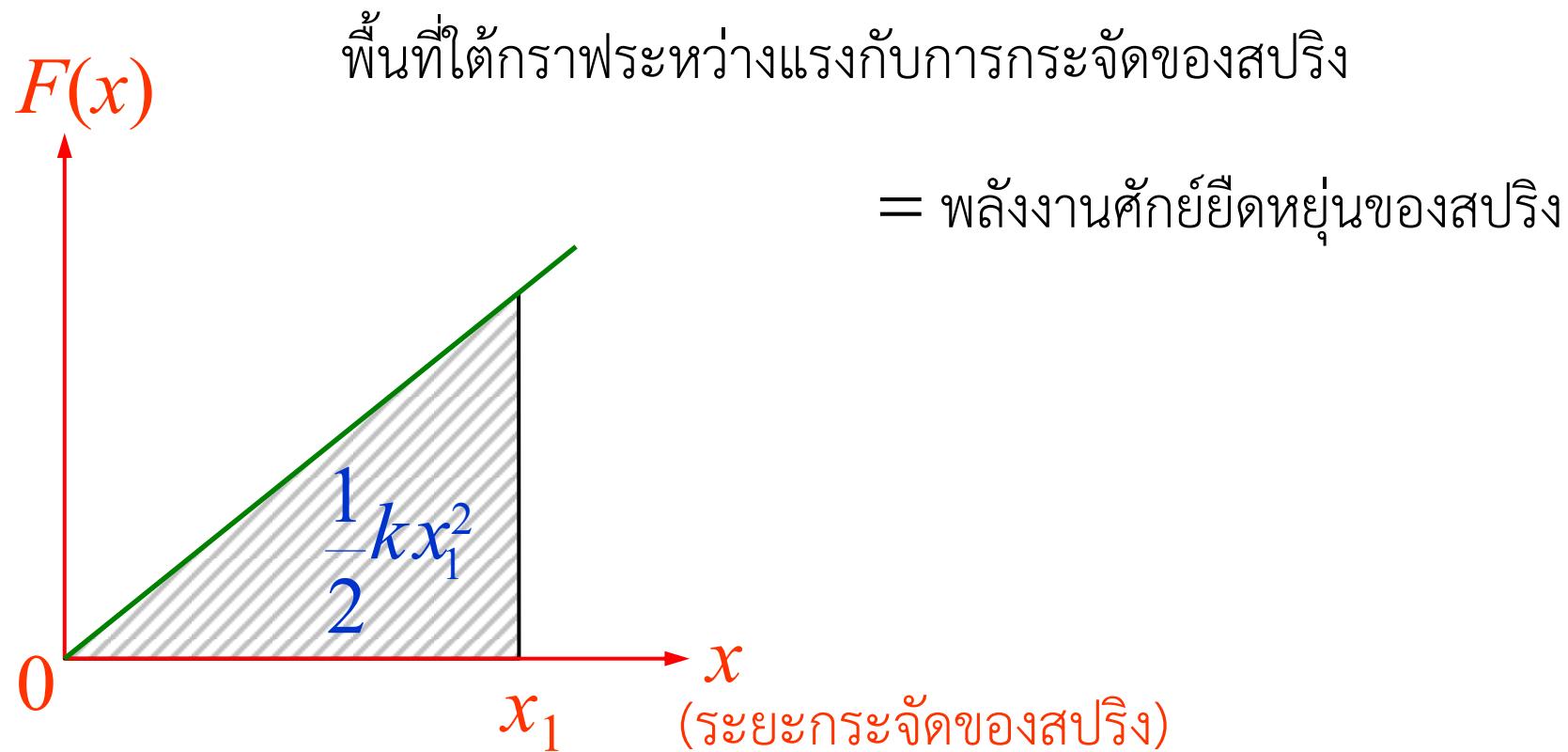
ที่ตำแหน่ง x

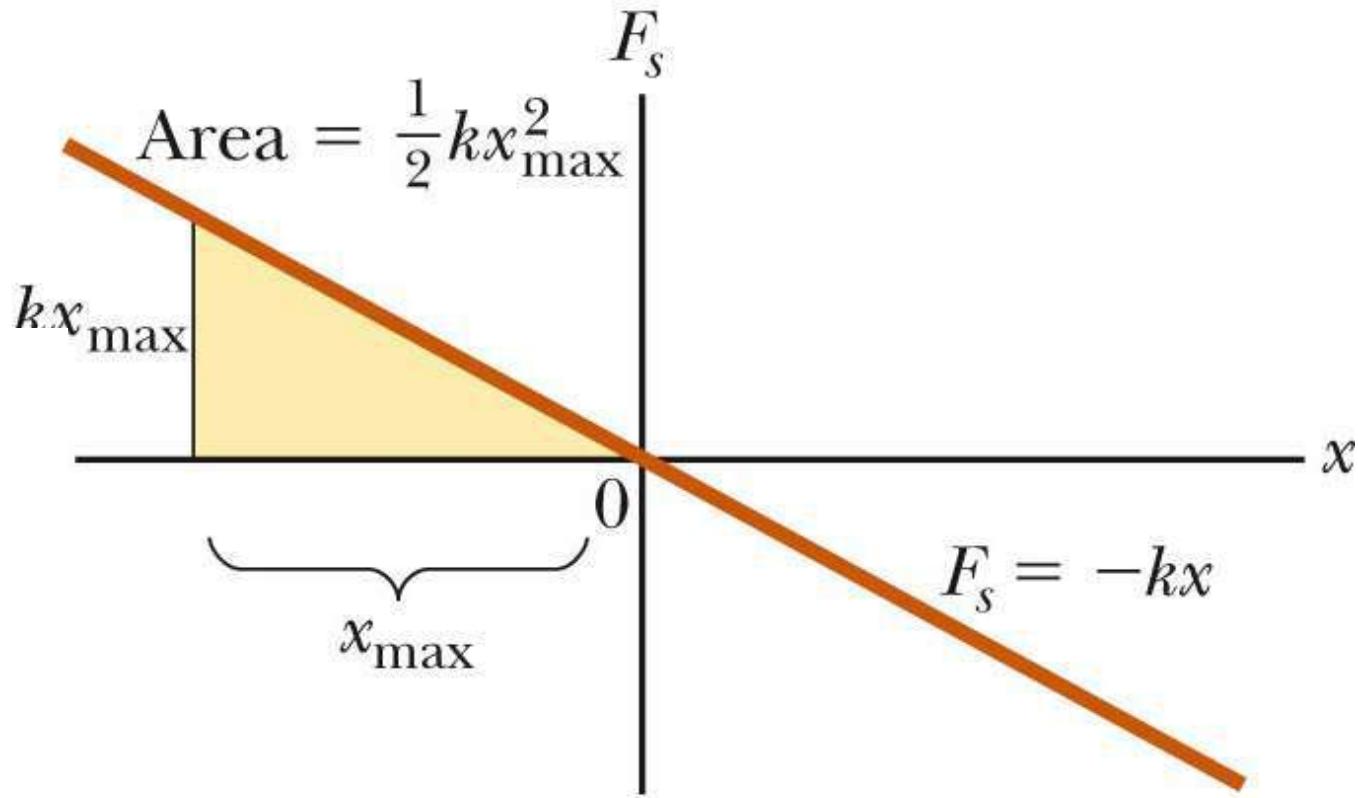
งานที่สปริงทำ หรืองานของสปริงเองจากแรงคีนตัวของสปริง (F_s) นั้นคือ

$$\begin{aligned} W_s &= \int_{x_1}^{x_2} F_s dx = \int_{x_1}^{x_2} (-kx) dx \\ &= -\left(\frac{1}{2} k x_2^2 - \frac{1}{2} k x_1^2 \right) \end{aligned}$$

ซึ่งมีขนาดเท่ากับงานของแรงภายนอก (F_{app}) แต่มีเครื่องหมายตรงกันข้าม

ดังนั้นหากเราเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับระยะการกระจัดของสปริง

ตัวอย่าง 7.7 สปริงตัวหนึ่งมีค่าคงที่ 15 N/cm

- 1) จงหางานที่ใช้ในการยืดสปริงออก 7.6 mm จากตำแหน่งสมดุล [0.0433 J]
- 2) ต้องใช้งานอีกเท่าไร เพื่อยืดสปริงออกอีก 7.6 mm [0.129 J]

2. แรงที่มีขนาดคงที่ แต่ทิศทางไม่คงที่

- การเคลื่อนที่ของวัตถุเป็นวงกลม \Rightarrow แรงสู่ศูนย์กลาง

เมื่อวัตถุเคลื่อนที่เป็นวงกลมจะมีแรงสู่ศูนย์กลาง (\vec{F}_c) และมีทิศเข้าหาจุด

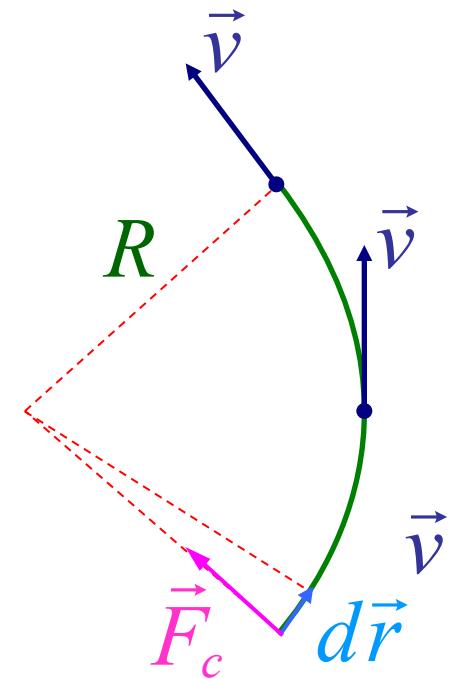
ศูนย์กลางการเคลื่อนที่

ดังนั้น $\vec{F}_c \perp d\vec{r}$ เสมอ

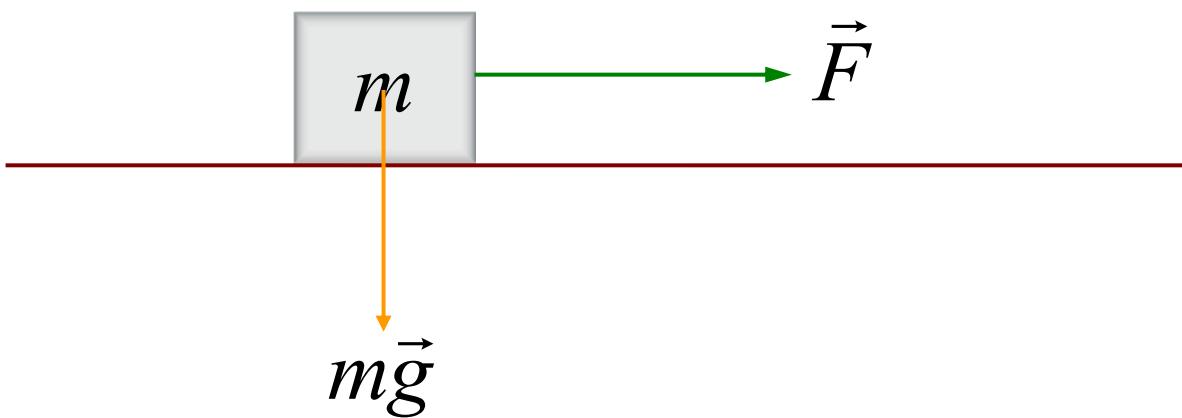
$d\vec{r}$ คือเวกเตอร์ของส่วนของเส้นรอบวงของวงกลม

และมีทิศตั้งฉากกับแรงสู่ศูนย์กลาง

$$\therefore W = \vec{F}_c \cdot d\vec{r} = 0$$

- การเคลื่อนที่ของวัตถุในแนวราบ \Rightarrow แรงเนื่องจากความโน้มถ่วง

3. แรงที่มีทั้งขนาดและทิศทางไม่คงที่

- การเคลื่อนที่ของวัตถุในสนามของแรง

ดูตัวอย่างในหนังสือฟิสิกส์ 1 (ตัวอย่างที่ 3.5)

ตัวอย่าง 7.6 ถ้าต้องการเคลื่อนที่วัตถุจากจุด A ไปยังจุด B ภายใต้สนามของแรง

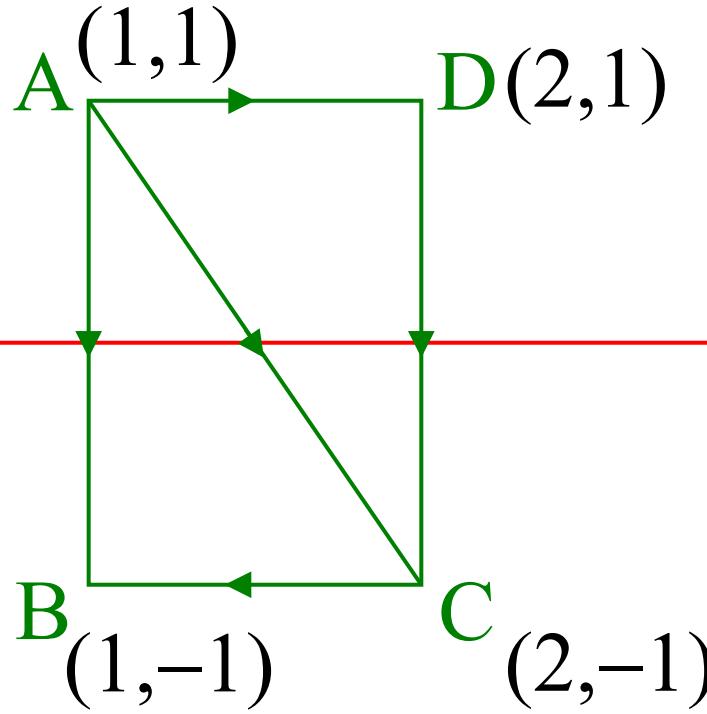
$$\vec{F} = -y\hat{i} + x\hat{j} \text{ N งานที่ใช้จะมีขนาดเท่าไดในเส้นทาง } AB, ADCB \text{ และ } ACB$$

$$\vec{F} = -\vec{F} = y\hat{i} - x\hat{j}$$

$$W = \int y dx - \int x dy$$

ก)

$$W = 0 - \int_{-1}^1 -1 dy \\ = 2$$

[2 J, 6 J, 4 J]

$$\begin{aligned} & \text{ก) } W = \int y dx - \int x dy \\ & + \int y dx - \int x dy \\ & + \int y dx - \int x dy \\ & = \int_1^2 dx - 0 \\ & + 0 \end{aligned}$$

$A \cap B$

1) $A \rightarrow C$ սասմո՞յ

$$\text{slope} = \frac{\Delta y}{\Delta x} = \frac{1 - (-1)}{1 - 2} = -2$$

$$C: y$$

$$y = -2x + 3$$

$$dy = -2dx$$

$$W = \int_{r_i}^t c_y dy - x dx$$

$$\text{լինել } dy \text{ առաջ } W = \int_1^2 c(-2x+3) dx - x(-2dx) + \int_2^1 (-1) dx$$

$$= 3 + 1 = 4$$

7.3 กำลัง (power)

กำลัง (power) คืออัตราการทำงาน หรือปริมาณงานที่ทำต่อหนึ่งหน่วยเวลา

กำลังเฉลี่ย (average power)

$$P_{av} = \frac{W}{t} = \frac{\Delta W}{\Delta t}$$

หน่วยคือ จูลต่อวินาที (J/s) หรือวัตต์ (Watt)

กำลังบัดดล (instantaneous power)

$$P = \frac{dW}{dt} = \frac{\vec{F} \cdot d\vec{r}}{dt} = \vec{F} \cdot \frac{d\vec{r}}{dt}$$

∴

$$P = \vec{F} \cdot \vec{v}$$

7.4 พลังงาน (Energy)

พลังงาน (energy) \Rightarrow พลังงานความร้อน พลังงานเคมี พลังงานไฟฟ้า ฯลฯ

พลังงานกล (mechanical energy) แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. พลังงานจลน์ (kinetic energy)
2. พลังงานศักย์ (potential energy)

แรงอนุรักษ์ (conservative force)

แรงที่กระทำกับวัตถุหรืออนุภาคใด ๆ มี 2 ประเภท คือ

1. แรงอนุรักษ์ (conservative force)

2. แรงไม่อนุรักษ์ (non-conservative force)

แรงอนุรักษ์ในแรงของงานสามารถกำหนดเงื่อนไขดังนี้

“A force is conservative if the work it does on an object moving between any two points is independent of the path taken by the object.”

“แรงหนึ่งเป็นแรงอนุรักษ์ ถ้างานที่กระทำบนวัตถุเคลื่อนที่ระหว่างสองจุดใด ๆ ไม่ขึ้นกับเส้นทางการเคลื่อนที่ของวัตถุ”

หรือ

“The work done by a conservative force depends only on the initial and final coordinates of the object.”

“งานที่กระทำโดยแรงอนุรักษ์ จะขึ้นอยู่กับตำแหน่งเริ่มต้นและตำแหน่งสุดท้าย

ของวัตถุ”

หรือ

“A force is conservative if the work it does on an object moving through any closed path is zero.”

“แรงจะอนุรักษ์ ถ้างานที่กระทำบนวัตถุเคลื่อนที่ผ่านเส้นทางปิดได ๆ มีค่าเป็นศูนย์”

$$W = \oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$$

ตัวอย่างของแรงอนุรักษ์ เช่น แรงโน้มถ่วง (gravitational force) แรงคืนตัวของสปริง (restoring force)

แรงไม่อนุรักษ์ (non-conservative force)

งานของแรงไม่อนุรักษ์จะขึ้นกับตัวแหน่งและเส้นทางการเคลื่อนที่ของวัตถุ และ

ถ้าแรงใด ๆ ที่กระทำต่อวัตถุหรืออนุภาคให้เคลื่อนที่ไปและกลับ แล้วงานล้ำพร้มีค่าไม่

เป็นศูนย์ เรียกแรงนั้นว่า **แรงไม่อนุรักษ์**

ตัวอย่างของแรงไม่อนุรักษ์ เช่น แรงเนื่องจากความเสียดทาน

สรุป

- แรงที่สามารถทำงานได้เท่ากันในการย้ายวัตถุระหว่างจุดสองจุดโดยไม่ขึ้นกับทางเดินของแรงในระหว่างสองจุดนั้นเรียกว่า **แรงอนุรักษ์**
- แรงที่อยู่นอกราบริเวณเดียวกัน叫做 1. เป็น **แรงไม่อนุรักษ์**
- แรงอนุรักษ์อาจเป็นแรงคงที่ หรือมีขนาดและทิศทางขึ้นกับตำแหน่งที่แรงกระทำเพียงอย่างเดียว (ไม่ขึ้นกับความเร็ว ๆ ๆ)

ตัวอย่าง 7.13 แรงต่อไปนี้ เป็นแรงอนุรักษ์หรือไม่

แรงโน้มถ่วง ✓

แรงเสียดทาน ✗

แรงที่ขึ้นกับเวลา ✗

แรงคืนตัวของสปริง ✓

ตัวอย่าง 7.14 แรง $\vec{F} = 3x^2\hat{i} + \frac{1}{y}\hat{j} - 2z\hat{k}$ เป็นแรงอนุรักษ์หรือไม่

$$W = \int_{r_i}^{r_f} \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

[เป็น]

$$= \int_{r_i}^{r_f} \left(3x^2 \hat{i} + \frac{1}{y} \hat{j} - 2z \hat{k} \right) \cdot (dx \hat{i} + dy \hat{j} + dz \hat{k})$$

$$= \left[x^3 + \ln y - z^2 \right]_i^f$$

$$= (x_f^3 - x_i^3) + (\ln y_f - \ln y_i) - (z_f^2 - z_i^2)$$

$\therefore W$ จึงเป็นตัวหนึ่งเท่านั้น \therefore แรงนี้เป็นแรงอนุรักษ์

ตัวอย่าง 7.15 ถ้าสามารถเขียนแรง \vec{F} ได้เป็น

$$\vec{F} = -\frac{\partial U}{\partial x}\hat{i} - \frac{\partial U}{\partial y}\hat{j} - \frac{\partial U}{\partial z}\hat{k}$$

โดยที่ U เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นกับตำแหน่งเท่านั้น

$$U = U(x, y, z)$$

จงพิสูจน์ว่า \vec{F} เป็นแรงอนุรักษ์

$$W = \int_{r_i}^{r_f} F$$

= V

พลังงานศักย์ (potential energy)

พลังงานศักย์ คืองานที่วัตถุจะกระทำได้ เมื่อวัตถุเปลี่ยนระดับที่อยู่ หรืองานที่กระทำโดยแรงอนุรักษ์มีค่าเท่ากับค่าตอบของการเปลี่ยนแปลงพลังงานศักย์ที่สอดคล้องกับแรงอนุรักษ์นั้น หรือ

“The work done by a conservative force equals the negative of the change in the potential energy associated with that force.”

สมมติให้ \vec{F} เป็นสนา�ของแรงอนุรักษ์ที่กระทำต่อวัตถุ (เช่น $\vec{F} = m\vec{g}$, $\vec{F} = -k\vec{x}$) และ \vec{F}^{ext} เป็นแรงภายนอกที่มาเคลื่อนย้ายวัตถุ จะเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงภายนอกและสนามของแรงอนุรักษ์ ได้ดังนี้

$$\vec{F}^{\text{ext}} = -\vec{F}$$

ดังนั้นงานเนื้องจากแรงภายนอก (W^{ext}) คือ

$$W^{\text{ext}} = \int_{r_i}^{r_f} F \cdot d\alpha$$

$$= U_f - U_i$$

และงานเนื่องจากแรงอนุรักษ์ (W) คือ $W = \int \vec{F} \cdot d\vec{r}$

$$\text{จาก } W^{\text{ext}} = \int \vec{F} \cdot d\vec{r} \quad r_f \quad r_i$$

และ $\vec{F}^{\text{ext}} = -\vec{F}$ ดังนั้น

$$W^{\text{ext}} = - \int \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

r_i

ดังนั้น

$$W = \int_{r_i}^{r_f} \vec{F} \cdot d\vec{r} = -U_f - U_i$$

ถ้าเคลื่อนวัตถุเป็นระยะทางสั้นมากๆ (ระยะ $\Delta r \rightarrow 0$)

จะได้

$$dU = U_f - U_i$$

โดยที่

$$\vec{F} \cdot d\vec{r} = -dU$$

$$F = -\frac{dU}{dr}$$

เมื่อ

$U \rightarrow$ potential energy

- ใน 1 มิติ

พลังงานศักย์จากแรงอนุรักษ์ คือ

$$dU = -\vec{F} \cdot d\vec{r}$$

∴

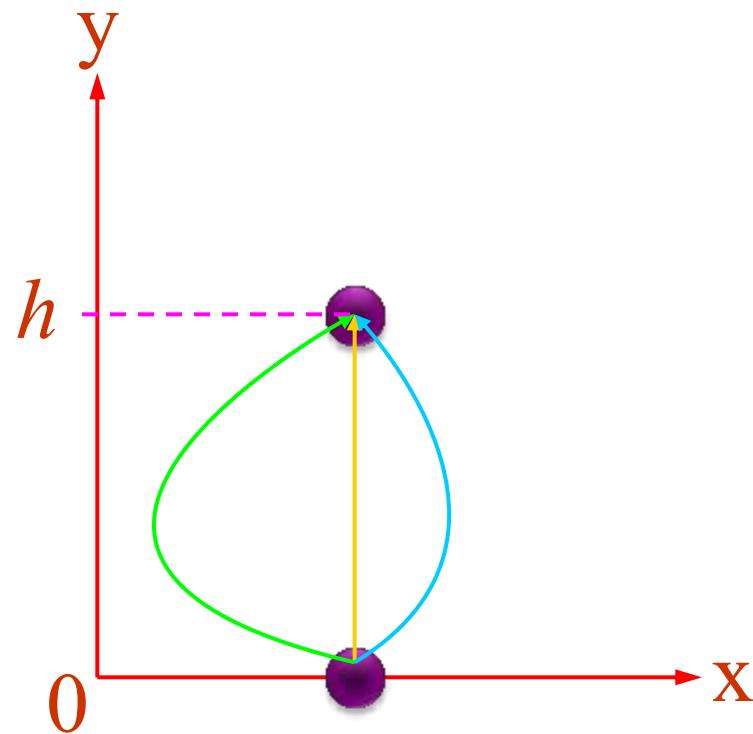
$$\vec{F} = -\frac{dU}{dx}$$

$$U(x) = - \int_{x_i}^{x_f} F_x dx$$

- พลังงานศักย์โน้มถ่วง (gravitational potential energy)

$$U(h) = - \int_0^h (-mg) dy$$

$$U(h) = mgh$$

หมายเหตุ : ใช้ $-mg$ เพราะ y มีทิศขึ้น ↑ และ g มีทิศลง ↓

- พลังงานศักย์ยืดหยุ่นจากสปริง

$$U(x) = - \int_0^x (-kx) dx$$

$$U = \frac{1}{2} k x^2$$

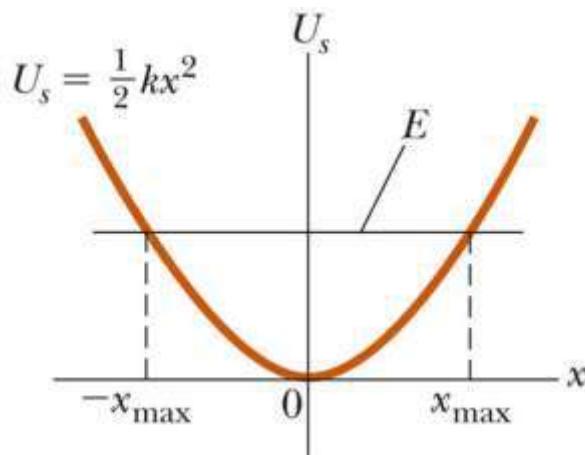
และทดสอบ $F = -\frac{dU}{dx}$ แล้ว

$$F = -\frac{d}{dx} \left(\frac{1}{2} k x^2 \right) = -kx = F_s$$

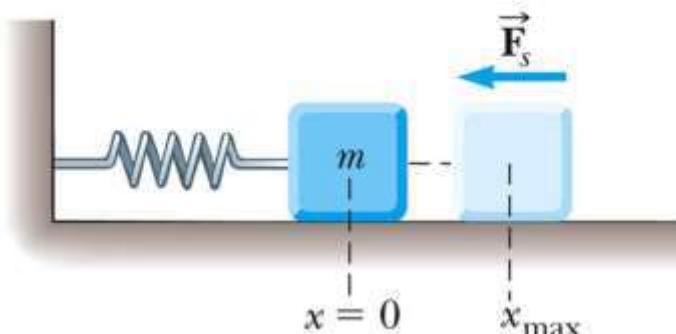
- สัมดุลของระบบ (equilibrium of a system)

จาก $F = -\frac{dU}{dx}$ พบร่วมกับ $\frac{dU}{dx} = 0$ แล้ว $F = 0$

พิจารณากราฟระหว่างพลังงานศักย์กับตำแหน่ง

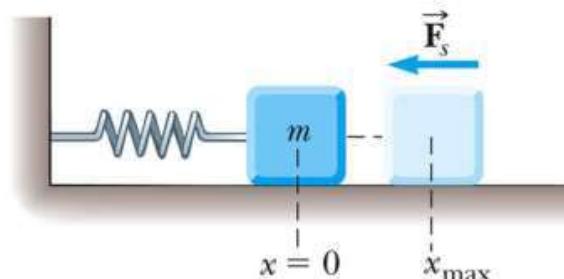
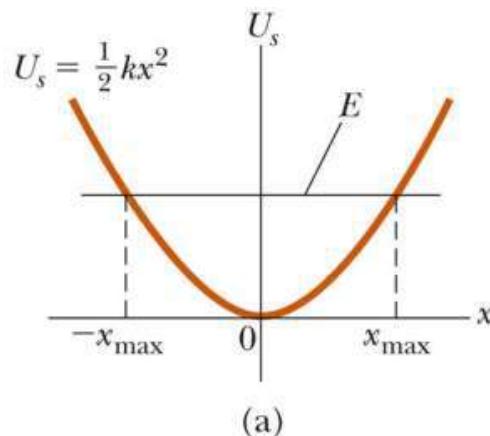

(a)

ตำแหน่งสมดุล (equilibrium) ของระบบอยู่ที่จุดvakglับของกราฟ

- สมดุลเสถียร (stable equilibrium) : ตำแหน่งที่ U มีค่า **ต่ำสุด**
- สมดุลไม่เสถียร (unstable equilibrium) : ตำแหน่งที่ U มีค่า **สูงสุด**
- สมดุลเป็นกลาง (neutral equilibrium) : U มีค่าคงที่ ในบริเวณนั้น

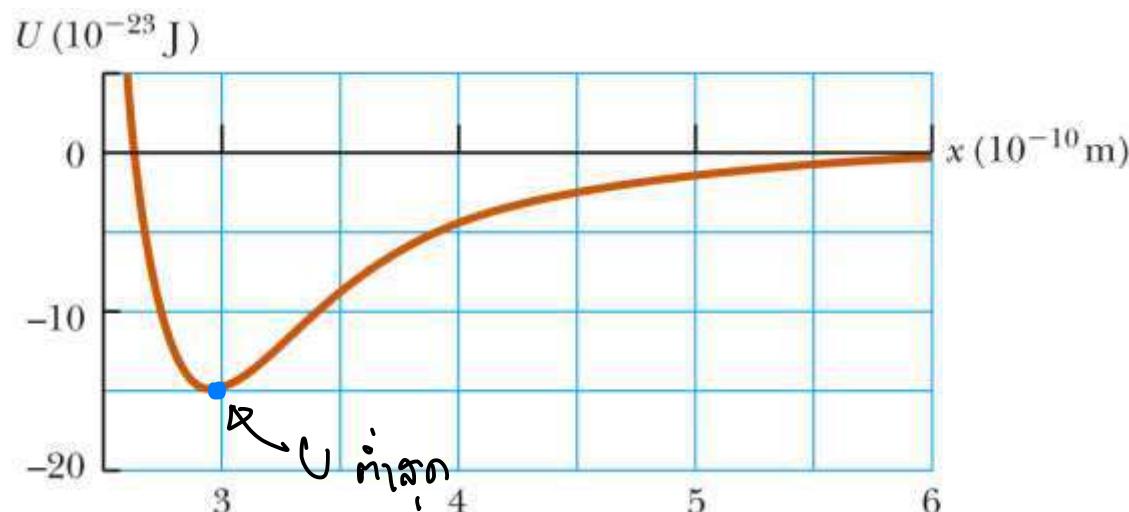
ตัวอย่าง 7.9 พลังงานศักย์ในระบบของอะตอมที่เป็นกล่องทางไฟฟ้า 2 อะตอม

สามารถประมาณได้ด้วยฟังก์ชัน $U(x) = 4\varepsilon \left[\left(\frac{\sigma}{x}\right)^{12} - \left(\frac{\sigma}{x}\right)^6 \right]$

(Lennard-Jones potential energy function) ถ้ากำหนด $\sigma = 0.263$ nm

และ $\varepsilon = 1.51 \times 10^{-22}$ J จะเขียนฟังก์ชันได้ดังกราฟ จงหาระยะห่างระหว่าง

อะตอมคู่นี้ที่มีความเป็นไปได้สูงสุด

พลังงานจลน์ (kinetic energy)

คือพลังงานเนื่องจากการเคลื่อนที่ของวัตถุ

พิจารณากำลังจากแรงได้ ๆ

จาก $\sum F = ma = m \frac{dv}{dt}$

และ $dW = F \cdot d\vec{s} = m a \cdot \vec{v} dt$

$$= m \left(\frac{d\vec{v}}{dt} \right) \cdot \vec{v} dt$$

เมื่อ $\vec{v} = v \hat{v}$

\therefore

$$\frac{d\vec{v}}{dt} = v \frac{d\hat{v}}{dt} + \hat{v} \frac{dv}{dt}$$

แต่ $\frac{d\hat{v}}{dt} \perp \hat{v}$ และ $\hat{v} \cdot \frac{d\hat{v}}{dt} = 0$

จะได้ว่า

$$dW = m(\vec{v} \cdot \hat{v}) \frac{dv}{dt} dt$$

$$\therefore dW = mv dv$$

และสามารถหาพลังงานทั้งหมดจากแรงรวมได้ ๆ \vec{F} นี้เป็น

$$W = \int dW$$

สมมติว่าวัตถุเคลื่อนที่จาก A \rightarrow B

$$\begin{aligned} W &= \int_{W_i}^{W_f} dW = \int_{v_i}^{v_f} mv dv \\ &= \frac{1}{2} m v^2 \Big|_{v_i}^{v_f} \end{aligned}$$

$$= \frac{1}{2}mv_f^2 - \frac{1}{2}mv_i^2$$

$$= K_f - K_i$$

∴

$$W = \Delta K$$

Work - K.E. theorem

เมื่อ $K \rightarrow$ kinetic energy

$$K = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{p^2}{2m}$$

บทที่ 8 การอนุรักษ์ของพลังงาน (conservation of energy)

พลังงานรวมของระบบ (E_{sys}) จะเปลี่ยนไปในปริมาณเท่ากับผลรวมของพลังงานที่ถ่ายเท (T) เข้าหรือออกจากระบบ

$$\Delta E_{sys} = \sum T$$

conservation of energy

E_{sys} : พลังงานจนน์ พลังงานศักย์ พลังงานภายใน

T : งาน ความร้อน ...

ระบบเอกเทศ (the isolated system ($\Sigma T = 0$))

1. กรณีมีแต่ I_{con}
2. กรณีมี I_{non} ด้วย

1. กรณีมีแต่ F_{con}

จาก

$$W_{\text{con}} = -(U_f - U_i) = -\Delta U$$

และ

$$W_{\text{tot}} = K_f - K_i = \Delta K$$

ดังนั้นจะได้ว่า

$$W_{\text{tot}} = W_{\text{con}} + W_{\text{non}} = K_f - K_i = \Delta K$$

เมื่อ W_{con} คืองานของแรงอนุรักษ์

W_{non} คืองานของแรงไม่อนุรักษ์

∴

$$W_{\text{non}} = \Delta K - W_{\text{con}}$$

$$W_{\text{non}} = \Delta K - (-\Delta U)$$

$$W_{\text{non}} = (K_f - K_i) - [-(U_f - U_i)]$$

$$W_{\text{non}} = (K_f - K_i) + (U_f - U_i)$$

$$W_{\text{non}} = (K_f + U_f) - (K_i + U_i)$$

$$W_{\text{non}} = E_f - E_i$$

แล้ว

$$\text{พลังงานกล} = E_{\text{mech}} = K + U$$

ในกรณีที่ $W_{\text{non}} = 0$ เป็นได้ 2 อย่างคือ

1) มีแต่แรงอนุรักษ์เพียงอย่างเดียว

2) มีแรงไม่อนุรักษ์กระทำด้วย แต่งานเนื่องจากแรงไม่อนุรักษ์ (W_{non}) เป็นศูนย์

ดังนั้นจาก

$$W_{\text{non}} = E_f - E_i$$

$$0 = (K_f + U_f) - (K_i + U_i)$$

$$0 = (K_f - K_i) + (U_f - U_i)$$

$$0 = \Delta K + \Delta U$$

หรือ

$$K_i + U_i = K_f + U_f$$

นิยาม กฎการอนุรักษ์ของพลังงานกล (law of conservation of mechanical energy)

“ถ้ามีแต่แรงอนุรักษ์เท่านั้นกระทำต่อวัตถุ หรืองานเนื่องจากแรงไม่อนุรักษ์

กระทำต่อวัตถุรวมแล้วเท่ากับศูนย์ พลังงานกลของวัตถุจะคงที่”

2. กรณี ด้วย

พิจารณาแรงเสียดทาน และ $W_{\text{non}} = W_f$

จาก $W_{\text{con}} = -\Delta U$

และ $W_{\text{tot}} = W_{\text{con}} + W_{\text{non}} = \Delta K$

ดังนั้นจะได้ว่า $-\Delta U + W_f = \Delta K$

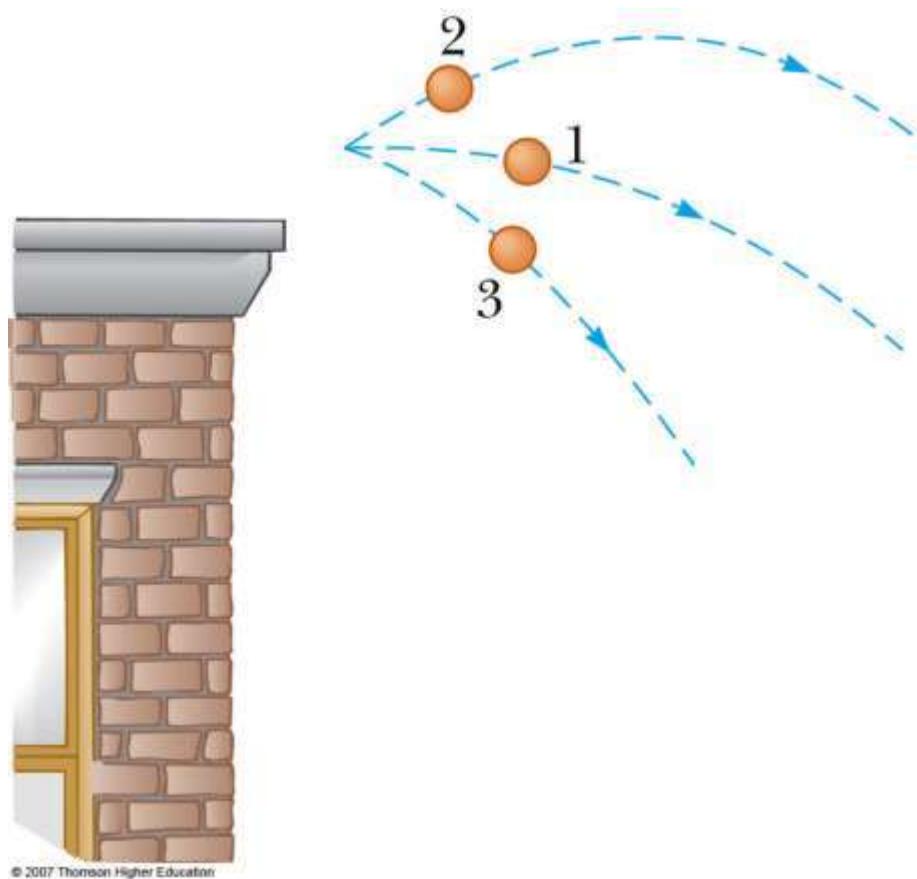
แล้ว $\Delta U + \Delta K = W_f$

$$\therefore \Delta U + \Delta K = \Delta E_{\text{mech}} = W_f$$

Quick Quiz 8.4 ลูกболเมื่อนกัน 3 ลูกถูกข้างจากดาวฟ้าตีกัดด้วยอัตราเร็ว

เท่ากันแต่ทิศทางต่างกัน ดังรูป จงเรียงลำดับอัตราเร็วขณะกระแทบทพื้นของลูกбол

ทึ้งสามนี้ (ไม่คิดแรงต้านอากาศ)

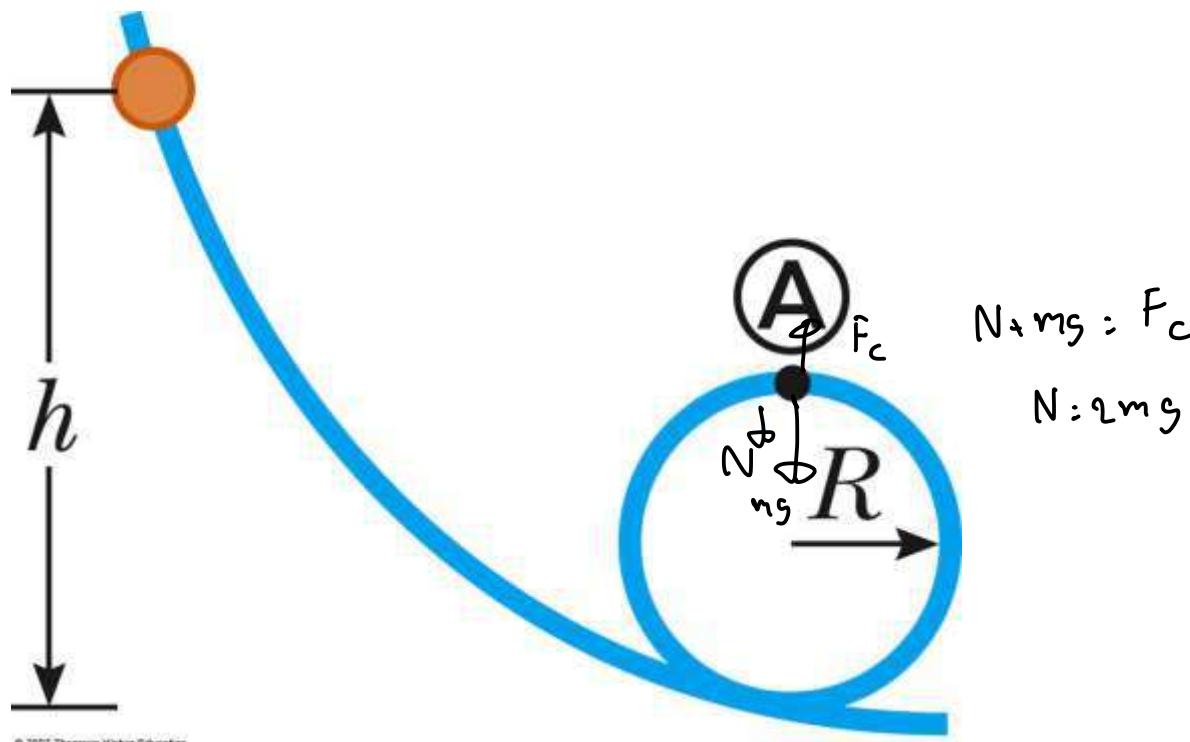
ตัวอย่างที่ 8.3 ลูกปัดมวล 5.00 g ไถมาตามรางลีนจักระดับความสูง $h = 3.50R$ ดังรูป

- จงหาอัตราเร็วของลูกปัดที่ตำแหน่ง A

$$m\ddot{s}(r) = mg(1\lambda) + \frac{1}{2}mv^2$$

$$v = \sqrt{2gr}$$

- จงหาขนาดของ normal force ที่ร่างกระทำต่อลูกปัดที่ตำแหน่ง A

ตัวอย่างที่ 8.22 นักโดดร่มมวล 80.0 kg โดยจักระดับความสูง 1,000 m และ

การร่มที่ระดับ 200 m ถ้าแรงต้านอากาศขณะหุ่นร่มมีขนาด 50.0 N และระหว่าง

ร่มกางมีขนาด 3600 N

$$\begin{array}{r} \text{ร่นบ} \\ -40000 \\ \hline -210000 \end{array} \quad \begin{array}{r} \text{งบ} \\ -260000 \\ \hline -760000 \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{ที่} h = 284000 \\ \frac{1}{2} m^2 = 14000 \end{array} [24.5 \text{ m/s}]$$

1. จงหาอัตราเร็วขณะกระแทบที่พื้นของเขา

2. ถ้าเขาต้องการให้อัตราเร็วกระแทบที่พื้นมีค่า 5.00 m/s เขายังต้องการร่มที่ระดับ

ความสูงเท่าใด

[206.5 m]

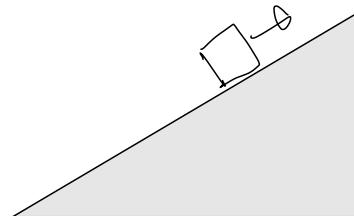
P 8.13 กล่องมวล 10.0 kg ถูกดึงให้เคลื่อนที่ขึ้นไปตามพื้นเอียงที่ทำมุม

20.0° กับแนวราบ โดยแรงดึงขนาด 100 N คงที่และอยู่ในแนวขนานกับ

พื้นเอียง กล่องมีอัตราเร็วต้น 1.50 m/s ส.ป.ส.ความเสียดทานระหว่าง

กล่องกับพื้นเอียงมีค่า 0.400 และกล่องถูกดึงไปเป็นระยะ 5.0 m ตามแนว

พื้นเอียง จงหา

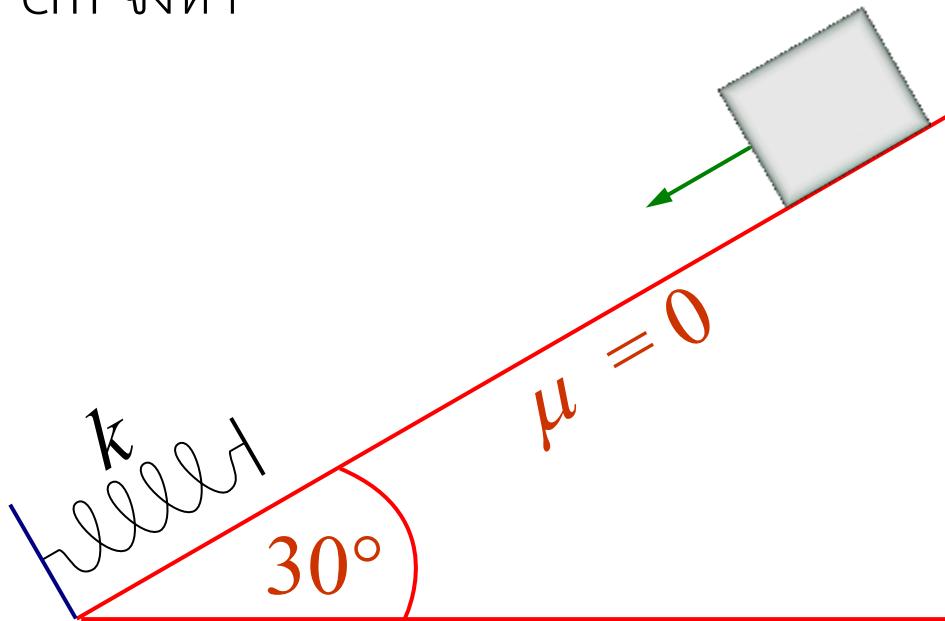

1. งานที่แรงโน้มถ่วงกระทำต่อกล่อง [167.59 J]
2. งานของแรงดึง [500 J]
3. อัตราเร็วปลายของกล่อง [5.65 m/s]

ตัวอย่าง 8.16 สปริงไฮดรอนหนึ่งจะหดตัวได้ 2 cm เมื่อกดด้วยแรง 270 N ถูก

นำมาวางดังรูป หากปล่อยมวล 12 kg จากหยุดนิ่งที่ยอดพื้นเอียงลงมาจะทำให้สปริง

หดตัวมานิ่งที่ 5.5 cm จงหา

1) มวลไหลงมาเป็นระยะเท่าใด ตามพื้นเอียง [0.347 m]

2) ขณะปล่อยมวลปะทะสปริง มวลมีความเร็วเท่าใด [1.69 m/s]

บทที่ 9 โมเมนต์มเชิงเส้น และการชนกัน (linear momentum and collision)

9.1 โมเมนต์มเชิงเส้น

นิยาม โมเมนต์มเชิงเส้น (linear momentum)

“ปริมาณของมวลคูณกับความเร็ว” มีหน่วย กิโลกรัม เมตรต่อวินาที (kg m/s)

$$\vec{p} = m\vec{v}$$

โมเมนต์ม เป็นปริมาณเวกเตอร์ มีทิศเดียวกับความเร็ว

จากกฎข้อที่ 2 ของนิวตัน

$$\sum \vec{F} = m\vec{a}$$

และ $\frac{\vec{F}}{dt}$

แล้ว $\sum \vec{F} = m\frac{\vec{a}}{dt}$

เมื่อ $m =$ ค่าคงที่ จะได้ว่า

$$\sum \vec{F} = \frac{m\vec{a}}{dt}$$

ดังนั้นเราสามารถเขียนแรงในกฎข้อ 2 ของนิวตันได้เป็น

$$\sum \vec{F} = \frac{\vec{p}}{dt}$$

แรงกระทำ $\sum \vec{F}$ มีค่าเท่ากับอัตราการเปลี่ยนแปลงโมเมนตัม (\vec{p}) จึงเป็น

ปริมาณที่กำหนดสภาพการเคลื่อนที่ของวัตถุ
29/08/62 อ.ดร.พศกร ศุภประกาย

9.2 กฎการอนุรักษ์โมเมนตัมเชิงเส้น

“โมเมนตัมของวัตถุที่กำลังพิจารณาจะคงที่ ถ้าไม่มีแรงลึพธ์ใด ๆ จากรายนอก

กระทำต่อวัตถุนั้น”

จาก

$$\sum \vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$$

ถ้าไม่มีแรงลึพธ์ภายนอกกระทำที่วัตถุ นั่นคือ

$$\sum \vec{F} = 0$$

จะได้

$$\frac{d\vec{p}}{dt} = 0$$

หรือ

$$\vec{p} = m\vec{v} = \text{ค่าคงที่}$$

พิจารณาการชนกันของมวล m_1 ความเร็ว \vec{v}_1 กับมวล m_2 ความเร็ว \vec{v}_2

(ในระบบปิด)

$$\sum \vec{P} = \vec{P}_{21} + \vec{P}_{12} = 0 \quad (\vec{P}_{12} = -\vec{P}_{21})$$

$$m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2 = 0$$

$$m_1 \frac{d\vec{v}_1}{dt} + m_2 \frac{d\vec{v}_2}{dt} = 0$$

$$\frac{d}{dt} (m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2) = \frac{d}{dt} (\vec{P}_1 + \vec{P}_2) = 0$$

ให้ $\vec{P}_{tot} = \vec{P}_1 + \vec{P}_2$: $\frac{d\vec{P}_{tot}}{dt} = 0 \rightarrow \vec{P}_{tot}$ คงที่

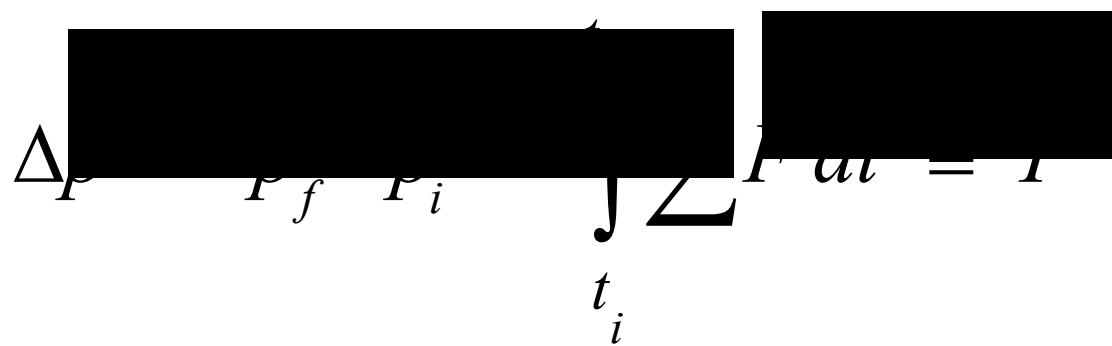
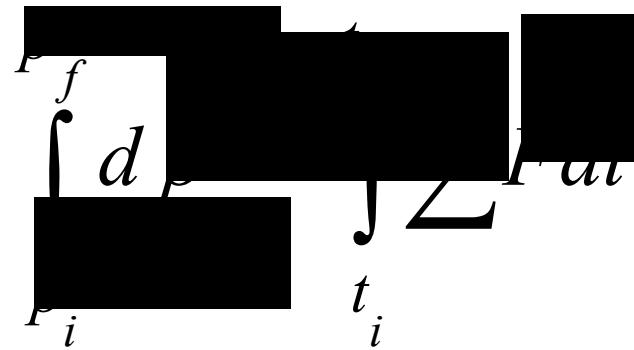
มวล 2 ถูกลบออก ดังนั้น \vec{P}_{tot} คงที่ ตัวอย่าง

9.2 การดล (impulse)

จากสมการ

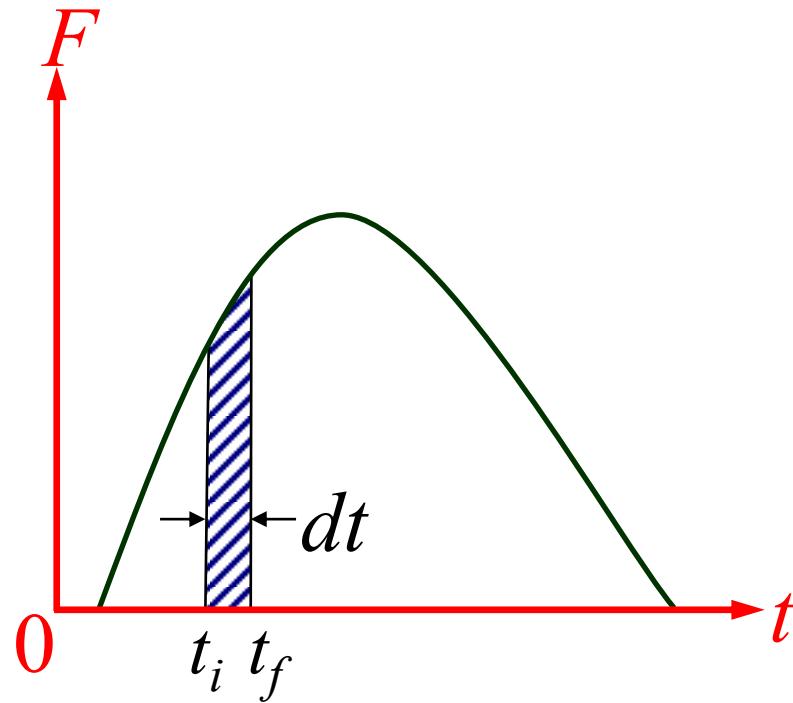
$$\vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$$

ถ้า $\sum F$ เป็นฟังก์ชันของเวลา เราสามารถทำการอินทิเกรตได้

หรือ

เรียกเทอมทางความมื้อว่า **การดล (impulse)**

$p_f - p_i$ คือพื้นที่ใต้กราฟระหว่าง t_i และ t_f

หน่วยของการดล คือ นิวตัน-วินาที (N-s) หรือ กิโลกรัม-เมตรต่อวินาที (kg-m/s)

กรณีที่ $\sum P$ คงที่

$$\begin{aligned} P_f - P_i &= \sum \frac{1}{t_i} \int dt = \sum t(t_f - t_i) \\ \Delta P &= P_f - P_i = \sum t(t_f - t_i) \end{aligned}$$

โดยปกติ $\sum F$ ขึ้นกับเวลา

นิยาม ค่าเฉลี่ย

$$\left(\sum F \right)_{avg} = \frac{1}{\Delta t} \int \sum F dt$$

\therefore

$$F = \left(\sum F \right)_{avg} \Delta t$$

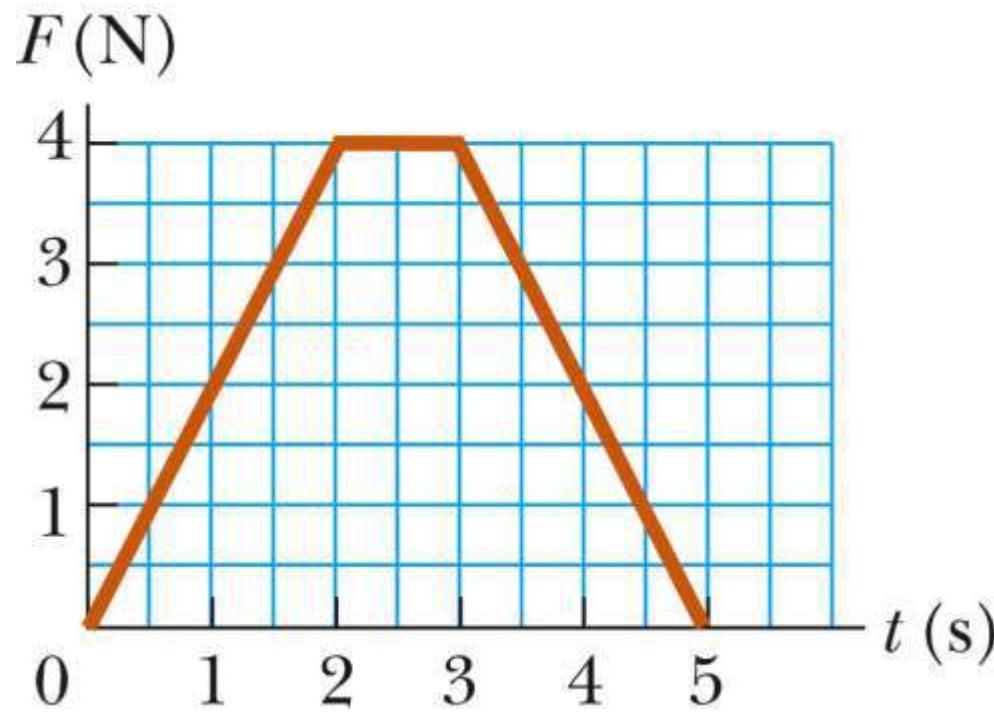
impulse approximation: สำหรับการชนซึ่งเกิดในช่วงเวลาสั้น ๆ หา F จาก

แรงชนแรงเดียว ซึ่งมีค่ามากกว่าแรงอื่น ๆ เรียกว่า แรงดล (impulsive force)

ตัวอย่างที่ 9.11 วัตถุมวล 2.50 kg ได้รับแรงในทิศ $+x$ ที่ขนาดเปลี่ยนตามกราฟ

1. จงหาการดลของแรงนี้ พ. ท. ใจต์ กีฟ

2. ถ้าวัตถุมีอัตราเร็วต้น -2.00 m/s อัตราเร็วปลายเป็นเท่าใด

© 2007 Thomson Higher Education

9.4 การชนกัน (collision)

การชนกัน คือการเคลื่อนที่ของอนุภาคหรือวัตถุที่ชนกัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน โดยที่เราสามารถแยกเวลาระหว่าง “**ก่อนชน**” กับ “**หลังชน**” ได้ชัดเจน การชนแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1. **การชนแบบยึดหยุ่น (elastic collision)** พลังงานจลน์ของระบบจะไม่

สูญเสียเลย เช่นการชนของพวгонุภาคนิวเคลียร์ อนุภาคพื้นฐาน

2. **การชนแบบไม่ยึดหยุ่น (inelastic collision)** ระบบเกิดการสูญเสีย

พลังงานจลน์ เช่นการชนหัว ๆ ไป

3. การชนแบบไม่ยึดหยุ่นสมบูรณ์ (completely inelastic collision) ภาย

กลังการชน วัตถุจะติดกันเป็นก้อนเดียว พลังงานจลน์จะสูญเสียไปมากที่สุด แต่ไม่

จำเป็นต้องหมดไป

ถ้าเป็นการชนกันบนพื้นลื่น ไม่มีแรงภายในอุบัติเหตุทำ

การชนกันของวัตถุแบ่งออกเป็นสองแบบ

1) การชนแบบยึดหยุ่น (elastic collision)

ชนกันแล้วแยกออกจากกัน ไม่มีการสูญเสียพลังงาน

$$\sum K_i = \sum K_f$$

$$\frac{1}{2}m_1u_1^2 + \frac{1}{2}m_2u_2^2 = \frac{1}{2}m_1v_1^2 + \frac{1}{2}m_2v_2^2$$

2) การชนแบบไม่ยึดหยุ่น (inelastic collision)

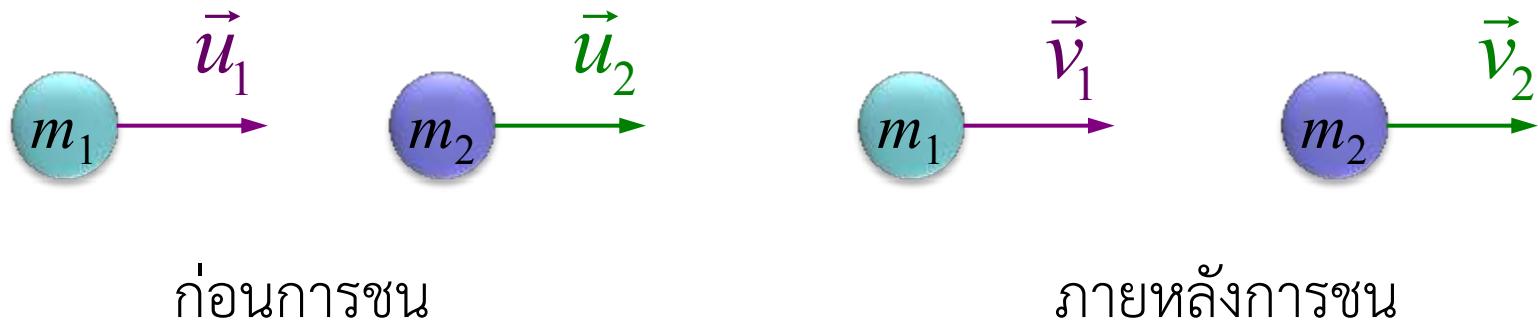
หลังชนเคลื่อนที่ติดกันไป มีการสูญเสียพลังงาน

$$\sum K_i \neq \sum K_f$$

$$\frac{1}{2}m_1u_1^2 + \frac{1}{2}m_2u_2^2 \neq \frac{1}{2}m_1v_1^2 + \frac{1}{2}m_2v_2^2$$

- การชนแบบยีดหยุ่นใน 1 มิติ

- ♣ การชนแบบพุ่งตรง (head on collision)

เขียนได้ว่า

$$m_1 u_1 + m_2 u_2 = m_1 v_1 + m_2 v_2 \dots (1)$$

$$\frac{1}{2} m_1 u_1^2 + \frac{1}{2} m_2 u_2^2 = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2 \dots (2)$$

จากสมการ (1)

$$m_1(u_1 - v_1) = -m_2(u_2 - v_2) \dots (*)$$

และจากสมการ (2)

$$m_1(u_1^2 - v_1^2) = -m_2(u_2^2 - v_2^2) \quad \dots (**)$$

สมการ (*) หาร สมการ (**) จะได้

$$u_1 + v_1 = u_2 + v_2$$

∴ จากสมการ (1) และ (2) จะหาค่า v_1 และ v_2 ในเทอมของ u_1 และ u_2 ได้

$$v_1 = \left(\frac{m_1 - m_2}{m_1 + m_2} \right) u_1 + \left(\frac{2m_2}{m_1 + m_2} \right) u_2$$

$$v_2 = \left(\frac{2m_1}{m_1 + m_2} \right) u_1 + \left(\frac{m_2 - m_1}{m_1 + m_2} \right) u_2$$

ดังนั้นจากสมการข้างต้นจะได้ว่า

1. ถ้า $m_1 = m_2$ จะได้ $v_1 = u_2$ และ $v_2 = u_1$

2. ถ้าก่อนชน m_2 อยู่นิ่ง นั่นคือ $u_2 = 0$ แล้ว

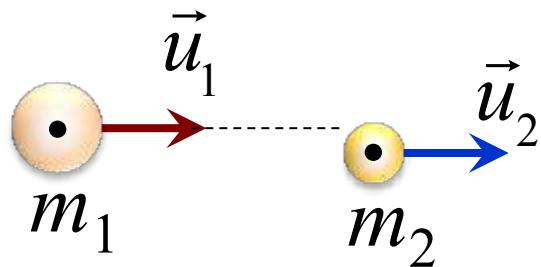
$$v_1 = \left(\frac{m_1 - m_2}{m_1 + m_2} \right) u_1 \quad \text{และ} \quad v_2 = \left(\frac{2m_1}{m_1 + m_2} \right) u_1$$

* ถ้า $m_1 = m_2$ จะได้ $v_1 = 0, v_2 = u_1$

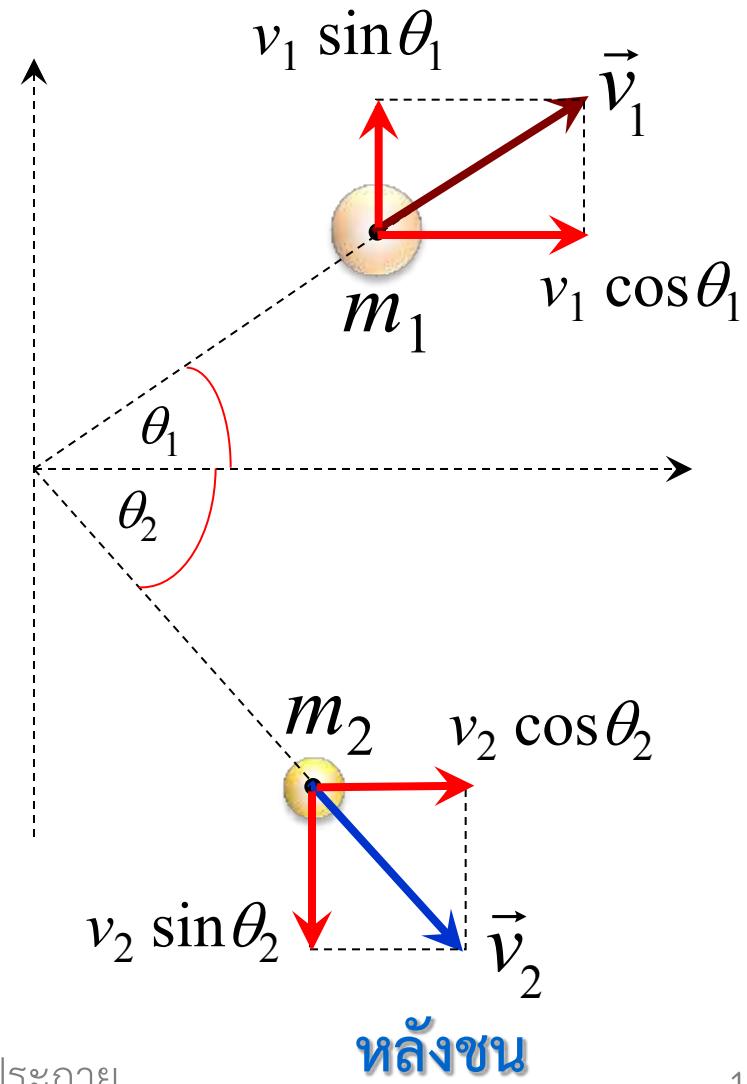
* ถ้า $m_2 \gg m_1$ จะได้ $v_1 \cong -u_1, v_2 \cong 0$

* ถ้า $m_2 \ll m_1$ จะได้ $v_1 \cong u_1, v_2 \cong 2u_1$

- การชนกันแบบยึดหยุ่นในสองมิติ

ก่อนชน

$$\sum \vec{p}_{\text{ก่อน}} = \sum \vec{p}_{\text{หลัง}}$$

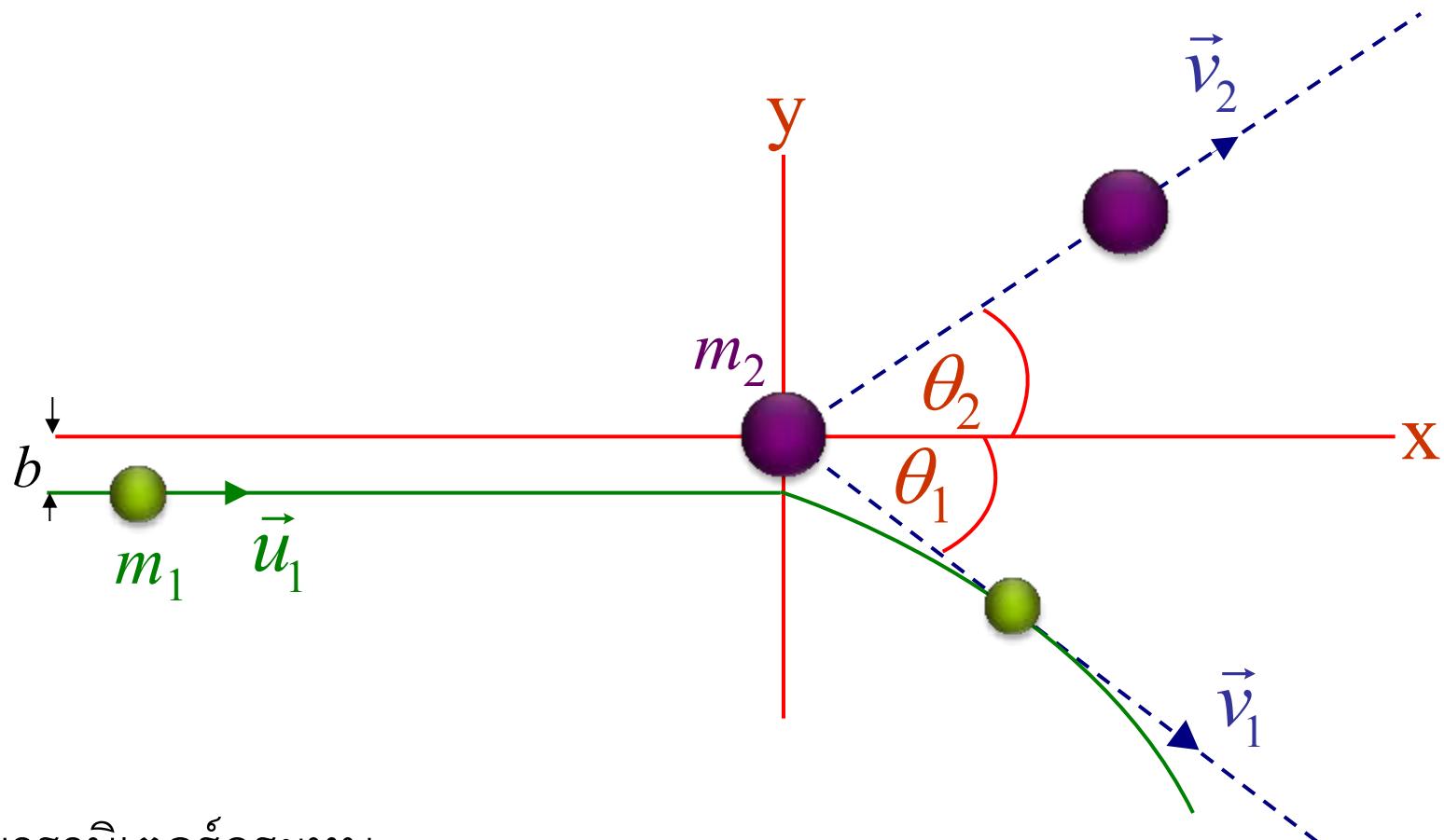
$$\hat{x} : m_1 u_1 + m_2 u_2 = m_1 v_1 \cos \theta_1 + m_2 v_2 \cos \theta_2$$

$$\hat{y} : 0 = m_1 v_1 \sin \theta_1 - m_2 v_2 \sin \theta_2$$

$$\sum E_{k \text{ ก่อน}} = \sum E_{k \text{ หลัง}}$$

$$\frac{1}{2}m_1 u_1^2 + \frac{1}{2}m_2 u_2^2 = \frac{1}{2}m_1 v_1^2 + \frac{1}{2}m_2 v_2^2$$

- การชนใน 2 และ 3 มิติ (กรณีของการกระเจิง (scattering))

b คือพารามิเตอร์กระหบ

เนื่องจากไม่มีแรงภายนอกมาระทำ โมเมนต์ตามแนวแกน x และ y จะ
อนุรักษ์ ดังนั้น

$$\hat{y}: \quad m_1 u_1 + 0 = m_1 v_1 \cos \theta_1 + m_2 v_2 \cos \theta_2$$

$$\hat{x}: \quad 0 + 0 = m_1 v_1 \sin \theta_1 - m_2 v_2 \sin \theta_2$$

และการอนุรักษ์พลังงานรวม

$$\frac{1}{2} m_1 u_1^2 + 0 = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2$$

ตัวอย่าง 9.18 พิจารณาการชนใน 1 มิติแบบไม่ยึดหยุ่นโดยสมบูรณ์ (ชนแล้วติดกันไป) คือมีการอนุรักษ์โมเมนตัม แต่ไม่อนุรักษ์พลังงานจลน์ จนพิสูจน์ว่าพลังงานจลน์หลังชนจะน้อยกว่าพลังงานจลน์ก่อนชนเสมอ

ตัวอย่างที่ 9.4

จากชุดสาริตรีที่ประกอบด้วยลูกบอลเมื่องกัน 5 ลูก

(พิจารณาว่าเป็นการชนแบบยึดหยุ่น)

1. ถ้าลูก 1 ถูกระดึงแล้วปล่อยเข้ากระแทกลูก 2 หลังกระแทกนั้nlูก 1 หยุดนิ่ง

เป็นไปได้หรือไม่ที่ลูก 4 และ 5 จะแกร่งอ่อนมาด้วยกัน

2. ถ้าลูก 1 ถูกระดึงแล้วปล่อยเข้ากระแทกลูก 2 แต่ลูก 4 และ 5 ถูกทางการติดกัน

ทำให้ต้องเคลื่อนที่ด้วยกัน ผลจะเป็นอย่างไร

1 ลูก

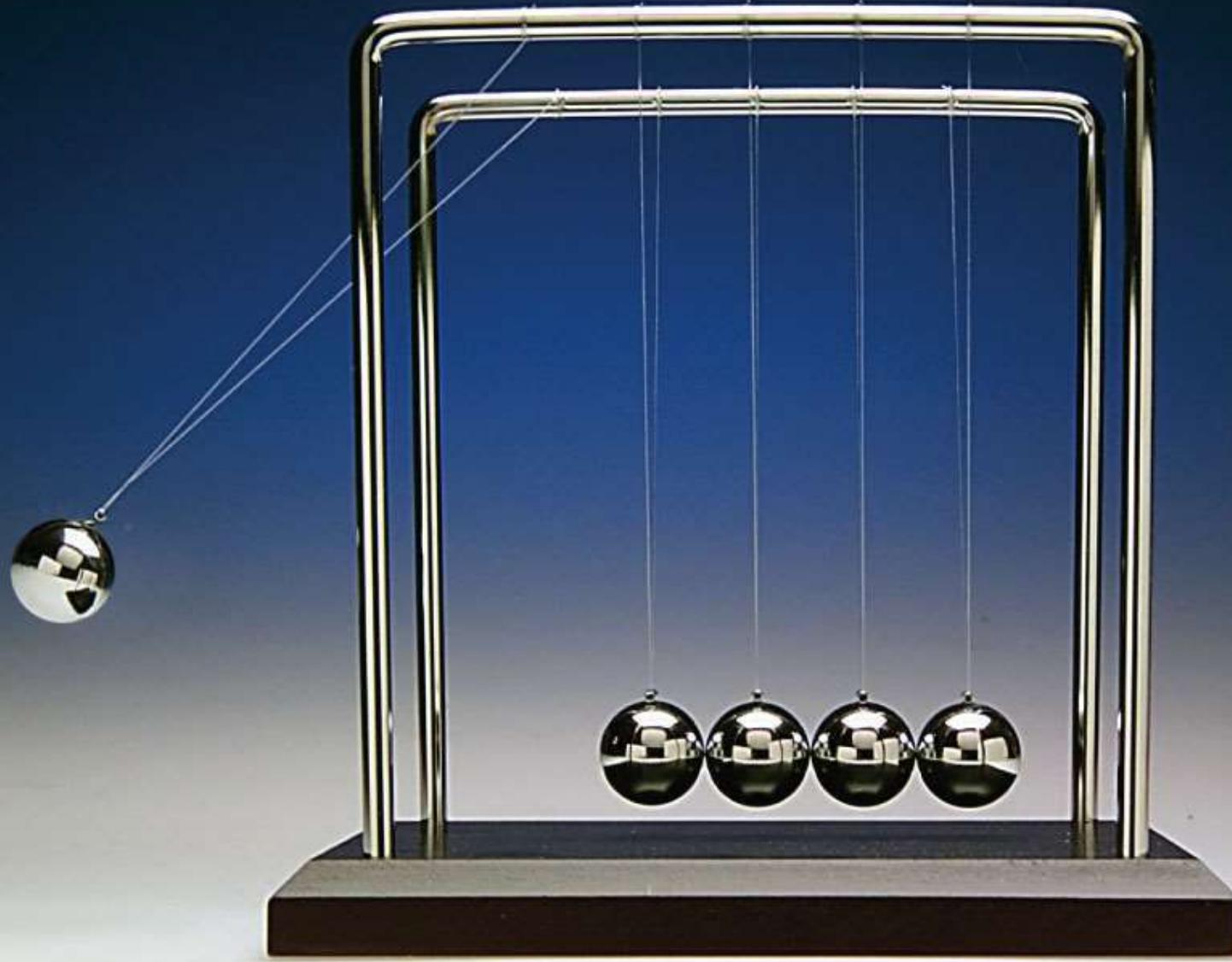
$$1. \text{ เนื่องจากนั้น } \frac{1}{2}mv_i^2 = \frac{1}{2}mv_f^2 + \frac{1}{2}m(v_i - v_f)^2 \quad v_f = \frac{v_i}{2}$$
$$\therefore \text{ไม่เป็นจริง} \quad \text{เนื่องจาก} \quad \frac{1}{2}mv_i^2 \neq \frac{1}{2}(2m)(\frac{v_i}{2})^2 = m\left(\frac{v_i}{2}\right)^2 = \frac{mv_i^2}{4}$$

2. នៅឯណាក្នុងទីផ្សារ ត្រូវការបង្ហាញរូបនៃការចាប់ផ្តើម

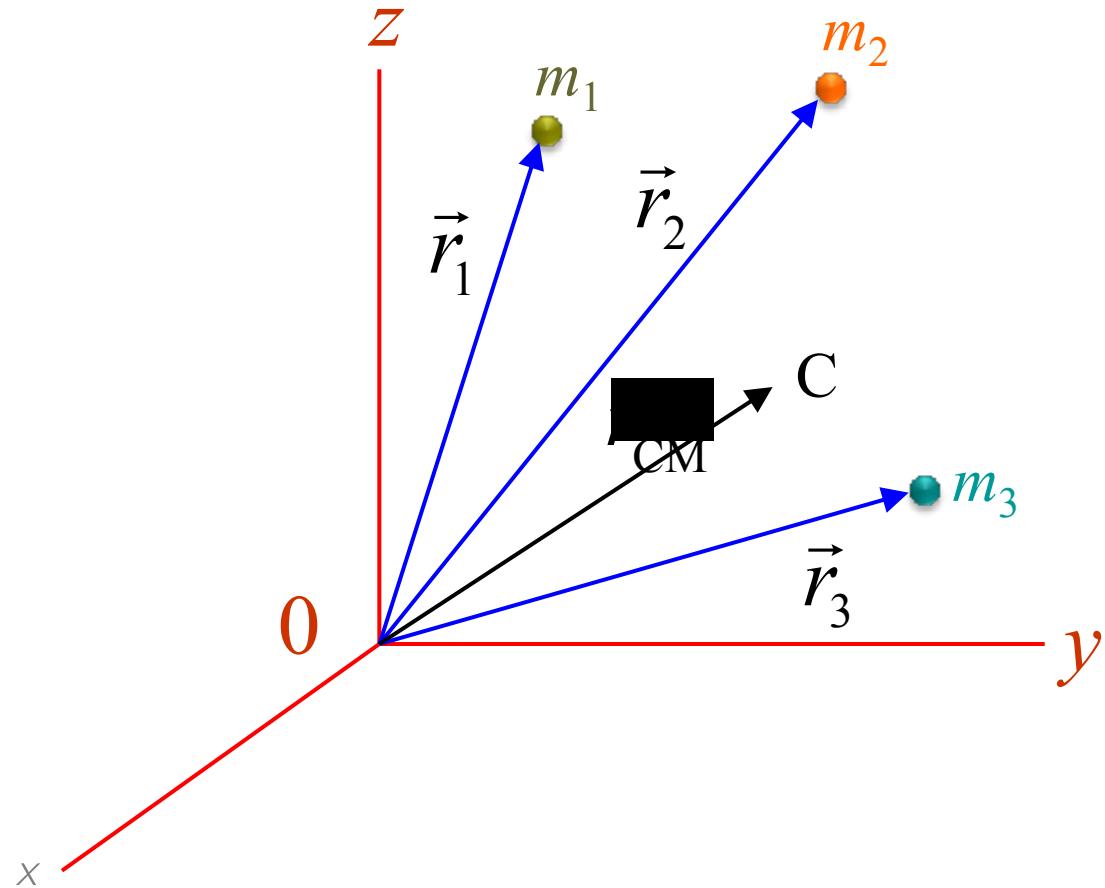
$$mv_i = mv_f + (2m)v_{q,s}$$

$$\frac{1}{2}mv_i^2 = \frac{1}{2}mv_f^2 + \frac{1}{2}(2m)v_{q,s}^2$$

$$v_{q,s} = \frac{2}{3}v, \quad v_f = -\frac{1}{3}v$$

9.4 ศูนย์กลางมวล (center of mass)

เราคำนวณวิธีบวกตัวแหน่งของกลุ่มหรือระบบอนุภาค ด้วยตัวแหน่งของ

ศูนย์กลางมวล

กำหนดโดยเวกเตอร์บวกตัวแหน่ง [] CM โดยที่

$$\text{[] CM} = M \sum_{i=1}^N m_i r_i$$

...(9.4.1)

$$M = \sum_{i=1}^N m_i$$

...(9.4.2)

เมื่อ N คือจำนวนอนุภาค

CM

สามารถเขียนเป็นส่วนประกอบในแนวตั้งๆ เป็น

$$\mathbf{r}_{\text{CM}} = x_{\text{CM}} \hat{i} + y_{\text{CM}} \hat{j} + z_{\text{CM}} \hat{k} \quad \dots(9.4.3)$$

โดยที่

$$\left. \begin{aligned} x_{\text{CM}} &= \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i x_i \\ y_{\text{CM}} &= \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i y_i \\ z_{\text{CM}} &= \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i z_i \end{aligned} \right\} \quad \dots(9.4.4)$$

ตัวอย่าง 9.1 จงหาจุดศูนย์กลางของระบบที่ประกอบด้วยอนุภาค 3 ตัว ดังนี้คือ มวล 3 kg วางอยู่ที่จุด (1, 1, 0) m มวล 2 kg วางอยู่ที่จุด (1, 0, 2) m และมวล 5 kg วางอยู่ที่จุด (0, -1, -1) m จงหาจุดศูนย์กลางมวลของระบบ

$$[0.5\hat{i} - 0.2\hat{j} - 0.1\hat{k} \text{ m}]$$

$$x_{cm} = \frac{1}{10}(3 + 1 + 0) = 0.5$$

$$y_{cm} = \frac{1}{10}(1 + 0 - 5) = -0.2$$

$$z_{cm} = \frac{1}{10}(0 + 4 - 1) = -0.1$$

ในกรณีที่ระบบประกอบด้วยอนุภาคที่อยู่หนาแน่น คล้ายเป็นเนื้อเดียวกัน โดยมี

ความหนาแน่นที่ตำแหน่ง \vec{r} เป็น $\rho(\vec{r})$ หรือ $\sigma(\vec{r})$ หรือ $\lambda(\vec{r})$ ตำแหน่ง

ศูนย์กลางมวล

A diagram showing a rectangular element of width dx and height dy . The center of mass is labeled r_{CM} . The mass of the element is labeled M .

...(9.4.5)

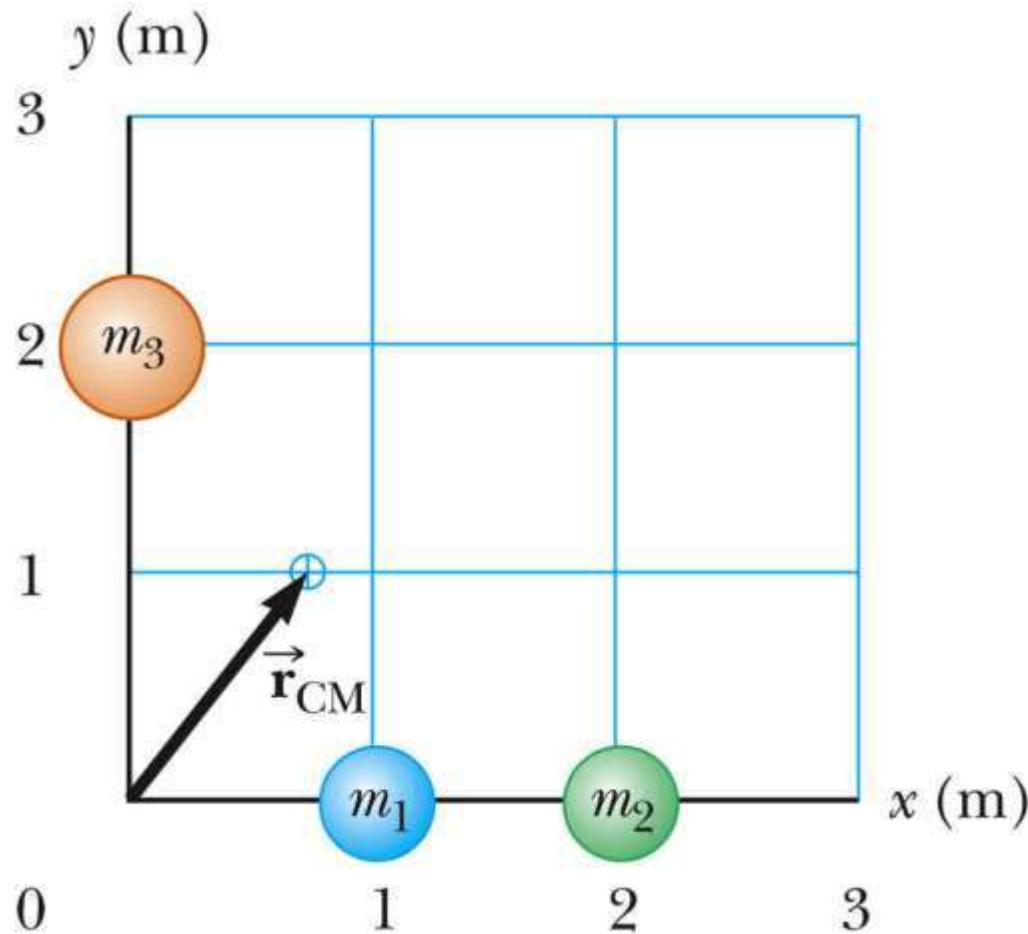
$$\mathbf{r}_{\text{CM}} = \left\{ \begin{array}{l} \frac{\int \vec{r} \rho(\vec{r}) dV}{M} \Rightarrow 3\text{D} \dots (9.4.6) \\ \frac{\int \vec{r} \sigma(\vec{r}) dA}{M} \Rightarrow 2\text{D} \dots (9.4.7) \\ \frac{\int \vec{r} \lambda(\vec{r}) dr}{M} \Rightarrow 1\text{D} \dots (9.4.8) \end{array} \right.$$

โดยที่มวลของระบบ คือ

$$\int \rho(\vec{r}) dV \Rightarrow 3D \quad \dots(9.4.9)$$

$$M = \int dM = \left\{ \begin{array}{l} \int \sigma(\vec{r}) dA \Rightarrow 2D \quad \dots(9.4.10) \\ \int \lambda(\vec{r}) dr \Rightarrow 1D \quad \dots(9.4.11) \end{array} \right.$$

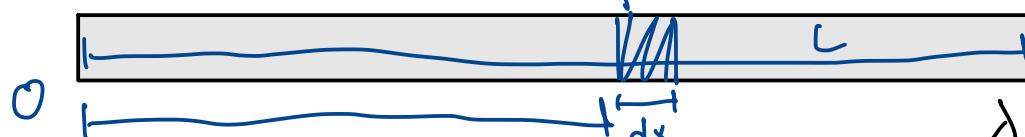
ตัวอย่างที่ 9.10 จงหาตำแหน่งศูนย์กลางมวลของระบบ กำหนด $m_1 = m_2 = 1.0 \text{ kg}$ และ $m_3 = 2.0 \text{ kg}$

© 2007 Thomson Higher Education

ตัวอย่าง 9.11 พิจารณาแท่งไม้ยาว L มวล M

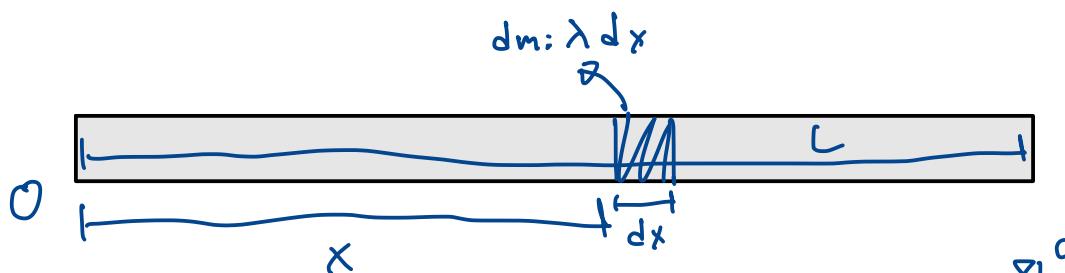
1. จงแสดงว่าศูนย์กลางมวลอยู่ที่กึ่งกลางแท่ง ถ้าความหนาแน่น (มวล/ความยาว) คงที่

$$x_{cm} = \frac{1}{M} \int_m^L x dm = \frac{1}{M} \int_0^L x \lambda dx = \frac{\lambda L^2}{2M}$$

2. ถ้าความหนาแน่นเป็นตามสมการ $\lambda = \alpha x$ เมื่อ α เป็นค่าคงที่ และ x คือ

ตำแหน่ง จงหาตำแหน่งศูนย์กลางมวล

$$x_{cm} = \frac{1}{M} \int_0^L x (\lambda dx) = \frac{1}{M} \int_0^L x (\alpha x dx) = \frac{\alpha L^3}{3M} = \frac{2}{3} L$$

$$M = \int_0^M dm = \int_0^L \lambda dx = \int_0^L \alpha x dx = \alpha \frac{L^2}{2}$$

อ.ดร.ไพศาล ตุ้ยประภาย

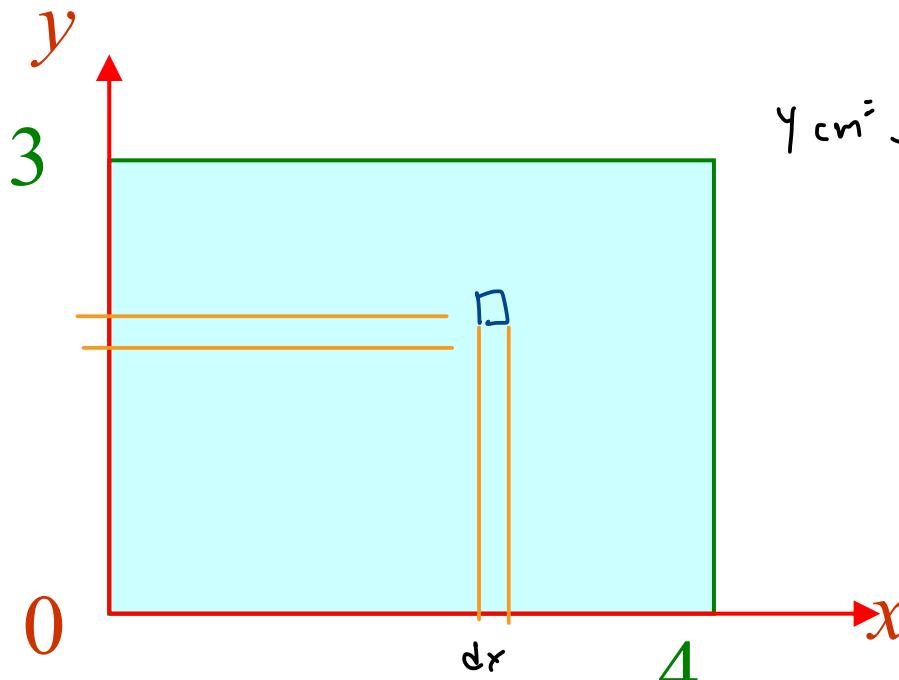
ตัวอย่างที่ 9.4 จงหาตำแหน่งของศูนย์กลางมวลของแผ่นสี่เหลี่ยมบาง ๆ ขนาด 3 เมตร \times 4 เมตร กำหนดให้มีมวลต่อพื้นที่เป็น σ กิโลกรัมต่อตารางเมตร คงที่ ตลอดทั้งแผ่น

ทั้งแผ่น

$$dm = \sigma dA = \sigma dx dy$$

$$[2\hat{i} + 1.5\hat{j} \text{ m}]$$

$$\begin{aligned} x_{cm} &= \frac{\int x dm}{\int dm} = \frac{\iint x \sigma dx dy}{\iint \sigma dx dy} \\ &= \frac{6 \iint x dx dy}{6 \iint dx dy} \\ &= \frac{6 \int_0^4 x dx}{6 \int_0^4 dx} \\ &= \frac{6 \int_0^4 x dx}{6 \cdot 4} \\ &= \frac{6 \cdot \frac{4}{2}}{6} = 2 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} y_{cm} &= \frac{\int y dm}{\int dm} = \frac{\iint y \sigma dx dy}{\iint \sigma dx dy} \\ &= \frac{6 \iint y dx dy}{6 \iint dx dy} \\ &= \frac{6 \int_0^4 \int_0^3 y dy dx}{6 \int_0^4 dx} \\ &= \frac{6 \int_0^4 y dx}{6 \cdot 4} \\ &= \frac{6 \int_0^4 1.5 dx}{6 \cdot 4} \\ &= \frac{4.5}{3} = 1.5 \end{aligned}$$

ตัวอย่าง 9.7 ลวดบางดัดโค้งเป็นรูปครึ่งวงกลมดังรูป หากรัศมีของความโค้งเป็น R

และค่ามวลต่อความยาวลวดเป็น λ กิโลกรัมต่อมเมตรแล้ว จงหาตำแหน่งศูนย์กลางมวล

$$x_{cm} = 0$$

$$[0, \underline{2R}]$$

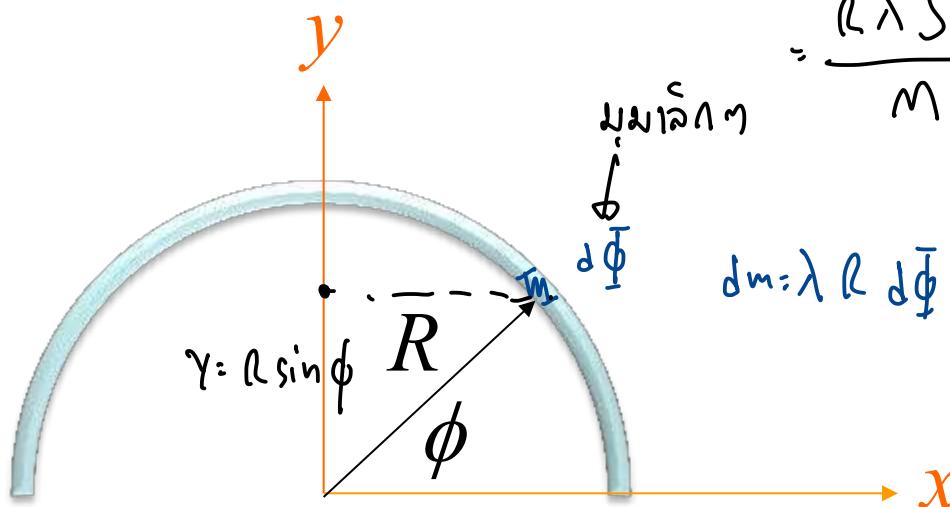
$$y_{cm} = \frac{1}{M} \int y dm = \frac{1}{M} \int y \cdot \lambda \cdot R \cdot d\phi \pi$$

$$= \frac{\underline{R \lambda \int_0^{\pi} R \sin \phi d\phi}}{M}$$

$$= \frac{R^2 \lambda}{M} \left(\cos \phi \right) \Big|_0^\pi$$

$$> \frac{2R^2 \lambda}{M} \cancel{\frac{M}{\pi}}$$

$$= \frac{2R^2 \lambda}{M \pi k} = \frac{2R}{\pi}$$

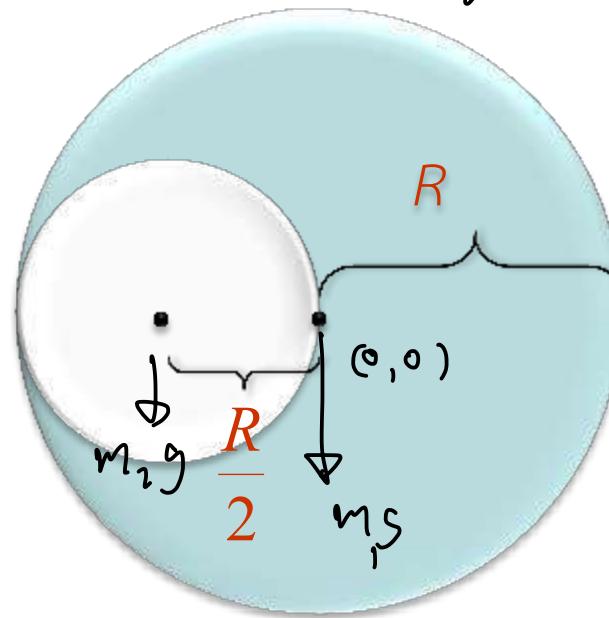
ตัวอย่าง 9.9 แผ่นจานกลมรัศมี R เมตร ถูกฉลุเป็นรูกลมรัศมี $\frac{R}{2}$ เมตร ดังรูป

และค่ามวลต่อพื้นที่เป็น σ กิโลกรัมต่ำต้นเมตรแล้ว จงหาตำแหน่งศูนย์กลางมวลหลังการฉลุ

$$\left[\frac{R}{6}, 0 \right]$$

$$m_1 = 6\pi R^2$$

$$m_2 = 6\pi \left(\frac{R}{2}\right)^2$$

$$x_{cm} = \frac{m_1 x_1 - m_2 x_2}{m_1 - m_2}$$

$$= \frac{(6\pi R^2)(0) - (6\pi \frac{R^2}{4})(-\frac{R}{2})}{6\pi R^2 - 6\pi (\frac{R^2}{4})}$$

$$= \frac{\frac{1}{2}6\pi R^3}{\frac{3}{4}6\pi R^2} = \frac{1}{6}R$$

9.5 การเคลื่อนที่ของระบบอนุภาค

ความเร็วของศูนย์กลางมวล

เขียนได้เป็น

$$\frac{\text{---}}{\text{CM}} \quad \text{CM}$$
$$dt$$

$$= \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i \frac{d\vec{r}_i}{dt}$$

∴

$$\vec{v}_{\text{CM}} = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i \vec{v}_i$$

...(9.5.12)

แต่

$$\vec{p} = \sum_{i=1}^N \vec{p}_i = \sum_{i=1}^N m_i \vec{v}_i$$

ดังนั้น

$$\vec{v}_{CM} = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i \vec{v}_i = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N \vec{p}_i = \frac{1}{M} \vec{p}$$

โดยที่

$$\vec{p} = M \vec{v}_{CM}$$

...(9.5.13)

โมเมนต์รวมของระบบ มีค่าเท่ากับ โมเมนต์ของอนุภาคมวล M เคลื่อนที่ด้วย

ความเร็ว \vec{v}_{CM}

จาก

$$\text{CM} = M \sum_{i=1}^n i \cdot i$$

แล้ว

$$\text{CM} = dt \sum_{i=1}^n i \cdot i$$

$$M \sum_{\text{CM}} i - \sum_i F_{\text{ext}}$$

∴

$$\sum F_{\text{ext}} = M \sum_{\text{CM}}$$

แรงล้ำพธ์ที่กระทำต่อระบบ ทำให้ CM ของระบบเกิดความเร่ง

จาก $\sum \mathbf{F}_{\text{ext}} = M \mathbf{a}_{\text{CM}}$ จะได้

$$\int \sum_i \mathbf{F}_{\text{ext}} dt = \int M \mathbf{a}_{\text{CM}} dt$$

$$\boxed{\mathbf{F} = \Delta \mathbf{P}_{\text{tot}}}$$

จาก $\sum \mathbf{F}_{\text{ext}} = M \mathbf{a}_{\text{CM}}$

ถ้า $\sum \mathbf{F}_{\text{ext}} = 0$ และ $M \mathbf{a}_{\text{CM}} = \mathbf{F}_{\text{CM}} = \text{const.}$

สรุป ศูนย์กลางมวล คือ ตัวแทนของระบบ

ตัวอย่างที่ 9.10 วัตถุอันหนึ่งมีมวล 0.5 kg และความเร็ว $-4\hat{i}$ m/s วัตถุที่สองมีมวลเท่ากัน แต่มีความเร็ว $4\hat{j}$ m/s ภายหลังการชน ปรากฏว่าวัตถุอันแรกมีความเร็ว $-2\hat{i} + 4\hat{j}$ m/s จงหาความเร็วของวัตถุที่สอง

$$[-2\hat{i} + 4\hat{j} \text{ m/s}]$$

ตัวอย่างที่ 9.13 ยิงจรวดขึ้นสูง 1,000 เมตร ด้วยความเร็วคงที่ 300 เมตรต่อวินาที
มูลเท่ากัน

ทันใดนั้นจรวดได้ระเบิดแตกออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกยังพุ่งขึ้นด้วยความเร็ว 450
เมตรต่อวินาที ส่วนที่สองพุ่งไปทิศตะวันออกด้วยความเร็ว 240 เมตรต่อวินาที จงหา

ค่าของชิ้นที่สาม และตำแหน่งศูนย์กลางมวลที่เวลา t ได้ ๆ

$$1000 \vec{r}_j = 450 \left(\frac{t}{3} \right) \hat{j} + 140 \left(\frac{t}{3} \right) \hat{i} + \frac{t}{3} \hat{v}$$

$$\vec{v} = -240 \hat{i} + 450 \hat{j}$$

$$\begin{aligned} \vec{r} &= \vec{r}_0 + \vec{v}t - \frac{1}{2} \vec{a} t^2 \\ &= 1000 \hat{i} + 140t \hat{i} - 4.9t^2 \hat{j} \end{aligned}$$

บทที่ 10 การหมุนของวัตถุ神器 (Rotation of Rigid Body)

วัตถุ神器 (rigid body) หมายถึงระบบของอนุภาคที่ระยะระหว่างอนุภาคมี

ค่าคงที่เสมอ หรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเมื่อถูกแรงกระทำ จึงถือว่าวัตถุแข็ง

神器 เป็นวัตถุในอุดมคติ

วัตถุที่ถูกแรงกระทำแล้วเปลี่ยนรูปร่างมาก ได้แก่ พองน้ำ เยลลี่ สปริง

ยางรัดของ

วัตถุที่ถูกแรงกระทำแล้วเปลี่ยนรูปร่างน้อย ได้แก่ แท่งเหล็ก แท่งไม้ ซึ่ง

ถือว่าเป็นวัตถุในอุดมคติ หรือเป็นวัตถุแข็งเกร็ง

เมื่อวัตถุแข็งเกร็งมีการเคลื่อนที่ มักจะมีการเคลื่อนที่เชิงเส้น และการเคลื่อนที่

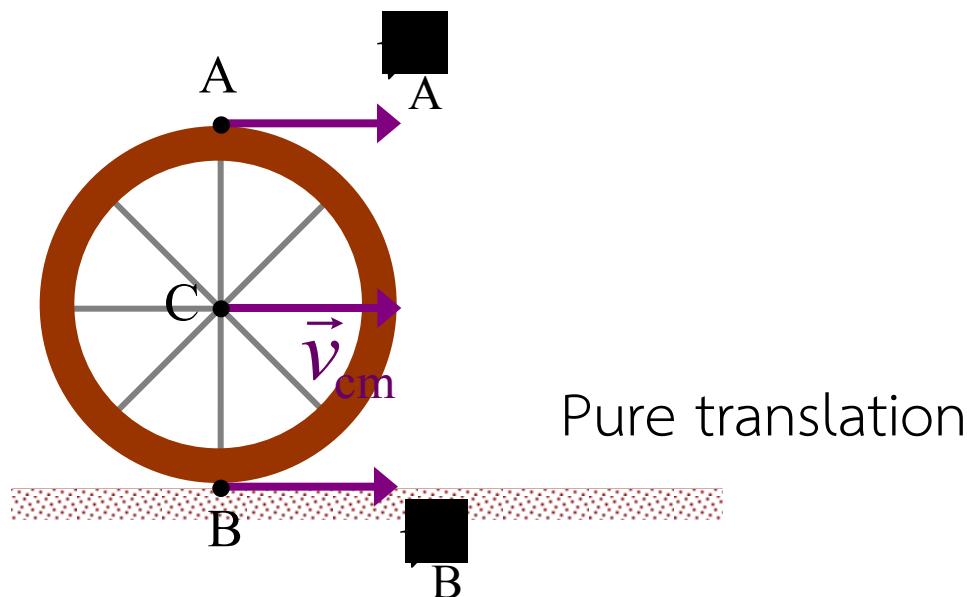
แบบหมุน ในบทนี้จะกล่าวเฉพาะการการเคลื่อนที่แบบหมุน

10.1 การเคลื่อนที่ของวัตถุเกริง

การเคลื่อนที่ของวัตถุเกริง แบ่งเป็น 2 แบบคือ

10.1.1 การเลื่อนที่ (translation) วัตถุจะเคลื่อนที่ไปในลักษณะที่แนวการ

เคลื่อนที่ของแต่ละอนุภาคที่ประกอบเป็นวัตถุนั้นจะขนานกันไป

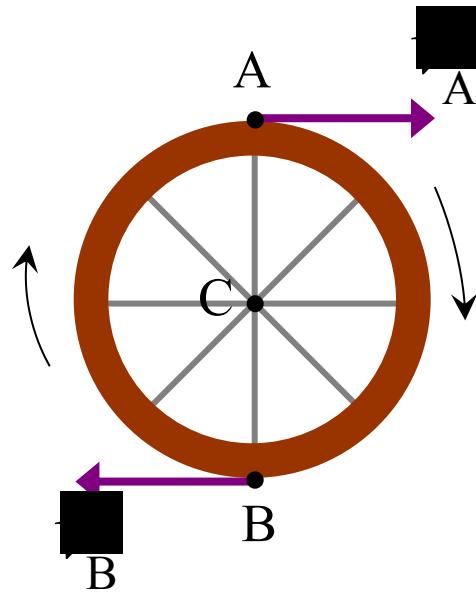
Pure translation

10.1.2 การหมุน (rotation) การที่วัตถุหมุนรอบแกนใดแกนหนึ่ง และแต่ละ

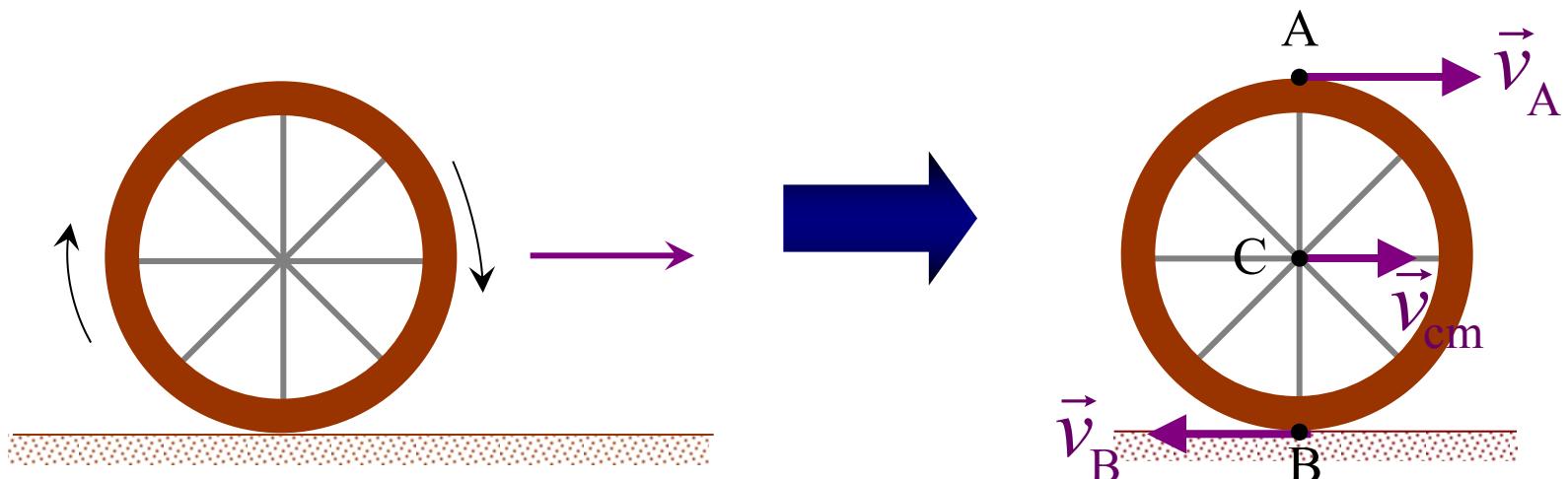
อนุภาคในวัตถุจะมีการเคลื่อนที่เป็นวงกลม

การหมุนมี 3 แบบดังนี้

1. การหมุนรอบแกนที่ตรงอยู่กับที่

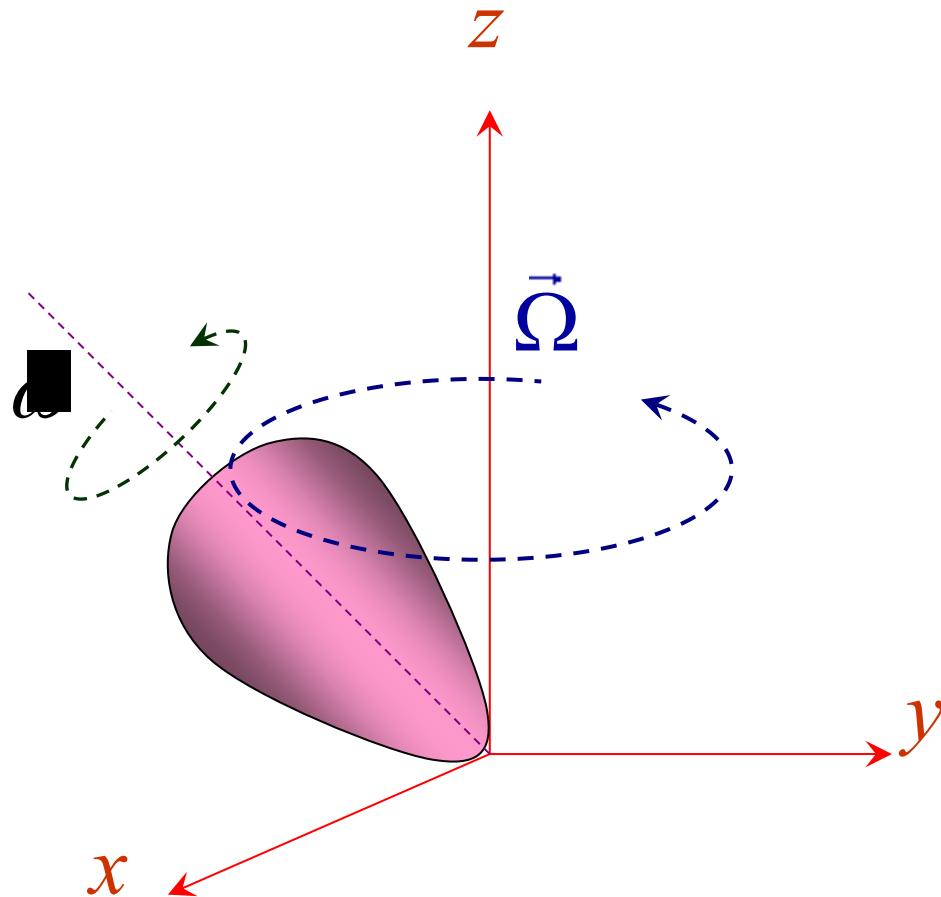

2. การหมุนรอบแกนที่เคลื่อนที่

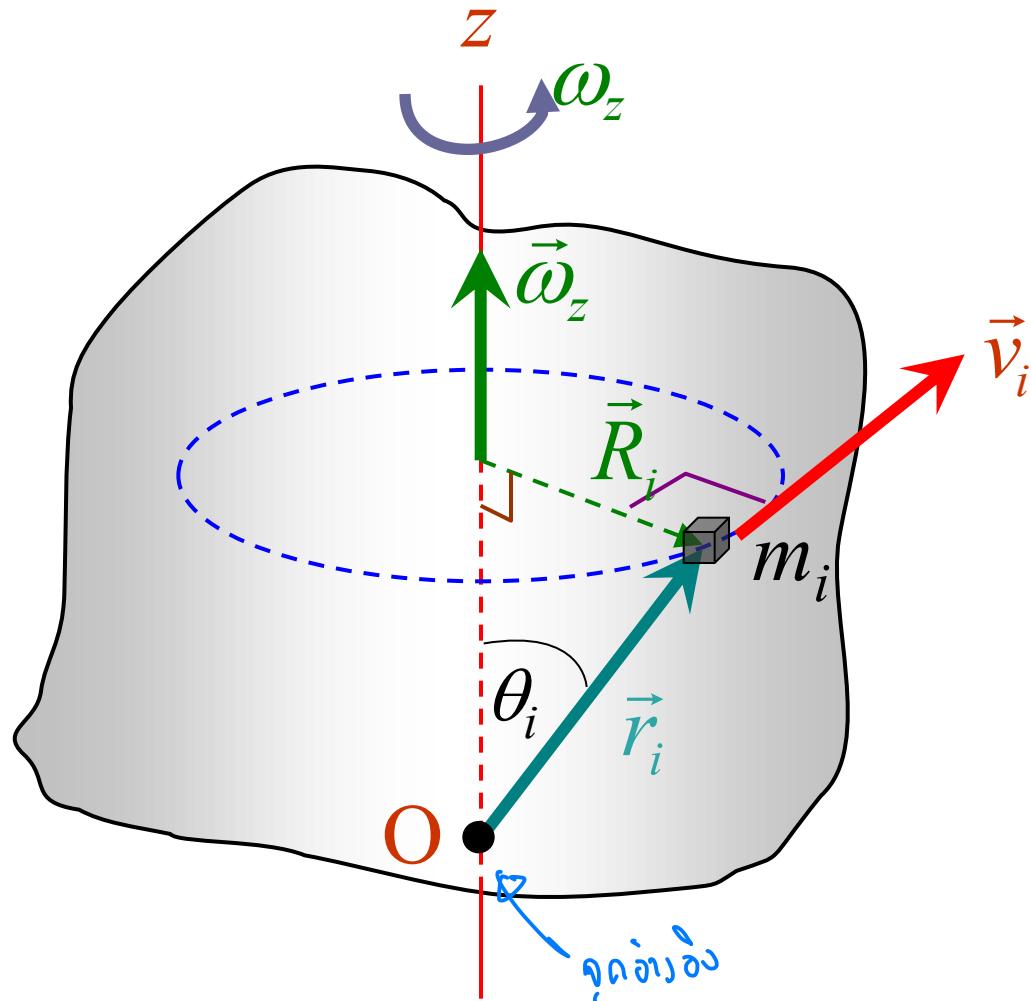

Pure rotation

3. การหมุนรอบแกนที่หมุนได้

10.2 พลังงานจลน์จากการหมุน (rotational kinetic energy)

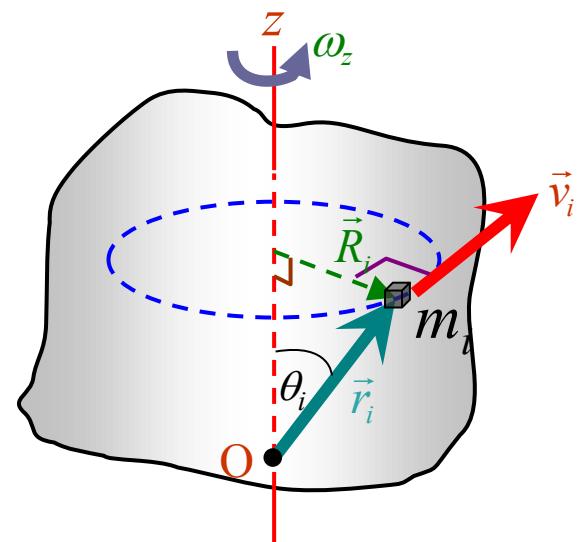
จากรูป อนุภาค m_i จะเคลื่อนที่เป็นวงกลมรัศมี R_i ด้วยความเร็ว

$$\vec{v}_i = \vec{\omega} \times \vec{r}_i$$

$$v_i = |\vec{v}_i| = \omega r_i \sin \theta_i = \omega R_i$$

พลังงานจลน์ของอนุภาค m_i คือ

$$K_i = \frac{1}{2} m_i v_i^2$$

พลังงานจนร่วมในการหมุนของวัตถุ คือ

$$K_R = \sum_{i=1}^N K_i$$

$$K_R = \sum_{i=1}^N \left(\frac{1}{2} m_i v_i^2 \right) = \sum_{i=1}^N \left(\frac{1}{2} m_i R_i^2 \omega^2 \right)$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{i=1}^N (m_i R_i^2) \omega^2$$

เรานิยามปริมาณ

$$I = m_1 R_1^2 + m_2 R_2^2 + m_3 R_3^2 + \dots$$

$$= \sum_{i=1}^N m_i R_i^2$$

เป็นโมเมนต์ของความเฉื่อย (moment of inertia) มีหน่วยเป็น กิโลกรัม ตารางเมตร หรือ kg m^2

แล้วพลังงานจลน์เนื่องจากการหมุนของวัตถุเกร็ง ได้แก่

$$K_R = \frac{1}{2} I \omega^2$$

และ

$$I = \sum_{i=1}^N m_i R_i^2$$

10.3 การคำนวณโมเมนต์ของความเฉื่อย

สำหรับวัตถุหมุนที่มีมวลกระจายต่อเนื่องกันเป็นก้อนเดียวกัน เราอาจแบ่ง

มวลของวัตถุนั้นออกเป็นส่วนย่อยเล็ก ๆ จำนวนมาก ซึ่งมีมวล dm โดยที่ r เป็น

ระยะห่างของมวลเล็กนั้นจากแกนหมุน ดังนั้น

$$I = \sum_{i=1}^N m_i r_i^2 = \int r^2 dm$$

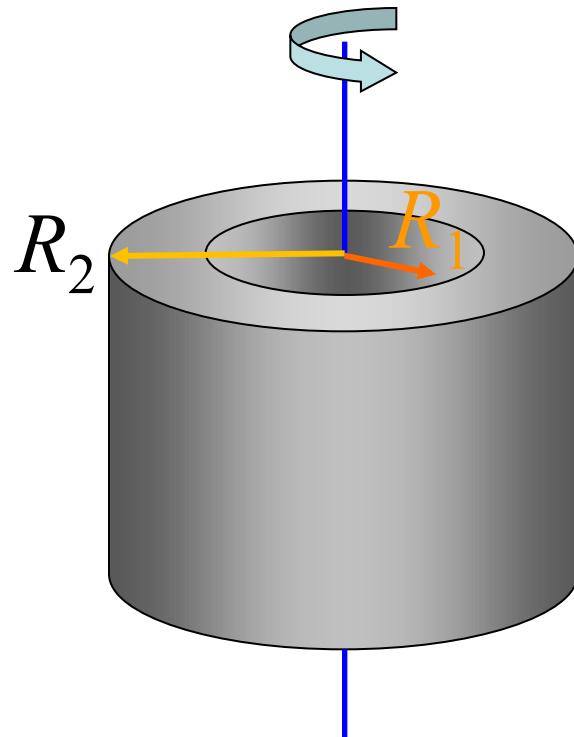
* r เป็นระยะตั้งจากแกนหมุน

$$I \left\{ \begin{array}{l} = \int r^2 \rho dV \Rightarrow 3D \\ = \int r^2 \sigma dA \Rightarrow 2D \\ = \int r^2 \lambda dr \Rightarrow 1D \end{array} \right.$$

Moments of Inertia of Homogeneous Rigid Bodies with

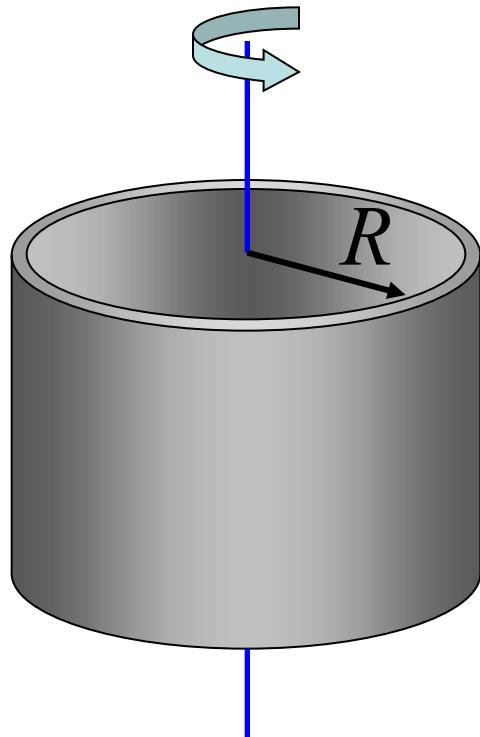
Different Geometries

Hollow cylindrical shell

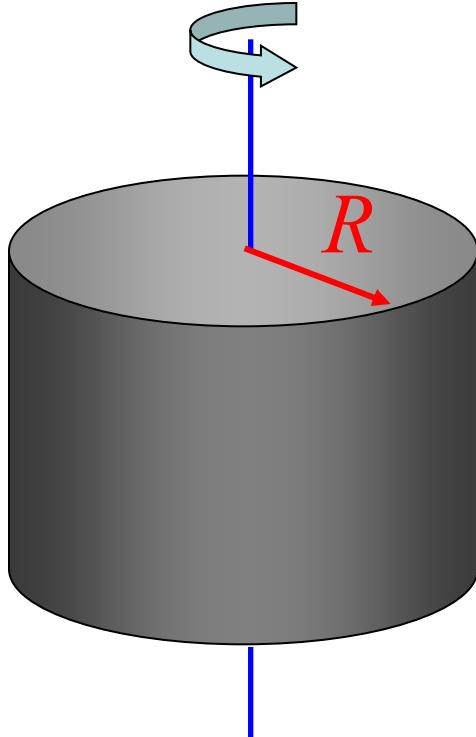
$$I_c = \frac{1}{2} M(R_1^2 + R_2^2)$$

Hoop or thin cylindrical shell

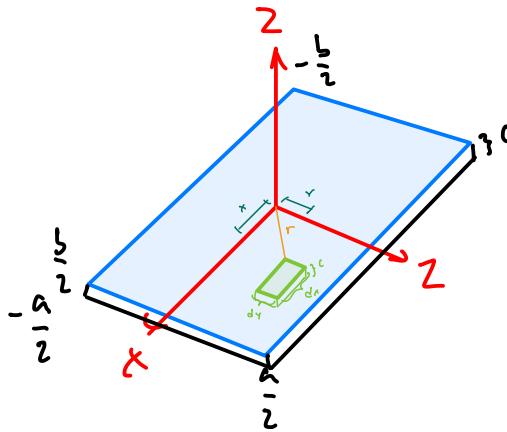
$$I_c = MR^2$$

Solid cylindrical shell or disk

$$I_c = \frac{1}{2} MR^2$$

Rectangular plate

$$M = \rho a b c$$

$$dV = c dx dy$$

$$r^2 = x^2 + y^2$$

$$I_z = \int r^2 dm$$

$$= \int r^2 \rho dV$$

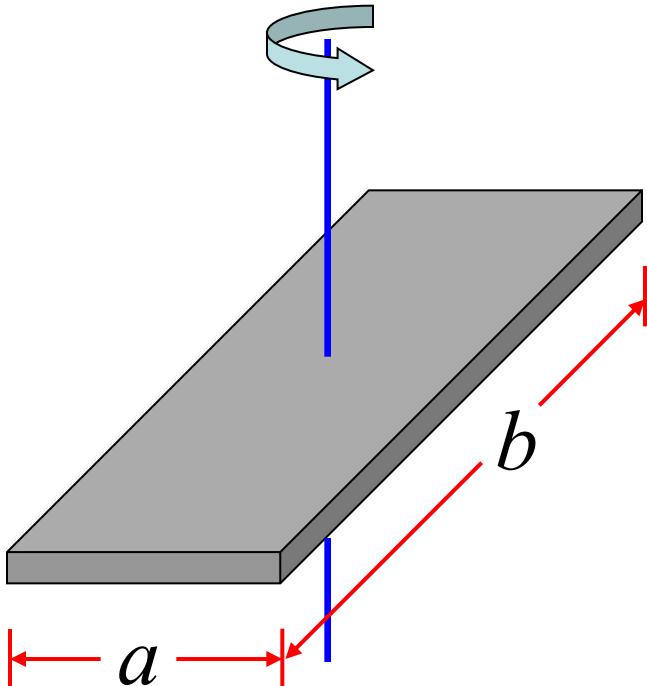
$$= \int_{-\frac{a}{2}}^{\frac{a}{2}} \int_{-\frac{b}{2}}^{\frac{b}{2}} (x^2 + y^2) \rho c dx dy = \rho c \int_{-\frac{a}{2}}^{\frac{a}{2}} \left[\frac{x^3}{3} + yx^2 \right]_{-\frac{b}{2}}^{\frac{b}{2}}$$

$$= \rho c \int_{-\frac{a}{2}}^{\frac{a}{2}} \frac{b^3}{12} + b^2 dy$$

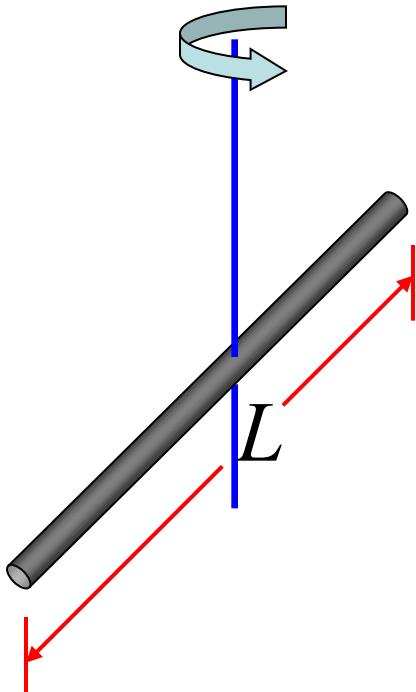
$$= \rho c \left[\frac{b^3 a + b^3 a}{12} \right]$$

$$= \frac{M}{abc} \cdot abc \left[\frac{a^4 + b^4}{12} \right]$$

$$I_c = \frac{1}{12} M(a^2 + b^2)$$

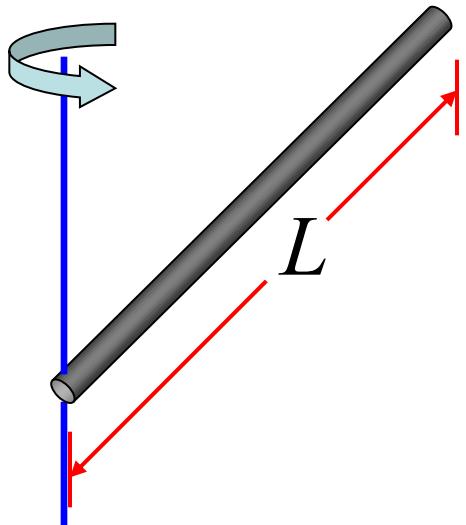

Long thin rod

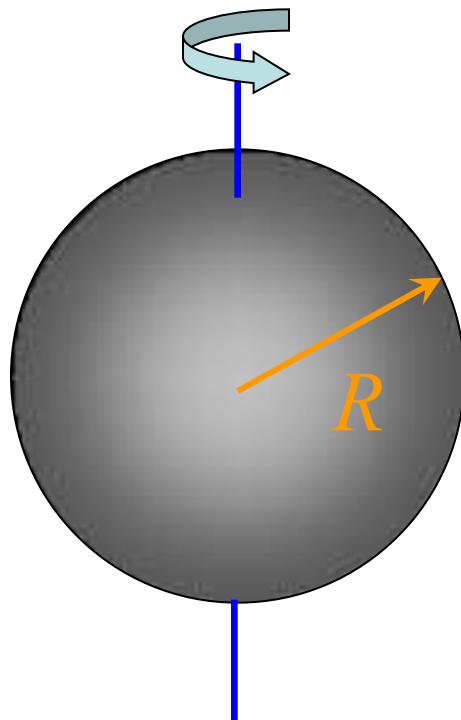
$$I_c = \frac{1}{12} ML^2$$

Long thin rod

$$I = \frac{1}{3} ML^2$$

Solid sphere

$$I_c = \frac{2}{5} MR^2$$

ตัวอย่าง 10.1 ทรงกลม 5 kg 2 อัน เชื่อมกันด้วยคานยาว 1 m คิดทรงกลม

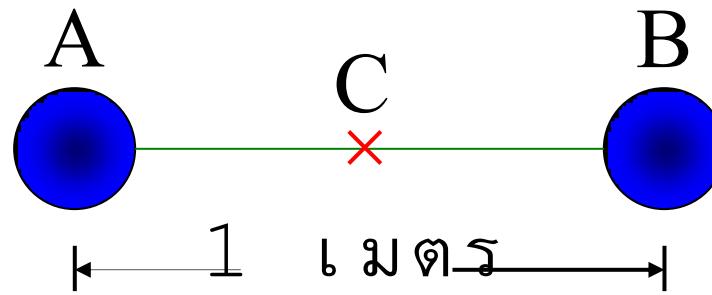
เหมือนเป็นอนุภาคเล็ก ๆ และคานเบามาก จงหาความเรื้อรังของการหมุนของดัมเบล

ชุดนี้ รอบแกนต่อไปนี้

1) แกนที่ตั้งจากกับคานและผ่านจุด C [2.5 kg m²]

2) รอบแกนที่ผ่านจุด A หรือ B และตั้งจากกับคาน [5 kg m², 5 kg m²]

(1)

$$1) I_A : m_A r_A^2 + m_B r_B^2 \\ = 5 \\ I_B : m_B r_B^2 + m_A r_A^2$$

ตัวอย่าง 10.2 แผ่นสี่เหลี่ยมบางกว้าง = a , ยาว = b , และหนาแน่น้อยมาก = c

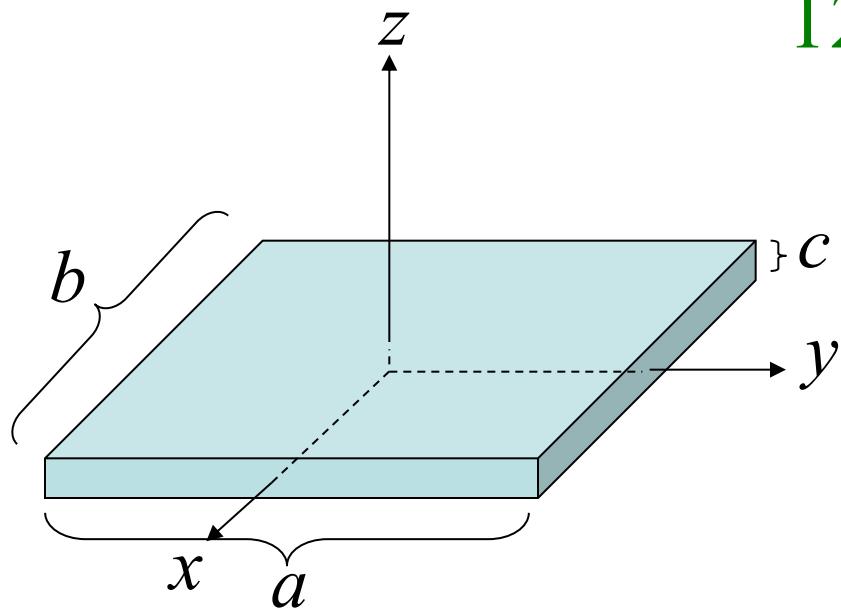
ดังรูป จะมีโมเมนต์ความเฉื่อยเป็นเท่าใด หากหมุน

1. รอบแกน Z

$$[I_z = M \left(\frac{a^2 + b^2}{12} \right)]$$

2. รอบแกน x หรือ y

$$[I_y = \frac{Mb^2}{12}, \quad I_x = \frac{Ma^2}{12}]$$

รัศมีใจเรซัน (Radius of Gyration)

สำหรับวัตถุเกรงรูปทรงใดๆ เมื่อเขียนโน้มเนต์ของความเฉื่อยเป็น

$$I = Mk^2$$

จะเรียกว่า k เป็นรัศมีใจเรซันของวัตถุ

เมื่อ

$$M = \sum_{i=1}^N m_i$$

และ

$$I = \sum_{i=1}^N m_i R_i^2 = \sum_{i=1}^N m_i k^2$$

$$\sum_{i=1}^N m_i R_i^2 = M k^2$$

$$k^2 = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^N m_i R_i^2$$

นั่นคือ อาจจะกล่าวได้ว่าหากมวลรวมของวัตถุ เสมือนมาอัดอยู่รวมกันที่ระยะห่าง
จากแกนของการหมุน เท่ากับ รัศมีใจเรซึ่งแล้ว เราจะได้ว่ามีค่าโมเมนต์ของความ
เฉื่อยเท่ากับวัตถุตันรูปทรงนั้น

ในวัตถุ 1D \rightarrow k บอก จุด

2D \rightarrow k บอก เส้นรอบ

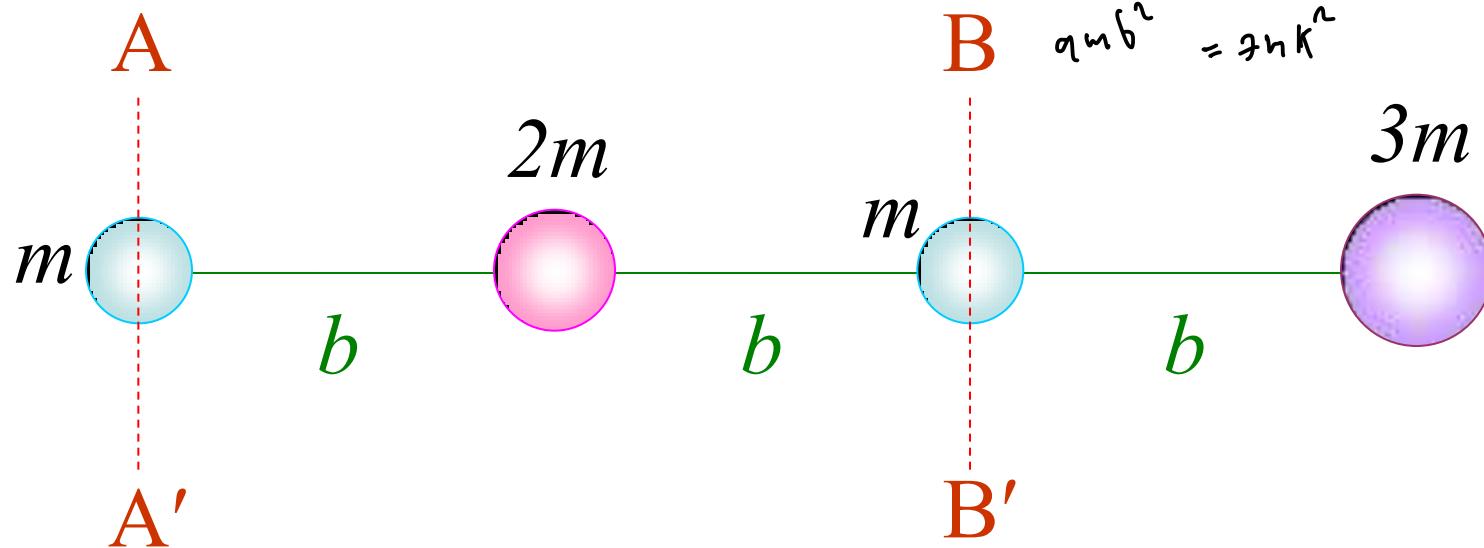
3D \rightarrow k บอก ผิวรอบ

ตัวอย่าง 10.3 มวลดูกรกับโครงสร้างรูป (โครงมีมวลน้อยมาก) จงหาโมเมนต์ความ

เนื้อและรัศมีใจเรชันเมื่อ

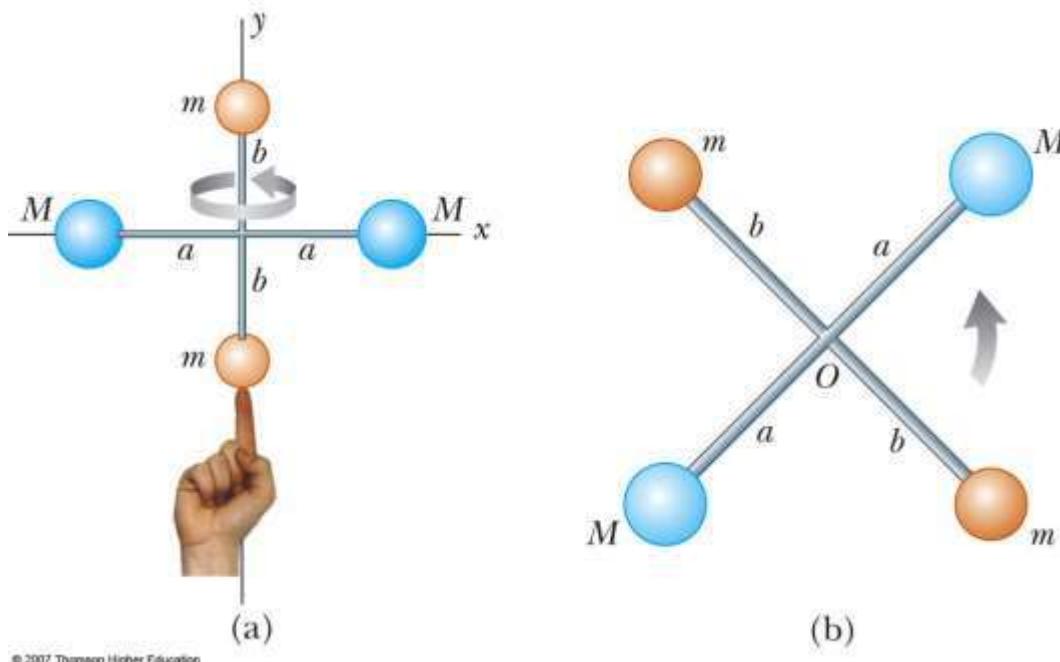
1. แกนของการหมุนคือ AA'

2. แกนของการหมุนคือ BB'

$$\begin{aligned}
 1) \quad & I = m b^2 + 2m b^2 + 2m b^2 \\
 & = 5mb^2 \\
 & = (m + m + 2m) k^2 \\
 & = 5mb^2 = 5k^2 \\
 2) \quad & I = m b^2 + 2m b^2 + m b^2 + 3m b^2 \\
 & = 7mb^2 = 7mk^2
 \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 10.3 ทรงกลม 4 ลูกติดอยู่ที่ปลายแท่งไม้เบ้า 2 แท่งที่วางตัวในระนาบ xy ดังรูป

1. ถ้าระบบหมุนรอบแกน y (รูป a) ด้วยอัตราเร็วเชิงมุม ω จะทำไเมเนต์ความ

เฉี่ยและพลังงานจลน์การหมุนของระบบรอบแกนนี้

2. ถ้าระบบหมุนในระนาบ xy รอบแกน Z ผ่านจุด O (รูป b) จะทำไเมเนต์

ความเฉี่ยและพลังงานจลน์การหมุนของระบบรอบแกนนี้

ตัวอย่าง 10.4 แท่งวัตถุเรียบมียาว L มีมวลต่อหน่วยความยาวเป็น λ จะหาโมเมนต์ความเนื้อyle เมื่อ

$$dm = \lambda dr \quad \lambda = \frac{M}{L}$$

$$I = \int r^2 dm$$

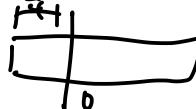
1) แกนหมุนผ่านจุดปลาย และตั้งฉากกับวัตถุ

$$\begin{aligned} I &= \int r^2 \lambda dr \\ &= \lambda \left[\frac{r^3}{3} \right]_0^L = \frac{\lambda L^3}{3} \end{aligned}$$

2) แกนหมุนอยู่ที่กลาง และตั้งฉากกับวัตถุ

$$\begin{aligned} I &= \int r^2 dm \\ &= \lambda \left[\frac{r^3}{3} \right]_{\frac{L}{2}}^{\frac{L}{2}} = \lambda \frac{\frac{L^3}{24}}{\frac{L}{2}} = \frac{\lambda L^2}{12} = \frac{ML^2}{12} \end{aligned}$$

3) แกนหมุนอยู่ที่ $\frac{L}{4}$ จากปลายข้างหนึ่งและตั้งฉากกับวัตถุ

$$\begin{aligned} I &= \int r^2 dm = \int r^2 \lambda dr \\ &= \lambda \left[\frac{r^3}{3} \right]_{-\frac{L}{4}}^{\frac{L}{4}} = \lambda \left(\frac{1}{3} \cdot \frac{L^3}{64} + \frac{1}{3} \cdot \frac{(-L)^3}{64} \right) \\ &= \frac{\pi L^3}{48} (\lambda) = \frac{7}{48} ML^2 \end{aligned}$$

อ.ดร.ไพศาล ตู้ประภากย์

ตัวอย่าง 10.5 จงหาโมเมนต์ความเร็วของวงแหวนกลมบางรัศมี R ยาว L และมีแกนหมุนตามยาว

สมมติ ข้อ 1 นา 6 $[I = MR^2]$

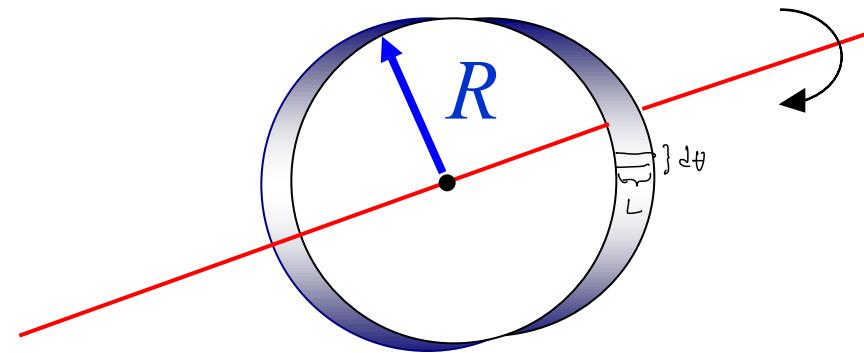
$$\rho V = \rho b L R d\theta$$

$$dm = \rho dV$$

$$= \rho b L R d\theta$$

$$M = 2\pi \rho R b L$$

ฐาน

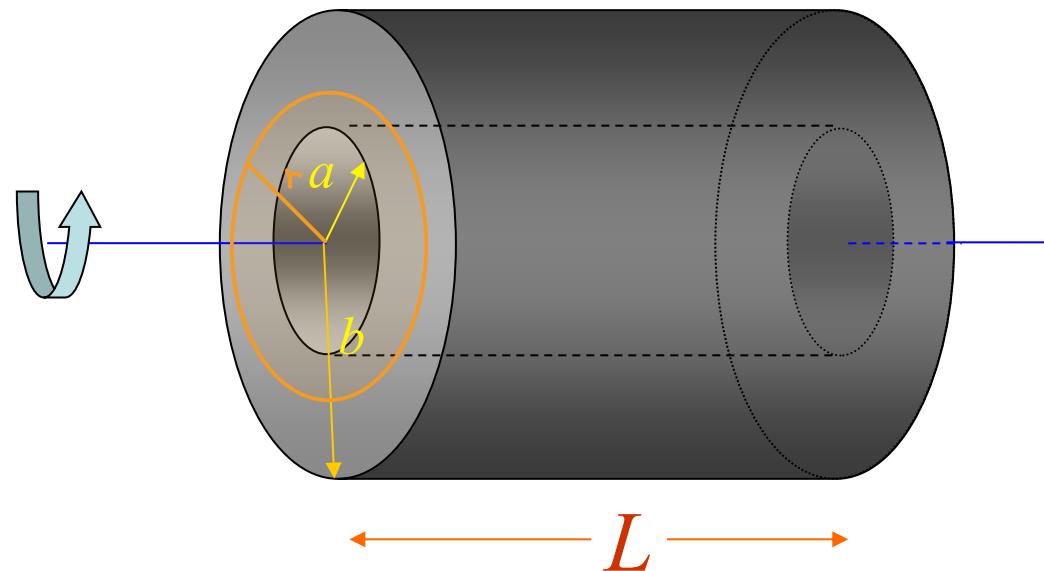
$$I = \int r^2 dm = \int_0^{2\pi} r^2 \rho b L R d\theta$$

$$= \rho b L R^3 \int_0^{2\pi} d\theta$$

$$= \rho b L R^3 (2\pi)$$

$$= M R^2$$

ตัวอย่าง 10.6 จงหาโมเมนต์ความเนื่อยของทรงกระบอกกลวงดังรูป ที่มีรัศมีภายใน b เมตร รัศมีภายนอก a เมตร ยาว L เมตร และมีแกนหมุนตามยาว

$$dm = \rho dV = \rho (2\pi r) L dr$$

$$\rho = \frac{M}{\pi (b^2 - a^2) L}$$

อ.ดร.ไพศาล ตู้ประภากย

$$\begin{aligned}
 I &= \int r^2 dm = 2\pi \rho L \int_a^b r^2 dr \\
 &= 2\pi \rho L \left(\frac{r^4}{4} \right)_a^b \\
 &= \frac{\pi \rho L}{2} (a^4 + b^4)(b^2 - a^2) = \frac{30}{2} M (b^2 + a^2)
 \end{aligned}$$

ตัวอย่าง 10.7 ทรงกลมกลวงบางมากรัศมี R จะหาโมเมนต์ความเฉื่อยของทรงกลมกลวงบาง

$$\rho \text{ น. } = \frac{\rho}{A}$$

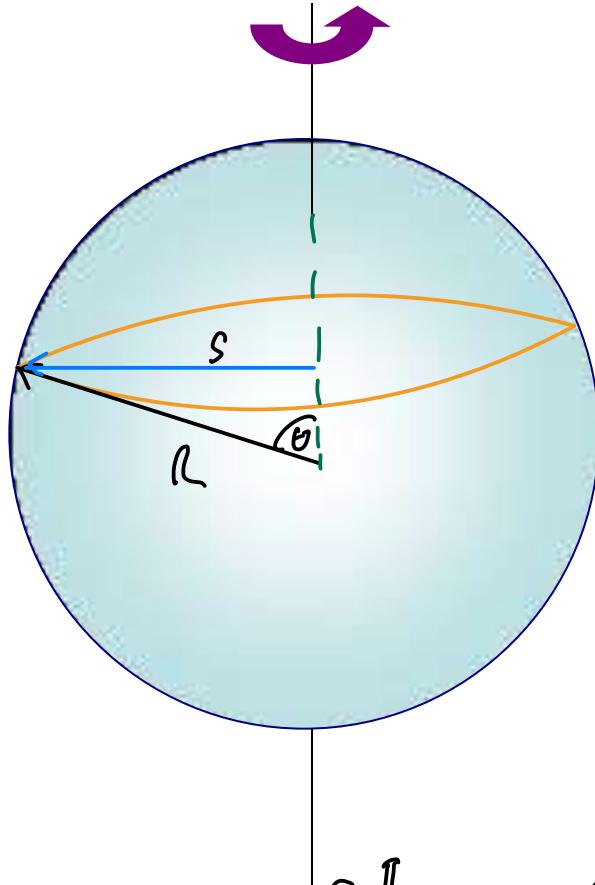
$$G = \frac{M}{A} = \frac{M}{4\pi R^2}$$

$$S = R \sin \theta$$

$$\text{เส้นรอบวง} = 2\pi R \sin \theta$$

$$dA = (2\pi R \sin \theta) R d\theta$$

$$dm = G dA$$

$$I = \int r^2 dm = \int_0^\pi S^2 \frac{M}{2} \sin \theta d\theta = \int_0^\pi R^2 \frac{\pi}{2} \sin^2 \theta d\theta = \frac{MR^2}{2} \int_0^\pi (\frac{\pi}{2} (1 - \cos 2\theta)) \sin \theta d\theta = \frac{2}{3} MR^2$$

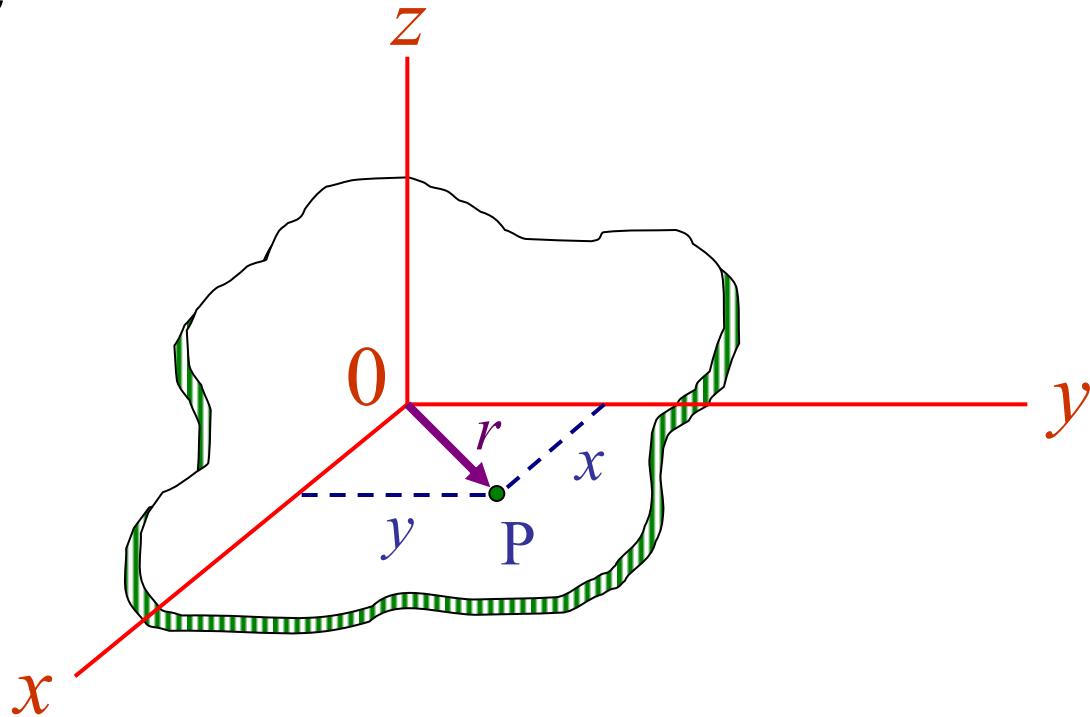
ในเรื่องการหาโมเมนต์ความเฉี่ยวย มีทฤษฎีบทที่น่าสนใจ 2 บทเพื่อช่วยในการ

การหาโมเมนต์ความเฉี่ยวย ดังนี้

ทฤษฎีบทที่ 1 ทฤษฎีแกนตั้งฉาก (perpendicular axis theorem) แสดง

ความสัมพันธ์ระหว่างโมเมนต์ความเฉี่ยวยของวัตถุรอบแกน ซึ่งตั้งฉากซึ่งกันและกัน

พิจารณาวัตถุบนบางบันระนาบ xy และวัตถุมีการหมุนรอบแกน Z สามารถหาโมเมนต์ความเฉื่อยได้

ถ้าแกน X และ Y อยู่บนระนาบของวัตถุดังรูป จะได้

$$I_z = I_x + I_y$$

พิสูจน์ พิจารณามวลเล็ก ๆ dm ณ ตำแหน่ง P บนวัตถุหนึ่ง ซึ่งมีความหนาแน่น ρ

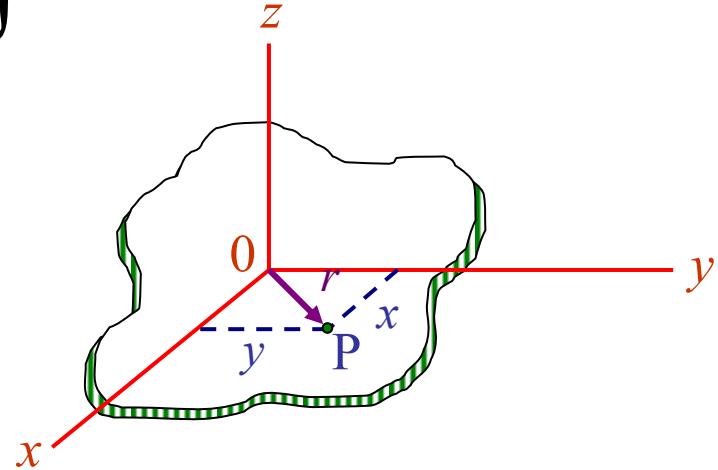
$$I_z = \int r^2 dm = \int r^2 \rho dV$$

จากรูปจะได้ว่า

$$r^2 = x^2 + y^2$$

โมเมนต์ความเฉี่ยวของวัตถุรอบแกน Z คือ

$$I_z = \int (x^2 + y^2) \rho dV$$

$$= \int x^2 \rho dV + \int y^2 \rho dV$$

$$= \int x^2 dm + \int y^2 dm$$

โมเมนต์ความเฉี่ยวของวัตถุรอบแกน x และ y คือ

$$I_x = \int y^2 dm \quad \text{และ} \quad I_y = \int x^2 dm$$

∴

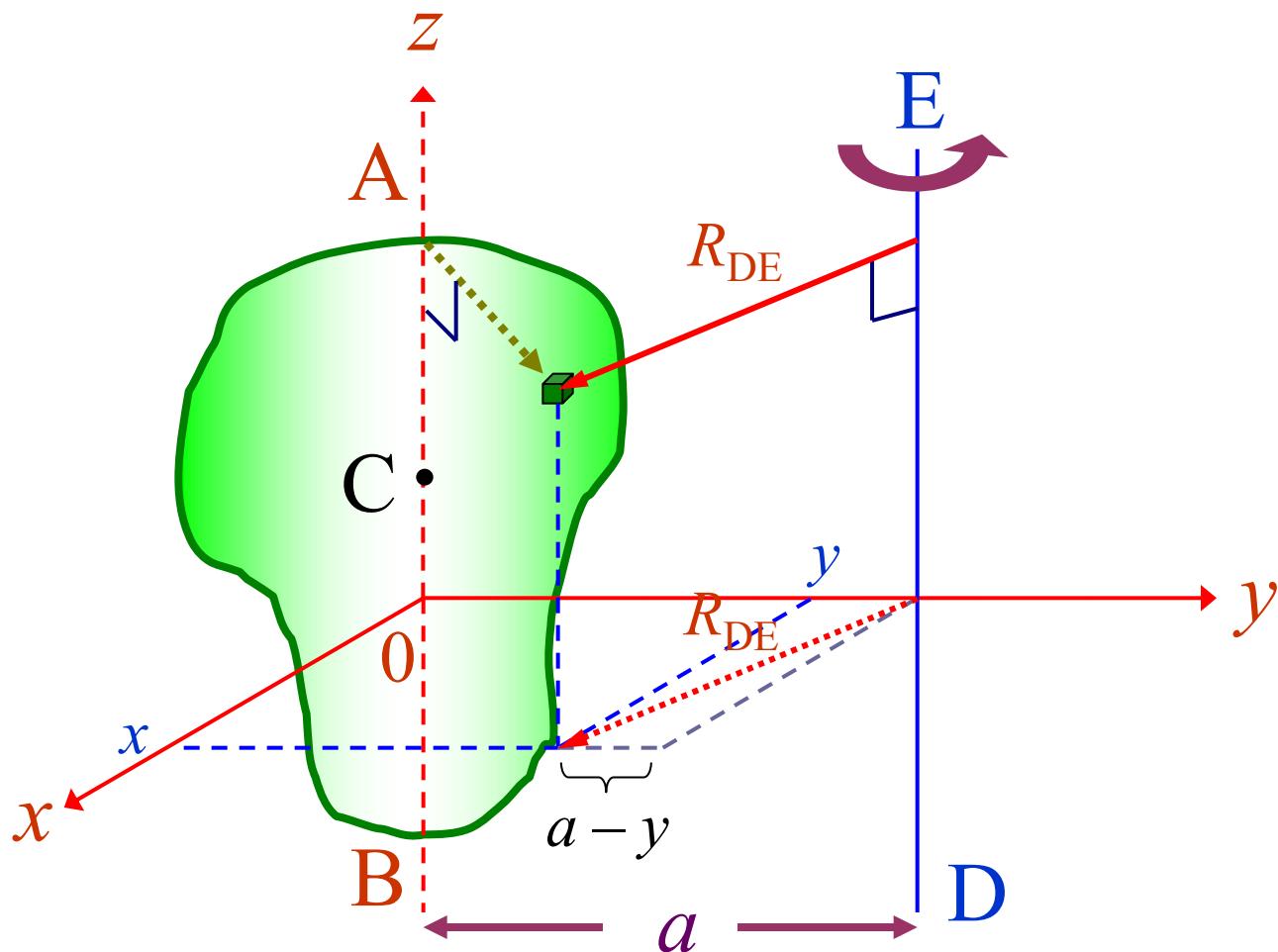
$$I_z = I_x + I_y$$

“ทฤษฎีบทนี้ เป็นทฤษฎีบทที่ใช้ได้กับวัตถุแบบราบที่บางมาก ๆ เท่านั้น”

ທັງລົບທີ່ 2 ທັງລົບແກນຂານ ກລ່າວສຶກຄວາມສັນພັນຮະຫວ່າງໂມເນຕໍ່ຄວາມເຂືອຍ

ຂອງວັດຖຸຮອບແກນໃໝ່ຂານກັນ ໂດຍທີ່ແກນໜຶ່ງຜ່ານຈຸດສູນຍົກລາງມວລຂອງວັດຖຸ

ย้ายแกนหมุนจาก AB ไปเป็นหมุนรอบแกน DE

ให้ I_{DE} เป็นโมเมนต์ความเฉี่ยวรอบแกน DE

$$I_{DE} = \int R_{DE}^2 dm$$

และ $R_{DE}^2 = x^2 + (a-y)^2 = x^2 + a^2 - 2ay + y^2$

ดังนั้น $I_{DE} = \int (x^2 + y^2 + a^2 - 2ay) dm$

$$= \int (x^2 + y^2) dm + \int a^2 dm - \int 2ay dm$$

$$= \int (x^2 + y^2) dm + \int a^2 dm - 2a \int y dm$$

แต่ $\int ydm$ คือส่วนประกอบของเวกเตอร์ตัวแทนศูนย์กลางมวล (\vec{R}_{CM}) ตาม
แกน y ซึ่งกรณีนี้คือ OC นั่นคือ

$$y_{CM} = \frac{\int ydm}{\int dm}$$

$$\int ydm = y_{CM} \int dm$$

และเนื่องจาก $y_{CM} = 0$ ดังนั้น $\int ydm = 0$

$$\therefore I_{DE} = \int (x^2 + y^2) dm + a^2 \int dm \\ = I_{AB} + Ma^2$$

หรือ $I_{DE} = I_{CM} + Ma^2$ เมื่อ $I_{AB} = I_{CM}$

* ใช้เมื่อ AB ผ่าน CM และ DE // AB

ตัวอย่างที่ 10.9 จงหาโมเมนต์ความเรื้อรังของแผ่นจัตุรัสที่มีมวล $M \text{ kg}$ สำมำเสมอ และบางมากๆ รอบแกน $A''B''$ ที่ผ่านขอบมวล และแผ่นจัตุรัสมีขนาด $a \times a \text{ m}^2$

กำหนดให้

$$I_{AB} = \frac{Ma^2}{6}$$

$$I_z = I_x + I_y$$

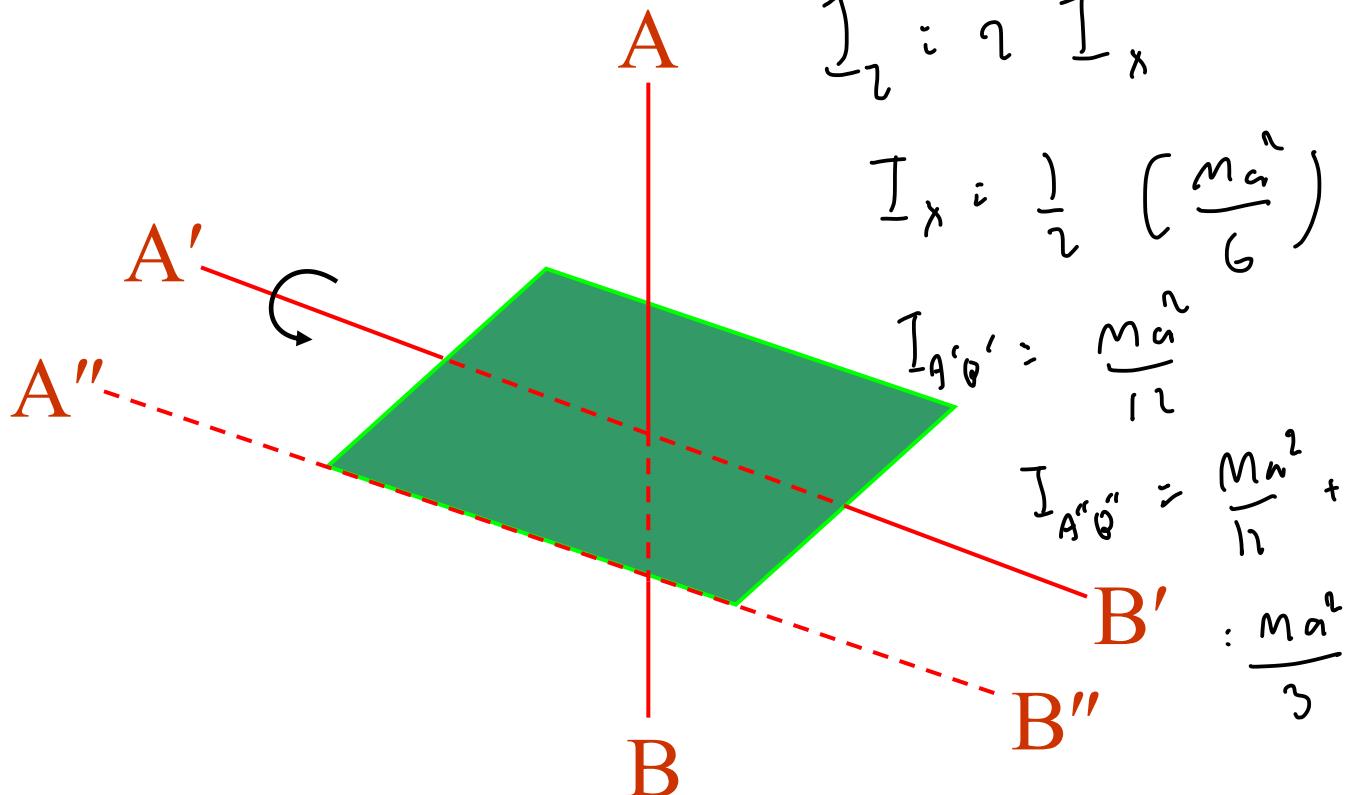
$$I_z = \gamma I_x$$

$$I_x = \frac{1}{2} \left(\frac{Ma^2}{6} \right)$$

$$I_{A'Q'} = \frac{Ma^2}{12}$$

$$I_{A''Q''} = \frac{Ma^2}{12} + \frac{Ma^2}{4}$$

$$= \frac{Ma^2}{3}$$

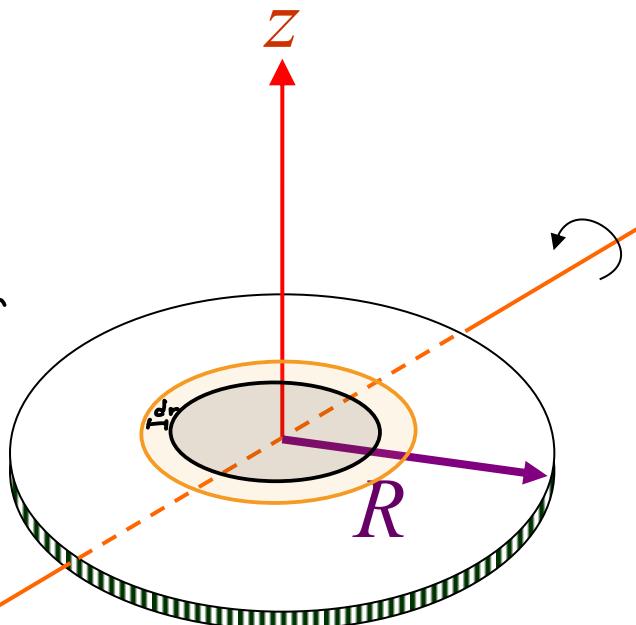

ตัวอย่าง 10.10 จงหาโมเมนต์ความเร็วของงานกลมบางรัศมี R เมตร มีมวล M

กีโลกรัม เมื่อแกนหมุนผ่านแนวขอบที่เส้นผ่านศูนย์กลางของงาน

$$\rho = \frac{M}{V} = \frac{M}{\pi R^2 b} dm = 2\pi r b \rho dr$$

$$\begin{aligned} I_z &= \int r^2 dm = 2\pi b \rho \int_0^R r^2 dr \\ &= 2\pi b \rho \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^R \\ &= 2\pi b \rho \frac{R^4}{4} \\ &= 2\pi b \cdot \frac{M}{\pi R^2 b} \cdot \frac{R^4}{4} \\ &= \frac{M R^2}{2} \end{aligned}$$

$$2I_x = I_z$$

$$\begin{aligned} I_x &= \frac{1}{2} I_z \\ &= \frac{1}{2} \cdot \frac{MR^2}{2} \\ &= \frac{MR^2}{4} \end{aligned}$$

10.4 พลังงานจนของการหมุน

ในการณีที่การเคลื่อนที่ของวัตถุแบบกลิ้ง (rolling) ซึ่งจะมีห้ามการเคลื่อนที่แบบ

เลื่อนตัวแน่นงและ การหมุนพร้อมกันไป เช่นการกลิ้งของลูกบอลบนพื้นราบ

ในการพิจารณาการหมุนของวัตถุขณะที่มีการเลื่อนที่

1. แกนหมุนจะต้องผ่านจุดศูนย์กลางมวล

2. แกนหมุนจะต้องอยู่ในทิศเดิมเสมอ

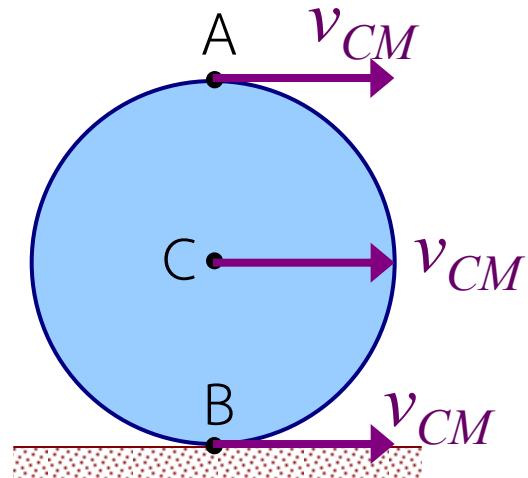
ระหว่างการหมุนขณะที่เลื่อนที่ บางช่วงวัตถุเกร็งอาจจะมีการเลื่อนที่เพียงอย่าง

เดียว เรียกว่า การไถ

ในที่นี้เราจะพิจารณารูปที่วัตถุเกร็งเลื่อนที่โดยการหมุนแต่ไม่มีการไถ หรือ

เรียกว่า การหมุน (กลิ้ง) โดยไม่มีการไถ (pure rolling motion)

ในกรณีที่วัตถุเกรงมีการเลื่อนที่เพียงอย่างเดียว

Pure translation

การเลื่อนที่อย่างเดียว ทุก ๆ จุดเคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็วเท่ากัน คือ v_{CM}

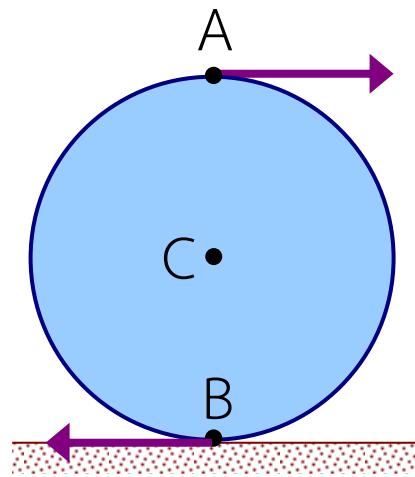
เมื่อวัตถุเกร็งเลื่อนที่เพียงอย่างเดียว ด้วยอัตราเร็วเชิงเส้น v_{CM} พลังงานจน

เนื่องจากการเลื่อนที่นี้ คือ

$$K = \sum_{i=1}^N \frac{1}{2} m_i v_{CM}^2$$

$$= \frac{1}{2} M v_{CM}^2$$

ในกรณีที่วัตถุเกร็งมีการหมุนเพียงอย่างเดียว

Pure rotation

การหมุนอย่างเดียว จะเกิดโมเมนต์แรงคู่ควบ $v_B = v_A = v_{CM} = \omega R$

เมื่อวัตถุเกริงหมุนรอบแกนหมุน ด้วยอัตราเร็วเชิงมุม ω พลังงานจลน์เนื่องจาก

การหมุนนี้ คือ

$$K = \sum_{i=1}^N \frac{1}{2} m_i v_i^2$$

แต่ $v_i = r_i \omega$

ดังนั้น

$$K = \sum_{i=1}^N \frac{1}{2} m_i r_i^2 \omega^2$$

$$= \frac{1}{2} \omega^2 \sum_{i=1}^N m_i r_i^2$$

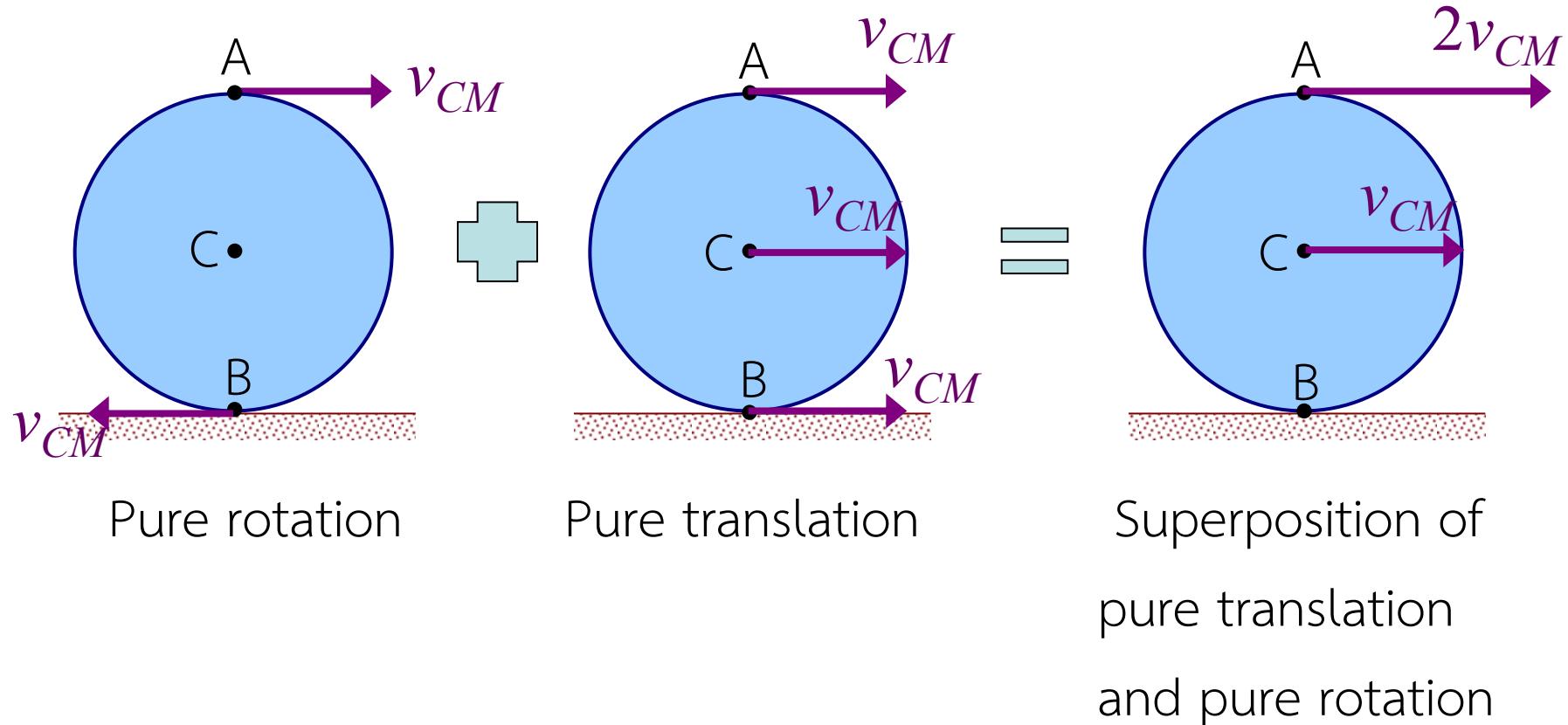
จากนิยาม

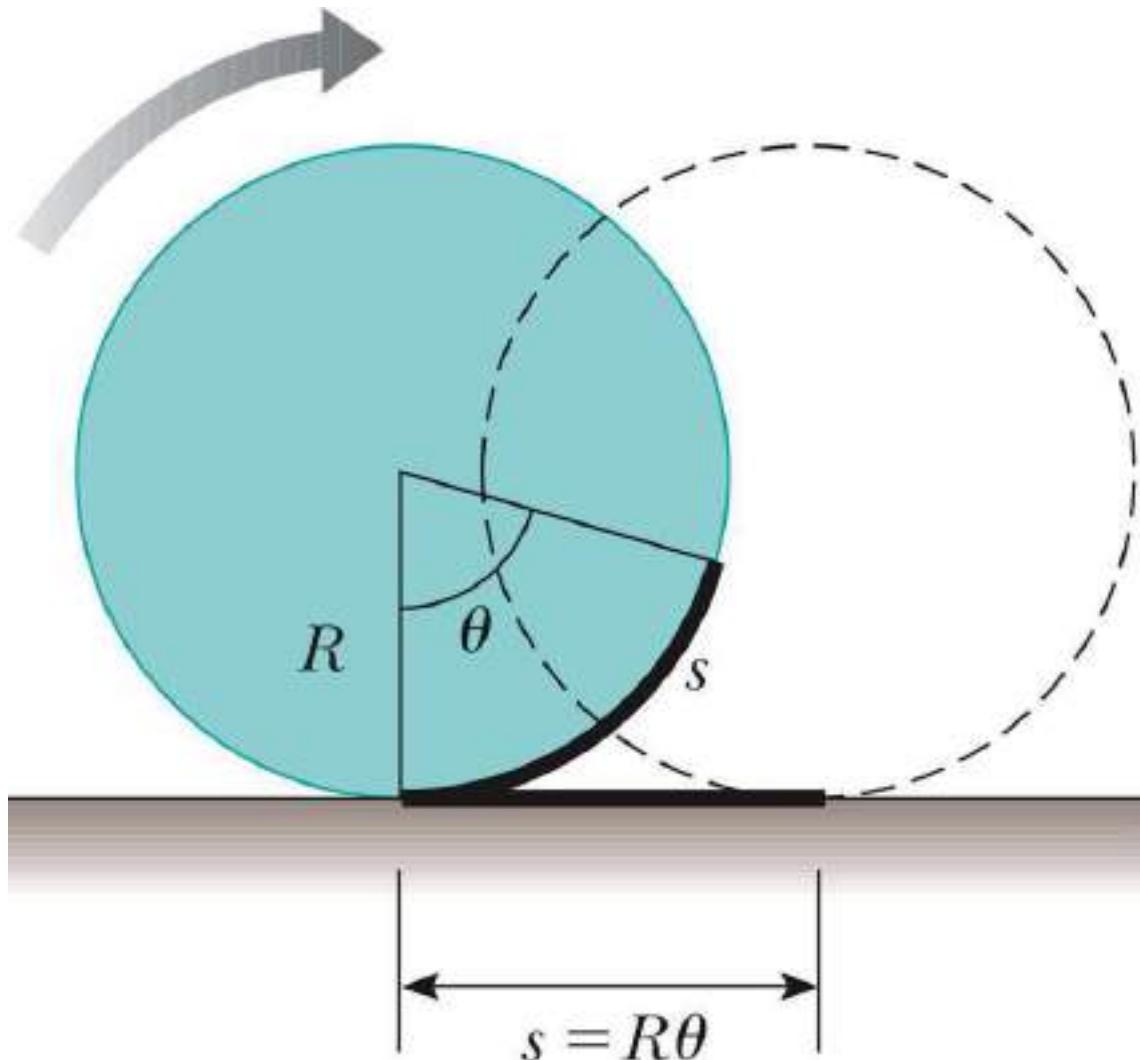
$$I = \sum_{i=1}^N m_i r_i^2$$

แล้วพลังงานจลน์เนื่องจากการหมุนคือ

$$K = \frac{1}{2} I \omega^2$$

ในกรณีที่วัตถุเกร็งมีทั้งการเลื่อนที่และการหมุน

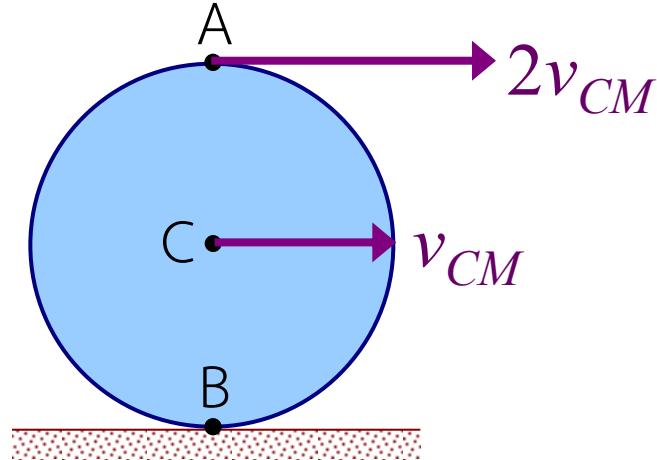

$$\text{จาก } s = R\theta$$

$$\frac{ds}{dt} = R \frac{d\theta}{dt}$$

$$v_{CM} = \omega R$$

$$a_{CM} = R\alpha$$

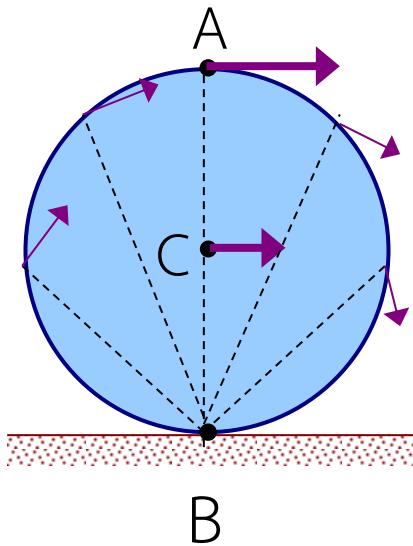

จากรูปให้วัตถุหมุนรอบแกนที่ผ่านจุด B ตั้งฉากกับระนาบหน้ากระดาษ

การหมุนในขณะเลื่อนที่จะได้ว่า ที่จุด B $v_B = v_{CM} - \omega R$

ถ้าไม่มีการไถ $v_B = 0, v_{CM} = \omega R, v_A = 2v_{CM}$

ขณะนั้นทุก ๆ จุดบนวัตถุเกร็งจะมีความเร็วเชิงเส้นในทิศตั้ง

จากกับเส้นเชื่อมระหว่าง B กับจุดนั้น ขนาดของความเร็วกระซิบ
ขึ้นกับระยะห่างจากจุด B ดังนั้น ขณะนั้นวัตถุจะเคลื่อนที่ใน
แบบการหมุนอย่างเดียวเท่านั้น ด้วยความเร็วเชิงมุม ω และ
พลังงานจลน์ของวัตถุเกร็งคือ

$$K_B = \frac{1}{2} I_B \omega^2$$

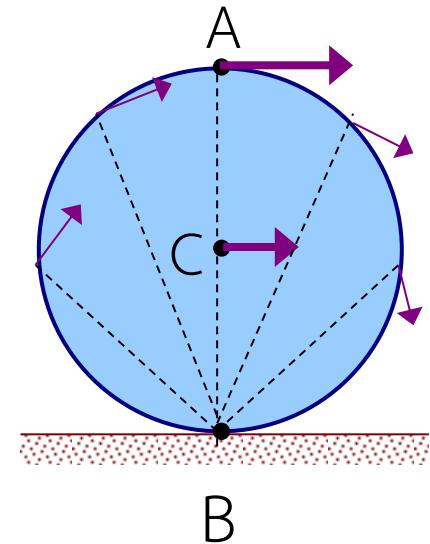
I_B คือ โมเมนต์ความเฉี่ยวยของ การหมุนของวัตถุ เกร็งรอบแกน B โดยหาได้จาก

ทฤษฎีแกนขนาน (parallel axis theorem) จะได้ว่า

$$I_B = I_{CM} + MR^2$$

ดังนั้นพลังงานจลน์รอบจุด B คือ

$$K_B = \frac{1}{2}I_{CM}\omega^2 + \frac{1}{2}MR^2\omega^2$$

$R\omega$ คือความเร็วของจุดศูนย์กลางมวลของวัตถุรอบจุด B และ $v_{CM} = R\omega$

แล้ว

$$K_B = \frac{1}{2}Mv_{CM}^2 + \frac{1}{2}I_{CM}\omega^2$$

ดังนั้นพลังงานจลน์ของวัตถุเกริงทั้งหมดเนื่องจากการเลื่อนที่และการหมุน (การ

กลิ้ง) อาจจะเขียนได้เป็น

$$E_k = K = \frac{1}{2}Mv_{CM}^2 + \frac{1}{2}I_{CM}\omega^2$$

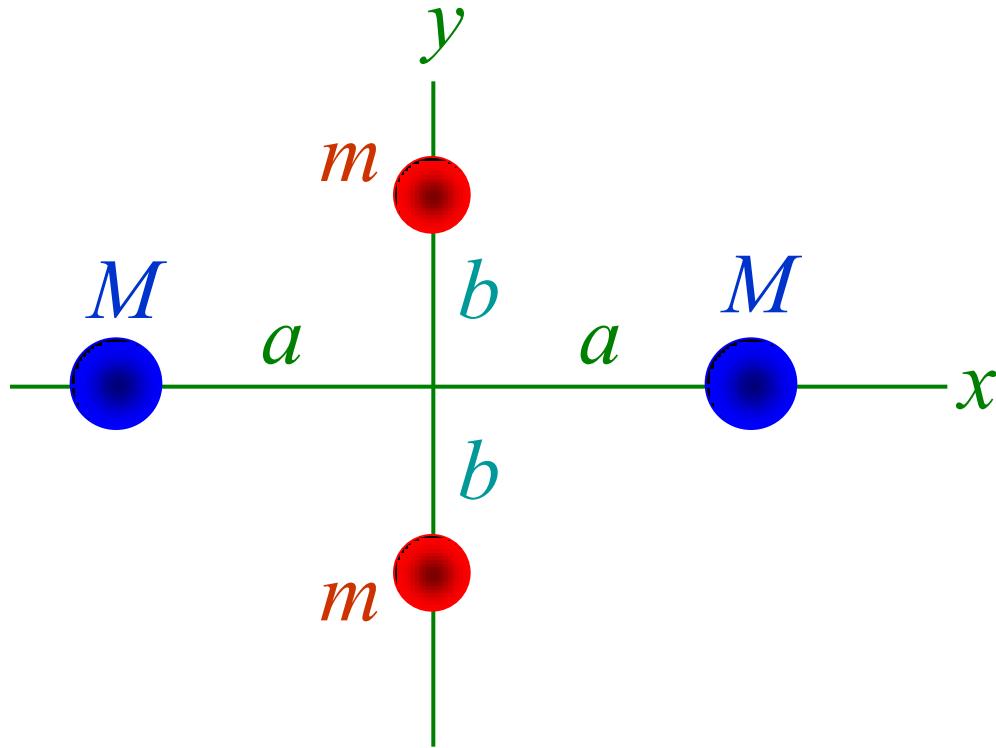
Pure rolling = translation of CM + rotation around CM

เทอม $\frac{1}{2}Mv_{CM}^2$ คือพลังงานจลน์ของการเลื่อนตำแหน่งของวัตถุ

เทอม $\frac{1}{2}I_{CM}\omega^2$ คือพลังงานจลน์ของการหมุนรอบแกนผ่านจุดศูนย์กลางมวล

ตัวอย่าง 10.12 มวล 4 ก้อน ยึดติดกับปลายลวดการเข็นเบามาก ในระบบ xy

ดังรูป หากโครงนี้มีการหมุนรอบแกน y ด้วยอัตราเร็วเชิงมุม ω จะหาโมเมนต์ความ
เฉื่อยและพลังงานจลน์ของการหมุน $[Ma^2\omega^2]$

วิธีทำ จะเห็นว่ามวล m ที่สองบนแกนหมุน (แกน y) ไม่ส่งผลต่อค่า I ของระบบ

เลย เนื่องจากระยะจาก R_i จากแกนหมุนเป็นศูนย์ ดังนั้น

$$\begin{aligned} I_y &= \sum_i m_i r_i^2 = Ma^2 + Ma^2 \\ &= 2Ma^2 \end{aligned}$$

และ

$$T = \frac{1}{2} I_y \omega^2 = \frac{1}{2} (2Ma^2) \omega^2$$

$$= Ma^2 \omega^2$$

ตัวอย่าง 10.13 จากรูป ทรงกลมตันสม่ำเสมอ กลิ้งบนพิภراهดับด้วยอัตราเร็ว 20 m/s และกลิ้งขึ้นพื้นเอียง ถ้าการสูญเสียเนื่องจากแรงเสียดทานมีค่าน้อยมาก จงหาค่าความสูง h m ของตำแหน่งที่ลูกบอลหยุด กำหนดให้ I_c ของทรงกลมตัน เท่ากับ

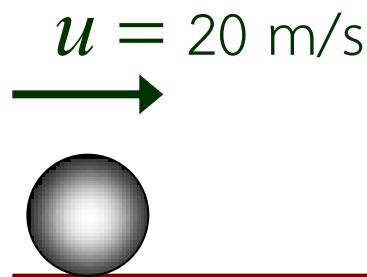
$$\frac{2}{5}mr^2 \text{ kg m}^2$$

$$\frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}I\omega^2 = mgh$$

[28.57 m]

$$200 + \frac{1}{2} \cdot \cancel{\frac{2}{5}} \cdot \cancel{m} \cdot r^2 \cdot \cancel{\omega^2} = mgh$$

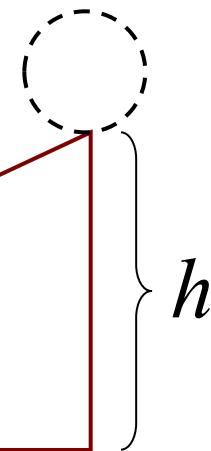
$$200 + \frac{1}{5} \cdot 400 = 9.8 \cdot h$$

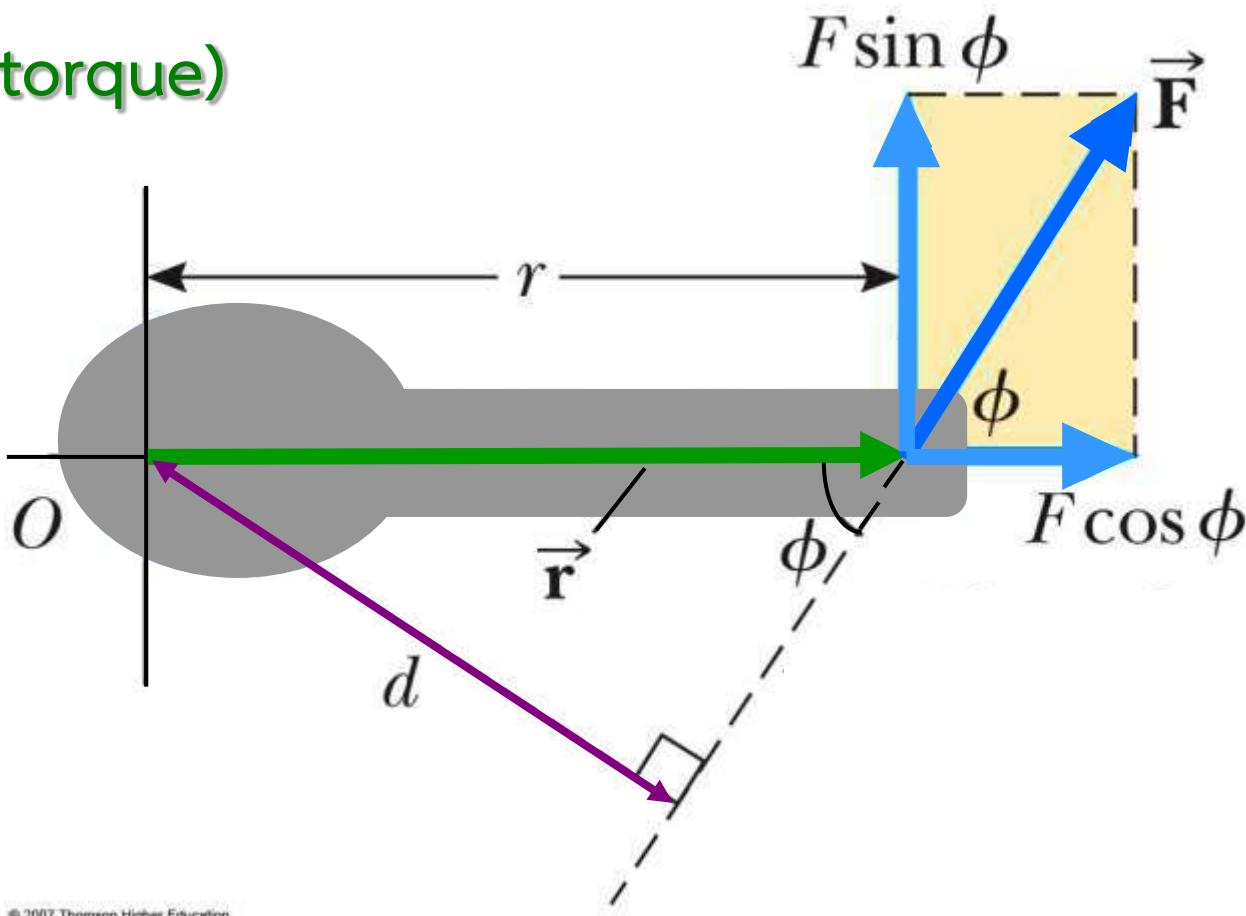
$$\frac{280}{9.8} \rightarrow h$$

$$h \approx 28.57$$

30°

10.5 ทอร์ก (torque)

© 2007 Thomson Higher Education

$$\tau \equiv Fd \quad \text{เมื่อ } d \text{ คือระยะทางที่ตั้งฉากกับแรง (moment arm)}$$

$$\tau = (F)(r \sin \phi) = (F \sin \phi)(r)$$

ทิศของ ?

เมื่อ คือเวลาเตอร์บอกตำแหน่งของ

ขนาดและทิศของ ขึ้นกับจุดอ้างอิง

วัตถุแข็งเคลื่อนที่รอบวงกลม

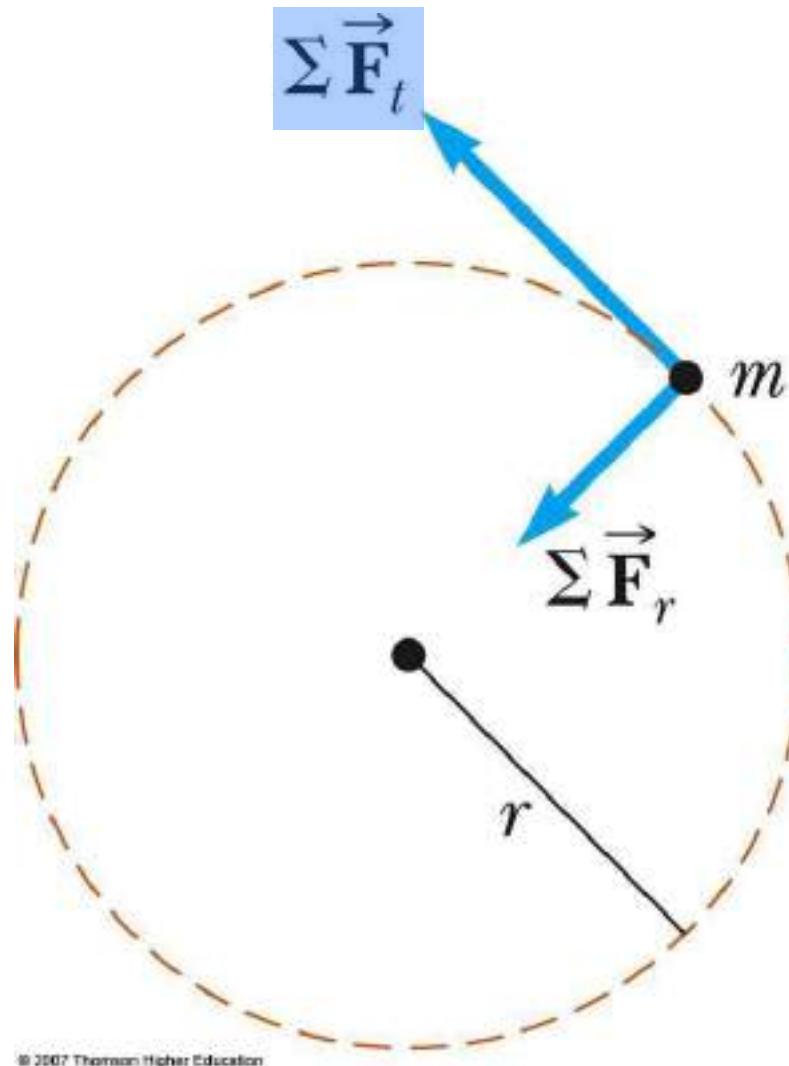
พิจารณาอนุภาคมวล m เคลื่อนที่เป็นวงกลมรัศมี r

$$\sum F_t = ma_t$$

$$(\sum F_t)r = (ma_t)r ; a_t = \alpha r$$

$$\sum \tau = (mr^2)\alpha = I\alpha$$

$$\sum \tau = I\alpha$$

ตัวอย่าง 10.15 เป็นที่ทราบกันว่าความยาวของวันบนโลกยึดออก ด้วยอัตรา 1 ms ในทุก ๆ ศตวรรษ สาเหตุหลักเนื่องมาจากแรงเสียดทานที่น้ำทะเลเคลื่อนตัวเทียบกับแรงดึงดูดจากดวงจันทร์ และดวงอาทิตย์ จงหา

1) อัตราการสูญเสียพลังงานจนของการหมุนของโลก

$$[-1.907 \times 10^{12} \text{ J/s}]$$

2) อัตราเร่งเชิงมุมของโลก

$$[-2.667 \times 10^{-22} \text{ rad/s}^2]$$

กำหนด $R_E = 6.4 \times 10^6 \text{ m}$, $M_E = 6.0 \times 10^{24} \text{ kg}$

$$1) \text{ ค่า } T = \frac{2\pi}{\omega} \quad \omega = \frac{2\pi}{T}$$

ผลงานในการนับค่า $K = \frac{1}{2} I \omega^2$

$$= \frac{1}{2} \cdot \frac{2}{5} M_e R_e^2 \cdot \left(\frac{2\pi}{T}\right)^2$$

$$\frac{dK}{dt} = \frac{dK}{dT} \cdot \frac{dT}{dt}$$

$$\frac{1 \text{ ms}}{100 \text{ V}} = 3.169 \times 10^{-13}$$

$$= \frac{4\pi^2}{5} \left(\frac{M_e R_e^2}{T^3} \right) (-2) \frac{dT}{dt} = -\frac{8\pi^2}{5} \left(\frac{M_e R_e^2}{T^3} \right) \frac{dT}{dt}$$

$$\frac{dK}{dt} = -\frac{8\pi^2}{5} \left(\frac{6.0 \times 10^{-9} \left(6.9 \times 10^6 \right)^2}{(8.64 \times 10^4)^3} \right) \left[3.169 \times 10^{-13} \right]$$

$$2) \quad d = \frac{d\omega}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\frac{2\pi}{T} \right) = -\frac{2\pi}{T^2} \frac{dT}{dt}$$

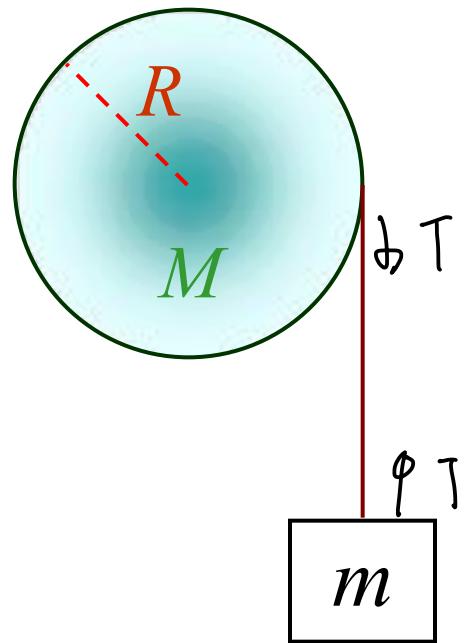
$$d = -\frac{2\pi (3.169 \times 10^{-13})}{(8.64 \times 10^4)^2}$$

$$= -2.663 \times 10^{-12}$$

ตัวอย่างที่ 10.16 ล้อตันรัศมี R m มวล M kg พันด้วยเชือกเบาซึ่งมีมวล m kg

ห้อยอยู่ที่ปลายดังรูป จงหาอัตราเร่งเชิงเส้นของมวล m เทียบกับ g

$$\text{กำหนดให้ } m = \frac{M}{10} \quad [1.63 \text{ m/s}^2]$$

$$T = I\alpha$$

$$mg - T = ma_{cn}$$

$$I_c \alpha = T_r$$

$$\frac{M}{2} \cdot \frac{\alpha}{R} \cdot \frac{a}{R} = T \alpha$$

$$\frac{Ma}{2} = T$$

$$mg - \frac{Ma}{2} = ma$$

$$9.8 - 5a = a$$

$$9.8 = 6a$$

ตัวอย่างที่ 10.17 ลูกดิ้ง (Yo-Yo) รัศมีวงนอก R m รัศมีแก่น $r = \frac{R}{10}$ m มวล

M kg หากปล่อยลูกดิ้งนี้ให้หมุนลงไปตรง ๆ โดยไม่แกว่ง จงหาความเร่งเชิงเส้นของ

ลูกดิ้งนี้เทียบกับ g

$$M_S - T = M a_{cm}$$

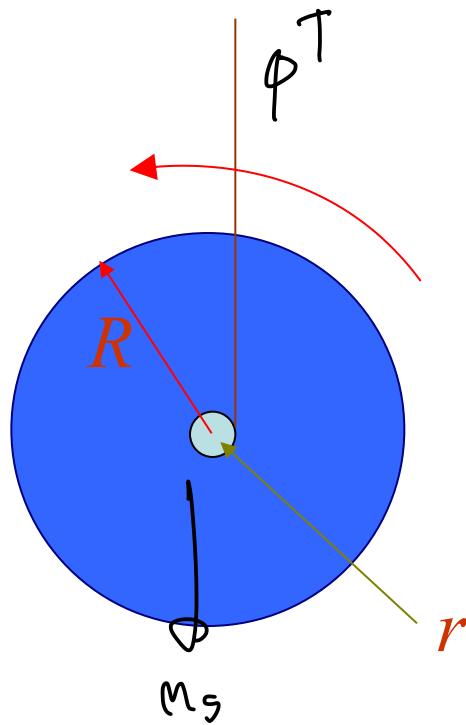
$$T_c = \frac{M a^2}{2}$$

$$F \cdot r = I \alpha$$

$$T \cdot r = \frac{M a^2}{2} \cdot \frac{\alpha}{R}$$

$$T = \frac{M R \cdot \alpha}{2 r}$$

$$T = 50 Ma$$

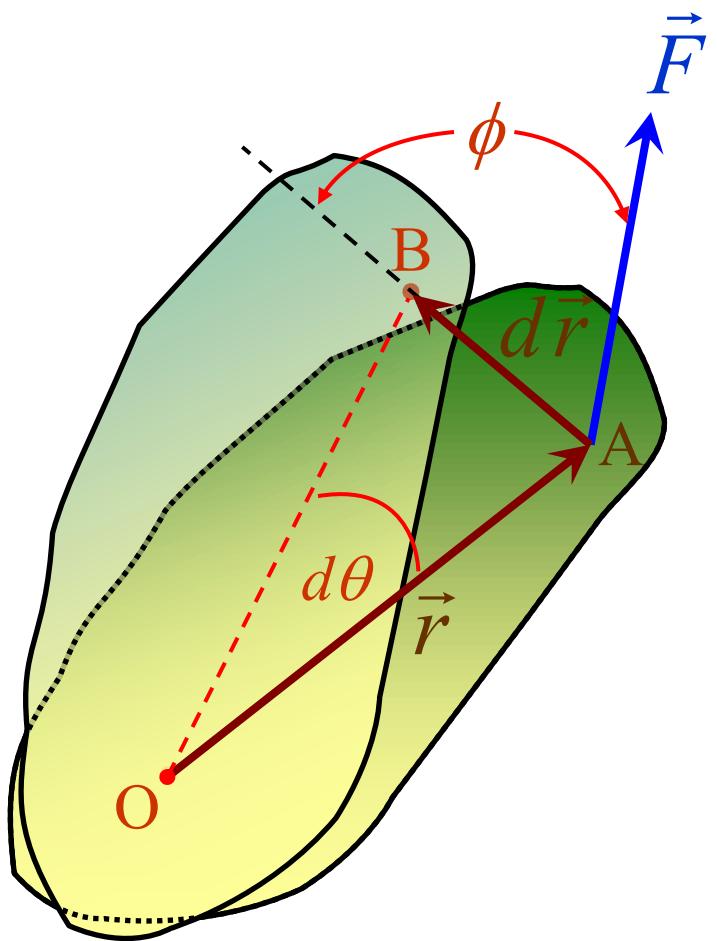
$$M_S - 50 Ma = M a$$

$$M_S = 51 Ma$$

$$a = \frac{g}{51}$$

10.6 งานและกำลังในการหมุน

พิจารณาวัตถุหนึ่ง ที่มีจุดหมุนอยู่ที่ O

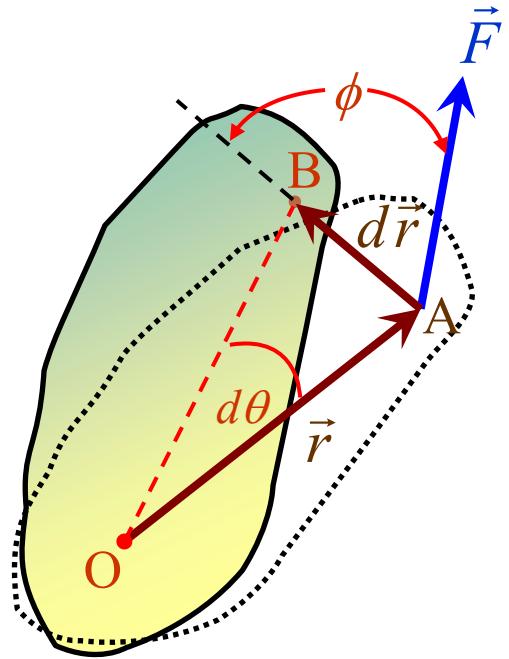

ถ้า dW เป็นงานที่ทำ จะได้

$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

$$= F \cos \phi dr$$

$$= F \cos \phi r d\theta$$

และจาก

$$\vec{\tau} = \vec{r} \times \vec{F}$$

ขนาดของทอร์คจะได้

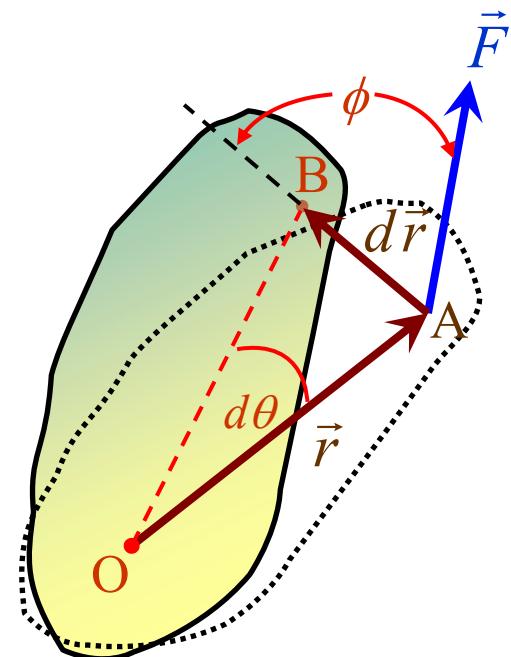
$$\tau = |\vec{r} \times \vec{F}|$$

$$= rF \sin(90^\circ - \phi)$$

$$= rF \cos\phi$$

\therefore

$$dW = \tau d\theta$$

ดังนั้น

$$W = \int \tau d\theta$$

และกำลัง ณ ขณะหนึ่ง

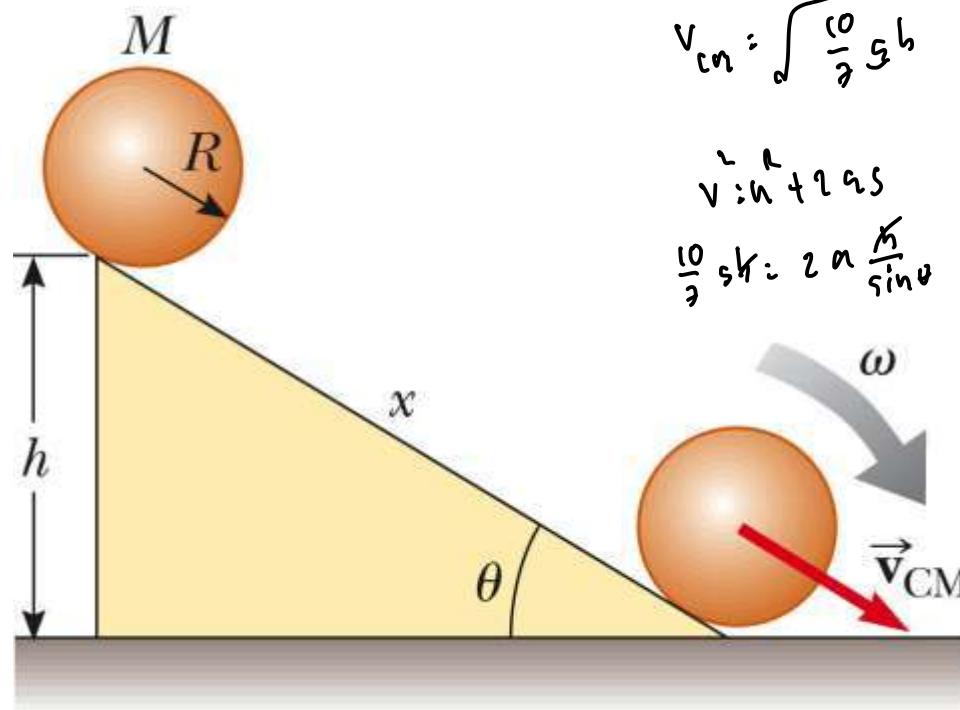
$$P = \frac{dW}{dt}$$

หรือ

$$P = \frac{\tau d\theta}{dt} = \tau \omega = \vec{\tau} \cdot \vec{\omega}$$

ตัวอย่างที่ 10.13 ทรงกลมรัศมี R m มวล M kg กลิ้งลงจากพื้นเอียง ดังรูป จะ

หาอัตราเร็วของศูนย์กลางมวลที่ปลายพื้นเอียง และขนาดของความเร่งศูนย์กลางมวล

$$mgh = \frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}I\omega^2$$

$$v_{CM} = \sqrt{\frac{10}{3}gh}$$

$$v^2 = a^2 + r^2\omega^2$$

$$\frac{10}{3}gh = 2a \frac{R}{\sin \theta} \quad a = \frac{5}{3}g \sin \theta$$

การเปรียบเทียบระหว่างสมการของการเคลื่อนที่ของวัตถุเกร็งแบบ

การเลื่อนที่และการหมุน

การเลื่อนที่	การหมุน
1. Linear momentum	1. Angular momentum
$\vec{p} = m\vec{v}$	$\vec{L} = I\vec{\omega}$
2. Force	2. Torque
$\vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$	$\vec{\tau} = \frac{d\vec{L}}{dt}$

อ.ไพบูลย์ ตุ้มประกาย

การเลื่อนที่

การหมุน

3. Body of constant mass

$$\vec{F} = m\vec{a}$$

3. Body of constant moment of inertia

$$\vec{\tau} = I\vec{\alpha}$$

4. Kinetic energy

$$E_k = \frac{1}{2}mv^2$$

4. Kinetic energy

$$E_k = \frac{1}{2}I\omega^2$$

5. Power

$$P = \vec{F} \cdot \vec{v}$$

5. Power

$$P = \vec{\tau} \cdot \vec{\omega}$$

บทที่ 11 โมเมนต์มั่งเชิงมุ่งของวัตถุเกร็ง (Angular Momentum of Rigid Body)

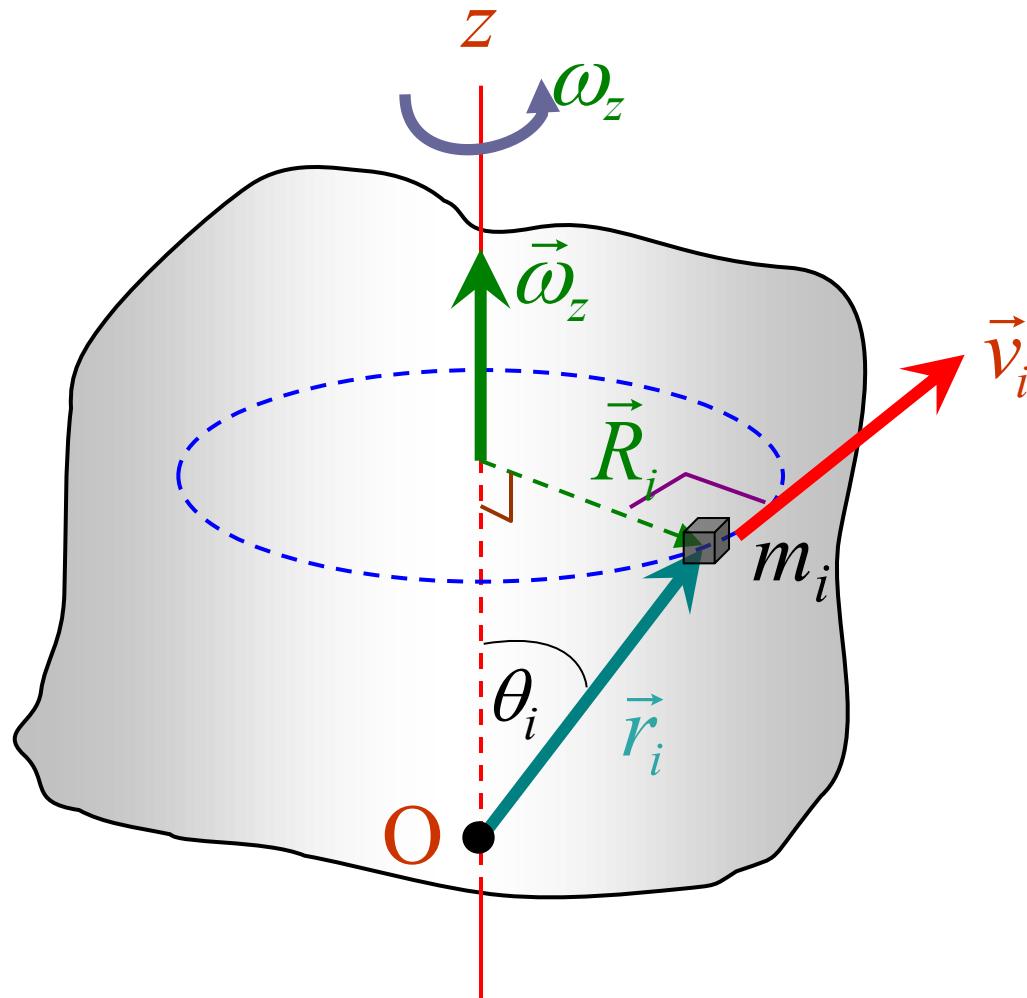
นิยามโมเมนต์มั่งเชิงมุ่ง ()

$$L = I \cdot \omega$$

เมื่อ บวกตា॒มแห่งวัตถุ

 คือโมเมนต์มั่งเชิงเส้นของวัตถุ

สำหรับวัตถุเกร็ง พิจารณาวัตถุก้อนหนึ่ง

โมเมนตัมเชิงมุ่งของอนุภาค m_i คือ

$$\vec{L}_i = \vec{r}_i \times \vec{P}_i$$
$$= \vec{r}_i \times (m_i \vec{v}_i)$$

$$\vec{L}_i = m_i \vec{r}_i \times \vec{v}_i$$

เมื่อ

$$\vec{v}_i = \vec{\omega} \times \vec{r}_i$$

และ

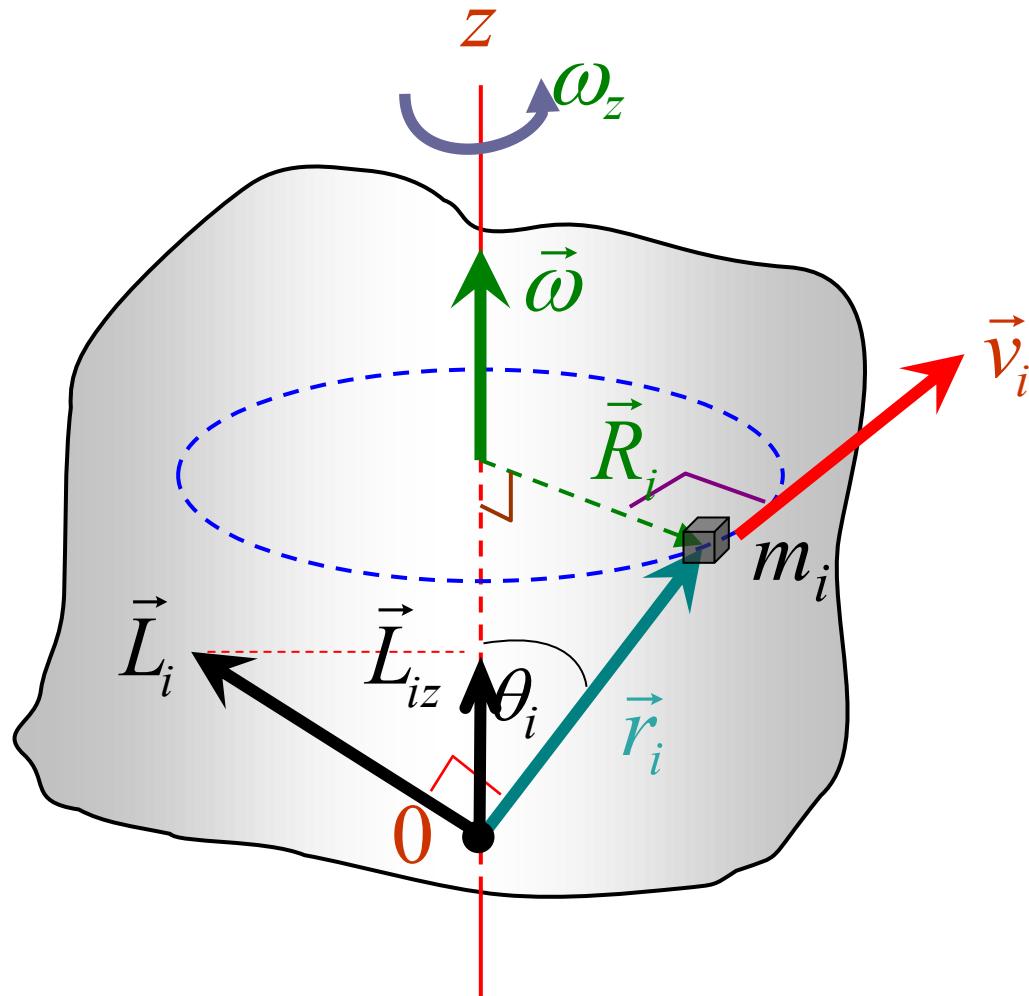
$$v_i = |\vec{v}_i| = \omega r_i \sin \theta_i = \omega R_i$$

ไม่ เมนตัม เชิง มุ่ง ทั้ง หมด ของ วัตถุ คือ

$$\vec{L} = \vec{L}_1 + \vec{L}_2 + \vec{L}_3 + \dots = \sum_{i=1}^N L_i$$

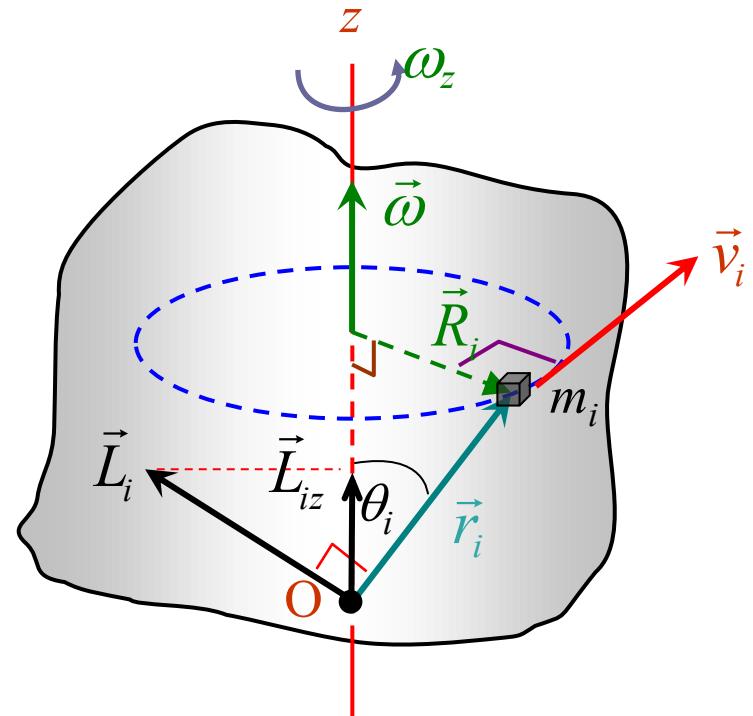
โดยทั่วไป \vec{L} จะ มี ทิศ ไม่ ขนาน กับ เกน หมุน

ขนาดขององค์ประกอบของ \vec{L}_i ในแนวขานกับแกนหมุน Z คือ

ดึงน้ำ

$$\begin{aligned}
 L_{iz} &= m_i r_i v_i \cos\left(\frac{\pi}{2} - \theta_i\right) \\
 &= m_i (r_i \sin \theta_i) (\omega_z R_i) \\
 &= m_i \omega_z R_i^2
 \end{aligned}$$

และองค์ประกอบของโมเมนต์เชิงมุ่งทั้งหมดของวัตถุรอบแกน Z คือ

$$L_z = L_{1z} + L_{2z} + \dots = (m_1 R_1^2 + m_2 R_2^2 + \dots) \omega_z$$

$$= \left(\sum_{i=1}^N m_i R_i^2 \right) \omega_z = I_z \omega_z$$

หรือสามารถเขียนในรูปเวกเตอร์ได้เป็น

$$\vec{L}_z = I_z \vec{\omega}_z$$

ในกรณีที่วัตถุหมุนรอบแกน โดยที่ \vec{L} มีทิศทางขนานกับ $\vec{\omega}$ ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกับแกนหมุน โดยมีเงื่อนไขว่า $\vec{L} = I\vec{\omega}$

และ

$$\vec{L} = I\vec{\omega}$$

$$I = \sum_{i=1}^N m_i R_i^2$$

ระบบไม่เอกเทศ (nonisolated system)

การเลื่อนตำแหน่ง $\sum \vec{F}_{ext} - \frac{d\vec{L}}{dt}$ → การหมุน ?

พิจารณา

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\vec{P} \times \frac{\vec{r}}{dt} \right) = \vec{r} \times \frac{d\vec{P}}{dt}$$
$$= \sum \vec{F}_{ext}$$

ทอร์กของแรงภายนอกกระทำต่ออนุภาค จะมีการเปลี่ยนโมเมนต์มั่งซึ่งมุ่ง ดังนี้

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \sum \vec{F}_{ext}$$

และจาก

$$\vec{L} = I\vec{\omega}$$

อ. ดร. ไพบูล ตุ้ย
ประกาย

ดังนั้น

$$\vec{\tau} = \frac{d(I\vec{\omega})}{dt}$$

$$= I \frac{d\vec{\omega}}{dt}$$

∴

$$\vec{\tau} = I\vec{\alpha}$$

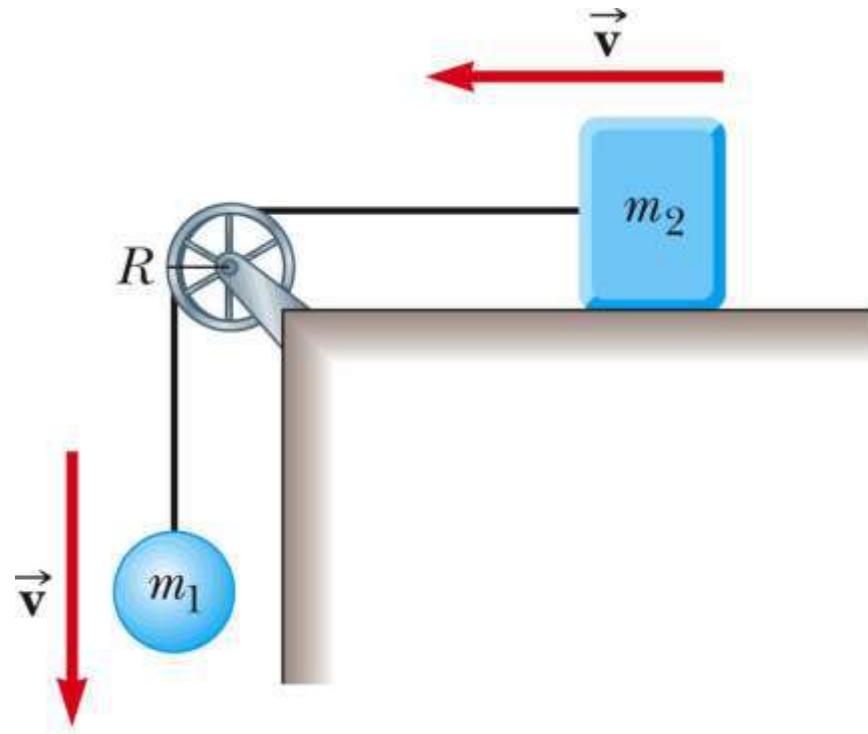
โดยที่ $\vec{\alpha}$ คือความเร่งเชิงมุ่ง

ตัวอย่างที่ 11.4 จากรูป ทรงกลมมวล m_1 ผูกติดกับกล่องมวล m_2 ด้วยเชือกเบา

ซึ่งคล้องกับรอกที่มีรัศมี R โดยขอบของรอกบางมีมวล M แต่ไม่คิดมวลของช่วง

ล้อบนรอก กล่องไถบนพื้นที่ไม่มีความเสียดทาน จงหาความเร่งเชิงเส้นของวัตถุหัน

สอง โดยใช้หลักการของโนเมนตัมเชิงมุมและทอร์ก

ระบบເອກເທສ (isolated system)

ໃນกรณີ່ໃໝ່ມີຫອງກາຍນອກມາຮະຫັດຕ່ວັດຖຸເລຍ ອີ່ວ້ອ $\vec{\tau} = 0$

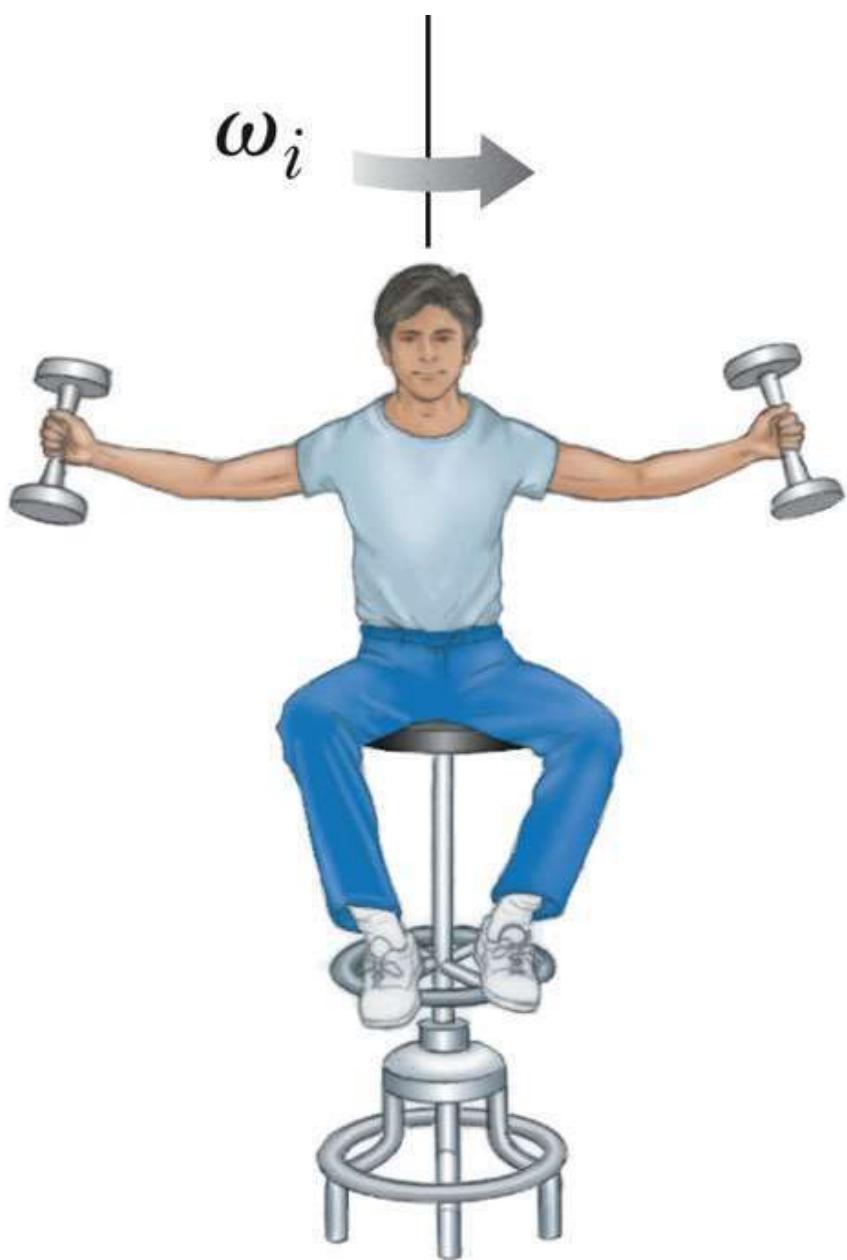
ຈະໄດ້ວ່າ

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = 0$$

ແລ້ວ

$$\vec{L} = I\vec{\omega} = \text{คงທີ}$$

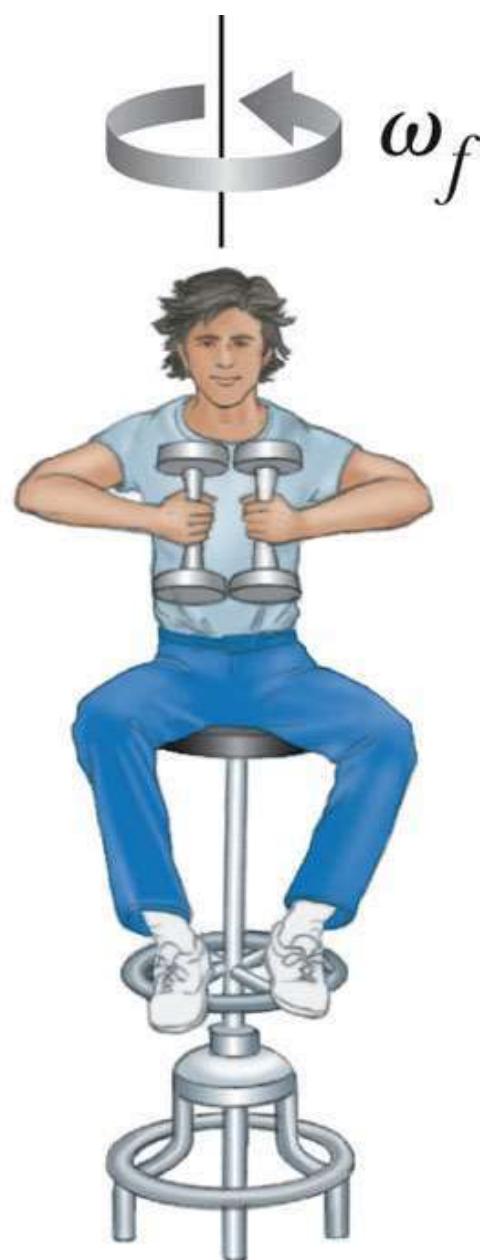
ເຮືອງ “ຫລັກຮຽນຄອງໂມເມນຕົມເຊີງມູນ (principle of conservation of angular momentum)” ອີ່ວ້ອ “ກາຮອນໜຸ້ຮັກໜີຂອງໂມເມນຕົມເຊີງມູນສໍາຮັບວັດຖຸເກົ້າ”

(a)

29/08/62

อ.ดร.ไพบูล ตุ้ยประกาย

(b)

13

ถ้าตอนแรกวัตถุมีโมเมนต์ความเร็วเป็น I_i หมุนด้วยความเร็วเชิงมุม ω_i ต่อ

จากนั้นวัตถุเปลี่ยนค่าโมเมนต์ความเร็วเป็น I_f (แต่แกนหมุนไม่เปลี่ยน) และ

ความเร็วเชิงมุมเป็น ω_f จะได้

$$I_i \omega_i = I_f \omega_f$$

* เราใช้ในกรณีที่แกนหมุนตรงอยู่กับที่ ทำให้ \vec{L} , $\vec{\omega}$ และ $\vec{\alpha}$ ชี้ไปทางเดียวกัน แล้ว

เครื่องหมายเวกเตอร์ตัดทิ้งได้

เพร า ะ ฉ ะ น ั น

$$I_i \omega_i = I_f \omega_f$$

พิจารณา พลังงานจนน์ในการหมุนว่าจะมีค่าคงที่หรือไม่ ถ้าไม่ เมนตัมเชิงมุ่งคงที่ จะ

ได้ว่าจาก

$$I_i \omega_i = I_f \omega_f$$

ยกกำลังสอง และคูณด้วย $\frac{1}{2}$ จะได้

$$\frac{1}{2}(I_i \omega_i)^2 = \frac{1}{2}(I_f \omega_f)^2$$

หรือ

$$I_i \left(\frac{1}{2} I_i \omega_i^2 \right) = I_f \left(\frac{1}{2} I_f \omega_f^2 \right)$$

แต่จากพลังงานจริงนี้ของจากการหมุน $E_k = K_R = \frac{1}{2}I\omega^2$

ดังนั้นจะได้ว่า $I_i K_i = I_f K_f$

$$\frac{K_i}{K_f} = \frac{I_f}{I_i}$$

\therefore

$$K \propto \frac{1}{I}$$

แสดงว่า K ของการหมุน **ไม่คงที่**

$$I \uparrow \xrightarrow{\text{---}} K \downarrow \quad \text{และ} \quad I \uparrow \xrightarrow{\text{---}} \omega \downarrow$$

$$I \downarrow \xrightarrow{\text{---}} K \uparrow \quad \text{และ} \quad I \downarrow \xrightarrow{\text{---}} \omega \uparrow$$

ตัวอย่างเช่น นักกระโดดน้ำ นักเล่นสเก็ตน้ำแข็ง นักเต้นบัลเลต์ ฯลฯ

ตัวอย่างที่ 11.14 ลุงแหงมีมวล 50 kg ยืนอยู่กลางโต๊ะกลม ซึ่งกำลังหมุนรอบจุดศูนย์กลางในอัตราเร็ว 10 s/รอบ ถ้าลุงแหงเดินไปตามแนวรัศมีของโต๊ะ จนห่างจุดศูนย์กลาง 2 m โต๊ะนั้นจะหมุนกี่วินาทีต่อรอบ กำหนดให้โมเมนต์ความเฉื่อยในการหมุนของโต๊ะนั้นมีค่า 800 kg m² (โจทย์แบบฝึกหัดท้ายบทข้อ 5.7) [12.5 s/รอบ]

$$T = \frac{2\pi}{\omega}$$

$$\omega = \frac{\pi}{r} \quad r = 2 \text{ m}$$

$$T\omega = I\alpha$$

$$\cancel{800} \cdot \cancel{\frac{\pi}{r}} = (800 + 50 \cdot \cancel{r}) \omega$$

$$160\pi = 1020\omega$$

$$\omega = \frac{\cancel{160\pi}}{\cancel{1020}} \pi = \frac{4}{25}\pi$$

$$T = \frac{2\pi}{\omega} = \frac{2\pi}{\frac{4}{25}\pi} \cdot 25 = 12.5$$

ตัวอย่าง 11.18 ส่วนที่หมุนได้ของเครื่องยนต์มีมวล 15 kg และรัศมีใจเรือน 15 cm จงคำนวณหาโมเมนต์มีเร็ว 1800 rpm ตามว่าจะต้องใช้ทอร์กและกำลังเท่าไร เครื่องยนต์จึงจะได้ความเร็วเชิงมุมนี้ โดยเริ่มจากหยุดนิ่ง ในเวลา 5.0 s

$$\frac{1800 \cdot 2\pi}{60} \text{ rad}$$

$$L = I\omega$$

$$= 15 \cdot (15 \times 10^{-2})^2 \times \frac{1800 \cdot 2\pi}{60}$$

$$= 63.62 \text{ kg m}^2/\text{s}$$

$$[L = 63.62 \text{ kg m}^2/\text{s}, K_R = 5.99 \times 10^3 \text{ J,}$$

$$\tau = 12.72 \text{ kg m}^2/\text{s}^2, P = 1.2 \times 10^3 \text{ W}]$$

$$k_{\frac{1}{2}} I \omega = \frac{1}{2} \times 15 \cdot (15 \times 10^{-2})^2 \times \left(\frac{1800 \cdot 2\pi}{60} \right)^2 \approx 6.000 \times 10^3$$

$$\gamma = \frac{L}{I} = \frac{63.62}{15} = 4.24 \text{ kg m/s}$$

$$T = I\alpha$$

$$\alpha = 77.69$$

$$\theta = \omega_0 t + \frac{1}{2} \alpha t^2$$

$$\rho = \frac{W}{F} = \frac{T\theta}{F} = 1.2 \times 10^3 = 471.11 \text{ rad}$$